

பக்குவம் செய்யப்பட்ட க்ரகரம் (என்னும் ஒரு வகைப் பறவை), கொஞ்சம் சாப்பிட்டுவிட்டு மீதம் வைக்கப்பட்ட சகோரப் பறவைகளையும், எருமை, ஏககல்யம் என்ற மீன், நன்றாக சமைக்கப்பட்ட ஆடுகளையும் நக்கித் தின்னும் பொருட்களையும், துவையல்களையும் பானங்களையும் பலவகையாக சமைக்கப்பட்ட உணவுப் பொருட்களையும், அவ்வாறே, புளிப்பு-உப்பு அதிகமாகச் சேர்க்கப்பட்ட பதார்த்தங்களையும் பலவகையான அறுசுவை உண்டிகளையும் பார்த்தார். சிதறிக் கிடந்த விலைமதிக்க முடியாத முத்துமாலைகள், சிலம்புகள், தோள்வளைகள் நிரம்பியதும், பானபாத்திரங்களில் வைக்கப்பட்டிருந்த பலவகையான பழங்களாலும், புஷ்பங்களாலும் அந்த இடம் அதிகமான சோபையை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருந்தது.

நன்றாக செய்யப்பட்டு, ஆங்காங்கே வைக்கப்பட்டிருந்த படுக்கை விரிக்கப்பட்டிருந்த கட்டில்களாலும், நெருப்பு இல்லாமலே அந்தக் குடியறை, பேரொளியின் காரணமாக கொழுந்து விட்டு எரிவது போல் தோன்றியது. (16-19)

பல்வகையான சுவையுள்ளவைகளும், பல வகைப்பட்டவைகளும் கைதேர்ந்த சமையற் காரர்களால் சமைக்கப்பட்டவைகளுமான உப்பு-உறைப்புமுடைய மாமிசங்கள் காணப்பட்டன.

திவ்வியமான தெளிவான பல்வகைப்பட்ட மதுவகைகள், சர்க்கரையிலிருந்து தயாரிக்கப்பட்ட ஆஸவங்கள், மலர்களின் மகரந்தத் தேனிலிருந்தும், பழரசங்களிலிருந்தும் தயாரிக்கப்பட்ட மதுவகைகள், அந்தந்த வாசனைப் பொடி தூவப்பட்டனவாகத் தனித்தனியே காணப்பட்டன.

ஏராளமான மாலைகளாலும், பலவகைப்பட்ட தங்க-ஸ்படிகப் பாத்திரங்களாலும் மற்றும் பல குடங்களாலும் அந்த இடம் சோபித்தது. (20-23)

வெள்ளிக் குடங்களிலும் தங்கக் குடங்களிலும் உத்தமமான பானங்கள் நிரம்பியிருப்பதை அனுமான் பார்த்தார். (24)

பானவகைகளால் நிரம்பியிருந்த தங்கக் குடங்களையும், நவரத்தின வெள்ளிப் பாத்திரங்களையும் மகாவானரர் பார்த்தார். (25)

சிலவற்றில் கொஞ்சம் மீதமிருந்தது; சில முழுவதும் குடிக்கப்பட்டிருந்தன; சிலவற்றில் குடிக்கப்படாமலே இருந்த பானங்களையும் பார்த்தார். (26)

ஓர் இடத்தில் பலவகையான உண்டிகளையும், இன்னோரிடத்தில் தனித்தனியே பானங்களையும், மற்றோரிடத்தில் உண்டு மிகுந்தவைகளையும் பார்த்துக் கொண்டு, அவர் சுற்றி வந்தார். (27)

ஓர் இடத்தில் உடைந்த குடங்களையும், வேறோர் இடத்தில் நிரம்பி வழிந்த குடங்களையும், பிறிதோர் இடத்தில் மாலைகள், கிழங்குகள், பழங்கள் இறைந்து கிடப்பதையும் பார்த்தார். (28)

அங்கே, பெண்கள் படுப்பதற்கான வெண்மையான பலவகையான படுக்கைகளில் ஒருவருக்கொருவர் தழுவிக் கொண்டு சில பெண்கள் தூங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். (29)

நித்திரை வசப்பட்ட சில பெண்கள், தூங்கிக் கொண்டிருந்த இன்னொருத்தியின் ஆடையை எடுத்துத் தம்மை மூடிக் கொண்டு உறங்கினார்கள். (30)

மிருதுவான தென்றலைப் போல் அவர்களுடைய சுவாசக் காற்று அவர்கள் அணிந்திருந்த வஸ்திரங்களையும், மாலைகளையும் சற்றே அசைத்தது. (31)

- சந்த்₃நஸ்ய ச ஸீதஸ்ய ஸீதே₄ர்மது₄ரஸஸ்ய ச ।
விவித₄ஸ்ய ச மால்யஸ்ய தூ₄பஸ்ய விவித₄ஸ்ய ச ॥ 32
- ப₃ஹுத₄ மாருதஸ்தத்ர க₃ந்த₄ம் விவித₄முத்₃வஹந் ॥ 33
- ரஸாநாம் சந்த்₃நாநாம் ச தூ₄பாநாம் சைவ மூர்சி₂த: ।
ப்ரவவெள ஸுரபி₄ர்க₃ந்தே₄ விமானே புஷ்பகே தத₃ா ॥ 34
- ஸ்யாமாவத₃ாதாஸ்தத்ராந்யா: காஸ்சித் க்ருஷ்ணா வராங்க₃நா: ।
காஸ்சித் காஞ்சநவர்ணாங்க₃ய: ப்ரமத₃ா ராஷஸாலயே ॥ 35
- தாஸாம் நித்₃ராவஸத்வாச்ச மத₃நேந ச மூர்சி₂தம் ।
பத்₃மிநீநாம் ப்ரஸுப்தாநாம் ரூபமாஸீத்₃ யதை₂வ ஹி ॥ 36
- ஏவம் ஸர்வமஸேஷேண ராவணாந்த:புரம் கபி: ।
த₃த₃ர்ஸ ஸுமஹாதேஜா ந த₃த₃ர்ஸ ச ஜாநகீம் ॥ 37
- நிரீக்ஷமாணஸ்ய தத₃ா தா: ஸ்த்ரீய: ஸ மஹாகபி: ।
ஜக₃ாம மஹதீம் சிந்தாம் த₄ர்மஸாத₄வஸஸங்கித: ॥ 38
- பரத₃ாராவரோத₄ஸ்ய ப்ரஸுப்தஸ்ய நிரீக்ஷணம் ।
இத₃ம் க₂லு மமாத்யர்த₂ம் த₄ர்மலோபம் கரிஷ்யதி ॥ 39
- ந ஹி மே பரத₃ாராணாம் த்₃ருஷ்டிர்விஷயவர்திநீ ।
அயம் சாத்ர மயா த்₃ருஷ்ட: பரத₃ாரபரிக்₃ரஹ: ॥ 40
- தஸ்ய ப்ராது₃ரபூ₄ச்சிந்தா புநரந்யா மநஸ்விந: ।
நிஸ்சிதைகாந்தசித்தஸ்ய கார்யநிஸ்சயத₃ர்ஸிநீ ॥ 41
- காமம் த்₃ருஷ்டா மயா ஸர்வா விஸ்வஸ்தா ராவணஸ்த்ரீய: ।
ந ஹி மே மநஸ: கிஞ்சித்₃வைக்ருத்யமுபபத்₃யதே ॥ 42
- மநோ ஹி ஹேதுஸ்ஸர்வேஷாமிந்த்₃ரியாணாம் ப்ரவர்தநே ।
ஸுப₄ாஸுப₄ாஸ்வவஸ்த₂ாஸு தச்ச மே ஸுவ்யவஸ்தி₂தம் ॥ 43
- நாந்யத்ர ச மயா ஸக்யா வைதே₃ஹீ பரிமார்கி₃தும் ।
ஸ்த்ரீயோ ஹி ஸ்த்ரீஷு த்₃ருஸ்யந்தே ஸர்வத₂ா பரிமார்க₃ணே ॥ 44
- யஸ்ய ஸத்த்வஸ்ய யா யோநிஸ்தஸ்யாம் தத் பரிம்ருக்₃யதே ।
ந ஸக்யா ப்ரமத₃ா நஷ்டா ம்ருகீ₃ஷு பரிமார்கி₃தும் ॥ 45
- ததி₃த₃ம் மார்கி₃தம் தாவத் ஸுத்₃தே₄ந மநஸா மயா ।
ராவணாந்த:புரம் ஸர்வம் த்₃ருஸ்யதே ந ச ஜாநகீ ॥ 46
- தே₃வக₃ந்த₄ர்வகந்யாஸ்ச நாக₃கந்யாஸ்ச வீர்யவாந் ।
அவேக்ஷமானோ ஹநுமாந் நைவாபஸ்யத ஜாநகீம் ॥ 47
- தாமபஸ்யந் கபிஸ்தத்ர பஸ்யம்ஸ்சாந்யா வரஸ்த்ரீய: ।
அபக்ரம்ய தத₃ா வீர: ப்ரத₄யாதுமுபசக்ரமே ॥ 48

அந்த இடத்தில் குளிர்ச்சியான சந்தனத்தையுடையதும், இனிமையான மதுரஸங்களுடையவும் பலவகையான மாலைகள், தூபங்களுடையவுமான பலவகையான சுகந்தத்தைத் தாங்கிக் கொண்டு காற்று வீசியது. (32,33)

மதுரஸங்கள், சந்தனங்கள், தூபங்கள் ஆகியவற்றின் மூச்சைத் திணற வைக்கும் நல்ல மணம், அந்தப் புஷ்பக விமானத்தில் அப்போது வீசிக் கொண்டிருந்தது. (34)

அந்த ராட்சஸனுடைய மாளிகையில் கரும்பச்சை நிறமுடையவர்களும், வெண்மை நிறமுடையவர்களும், சியாம நிறமுடையவர்களும், பொன்னிறமுடையவர்களுமான யுவதிகள் இருந்தார்கள். (35)

அவர்கள் நித்திரை வசப்பட்டிருந்ததாலும், காமகேளிக்கைகளால் களைத்துப் போயிருந்தாலும், இரவு நேரத்தில் தாமரை மொட்டுக்கள் போலத் தோன்றினார்கள். (36)

மகாதேஜஸ்வியான ஆஞ்ஜநேயர், இவ்வாறாக இராவணனுடைய அந்தப்புரம் முழுவதையும் மிச்சம் விட்டு வைக்காமல் தேடினார்; ஜானகியை மட்டும் காணவில்லை! (37)

மகாவானரர், 'அந்தப் பெண்களை அப்போது உற்றுப் பார்த்ததால் பிரும்மசரிய தர்மத்துக்குக் குறைவு வந்து விட்டதோ?' என்ற ஐயத்தால் பெரும் கவலைக்கு உள்ளானார். (38)

'பிறருடைய, தூங்கிக் கொண்டிருக்கும் மனைவிகளைப் பார்த்தல் என்ற என்னால் செய்யப்பட்ட காரியம், எனக்கு நிச்சயமாக அறநெறி பிறழ்ந்த செயலுக்கான பாவத்தைத் தரப்போகிறது. (39)

பிறருடைய மனைவிகள் என் கண்பார்வைக்கு உட்பட்டதேயில்லை; (ஆனால், இப்போது இங்கே பிறனுடைய மனைவிகளின் கூட்டம் என்னால் பார்க்கப்பட்டது.) மேலும், பிறர் மனைவியைக் கவர்ந்த இவனும் என்னால் காணப்பட்டான். (40)

மனஸ்வியான அனுமாருக்கு இனி, மேற்கொண்டு செய்ய வேண்டிய காரியத்தைப் பற்றி நிச்சயமான ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும் என்ற இன்னொரு எண்ணம் தோன்றியது. (41)

தாறுமாறாகக் கிடந்த இராவணனுடைய மனைவிகள் எல்லோரும் என்னால் பார்க்கப் பட்டார்கள்தான்; ஆனால், என் மனத்தில் கொஞ்சமும் விகாரம் ஏற்படவில்லையே? (42)

புண்ணிய-பாவ கர்மாக்களைச் செய்யும்படி புலன்களைத் தூண்டி விடுவது மனம் தான். அந்த என் மனம் சஞ்சலமில்லாமல் நிலையாக இருக்கிறது. (43)

சீதையை வேறு இடத்தில் என்னால் தேட முடியாது. பெண்களை, பெண்கள் இருக்குமிடத்தில் தானே தேடிப்பார்க்க வேண்டும்? (44)

எந்தப் பிராணி எந்த இனத்தைச் சேர்ந்ததோ, அது அங்கே தான் தேடப்படும். காணாமல் போன பெண்ணை, பெண்மான் கூட்டத்தில் தேடமுடியாது. (45)

மாசு மருவற்ற தூய மனத்துடன் என்னால் ராவணனுடைய அந்தப்புரம் முழுவதும் தேடப்பட்டது. ஆனால், ஜானகி காணப்படவில்லை'. (46)

வீர்யம் படைத்த அனுமார், தேவ-கந்தர்வ-நாக கன்னிகைகளைப் பார்த்தார்; ஆனால், ஜானகியை மட்டும் பார்க்கவில்லை. (47)

அங்கு அவளைக் காணாமல், மற்ற உத்தமப் பெண்டிரைப் பார்த்த வானரர், அங்கிருந்து வெளியே வந்து ஆழ்ந்து சிந்திக்கத் தொடங்கினார். (48)

ஸ பூ₄யஸ்து பரம் ஸ்ரீமாந் மாருதிர்யத்நமாஸ்தி₂த: ।
ஆபாநபூ₄மிமுத்ஸ்ருஜ்ய தாம் விசேதும் ப்ரசக்ரமே ॥

49

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
ஸுந்த₃ரகாண்டே₃ ஏகாத₃ஸஸ்க₃: (11) ॥

த்₃வாத₃ஸஸ்க₃:

மாருத்யுத்₃வேக₃:

ஸ தஸ்ய மத்₄யே ப₄வநஸ்ய மாருதி:
லதாக்₃ருஹாந் சித்ரக்₃ருஹாந் நிஸாக்₃ருஹம் ।
ஜக₃ம ஸீதாம் ப்ரதி த்₃ஸநோத்ஸுக:
ந சைவ தாம் பஸ்யதி சாருத்₃ஸநாம் ॥

1

ஸ சிந்தயாமாஸ ததோ மஹாகபி:
ப்ரியாமபஸ்யந் ரகு₄நந்த₃நஸ்ய தாம் ।
த்₄ருவம் ந ஸீதா த்₄ரியதே யத₂ா ந மே
விசிந்வதோ த்₃ஸநமேதி மைதி₂லீ ॥

2

ஸா ராக்ஷஸாநாம் ப்ரவரேண ஜாநகீ
ஸ்வஸீலஸம்ராக்ஷகதத்பரா ஸதீ ।
அநேந நூநம் ப்ரதிது₃ஷ்டகர்மணா
ஹதா ப₄வேத்₃ார்யபதே₂ வரே ஸ்தி₂தா ॥

3

விருபருபா விக்ருதா விவர்சஸோ
மஹாநநா தீ₃ர்க₄விருபதர்ஸநா: ।
ஸமீக்ஷய ஸா ராக்ஷஸராஜயோஷிதோ
ப₄யாத்₃விநஷ்டா ஜநகேஸ்வராத்மஜா ॥

4

ஸீதாமத்₃ருஷ்ட்வா ஹ்யநவாப்ய பௌருஷம்
விஹ்ருத்ய காலம் ஸஹ வாநரைஸ்சிரம் ।
ந மேஸ்தி ஸுக்₃ரீவஸமீபக₃ா: க₃தி:
ஸுதீக்ஷணத்₃ண்டே₃ா ப₃லவாம்ஸ்ச வாநர: ॥

5

த்₃ருஷ்டமந்த:புரம் ஸர்வம் த்₃ருஷ்ட₃ா ராவணயோஷித: ।
ந ஸீதா த்₃ருஸ்யதே ஸாத்₄வீ வ்ருத்₂ா ஜாதோ மம ஸ்ரம: ॥

6

கிம் நு மாம் வாநரா: ஸர்வே க₃தம் வக்ஷ்யந்தி ஸங்க₃தா: ।
க₃த்வா தத்ர த்வயா வீர கிம் க்ருதம் தத்₃ வத்₃ஸ்வ ந: ॥

7

அத்₃ருஷ்ட்வா கிம் ப்ரவக்ஷ்யாமி தாமஹம் ஜநகாத்மஜாம் ।
த்₄ருவம் ப்ராயமுபைக்ஷ்யந்தி காலஸ்ய வ்யதிவர்தநே ॥

8

கிம் வா வக்ஷ்யதி வ்ருத்₃த₄ஸ்ச ஜாம்ப₃வாநங்க₃த₃ஸ்ச ஸ: ।
க₃தம் பாரம் ஸமுத்₃ரஸ்ய வாநராஸ்ச ஸமாக₃தா: ॥

9

அநிர்வேத₃: ஸ்ரியோ மூலமநிர்வேத₃: பரம் ஸுக₂ம் ।
அநிர்வேதே₃ா ஹி ஸததம் ஸர்வார்தே₂ஷு ப்ரவர்தக: ॥

10

வெற்றித்திரு பொருந்திய வாயுகுமாரன் பானசாலையை விட்டு வெளியே வந்து மீண்டும் முயற்சியை மேற்கொண்டவராக, மறுபடியும் அவளைத் தேடத் தொடங்கினார். (49)

ஆதிகாவ்யமான ஸ்ரீமத் இராமாயணம்
சுந்தரகாண்டத்தில் பதினொன்றாம் ஸர்க்கம் நிறைவடைந்தது (11).

ஸர்க்கம் 12 மாருதியின் மனக்கலக்கம்

வாயுகுமாரரான மாருதி, அந்த மாளிகையின் நடுவில் இருந்த கொடி வீடுகளுக்கும், விசித்திரமான அமைப்புள்ள அறைகளுக்கும், இரவு அறைகளுக்கும், சீதையைக் காணும் பேராவலுடன் சென்றார்; (ஆனால்,) அழகிய தோற்றம் கொண்ட (இராம பத்தினியான) அவளைக் காணவில்லை. (1)

ரகுநந்தனுடைய மனைவியான அவளைக் காணாததால், 'நிச்சயமாக, சீதை உயிரை வைத்துக் கொண்டிருக்க மாட்டார். அதனால்தான் (இவ்வளவு தேடியும் மைதிலி) காணப்படவில்லை' என்று எண்ணி அனுமான் கவலைப்பட்டார். (2)

தர்மத்தில் நிலைத்து நிற்பவளான அவர் (இராவணனுடைய விருப்பத்துக்கு இணங்காததால்) ராட்சஸர்களின் குல வழக்கப்படி குரூரமான செயல்களைச் செய்யும் இராவணனால் நிச்சயமாகக் கொல்லப்பட்டிருப்பான். (3)

'அல்லது, ஒருக்கால், அழகற்ற, விகாரமான, ஒளியற்ற, பெருந்தலை படைத்த, மிகவும் கோரமான ராட்சஸிகளைப் பார்த்துப் பார்த்துப் பயத்தால் உயிரை விட்டிருப்பாரோ? (4)

சுகீவன் பலசாலி; மிகவும் கடுமையாகத் தண்டனை கொடுப்பவன்; நானோ, பல நாட்கள் வானர நண்பர்களுடன் இங்குமங்குமாகக் கழித்துவிட்டேன்; எதிரிகளின் பலத்தை அறியாமலும் சீதையைப் பார்க்காமலும், அவனிடம் (திரும்பிப்) போகும் துணிச்சல் எனக்கு இல்லை. (5)

அந்தப்புரம் முழுவதும் பார்த்துவிட்டேன்; ராவணனுடைய மனைவிகளையும் பார்த்துவிட்டேன்; பதிவிரதையான சீதை தான் காணப்படவில்லை; என்னுடைய முயற்சி வீணாகப் போய்விட்டதே? (6)

நான் திரும்பிப் போனதும், வானர்கள் எல்லாரும் கும்பலாக வந்து, 'அங்கே போய், என்ன காரியம் செய்தாய்? அதை எங்களுக்குக் கூறு' என்று கேட்பார்கள். (7)

ஐனகுமாரியைப் பார்க்காமல், நான் அவர்களுக்கு என்ன பதில் சொல்வேன்? காலம் கடந்து போய் விட்டதால் எல்லாரும் பிராயோபவேசம் செய்யப் போகிறார்கள். (8)

பெருங்கடலின் அக்கரையில் கூடியிருக்கும் வானர்களுக்கு முதியவரான ஜாம்பவானும், அங்கதனும் என்ன தான் சொல்வார்கள்? (9)

மனம் தளராமை தான், பெருமைக்கு மூல காரணம்; மனம் தளராமை தான் சுகத்தைக் கொடுக்கக் கூடியது; எந்தக் காரியத்தையும் எப்போதும் தூண்டிவிடுவது மனந்தளராமையே. (10)

- கரோதி ஸப₂லம் ஜந்தோ: கர்ம யத்தத் கரோதி ஸ: ।
தஸ்மாத₃நிர்வேத₃கரம் யத்நம் சேஷ்டேஹமுத்தமம் ॥ 11
- பூ₄யஸ்தாவத்₃விசேஷ்யாமி ந யத்ர விசய: க்ருத: ।
அத்₃ருஷ்டாம்ஸ்ச விசேஷ்யாமி தேஸாந் ராவணபாலிதாந் ॥ 12
- ஆபாநஸாலா விசிதாஸ்தத₂ா புஷ்பக்₃ருஹாணி ச ।
சித்ரஸாலாஸ்ச விசிதா பூ₄ய: க்ரீட₃ாக்₃ருஹாணி ச ॥ 13
- நிஷ்குடாந்தரரத்₂யாஸ்ச விமாநாநி ச ஸர்வஸ: ।
இதி ஸஞ்சிந்த்ய பூ₄யோபி விசேதுமுபசக்ரமே ॥ 14
- பூ₄மீக்₃ருஹாந் சைத்யக்₃ருஹாந் க்₃ருஹாதிக்₃ருஹகாநபி ।
உத்பதந் நிஷ்பதம்ஸ்சாபி திஷ்ட₂ந் க₃ச்ச₂ந் புந: புந: ॥ 15
- அபாவுருண்வம்ஸ்ச த்₃வாராணி கபாடாந்யவக₄ாடயந் ।
ப்ரவிஸந்நிஷ்பதம்ஸ்சாபி ப்ரபதந்நுத்பதந்நபி ।
ஸர்வமப்யவகாஸம் ஸ விசசார மஹாகபி: ॥ 16
- சதுரங்கு₃லமாத்ரோ஽பி நாவகாஸ: ஸ வித்₃யதே ।
ராவணாந்த:புரே தஸ்மிந் யம் கபிர்ந ஜக₃ாம ஸ: ॥ 17
- ப்ராகாராந்தரரத்₂யாஸ்ச வேதி₃காஸ்சைத்யஸம்ஸ்ரயா: ।
தீ₃ர்கி₄கா: புஷ்கரிண்யஸ்ச ஸர்வம் தேநாவலோகிதம் ॥ 18
- ராஷஸ்யோ விவித₄ாகாரா விருபா விக்ருதாஸ்தத₃ா ।
த்₃ருஷ்டா ஹநுமதா தத்ர ந து ஸா ஜநகாத்மஜா ॥ 19
- ருபேணாப்ரதிமா லோகே வரா வித்₃யாத₄ரஸ்த்ரிய: ।
த்₃ருஷ்டா ஹநுமதா தத்ர ந து ராக₄வநந்தி₃நீ ॥ 20
- நாக₃கந்யா வராரோஹா: பூர்ணசந்த்ரநிப₄ாநநா: ।
த்₃ருஷ்டா ஹநுமதா தத்ர ந து ஸீதா ஸுமத்₄யமா ॥ 21
- ப்ரமத்₂ய ராஷஸேந்த்₃ரேண நாக₃கந்யா ப₃லாத்₃த்₄ருதா: ।
த்₃ருஷ்டா ஹநுமதா தத்ர ந ஸா ஜநகநந்தி₃நீ ॥ 22
- ஸோபஸ்யம்ஸ்தாம் மஹாபாஹு: பஸ்யம்ஸ்சாந்யா வரஸ்த்ரிய: ।
விஷஸாத₃ முஹூர்தீ₄மாந் ஹநுமாந் மாருதாத்மஜ: ॥ 23
- உத்₃யோக₃ம் வாநரேந்த்₃ராணாம் ப்லவநம் ஸாக₃ரஸ்ய ச ।
வ்யர்த₂ம் வீச்யாநிலஸுதஸ்சிந்தாம் புநருபாக₃மத் ॥ 24
- அவதீர்ய விமாநாச்ச ஹநுமாந் மாருதாத்மஜ: ।
சிந்தாமுபஜக₃ாமாத₂ ஸோகோபஹதசேதந: ॥ 25

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
ஸுந்த₃ரகாண்டே₃ த்₃வாத₃ஸஸ்ஸர்க₃: (12) ॥

மனிதன் செய்யும் எந்தக் காரியத்திலும் வெற்றியைத் தேடித் தருவது, அதுதான். (மனந்தளராமை, அல்லது உற்சாகம் தான்) ஆகவே, மறுபடியும் உற்சாகத்துடன் முயற்சியை மேற்கொள்கிறேன். (11)

இதுவரை எந்த இடங்கள் தேடப்படவில்லையோ அந்த இடங்களில் இனி தேடுகிறேன்; இராவணனுடைய ஆட்சிக்கு உட்பட்டதும், என்னால் பார்க்கப்படாததுமான இடங்களிலும் தேடுகிறேன். (12)

பானசாலைகள், கொடி வீடுகள், சித்ரசாலைகள், காம கேளிக்கை அறைகள், சிறிய தெருக்கள், எல்லா இடத்திலுமிருந்த விமானங்கள் - இவைகள் நன்றாகத் தேடப்பட்டு விட்டன என்று ஆலோசித்துவிட்டு, மறுபடியும் தேடுவதற்குத் தொடங்கினார். (13,14)

பூமியினடியில் அமைக்கப்பட்டிருந்த கீழ்தளங்களையும், தேவாலயங்களையும், வீட்டுக்குத் தொலைவில் கட்டப்பட்டிருந்த விடுதிகளையும், ஏறியும் இறங்கியும் நின்றனுகொண்டும் போய்க்கொண்டும் வாசற்படிகளை மிதித்துக்கொண்டும் கதவுகளைத் தள்ளிக் கொண்டும், உள்ளே புகுந்தும் வெளியே வெளிப்பட்டும் குதித்தும் எம்பியும் எல்லா இடங்களிலும் அனுமான் சுற்றிப்பார்த்தார். (15,16)

இராவணனுடைய அந்தப்புரத்தில், அவர் போய்ப் பார்க்காததாக நாலு அங்குல இடம் கூட இருக்கவில்லை. (17)

கோட்டைக்குள்ளிருந்த வீதிகள், நாற்சந்தியில் மரங்களின் அடியில் அமைக்கப்பட்டிருந்த மேடைகள், துரவு-குளம் எல்லாமும் அவரால் பார்க்கப்பட்டன. (18)

பலவித வடிவம் கொண்ட, விகாரமான, குரூரமான, ராட்சஸிகள் அனுமானால் பார்க்கப்பட்டார்கள்; ஆனால், எங்கேயும் ஜனககுமாரி இல்லை. (19)

உலகத்தில் ஒப்புவமையில்லாத வித்யாதரப் பெண்மணிகள் அங்கே அனுமானால் பார்க்கப்பட்டார்கள்; ஆனால், ராகவனின் பிரியை காணப்படவில்லை. (20)

முழுநிலவைப் போன்ற முகமுடைய உத்தமப் பெண்டிரான நாககன்னிகைகள், அனுமானால் அங்கே பார்க்கப்பட்டார்கள்; மெல்லிடையாள் சீதை காணப்படவில்லை. (21)

நாகர்களை யுத்தத்தில் வென்று, ராவணனால் பலவந்தமாகக் கொண்டுவரப்பட்ட நாககன்னிகைகள் காணப்பட்டார்கள்; ஆனால், சீதை காணப்படவில்லை. (22)

வேறு உத்தமப் பெண்மணிகளை அங்கே பார்த்தாரே தவிர சீதையைக் காணாததால் மிகவும் வருத்தம் அடைந்தார். (23)

வானரத் தலைவர்களுடைய பெருமுயற்சியும் பெருங்கடலைத் தாண்டி வந்ததும் வீணாகிப் போய்விட்டதை நினைத்து வாய்குமாரர் மிகவும் கவலையடைந்தார். (24)

வாயுமைந்தரான அனுமான், சோகத்தால் பீடிக்கப்பட்ட மனத்துடன், விமானத்திலிருந்து இறங்கி மறுபடியும் ஆலோசிக்கலானார். (25)

ஆதிகாவ்யமான ஸ்ரீமத் இராமாயணம்
சுந்தரகாண்டத்தில் பன்னிரண்டாம் ஸர்க்கம் நிறைவடைந்தது. (12)

த்ரயோதயஸஸர்க்கு:

மாருதி நிர்வேத:

- விமாநாத்து ஸுஸம்க்ரம்ய ப்ராகாரம் ஹரிபுங்க₃வ: ।
ஹநுமாந் வேக₃வாநாஸீத்₃யத₂ வித்₃யுத்₃க₄நாந்தரே ॥ 1
- ஸம்பரிக்ரம்ய ஹநுமாந் ராவணஸ்ய நிவேஸநம் ।
அத்₃ருஷ்ட்வா ஜாநகீம் ஸீதாமப்₃ரவீத்₃வசநம் கபி: ॥ 2
- பூ₄யிஷ்ட₂ம் லோலிதா லங்கா ராமஸ்ய சரதா ப்ரியம் ।
ந ஹி பஸ்யாமி வைதே₃ஹீம் ஸீதாம் ஸர்வாங்க₃ஸோப₄நாம் ॥ 3
- பல்வலாநி தடாகாநி ஸராம்ஸி ஸரிதஸ்தத₂ ।
நத்₃யோநூபவநாந்தாஸ்ச து₃ர்க₃ாஸ்ச த₄ரணீத₄ரா: ॥
லோலிதா வஸுத₄ ஸர்வா ந து பஸ்யாமி ஜாநகீம் ॥ 4
- இஹ ஸம்பாதிநா ஸீதா ராவணஸ்ய நிவேஸநே ।
ஆக்₂யாதா க்₃ருத்₄ரராஜேந ந ச பஸ்யாமி தாமஹம் ॥ 5
- கிம் நு ஸீதாத₂ வைதே₃ஹீ மைதி₂லீ ஜநகாத்மஜா ।
உபதிஷ்டே₂த விவஸா ராவணேந ஹ்ருதா ப₃லாத் ॥ 6
- க்ஷிப்ரமுத்பததோ மந்யே ஸீதாமாத₃ய ரக்ஷஸ: ।
பி₃ப்₄யதோ ராமப₃ாணாநாமந்தரா பதிதா ப₄வேத் ॥ 7
- அத₂வா ஹ்ரியமாணாயா: பதி₂ ஸித்₃த₄நிஷேவிதே ।
மந்யே பதிதமார்யாயா ஹ்ருத₃யம் ப்ரேக்ஷ்ய ஸாக₃ரம் ॥ 8
- ராவணஸ்யோருவேகே₃ந பு₄ஜாப்₄யாம் பீடி₃தேந ச ।
தயா மந்யே விஸாலாக்ஷயா த்யக்தம் ஜீவிதமார்யயா ॥ 9
- உபர்யுபரி வா நூநம் ஸாக₃ரம் க்ரமதஸ்தத₃ ।
விவேஷ்டமாநா பதிதா ஸமுத்₃ரே ஜநகாத்மஜா ॥ 10
- ஆஹோ க்ஷுத்₃ரேண சாநேந ரக்ஷந்தீ ஸீலமாத்மந: ।
அப₃ந்து₄ர்ப₄க்ஷிதா ஸீதா ராவணேந தபஸ்விநீ ॥ 11
- அத₂வா ராக்ஷஸேந்த்₃ரஸ்ய பத்நீபி₄ரஸிதேக்ஷணா ।
அது₃ஷ்டா து₃ஷ்டப₄வாபி₄ர்ப₄க்ஷிதா ஸா ப₄விஷ்யதி ॥ 12
- ஸம்பூர்ணசந்த்₃ரப்ரதிமம் பத்₃மபத்ரநிபே₄க்ஷணம் ।
ராமஸ்ய த்₄யாயதீ வக்த்ரம் பஞ்சத்வம் க்ருபணா க₃தா ॥ 13
- ஹா ராம லக்ஷ்மணேத்யேவம் ஹாயோத்₄யே சேதி மைதி₂லீ ।
விலப்ய ப₃ஹு வைதே₃ஹீ ந்யஸ்ததே₃ஹா ப₄விஷ்யதி ॥ 14

ஸர்க்கம் 13
மாருதி மனம் சோர்வடைதல்

வானரவீரர் அனுமான் மேகங்களுக்கிடையே தோன்றும் மின்னலைப் போல் மிக வேகமாக (ஓர் இமைப்பொழுதில்) விமானத்திலிருந்து கோட்டை மதில் சுவர்மேல் ஏறினார். (1)

இராவணனுடைய இருப்பிடத்தில் நன்றாகத் தேடிப் பார்த்தும்கூட, ஜனககுமாரி சீதையைக் காணாததால், அனுமான் தனக்குள் பேசிக் கொண்டார். (2)

‘இராமனுடைய கட்டளையை நிறைவேற்ற முயன்ற நான், இலங்கை முழுவதையும் நன்றாகத் தேடிப் பார்த்துவிட்டேன். ஆனாலும், அங்கலட்சணங்கள் அனைத்தும் பொருந்தியவரும் விதேக மன்னனின் புதல்வியுமான சீதையைக் காணவில்லை. (3)

குட்டைகள், குளங்கள், ஏரிகள், சிற்றாறுகள், ஆறுகள், சதுப்பு வனங்கள், புதர்கள், கோட்டைகள், மலைகள் நிறைந்த இந்த நிலம் முழுவதையும் தேடிப் பார்த்துவிட்டேன். ஆனால், சீதையைக் கண்டேனில்லையே? (4)

இங்கு இராவணனுடைய மாளிகையில் சீதை இருப்பதாக, கமுகரசனான சம்பாதி கூறினார். ஆனால், சீதையைக் காணவில்லையே? (5)

இராவணனால் பலவந்தமாகக் கவர்ந்து கொண்டு வரப்பட்ட ஜனககுமாரி, வேறு வழியில்லாமல் அவனை அங்கீகரித்திருப்பாரோ? (ஆனால், இது சாத்தியமில்லை.) (6)

அல்லது, சீதையைத் தூக்கிக் கொண்டு வேமாகச் செல்லும்போது, ராமபாணங்களைப் பற்றிய நினைவு இராவணனுக்கு ஏற்பட்டு மிகவும் பயந்த வேளையில், (பிடி தளர்ந்த நிலையில்) அவர் விழுந்து விட்டிருப்பாரோ? (7)

அல்லது, சித்தர்கள் சஞ்சரிக்கும் ஆகாயவீதியில் சென்று கொண்டிருக்கும்போது, கீழே பெருங்கடலைப் பார்த்த சீதையின் இதயம் அடங்கிப் போயிருக்கக்கூடும். (8)

அல்லது, ராவணனுடைய கைகளால் இறுகப் பிடிக்கப்பட்டதைத் தாங்காமல் தவித்தும், அவனுடைய தொடை வேகத்தைத் தாங்காமலும் நங்கை நல்லாளாகிய அவர் உயிரை விட்டிருக்கலாம். (9)

வானத்தில் மேலே மேலே செல்லும்போதோ, சமுத்திரத்தைத் தாண்டிக் கொண்டிருக்கும்போதோ நிலை குலைந்து ஜனககுமாரி கடலில் விழுந்திருக்கலாம். (10)

அல்லது, தன் கற்பைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதில் பிடிவாதமாக இருந்ததால், உதவிக்கு யாரும் இல்லாமல் தனித்து நின்ற தவமகள் சீதை கயவனான இராவணனால் புசிக்கப்பட்டிருப்பார். (11)

அல்லது, தீய எண்ணங்கொண்ட அரக்க மன்னனுடைய மனைவிகளால், கருங்கண்ணாளான அவள் உண்ணப்பட்டிருக்கலாம். (12)

முழுநிலவு போல் பேரழகு கொண்ட, செந்தாமரைக்கண்ணார் இராமனுடைய திருமுகத்தைத் தியானித்துக் கொண்டே (பிரிவைச் சகியாமல்) மைதிலி மரணமடைந்திருப்பார். (13)

‘ஹா, ராமா! ஆ, லட்சுமணா!’ என்றும், ‘ஆ, அயோத்தியே!’ என்றும் மிகவும் புலம்பியவாறே சீதை தேகத்தைத் துறந்திருப்பார். (14)

- அத₂வா நிஹிதா மந்யே ராவணஸ்ய நிவேஸநே ।
நூநம் லாலப்யதே ஸீதா பஞ்ஜரஸ்தே₂வ ஸாரிகா ॥ 15
- ஐநகஸ்ய ஸுதா ஸீதா ராமபத்நீ ஸுமத்₄யமா ।
கத₂முத்பலபத்ராஷீ ராவணஸ்ய வஸம் வ்ரஜேத் ॥ 16
- விநஷ்டா வா ப்ரனஷ்டா வா ம்ருதா வா ஐநகாத்மஜா ।
ராமஸ்ய ப்ரியப₄ார்யஸ்ய ந நிவேத்₃யிதும் ஷமம் ॥ 17
- நிவேத்₃யமாநே தே₃ாஷ: ஸ்யாத்₃தே₃ாஷ: ஸ்யாத்₃நிவேத்₃நே ।
கத₂ம் நு க₂லு கர்தவ்யம் விஷமம் ப்ரதிப₄ாதி மே ॥ 18
- அஸ்மிந்நேவம் க₃தே கார்யே ப்ராப்தகாலம் ஷமம் ச கிம் ।
ப₄வேதி₃தி மதம் பூ₄யோ ஹநூமாந் ப்ரவிசாரயந் ॥ 19
- யதி₃ ஸீதாமத்₃ருஷ்ட்வாஹம் வாநரேந்த்₃ரபுரீமித: ।
க₃மிஷ்யாமி தத: கோ மே புருஷார்தே₂ா ப₄விஷ்யதி ॥ 20
- மமேத்₃ம் லங்க₄நம் வ்யர்த்த₂ம் ஸாக்₃ரஸ்ய ப₄விஷ்யதி ।
ப்ரவேஸஸ்சைவ லங்காயா ராஷ்ஸாநாம் ச த்₃ர்ஸநம் ॥ 21
- கிம் மாம் வக்ஷ்யதி ஸுக்₃ரீவோ ஹரயோ வா ஸமாக்₃தா: ।
கிஷ்கிந்த₄ாம் ஸமநுப்ராப்தம் தெள வா த்₃ஸரத₂ாத்மஜௌ ॥ 22
- க₃த்வா து யதி₃ காகுத்ஸ்த₂ம் வக்ஷ்யாமி பரமப்ரியம் ।
ந த்₃ருஷ்டேதி மயா ஸீதா ததஸ்த்யக்ஷ்யதி ஜீவிதம் ॥ 23
- பருஷம் த்₃ாருணம் க்ருரம் தீக்ஷணமிந்த்₃ரியதாபநம் ।
ஸீதாநிமித்தம் து₃ர்வாக்யம் ஸ்ருத்வா ஸ ந ப₃விஷ்யதி ॥ 24
- தம் து க்ருச்ச₂ரக₃தம் த்₃ருஷ்ட்வா பஞ்சத்வக₃தமாநஸம் ।
ப்₄ருஸாநுரக்தோ மேத₄ாவீ ந ப₄விஷ்யதி லக்ஷமண: ॥ 25
- விநஷ்டௌ ப்₄ராதரௌ ஸ்ருத்வா ப்₄ரதோ₅பி மரிஷ்யதி ।
ப்₄ரதம் ச ம்ருதம் த்ருஷ்ட்வா ஸத்ருக்₄நோ ந ப₄விஷ்யதி ॥ 26
- புத்ராந் ம்ருதாந் ஸமீக்ஷ்யாத்₂ ந ப₄விஷ்யந்தி மாதர: ।
கௌஸல்யா ச ஸுமித்ரா ச கைகேயீ ச ந ஸம்ஸய: ॥ 27
- க்ருதஜ்ஞ: ஸத்யஸந்த₄ஸ்ச ஸுக்₃ரீவ: ப்லவக₃ாதி₄ப: ।
ராமம் தத₂ாக்₃தம் த்₃ருஷ்ட்வா ததஸ்த்யக்ஷ்யதி ஜீவிதம் ॥ 28
- து₃ர்மநா வ்யதி₂தா தீ₃நா நிராநந்த₃ா தபஸ்விநீ ।
பீடி₃தா ப்₄ர்த்ருஸோகேந ருமா த்யக்ஷ்யதி ஜீவிதம் ॥ 29
- வாலிஜேந து து₃:கே₂ந பீடி₃தா ஸோககர்ஸிதா ।
பஞ்சத்வம் ச க₃தே ராஜ்ஞி தாராபி ந ப₄விஷ்யதி ॥ 30

அல்லது, கூண்டிலடைக்கப்பட்ட சாரிகா என்ற பட்சியைப் போல, ராவணன் வீட்டிலேயே ரகசியமான ஓர் இடத்தில் வைக்கப்பட்டு, சீதை தவித்துக் கொண்டிருப்பார் - என்பது நிச்சயம். (15)

ஜனகருடைய புதல்வி; ராமனுடைய பார்வைய; இடைநல்லாள்; கருநெய்தற் கண்ணாள் சீதை, கொடிய ராவணனுக்கு வசப்படுவாளா, என்ன? (16)

சீதை, கண் காணாத இடத்தில் ஒளித்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறாரோ? ஜனஸ்தானத்திலிருந்து வந்து கொண்டிருந்தபோது விழுந்தாரோ? அல்லது, மரணம் அடைந்திருப்பாரோ? - எப்படி ஆகியிருந்தாலும் பிரியமான மனைவியைப் பற்றிய (இந்தத் துயரமான) விஷயத்தை இராமனிடம் தெரிவிக்கக் கூடாது. (17)

சொன்னாலும் குற்றம்; சொல்லாவிட்டாலும் குற்றம்! (சொன்னால், விளைவுகள் துக்ககரமாக இருக்கும்; சொல்லாவிட்டால், எஜமானத் துரோகம் செய்ததாகும்.) எதிர்எதிரான விளைவுகள் உண்டாகும் போலிருக்கிறதே? (18)

என்னுடைய கடமை தான் என்ன? எடுத்துக் கொண்ட காரியம் இந்த நிலையில் இருக்கும் போது காலம்-இடத்துக்குத் தக்கவாறு எது செய்யத் தக்கது? - என்று மறுபடியும் அனுமான் ஆலோசித்தார். (19)

சீதையைப் பார்க்காமல், வானரர் நகரமான கிஷ்கிந்தைக்கு நான் சென்றால், அதில் எனக்கு என்ன பெருமை? (20)

(பல தடைகளையும் மீறிக் கொண்டு) நான் பெருங்கடலைத் தாண்டியதும் அரக்கர்களின் இலங்கைக்குள் புகுந்ததும் பயனற்றதாக ஆகிவிடும். (21)

கிஷ்கிந்தைக்குத் திரும்பிச் சென்றதும், சுகர்வனும், கூடியிருக்கும் வானரர்களும், தசரதன் புதல்வர்கள் இருவரும், என்னை என்ன சொல்வார்கள்? (22)

அங்கு சென்றதும், 'நான் சீதையைப் பார்க்கவில்லை' என்ற பிரியமில்லாத வார்த்தையைக் காசுத்தனிடம் சொல்வேனாகில், அவர் உடனேயே உயிரை விட்டு விடுவார். (23)

செவிக்கு இன்பமளிக்காததும் பயங்கரமானதும் கொடுமையானதும் உடல் அங்கங்களை வாட்டுவதுமான சீதையைப் பற்றிய துயரகரமான சொற்களைக் கேட்டு அவர் உயிரை விட்டு விடுவார். (24)

துக்கத்தைத் தாங்க மாட்டாமல் இராமன் உயிரை விடுவதற்குத் துணிந்து விட்டாரானால், மேதாவியும் அவரிடத்தில் பேரன்பு வைத்திருப்பவருமான லட்சுமணன் உயிரோடு இருக்கமாட்டார். (25)

சகோதரர்கள் இறந்துவிட்டதைக் கேட்டதும் பரதனும் உயிரை விடுவான். பரதன் இறந்து விட்டதைப் பார்த்து சத்ருக்னனும் உயிரோடு இருக்கமாட்டான். (26)

கௌசல்யை, சுமித்திரை, கைகேயி ஆகிய மூன்று தாயார்களும், புத்திரர்கள் இறந்து விட்டதைக் கேட்டு உயிரோடு இருக்கமாட்டார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை. (27)

செய்நன்றி மறவாதவனும் சத்தியம் தவறாதவனும் வானரத் தலைவனுமான சுகர்வன், இராமனுக்கு இந்த நிலை ஏற்பட்டதைப் பார்த்து உயிரை விடுவான். (28)

தவப் பெண்ணாகிய ருமையும் தன் கணவன் மரணத்தால் ஏற்பட்ட சோகத்தால் தாக்கப் பட்டு, மனம் கலங்கி, துக்கம் அடைந்து, ஆனந்தம் இழந்து உயிரை விட்டு விடுவான். (29)

தன் கணவனான வாலியின் மறைவினால் ஏற்பட்ட துக்கத்தால் மிகவும் இளைத்து விட்ட தாரையும் இப்போதைய மன்னனான சுகர்வன் இறந்து விட்டால் உயிரோடு இருக்கமாட்டான். (30)

- மாதாபித்ரோர்விநாஸேந ஸுக்₃ரீவவ்யஸநேந ச ।
குமாரோ஽ப்யங்க₃த₃: கஸ்மாத்த₃த₄ாரயிஷ்யதி ஜீவிதம் ॥ 31
- ப₄ர்த்ருஜேந து து₃:கே₂ந ஹ்யபி₄பூ₄தா வநௌகஸ: ।
ஸிராம்ஸ்யபி₄ஹநிஷ்யந்தி தலைர்முஷ்டிபி₄ரேவ ச ॥ 32
- ஸாந்த்வேநாநுப்ரத₃ானேந மாநேந ச யஸஸ்விநா ।
லாலிதா: கபிராஜேந ப்ராணாம்ஸ்த்யக்ஷயந்தி வாநரா: ॥ 33
- ந வநேஷு ந ஸைலேஷு ந நிரோதே₄ஷு வா புந: ।
க்ரீட₃ாமநுப₄விஷ்யந்தி ஸமேத்ய கபிகுஞ்ஜரா: ॥ 34
- ஸபுத்ரத₃ாரா: ஸாமாத்யா ப₄ர்த்ருவ்யஸநபீடி₃தா: ।
ஸைலாக்₃ரேப்₄ய: பதிஷ்யந்தி ஸமேத்ய விஷமேஷு ச ॥ 35
- விஷமுத்₃ப₃ந்த₄நம் வாபி ப்ரவேஸம் ஜ்வலநஸ்ய வா ।
உபவாஸமதே₂ா ஸஸ்த்ரம் ப்ரசரிஷ்யந்தி வாநரா: ॥ 36
- கே₄ாரமாரோத₃நம் மந்யே க₃தே மயி ப₄விஷ்யதி ।
இக்ஷவாகுகுலநாஸஸ்ச நாஸஸ்சைவ வநௌகஸாம் ॥ 37
- ஸோ஽ஹம் நைவ க₃மிஷ்யாமி கிஷ்கிந்த₄ாம் நக₃ரீமித: ।
ந ச ஸக்ஷயாம்யஹம் த்₃ரஷ்டும் ஸுக்₃ரீவம் மைதி₂லீம் விநா ॥ 38
- மய்யக₃ச்ச₂தி சேஹஸ்தே₂ த₄ர்மாத்மாநௌ மஹாரதௌ ।
ஆஸயா தெள த₄ரிஷ்யேதே வாநராஸ்ச மநஸ்விந: ॥ 39
- ஹஸ்தாத₃ானோ முக₂ாத₃ானோ நியதோ வ்ருக்ஷமூலிக: ।
வாநப்ரஸ்தே₂ா ப₄விஷ்யாமி ஹ்யத்₃ருஷ்ட்வா ஜநகாத்மஜாம் ॥ 40
- ஸாக₃ராநாபஜே தே₃ஸே ப₃ஹுமூலப₂லோத₃கே ।
சிதாம் க்ருத்வா ப்ரவேக்ஷயாமி ஸமித்₃த₄மரணீஸுதம் ॥ 41
- உபவிஷ்டஸ்ய வா ஸம்யக்₃லிங்கி₃நம் ஸாத₄யிஷ்யத: ।
ஸரீரம் ப₄க்ஷயிஷ்யந்தி வாயஸா: ஸ்வாபத₃ாநி ச ॥ 42
- இத₃ம் மஹர்ஷிபி₄ர்த்₃ருஷ்டம் நிர்யாணமிதி மே மதி: ।
ஸம்யக₃ாப: ப்ரவேக்ஷயாமி ந சேத் பஸ்யாமி ஜாநகீம் ॥ 43
- ஸுஜாதமூலா ஸுப₄க₃ா கீர்த்திமாலா யஸஸ்விநீ ।
ப்ரப₄க்₃நா சிரராத்ரீயம் மம ஸீதாமபஸ்யத: ॥ 44
- தாபஸோ வா ப₄விஷ்யாமி நியதோ வ்ருக்ஷமூலிக: ।
நேத: ப்ரதிக₃மிஷ்யாமி தாமத்ருஷ்ட்வாஸிதேக்ஷணாம் ॥ 45

பெற்றோர்களின் மரணத்தாலும், சுகர்வன் இறப்பினால் ஏற்பட்ட துக்கத்தாலும் தாக்கப்படும் இளவரசன் அங்கதன், எவ்வாறு உயிரை வைத்துக் கொண்டிருப்பான்? (31)

தலைவனை இழந்துவிட்ட துக்கத்தால் பீடிக்கப்பட்ட வானர்கள், உள்ளங்கையாலும் முஷ்டியாலும் தலையில் அடித்துக் கொள்வார்கள். (32)

கீர்த்திவாய்ந்த வானரமன்னன் சுகர்வனால் இனிமையான சொற்களாலும், பரிசுகளாலும், இனிய உபசரிப்பினாலும் பெருமைப்படுத்தப்பட்ட வானர்கள் உயிரை விட்டு விடுவார்கள். (33)

இனிமேல், காடுகளிலோ, மலைகளிலோ, குகைகளிலோ கூட்டமாகக் கூடி, வானரத் தலைவர்கள் விளையாட்டு வினோதங்களை அனுபவிக்க மாட்டார்கள். (34)

மேலும், தலைவன் சுகர்வன் இறந்துவிட்ட சோகத்தால் பீடிக்கப்பட்ட அவர்கள், புத்திரர்கள், மனைவிகள், அமைச்சர்களுடன் கூட, மலைமுகட்டிலிருந்து கீழே கரடுமுரடான இடங்களில் விழப் போகிறார்கள். (35)

விஷத்தை உட்கொள்ளுவதையோ, தூக்கிலிட்டுக் கொள்வதையோ, நெருப்பில் இறங்குவதையோ, உண்ணாநோன்பு மேற்கொள்வதையோ, கத்தியால் வெட்டிக் கொள்வதையோ வானர்கள் செய்யப் போகிறார்கள். (36)

நான் (சீதையைக் காணாமல்) அங்கு சென்றால், எல்லா இடங்களிலும் பயங்கரமான ஒப்பாரி ஏற்படும் என்று எண்ணுகிறேன்; இஷ்வாகு குல நாசமும் குரங்குகள் நாசமும் ஏற்படும். (37)

ஆகவே, (இக்கட்டான இந்த நிலையில் உள்ள) நான் இந்தப் பட்டணத்திலிருந்து கிஷ்கிந்தைக்குப் போகவே மாட்டேன்! மைதிலி(யைப் பற்றிய நல்ல செய்தி ஏதும்) இல்லாமல் சுகர்வனை நான் பார்க்க மாட்டேன். (38)

நான் அங்கு போகாமல் இங்கேயே இருப்பேனாகில் மகாரதர்களும் தர்மாத்மாக்களுமான அவ்விருவர்களும் மனஸ்விகளான வானர்களும் (நான் நல்ல செய்தியுடன் வருவேன் என்ற) நம்பிக்கையுடன் உயிரோடிருப்பார்கள். (39)

ஜனகுமாரியைப் பார்க்காத நான், மரத்தடியில் இருந்து கொண்டு, கையில் கிடைத்ததைச் சாப்பிடுகிறவனாகவோ, வாயில் போட்டதைச் சாப்பிடுகிறவனாகவோ இந்திரியங்களை அடக்கி வானப்பிரஸ்தனாகி விடுகிறேன். (40)

கடலை ஒட்டியுள்ள சதுப்பு நிலப் பிரதேசத்தில் கிழங்கு-பழம்-தண்ணீர் ஏராளமாக இருக்கக் கூடிய இடத்தில், அரணியைக் கடைந்து, நிறைய கட்டைகளைப் போட்டு பெருந்தீயை வளர்த்து அதில் பிரவேசிக்கப் போகிறேன். (41)

அல்லது, பிராயோபவேசம் செய்து ஆத்மாவுக்கும், உடலுக்கும் சம்பந்தமில்லை என்ற பாவத்துடன் ஜீவனுக்கு உடலுடன் உள்ள உறவை நீக்கி விடுவேன். அப்புறம், இந்த உடலை, காக்கைகளும், விலங்குகளும் தின்றுவிடும். (42)

(பிராயோபவேசம் செய்து உயிரை விட்டால், பாவம் பற்றிக் கொள்ளாது; ஏனென்றால்,) இது மகரிஷிகளால் காட்டப்பட்ட, உயிரைத் துறப்பதற்கான வழி என்பது என் கருத்து. (43)

(அல்லது,) ஜானகியைப் பார்க்காவிட்டால், நீர்வெள்ளத்தில் விழுந்து ஜலசமாதி அடைந்து விடுகிறேன். (43)

இந்த நீண்ட இரவு, தொடக்கத்தில் சுபமாக (இலங்கினியை வெல்லுதல்) இருந்தது; சந்திரன் உதயத்தால் அழகாகவும், கீர்த்தியை வளர்ப்பதாகவும் (கடலைத் தாண்டி இலங்கைக்குள் புகுந்தார் என்ற) புகழைக் கொடுப்பதாகவும் இருந்தது; ஆனால், முடிவில் சீதையைப் பார்க்காத எனக்குப் பயனற்றதாக ஆகிவிட்டது. (44)

கருங்கண்ணாளான சீதையைப் பார்க்காமல் நான் இங்கிருந்து திரும்பப் போக மாட்டேன். மரத்தடியில் வசித்துக் கொண்டு இந்திரியங்களை அடக்கி, தவசியாகி விடப்போகிறேன். (உயிரை விடுவது; தபஸ்வியாகத் தங்கிவிடுவது - என்ற இரு வழிகளில் சிறந்ததைக் கூறுகிறார்.) (45)

- யதீத: ப்ரதிக₃ச்ச₂ாமி ஸீதாமநதி₄க₃ம்ய தாம் ।
அங்க₃த₃: ஸஹ தை: ஸர்வைர்வாநரைர்ந ப₄விஷ்யதி ॥ 46
- விநாஸே ப₃ஹவோ தே₃ஷா: ஜீவந் ப₄த்₃ராணி பஸ்யதி ।
தஸ்மாத் ப்ராணாந் த₄ரிஷ்யாமி த்₄ருவோ ஜீவதி ஸங்க₃ம: ॥ 47
- ஏவம் ப₃ஹுவித₄ம் து₃:க₂ம் மநஸா த₄ரயந் முஹு: ।
நாத்₄யக₃ச்ச₂த் தத₃ா பாரம் ஸோகஸ்ய கபிகுஞ்ஜர: ॥ 48
- ததோ விக்ரமமாஸாத்₃ய தை₄ர்யவான் கபிகுஞ்ஜர: ।
ராவணம் வா வதி₄ஷ்யாமி த₃ஸக்₃ரீவம் மஹாப₃லம் ।
காமமஸ்து ஹ்ருதா ஸீதா ப்ரத்யாசீர்ணம் ப₄விஷ்யதி ॥ 49
- அத₂வைநம் ஸமுத்க்ஷிப்ய உபர்யுபரி ஸாக₃ரம் ।
ராமாயோபஹரிஷ்யாமி பஸும் பஸுபதேரிவ ॥ 50
- இதி சிந்தாம் ஸமாபந்ந: ஸீதாமநதி₄க₃ம்ய தாம் ।
த்₄யாநஸோகபரீதாத்மா சிந்தயாமாஸ வாநர: ॥ 51
- யாவத் ஸீதாம் ஹி பஸ்யாமி ராமபத்நீம் யஸஸ்விநீம் ।
தாவதே₃தாம் புரீம் லங்காம் விசிநோமி புந: புந: ॥ 52
- ஸம்பாதிவசநாச்சாபி ராமம் யத்₃யாநயாம்யஹம் ।
அபஸ்யந் ராக₃வோ ப₄ர்யாம் நிர்த₃ஹேத் ஸர்வவாநராந் ॥ 53
- இஹைவ நியதாஹாரோ வத்ஸ்யாமி நியதேந்த்₃ரிய: ।
ந மத்க்ருதே விநஸ்யேயு: ஸர்வே தே நரவாநரா: ॥ 54
- அஸோகவநிகா சேயம் த்ருஸ்யதே யா மஹாத்₃ருமா ।
இமாமபி₄க₃மிஷ்யாமி ந ஹீயம் விசிதா மயா ॥ 55
- வஸுந் ருத்₃ராம்ஸ்தத₂ாதி₃த்யாநஸ்யிநௌ மருதோஸபி ச ।
நமஸ்க்ருத்வா க₃மிஷ்யாமி ரக்ஷஸாம் ஸோகவர்த₄ந: ॥ 56
- ஜித்வா து ராக்ஷஸாந் ஸர்வாநிஷ்ஷவாகுகுலநந்தி₃நீம் ।
ஸம்ப்ரத₃ாஸ்யாமி ராமாய யத₂ா ஸித்₃தி₄ம் தபஸ்விநே ॥ 57
- ஸ முஹூர்த்தமிவ த்₄யாத்வா சிந்தாவக்₃ரதி₂தேந்த்₃ரிய: ।
உத்₃திஷ்ட₂ந்மஹாதேஜா ஹநூமாந் மாருதாத்மஜ: ॥ 58
- நமோஸ்து ராமாய ஸலக்ஷ்மணாய
தே₃வ்யை ச தஸ்யை ஜநகாத்மஜாயை ।
நமோஸ்து ருத்₃ரேந்த்₃ரயமாநிலேப்₄யோ
நமோஸ்து சந்த்₃ரார்கமருத்₃க₃ணேப்₄ய: ॥ 59
- ஸ தேப்₄யஸ்து நமஸ்க்ருத்வா ஸுக்₃ரீவாய ச மாருதி: ।
தி₃ஸ: ஸர்வா: ஸமாலோக்ய ஹ்யஸோகவநிகாம் ப்ரதி ॥ 60

சீதை இல்லாமல் (நான் மட்டும்) இங்கிருந்து திரும்பிச் சென்றேனாகில், அங்கதனும் அவனுடன் வந்த வானரர்களும் உயிரை வைத்துக் கொண்டிருக்க மாட்டார்கள். (46)

உயிரை விட்டுவிடுவதில் பல தோஷங்கள் இருக்கின்றன; உயிருடன் இருப்பவன் (என்றைக்காவது) சுகத்தைப் பார்க்கிறான் (என்பது சான்றோர் வாக்கு). நான் உயிரோடிருந்தால், நிச்சயமாக அவர்களைச் சந்திப்பேன். ஆகவே, உயிரை வைத்துக் கொண்டிருக்கப் போகிறேன். (47)

இவ்வாறு தொடர்ந்து பலவித துயர சிந்தனைகளில் மூழ்கியிருந்த, வானரர்களில் யானை போன்ற அனுமான், சோகத்தின் கரையை எட்டவில்லை. (48)

பிறகு, தைரியத்தை அடைந்த வானரவீரர், (கவலைகளை ஒழித்து) மனோதிடத்தைப் பெற்று, 'பத்துத் தலையனும் பலசாலியுமான ராவணனைக் கொலை செய்து விடுகிறேன்; சீதை அபகரிக்கப்பட்டவளாகவே இருந்து விட்டுப் போகட்டும். (அப்படிச் செய்தால், நடந்துவிட்ட குற்றத்துக்கு) பதிலடி கொடுத்ததாக ஆகிவிடும். (49)

அல்லது, இந்த இராவணனைப் பெருங்கடலுக்கு மேலாக எடுத்துச் சென்று, வேள்விச் சாலையில், பரமேசுவரனை வேண்டிக்கொண்டு பலி ஆட்டை யூபஸ்தம்பத்தில் கட்டுவதைப் போல இராமனுக்கு அர்ப்பணிக்கிறேன்'. (50)

இவ்விதம், சீதையைக் காணாததால் கவலை கொண்டு ஆழமான சிந்தனைகளாலும் சோகத்தாலும் சூழப்பட்ட ஆஞ்ஜநேயர் மறுபடியும் ஆலோசிக்கத் தொடங்கினார். (51)

இராமனுடைய பத்னியும் கீர்த்தி வாய்ந்தவளுமான சீதையைப் பார்க்கும் வரையில், இந்த இலங்கைப் பட்டணத்தில் திரும்பத் திரும்ப தேடப் போகிறேன். (52)

சம்பாதியின் வார்த்தைகளை நம்பி (சீதை இலங்கையில் உயிரோடு இருக்கிறாள் என்பதைச் சொல்லி) இராமனை இங்கு அழைத்து வந்திருந்தால், மனைவியைக் காணாத ராகவன் எல்லா வானரர்களையும் சுட்டுப் பொசுக்கியிருப்பார். (53)

அதனால், ஆகாரத்தையும், புலன்களையும் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டு இங்கேயே இருக்கப் போகிறேன். நான் இப்படியாக இங்கேயே தங்கிவிட்டால், அங்கேயுள்ள நர-வானரர்கள் யாரும் இறந்து போக மாட்டார்கள். (54)

பெரிய மரங்களுடன் கூடிய அசோகவனம் இதோ காணப்படுகிறது; இதனுள்ளே போகப் போகிறேன்; இதில் நான் இதுவரை தேடவில்லை. (55)

அஷ்ட வசுக்கள்; ஏகாதச ருத்ரர்கள்; துவாதச ஆதித்யர்கள், அசுவினீ தேவர்கள்; மருத்துக்கள் ஆகியோரை நமஸ்கரித்துவிட்டு, அரக்கர்களின் துயரை வளர்ப்பவனாக (வனத்துக்குள்) செல்லப் போகிறேன். (56)

எல்லா அரக்கர்களையும் வென்று, இஷ்வாகு குலத்துக்கு மகிழ்ச்சியைக் கொடுக்கும் சீதையை ராமனிடம் - தவம் செய்தவரிடம் தவத்தால் மகிழ்ந்த தெய்வம், அந்தத் தவத்தின் பலனைக் கொடுப்பதைப் போல - கொடுக்கப் போகிறேன். (57)

மகாதேஜஸ்வியும் வாயுகுமாரனுமான அனுமான், கவலையால் பொறிகள் கலங்கி சிறிது நேரம் ஆழ்ந்த சிந்தனையில் ஈடுபட்ட பின்னர் உறுதியாக எழுந்து நின்றார். (இதுவரையில் தேடியும் சீதை கிடைக்கவில்லையே? என்ன காரணம்? - என்று சிந்தித்து, மகேந்திர மலையிலிருந்து புறப்பட்ட போது, ராமன் முதலானவர்களை நமஸ்கரிக்காதது தான் காரணம் என்று முடிவு கட்டி, இப்போது வணங்கினார்.) (58)

'லட்சுமணனுக்கும் இராமனுக்கும், ஜனககுமாரி சீதா தேவிக்கும், ருத்ரன்-இந்திரன்-யமன்-வாயு-சந்திரன்-சூரியன்-மருத் கணங்கள் ஆகிய எல்லாருக்கும் நமஸ்காரம்'. (59)

அனுமான் அவர்களுக்கு நமஸ்காரம் செய்துவிட்டு, சுகரீவனுக்கும் வணக்கம் தெரிவித்து அசோகவனத்துக்குச் செல்வதற்கான வான்வழியை நிச்சயித்து உடனே, மங்களமான அசோகவனத்தை மனத்தால் அடைந்து மேலே செய்யவேண்டியதை ஆலோசித்தார். (60,61)

- ஸ க₃த்வா மநஸா பூர்வமஸோகவநிகாம் ஸுப₄ாம் ।
உத்தரம் சிந்தயாமாஸ வாநரோ மாருதாத்மஜ: ॥ 61
- த்₄ருவம் து ரக்ஷோப₃ஹுலா ப₄விஷ்யதி வநாகுலா ।
அஸோகவநிகா சிந்தயா ஸர்வஸம்ஸ்காரஸம்ஸ்க்ருதா ॥ 62
- ரக்ஷிணஸ்சாத்ர விஹிதா நூநம் ரக்ஷந்தி பாத₃பாந் ।
ப₄க₃வாநபி ஸர்வாத்மா நாதிரக்ஷோப₄ம் ப்ரவாதி வை ॥ 63
- ஸம்க்ஷிப்தோ₅யம் மயாத்மா ச ராமார்தே₂ ராவணஸ்ய ச ।
ஸித்₃தி₄ம் மே ஸம்வித₄ஸ்யந்தி தே₃வா: ஸர்ஷிக₃ணாஸ்த்விஹ ॥ 64
- ப்₃ரஹ்மா ஸ்வயம்பூ₄ர்ப₄க₃வாந் தே₃வாஸ்சைவ தி₃ஸந்து மே ।
ஸித்₃தி₄மக்₃நிஸ்ச வாயுஸ்ச புருஹிதஸ்ச வஜ்ரப்₄ருத் ॥ 65
- வருண: பாஸஹஸ்தஸ்ச ஸோமாதி₃த்யௌ ததை₂வ ச ।
அஸ்விநௌ ச மஹாத்மாநௌ மருத: ஸர்வ ஏவ ச ॥ 66
- ஸித்₃தி₄ம் ஸர்வாணி பூ₄தாநி பூ₄தாநாம் சைவ ய: ப்ரபு₄: ।
த₃ாஸ்யந்தி மம யே சாந்யே ஹ்யத்₃ருஷ்டா: பதி₂ கே₃ாசரா: ॥ 67
- தது₃ந்நஸம் பாண்டு₃ரத₃ந்தமவ்ரணம்
ஸுசிஸ்மிதம் பத்₃மபலாஸலோசநம் ।
த்₃ரக்ஷயே தத₃ார்யாவத₃நம் கத₃ா ந்வஹம்
ப்ரஸந்நதாராதி₄பதுல்யத₃ர்ஸநம் ॥ 68
- க்ஷுத்₃ரேண பாபேந ந்ருஸம்ஸகர்மணா
ஸுத₃ாருணாலங்க்ருதவேஷத₄ாரிணா ।
ப₃லாபி₄பூ₄தா ஹ்யப₃லா தபஸ்விநீ
கத₂ம் நு மே த்₃ருஷ்டிபதே₂₅த்₃ய ஸா ப₄வேத் ॥ 69

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
ஸுந்த₃ரகாண்டே₃ த்ரயோத₃ஸஸ்ஸர்க₃: (13) ॥

சதுர்த₃ஸஸ்ஸர்க:

அஸோகவநிகாந்வேஷணம்

- ஸ முஹூர்தமிவ த்₄யாத்வா மநஸா சா₅தி₄க₃ம்ய தாம் ।
அவப்லுதோ மஹாதேஜா: ப்ராகாரம் தஸ்ய வேஸ்மந: ॥ 1
- ஸ து ஸம்ஹ்ருஷ்டஸர்வாங்க₃: ப்ராகாரஸ்தே₂ா மஹாகபி: ।
புஷ்பிதா₃க்₃ராந் வஸந்தாதெ₃ள த₃த்₃ர்ஸ விவித₄ாந் த்₃ருமாந் ॥ 2
- ஸாலாநஸோகாந் ப₄வ்யாம்ஸ்ச சம்பகாம்ஸ்ச ஸுபுஷ்பிதாந் ।
உத்₃த்₃ாலகாந்நாக₃வ்ருக்ஷாந்குதாந் கபிமுக₂ாநபி ॥ 3
- அத₂ா₅₅ம்ரவநஸம்ச₂ந்நாம் லதாஸதஸமாவ்ருதாம் ।
ஜ்யாமுக்த இவ நாராச: புப்லுவே வ்ருக்ஷவாடிகாம் ॥ 4

‘அநேக ராட்சஸர்கள் இருப்பதும் மரங்கள் நிரம்பியதும், நன்றாகப் பராமரிக்கப்பட்டதுமான இந்த அசோகவனம் தேடத் தகுந்தது. (62)

இங்கு காவலுக்காக நியமிக்கப்பட்ட காவலர்கள், நிச்சயமாக, மரங்களைப் பாதுகாப்பார்கள். (மரங்களின் அருகிலேயே நிற்பார்கள்.) சர்வ வியாபியான பகவான் வாயுவும் மிகவும் வேகமாக வீசவில்லை. (63)

இராமனுடைய பணி வெற்றிபெற வேண்டும் என்பதற்காகவும் இராவணன் அறியாமலிருக்க வேண்டும் என்பதற்காகவும் என் உடலை சுருக்கிக் கொண்டுள்ளேன். இனி, நான் தொடங்கும் முயற்சியில் தேவர்களும் முனிவர்களும் வெற்றியைத் தருவார்களாக. (64)

தான்தோன்றியாகிய பகவான் பிரும்மாவும் தேவர்களும் எனக்குக் காரியசித்தியைக் கொடுக்கட்டும்; அக்னியும் வாயுவும் வஜ்ராயுதமுடைய இந்திரனும், பாசத்தைக் கையில் கொண்டுள்ள வருணனும் சந்திரசூரியர்களும், மகாத்மாக்களான அசுவினீ தேவர்களும் சப்த மருத்துக்களும், எல்லா பூதங்களும் பூதங்களுக்கெல்லாம் பிரபு எவரோ அவரும், மற்றும் என் கண்ணுக்குப் புலப்படாத தேவர்களும், வழியில் இருப்பவர்களும் எனக்கு வெற்றியைக் கொடுப்பார்களாக. (65-67)

நிமிர்ந்த நாசியும் வெண்மையான பற்களும், மாசில்லாததும், தூய மந்தகாஸத்தோடு கூடியதும் தாமரை இதழ் போன்ற கண்களை உடையதும், பளீரெனப் பிரகாசிக்கும் சந்திரனைப் போன்றதுமான அம்மங்கையர்க்கரசியின் திருமுகத்தை நான் எப்போது பார்க்கப் போகிறேனோ? (68)

கீழ்த்தரமானவனும் பாவியும் இகழ்ச்சிக்குரிய செயல்களைச் செய்பவனும் பயங்கரமாக அலங்காரம் செய்து கொள்பவனும் வேஷதாரியுமான இராவணனால் பலவந்தமாகக் கவர்ந்து வரப்பட்டவளும் தவம் செய்பவளும் மெல்லியலாளுமான சீதை, இப்போது, எப்படி கண்ணில் படுவாள்?’ (69)

ஆதிகாவ்யமான ஸ்ரீமத் இராமாயணம்
சுந்தரகாண்டத்தில் பதின்மூன்றாம் ஸர்க்கம் நிறைவடைந்தது (13).

ஸர்க்கம் 14 அசோகவனத்தில் தேடுதல்

மகாதேஜஸ்வியான அனுமான் சிறிது நேரம் ஆலோசித்து, அவளை (சீதையை) மனத்தால் அடைந்து அந்த (இராவணன்) வீட்டிலிருந்து அசோகவனத்தின் மதிர்கவரை நோக்கித் தாவினார். (1)

மகிழ்ச்சியால் கிளர்ந்தெழுந்த அங்கங்களோடு கூடிய ஆஞ்ஜநேயர், மதிர்கவரில் இருந்தபடியே, வசந்த காலத் துவக்கமானபடியால், கிளைநுனியில் மலர்களையுடைய ஆச்சா, அழகிய அசோகம், நன்றாகப் பூத்துக் குலுங்கும் சம்பகம், நறுவிலி, நாககேஸரம், மா, கபிமுகம் (என்னும் ஒருவகை மா) முதலிய பல்வகை மரங்களைக் கண்டார். (2,3)

பிறகு, மாந்தோப்புக்கள் நிறைந்ததும் நூற்றுக்கணக்கான கொடிகளால் சூழப்பட்டதுமான மரச்சோலையில், நாணிலிருந்து விடுபட்ட அம்புபோல் சர்ரென்று தாவினார். (4)

- ஸ ப்ரவிஸ்ய விசித்ராம் தாம் விஹகை₃ரபி₄நாதி₃தாம் ।
ராஜதை: காஞ்சநைஸ்சைவ பாத₃பை: ஸர்வதோ வ்ருதாம் ॥ 5
- விஹகை₃ர்ம்ருக₃ஸங்கை₄ஸ்ச விசித்ராம் சித்ரகாநநாம் ।
உதி₃தாதி₃த்யஸங்காஸாம் த₃த₃ர்ஸ ஹநுமாந் கபி: ॥ 6
- வ்ருதாம் நாநாவிதை₄ர்வ்ருசை: புஷ்போபக₃ப₂லோபகை₃: ।
கோகிலைர்ப்₄ருங்க₃ராஜைஸ்ச மத்தைர்நித்யநிஷேவிதாம் ॥ 7
- ப்ரஹ்ருஷ்டமநுஜே காலே ம்ருக₃பக்ஷிஸமாகுலே ।
மத்தப₃ர்ஹிணஸம்கு₄ஷ்டாம் நாநாத்₃விஜக₃ணாயுதாம் ॥ 8
- மார்க₃மானோ வராரோஹாம் ராஜபுத்ரீமநிந்தி₃தாம் ।
ஸுக₂ப்ரஸுப்தாந் விஹக₃ாந் பே₃த₄யாமாஸ வாநர: ॥ 9
- உத்பதத்₃பி₄ர்த்₃விஜக₃ணை: பசை: ஸாலா: ஸமாஹதா: ।
அநேகவர்ணா: விவித₄ா: முமுக: புஷ்பவ்ருஷ்டய: ॥ 10
- புஷ்பாவகீர்ண: ஸுஸுபே₄ ஹநுமாந் மாருதாத்மஜ: ।
அஸோகவநிகாமத்₄யே யத₂ா புஷ்பமயோ கி₃ரி: ॥ 11
- தி₃ஸ: ஸர்வா: ப்ரத₄ாவந்தம் வ்ருக்ஷஷண்ட₃க₃தம் கபிம் ।
த்₃ருஷ்ட்வா ஸர்வாணி பூ₄தாநி வஸந்த இதி மேநிரே ॥ 12
- வ்ருக்ஷேப்₄ய: பதிதை: புஷ்பைரவகீர்ணா ப்ருத₂க்₃விதை₄: ।
ரராஜ வஸுத₄ா தத்ர ப்ரமதே₃வ விபூ₄ஷிதா ॥ 13
- தரஸ்விநா தே தரவஸ்தரஸாபி₄ப்ரகம்பிதா: ।
குஸுமாநி விசித்ராணி முமுக: கபிநா தத₃ா ॥ 14
- நிர்தூ₄தபத்ரஸிக₂ரா: ஸீர்ணபுஷ்பப₂லா த்₃ருமா: ।
நிஷிப்தவஸ்த்ராப₄ரணா: தூ₄ர்தா இவ பராஜிதா: ॥ 15
- ஹநுமதா வேக₃வதா கம்பிதாஸ்தே நகே₃ாத்தமா: ।
புஷ்பபர்ணப₂லாந்யாஸு முமுக: புஷ்பஸாலிந: ॥ 16
- விஹங்க₃ஸங்கை₄ர்ஹீநாஸ்தே ஸ்கந்த₄மாத்ராஸ்ரயா த்₃ருமா: ।
ப₃பூ₄வுரக₃மா: ஸர்வே மாருதேநேவ நிர்தூ₄தா: ॥ 17
- நிர்தூ₄தகேஸீ யுவதிர்யத₂ா ம்ருதி₃தவர்ணகா ।
நிஷ்பீதஸுப₄த₃ந்தோஷ்டி₂ நகை₂ர்த₃ந்தைஸ்ச விஷதா ॥ 18
- தத₂ா லாங்க₃லஹஸ்தைஸ்ச சரணாப்₄யாம் ச மர்தி₃தா ।
ப₃பூ₄வாஸோகவநிகா ப்ரப₄க்₃நவரபாத₃பா ॥ 19
- மஹாலதாநாம் த₃ாமாநி வ்யத₄மத்தரஸா கபி: ।
யத₂ா ப்ராவ்ருஷி விந்த₄யஸ்ய மேக₄ஜாலாநி மாருத: ॥ 20

அவர், பறவைகள் ஒலிப்பதும் வெள்ளி-தங்கமயமான மரங்களால் நாற்றிசையிலும் சூழப்பட்டதும் பறவைகள்-மான் கூட்டங்களால் அழகு கூட்டப்பட்டதும், அழகிய காடுகளை உடையதும் உதயசூரியனைப் போல் ஒளிவீசுவதும், மலர்கள் - பழங்கள் நிரம்பிய பல்வகை மரங்களால் சூழப்பட்டதும், மதம்பிடித்த குயில்களும் வண்டுகளும் எப்போதும் இருப்பதும் மதம்கொண்ட மயில்களின் அகவல் கூடியதும், பல்வகைப் பட்சிக் கூட்டங்கள் கூடியதுமான அசோகவனத்தை, மான்களும் பறவைகளும் உல்லாசமாக இருக்கக் கூடிய வசந்தகாலத் துவக்கத்தில் பார்த்தார். (5-8)

அரசகுமாரியும் தூயவளும் மங்கை நல்லாளுமான சீதையைத் தேடுகின்ற அவர் (மரத்துக்கு மரம் தாவும் ஒலியால்) தூங்கிக் கொண்டிருந்த பறவைகளை எழுப்பி விட்டார். (9)

கிளைகளிலிருந்து எழுந்து மேலே பறந்து செல்லும் பறவைக் கூட்டங்களின் இறக்கைகளால் அடிக்கப்பட்ட மரங்கள் பலநிறங்கொண்ட, பல வகையான மலர்களை மாரியாகப் பொழிந்தன. (10)

வாயுகுமாரரான அனுமார், மலர்களால் வாரி இறைக்கப்பட்டவராய், அசோகவனத்தின் மத்தியில் மலர்களாலான மலைபோல் விளங்கினார். (அனுமான் குறுகிய வடிவில் தான் இருந்தார். ஆனால், மலையின் கம்பீரத்தை நினைவுபடுத்தினார்.) (11)

எல்லா திசைகளிலும் ஓடிக்கொண்டு, மரக்கூட்டத்தினிடையே நின்ற அவரை, சாட்சாத் வசந்தன் என்றே எல்லாப் பிராணிகளும் நினைத்தன. (12)

மரங்களிலிருந்து விழுந்த, பலவித மலர்களால் நிரம்பிய பூமி, அலங்காரம் செய்து கொண்டுள்ள மங்கை போல் பிரகாசித்தது. (13)

வேகமுள்ள அனுமாரால், வேகமாக உலுக்கப்பட்ட மரங்கள் பலவண்ண மலர்களை அப்போது உதிர்த்தன. (14)

இலைகள், மலர்கள், பழங்கள் எல்லாம் உதிர்ந்து வெறுமையாக நின்ற மரங்கள், சூதாட்டத்தில் தோல்வியடைந்து ஆடை-ஆபரணங்களைப் பறிகொடுத்த சூதாடிகள் போலிருந்தன. (15)

வேகமுள்ள அனுமாரால் வேகமாக அசைக்கப்பட்ட, பூத்துக்குலுங்கிய பெரிய மரங்கள், மலர்-இலை-பழங்களை உடனே உதிர்த்தன. (16)

காற்றினால் தாக்கப்பட்டவை போல், பறவைக் கூட்டங்கள் இல்லாமலும், கிளைகளுடன் மட்டும் நின்ற மரங்கள் எல்லாம், அருகில் செல்லத் தகாதனவாக ஆகிவிட்டன. (17)

கலைந்த கூந்தல் கற்றைகளை உடையவளும், நறுமணப் பூச்சுகள் அழிந்தவளும், சுத்தமான பற்களைப் போல அதரபானத்தால் வெளிரிய உதட்டை உடையவளும், நகங்கள் -பற்களால் காயம் செய்யப்பட்டவளுமான இளநங்கை போல, அனுமாரின் வால்-கை-கால்களால் தாக்கப்பட்டு முறிந்து போன பெரிய மரங்களை உடையதாக அந்த அசோகவனம் ஆயிற்று. (18,19)

மழைக் காலத்தில், பெருங்காற்று, விந்தியமலைச் சிகர மேகக் கூட்டங்களைச் சிதறடிப்பது போல், அனுமான் வேகத்தினால் மாலைகள் போல் இணைந்திருந்த பெருங்கொடிகளைச் சிதறடித்தார். (20)

- ஸ தத்ர மணிபூ₄மீஸ்ச ராஜதீஸ்ச மநோரமா: ।
தத₂ காஞ்சநபூ₄மீஸ்ச த₃த₃ர்ஸ விசரந் கபி: ॥ 21
- வாபீஸ்ச விவித₄காரா: பூர்ணா: பரமவாரிணா ।
மஹார்ஹைர்மணிலோபாபாநைருபந்நாஸ்ததஸ்தத: ॥ 22
- முக்தாப்ரவாலஸிகதா: ஸ்ப₂ாடிகாந்தரகுட்டிமா: ।
காஞ்சநைஸ் தருபி₄ஸ்சித்ரைஸ் தீரஜைருபஸோபி₄தா: ॥ 23
- பு₂ல்லபத்₃மோத்பலவநாஸ்சக்ரவாகோபகூஜிதா: ।
நத்யூஹருதஸம்கு₄ஷ்டா: ஹம்ஸஸாரஸநாதி₃தா: ॥ 24
- தீ₃ர்க₄பிர்த்₃ருமயுக்தாபி₄: ஸரித்பி₄ஸ்ச ஸமந்தத: ।
அம்ருதோபமதோயாபி₄: ஸிவாபி₄ருபஸம்ஸ்க்ருதா: ॥ 25
- லதாஸதைரவததா: ஸந்தாநகுஸுமாவ்ருதா: ।
நாநாகு₃ல்மாவ்ருதக₄நா: கரவீரக்ருதாந்தரா: ॥ 26
- ததோ₅ம்பு₃த₄ரஸங்காஸம் ப்ரவ்ருத்₃த₄ஸிக₂ரம் கி₃ரிம் ।
விசித்ரகூடம் கூடைஸ்ச ஸர்வத: பரிவாரிதம் ॥ 27
- ஸிலாக்₃ருஹைரவததம் நாநாவ்ருசைஷ: ஸமாவ்ருதம் ।
த₃த₃ர்ஸ ஹரிஸார்தூ₃லோ ரம்யம் ஜக₃தி பர்வதம் ॥ 28
- த₃த₃ர்ஸ ச நக₃ாத் தஸ்மாந்நதீ₃ம் நிபதிதாம் கபி: ।
அங்காதி₃வ ஸமுத்பத்ய ப்ரியஸ்ய பதிதாம் ப்ரியாம் ॥ 29
- ஜலே நிபதிதாக்₃ரைஸ்ச பாதுபைருபஸோபி₄தாம் ।
வார்யமாணாமிவ க்ருத்₃த₄ாம் ப்ரமத₃ாம் ப்ரியப₃ந்து₄பி₄: ॥ 30
- புநராவ்ருத்ததோயாம் ச த₃த₃ர்ஸ ஸ மஹாகபி: ।
ப்ரஸந்நாமிவ காந்தஸ்ய காந்தாம் புநருபஸ்தி₂தாம் ॥ 31
- தஸ்யாதூ₃ராச்ச பத்₃மிந்யோ நாநாத்₃விஜக₃ணாயுதா: ।
த₃த₃ர்ஸ ஹரிஸார்தூ₃லோ ஹநுமாந் மாருதாத்மஜ: ॥ 32
- க்ருத்ரிமாம் தீ₃ர்கி₄காம் சாபி பூர்ணாம் ஸீதேந வாரிணா ।
மணிப்ரவரஸோபாநாம் முக்தாஸிகதஸோபி₄தாம் ॥ 33
- விவிதை₄ர்ம்ருக₃ஸங்கை₄ஸ்ச விசித்ராம் சித்ரகாநநாம் ।
ப்ராஸாதை₃: ஸுமஹத்₃பி₄ஸ்ச நிர்மிதைர்விஸ்வகர்மணா ।
க்ருத்ரிமை: காநநைஸ்சாபி ஸர்வத: ஸமலங்க்ருதாம் ॥ 34
- யே கேசித் பாதுபாஸ்தத்ர புஷ்போப₂க₃ப₂லோபக₃ா: ।
விசித்ரா: ஸம்வ்ருதா: வ்ருக்ஷா: ப்ரதீ₃ப்தா இவ ஸர்வத: ॥ 35
- புந்நாக₃ா: ஸப்தபர்ணாஸ்ச சம்பகோத்₃த₃ாலகாஸ்தத₂ா ।
ஸச்ச₂த்ரா: ஸவிதர்தீ₃கா: ஸர்வே ஸௌவர்ணவேதி₃கா: ॥ 36

அனுமார், அங்கு, சுற்றிவரும்போது ரத்தினங்களால் தளவரிசை செய்யப்பட்ட இடங்களையும், மனங்கவரும் வெள்ளி இழைப்புக்களையும் தங்கத் தரைகளையும் கண்டார். (21)

பலவிதமான வடிவங்கொண்ட ஊருணிகள் தெளிவான தண்ணீரால் நிரம்பியிருந்தன; ஆங்காங்கே விலையுயர்ந்த மணிகளால் கட்டப்பட்ட படிக்கட்டுக்கள் இருந்தன; அவைகளில் முத்துப் பவழப்பொடிகளே மணல்கள்; படிகமயமான தரை; கரைகளில் பொன்மயமான அற்புதமான மரங்கள் அழகாக நின்றன; அவற்றில் (ஊருணிகளில்) தாமரை, கருநெய்தல் புஷ்பங்கள் அழகாக மலர்ந்திருந்தன; சக்ரவாகப் பறவைகள் அகவிக் கொண்டிருந்தன; நச்சுக்குருவிகளின் குரல் சூழ்ந்திருந்தது; அன்னம்; ஸாரஸம் முதலிய பறவைகள் இனிமையாக சப்தித்துக் கொண்டிருந்தன; அமுதத்துக்கொப்பான சுத்தமான நீருடைய நீர்நிலைகள் இருந்தன. ஆறுகள், நீர்நிலைகளில் எப்போதும் தூய தண்ணீரை நிரப்பிக் கொண்டிருந்தன. ஏராளமான செடி கொடிகள் சூழ்ந்திருந்தன; கற்பக மரங்கள் நிறைந்திருந்தன; புதர்கள் மண்டிக் கிடந்தன; இடைவெளிகளில் செவ்வரளிகள் இருந்தன. (22-26)

சிறிது தொலைவில், கருத்த மேகம் போன்றதும், கூர்முனைச் சிகரங்களையுடையதும், நாலாபக்கத்திலும் சிறுசிறு குன்றுகளால் சூழப்பட்டதும், கல்லாலான வீடுகளும் பல்வகை மரங்கள் சூழ்ந்திருப்பதும், உலகிலேயே மிக அழகியதுமான மலையை அனுமான் கண்டார். (27,28)

நாயகனுடைய மடியிலிருந்து கோபத்துடன் எழுந்து ஓடும் மனைவியைப் போல் அந்த மலையிலிருந்து வெகு வேகமாகப் பெருகி ஓடும் ஆற்றைக் கண்டார், வானரர். (29)

கோபமடைந்த ஒரு பெண் (வீட்டைத் துறந்து போக முயன்றபோது) உறவினர்களால் தடுக்கப்பட்டதைப் போல, கரையோரமாகச் செழித்து வளர்ந்த மரங்களின் விசாலமான (வளைந்து) கிளைகளின் நுனிப்பகுதி ஆற்றுப் போக்கைத் தடுத்து விட்டது; ஆனால், அதே பெண்மணி கோபம் அடங்கித் திரும்பவும் வந்து ஆசையுடன் தன் நாயகனை அடைவதைப் போல, ஆற்றின் ஓட்டம் தொடங்கிய மலையை நோக்கியே திரும்பிச் செல்லும் நீர்ப்பெருக்கையுடைய ஆற்றைக் கண்டார், மகாவானரர். (30,31)

அதற்கு அருகிலேயே, வானரோத்தமரும் வாயுகுமாரருமான அனுமான், பல்வகை பறவைக் கூட்டங்கள் சூழ்ந்த தாமரையோடைகளைக் கண்டார். வெகு நீளமாக அமைக்கப்பட்ட நடவாவிகள், குளிர்ந்த நீரால் நிறைந்து, நவமணிகள் இழைத்த படிகளுடனும் முத்துக்களின் பொடியே மணல்களாக இருப்பதையும் பார்த்தார். பலவகை விலங்குக் கூட்டங்களால் நிறைந்த ஆச்சரியமான வனங்களும், விசித்திரமானவைகளும் மிகப் பெரியவைகளுமான மாடிவீடுகளும் விசுவகர்மாவால் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. (32-34)

அங்கு இருந்த மரங்களில் மலர்களும் கனிகளும் ஏராளமாக இருந்தன; விசித்திரமானவைகளும் மறைவாக இருந்தவைகளுமான மரங்கள் எல்லா இடத்தையும் பிரகாசப்படுத்திக் கொண்டிருந்தன. (35)

புன்னாகம், சப்தபர்ணம், சம்பகம், உத்தாலகம் ஆகிய மரங்கள் குடை போல் விரிந்தும், சதுரமாக அமைக்கப்பட்ட மேடான ஆசனங்கள் சூழ்ந்தும், தங்கமயமான மேடைகளுடனும் காணப்பட்டன. (36)

- லதாப்ரதாநைர்ப₃ஹுபி: பர்ணைஸ்ச ப₃ஹுபி₄ர்வ்ருதாம் ।
காஞ்சநீம் ஸிம்ஸபாமேகாம் த₃த₃ர்ஸ ஹநுமாந் கபி: ।
வ்ருதாம் ஹேமமயீபி₄ஸ்து வேதி₃காபி₄: ஸமந்தத: ॥ 37
- ஸோஃபஸ்யத்₃ பூ₄மிப₄ாக₃ாம்ஸ்ச க₃ர்தப்ரஸ்ரவணாநி ச ।
ஸுவர்ணவ்ருக்ஷாநபராந் த₃த₃ர்ஸ ஸிகி₂ஸந்நிப₄ாந் ॥ 38
- தேஷாம் த்₃ருமாணாம் ப்ரப₄யா மேரோரிவ தி₃வாகர: ।
அமந்யத தத₃ா வீர: காஞ்சநோஃஸ்மீதி வாநர: ॥ 39
- தாம் காஞ்சநைஸ்தருக₃ணைர்மாருதேந ச வீஜிதாம் ।
கிங்கிணீஸதநிர்கே₄ஷாம் த்₃ருஷ்ட்வா விஸ்மயமாக₃மத் ॥ 40
- ஸ புஷ்பிதாக்₃ராம் ருசிராம் தருணாங்குரபல்லவாம் ।
தாமாருஹ்ய மஹாப₃ாஹு: ஸிம்ஸபாம் பர்ணஸம்வ்ருதாம் ॥ 41
- இதோ த்₃ரக்ஷ்யாமி வைதே₃ஹீம் ராமத₃ர்ஸநலாலஸாம் ।
இதஸ்சேதஸ்ச து₃:க₂ார்தாம் ஸம்பதந்தீம் யத்₃ருச்ச₂யா ॥ 42
- அஸோகவநிகா சேயம் த்₃ருட₄ம் ரம்யா து₃ராத்மந: ।
சம்பகைஸ்சந்தநைஸ்சாஃபி வகுலைஸ்ச விபூ₄ஷிதா ॥ 43
- இயம் ச நலிநீ ரம்யா த்₃விஜஸங்க₄நிஷேவிதா ।
இமாம் ஸா ராமமஹிஷீ த்₄ருவமேஷ்யதி ஜாநகீ ॥ 44
- ஸா ராமா ராமமஹிஷீ ராக₄வஸ்ய ப்ரியா ஸதீ ।
வநஸஞ்சாரகுஸலா த்₄ருவமேஷ்யதி ஜாநகீ ॥ 45
- அத₂வா ம்ருக₃ஸாப₃ாஷீ வநஸ்யாஃஸ்ய விசக்ஷணா ।
வநமேஷ்யதி ஸாஃஸர்யேஹ ராமசிந்தாநுகர்ஸிதா ॥ 46
- ராமஸோகாபி₄ஸந்தப்தா ஸா தே₃வீ வாமலோசநா ।
வநவாஸே ரதா நித்யமேஷ்யதே வநசாரிணீ ॥ 47
- வநேசராணாம் ஸததம் நூநம் ஸ்ப்ருஹ்யதே புரா ।
ராமஸ்ய த₃யிதா ப₄ார்யா ஜநகஸ்ய ஸுதா ஸதீ ॥ 48
- ஸந்த்₄யாகாலமநா: ஸ்யாமா த்₄ருவமேஷ்யதி ஜாநகீ ।
நதீ₃ம் சேமாம் ஸிவஜலாம் ஸந்த்₄யார்தே₂ வரவர்ணிநீ ॥ 49
- தஸ்யாஸ்சாப்யநுருபேயம் அஸோகவநிகா ஸுப₄ா ।
ஸுப₄ா யா பார்தி₂வேந்த்₃ரஸ்ய பத்நீ ராமஸ்ய ஸம்மதா ॥ 50
- யதி₃ ஜீவதி ஸா தே₃வீ தாராதி₄பநிப₄ாநநா ।
ஆக₃மிஷ்யதி ஸாஃவஸ்யம் இமாம் ஸிவஜலாம் நதீ₃ம் ॥ 51

ஏராளமான கொடிகள் - இலைகள் சூழ்ந்ததும், சுற்றிலும் பொன்மயமான மேடைகள் அமைக்கப்பட்டிருந்ததும், தங்கமயமானதுமான ஒரு சிம்சுபா மரத்தை அனுமான் கண்டார். (37)

இன்னும் அநேக விசித்திரமான பிரதேசங்களையும், பூமிப் பிளப்புகளையும், மலையருவிகளையும், பள்ளங்களில் ஓடும் நீரோடைகளையும், மலைபோன்ற தங்கமயமான மரங்களையும் கண்டார். (38)

மேரு மலையின் பேரொளியால் விளங்கும் சூரியன் போல், 'அந்த (பொன்மயமான) மரங்களின் காந்தியால், நானும் தங்கமாகி விட்டேன் போலும்!' என்று வீரவானரர் நினைத்தார். (39)

தங்கமயமான மரங்களாலும் காற்றினால் வீசப்பட்டதால் அநேக சதங்கைகளின் ஒலி எழுப்பியதுமான அதைப் பார்த்து ஆச்சரியம் அடைந்தார். (40)

(இந்த மரங்களில் பழம்-மலர் போல், மணிகளும் இயற்கையாகவே தோன்றும் - என்று ஊகிக்க வேண்டும். அனுமான் ஆச்சரியமடைந்ததற்குக் காரணம், இதுதான்.)

கிளைகளின் நுனியில் மலர்களைக் கொண்டதும், அழகியதும் சிவந்த முளை-தளிர்களைக் கொண்டதும் இலைகள் அடர்ந்ததுமான சிம்சுபா மரத்தில் அவர் ஏறினார். 'ராமனைக் காணவேண்டும்' என்று துடித்துக் கொண்டிருப்பவளும், துக்கத்தால் பீடிக்கப்பட்டவளும், விதேக மன்னன் புதல்வியும் இங்குமங்கும் நடை பயில்பவளுமான சீதையை இங்கிருந்தவாறே பார்க்கலாம். (41,42)

தீயவனான இராவணனுடைய இந்த அசோகவனம் சம்பகம்-சந்தனம்-மகிழம் முதலிய மரங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டு செழிப்பாகவும் அழகாகவும் இருக்கிறது. (43)

பறவைக் கூட்டங்கள் சஞ்சரிக்கும் இந்தத் தாமரை ஓடை அழகாக இருக்கிறது; ராமனது பட்டத்தரசியான ஜானகி இவ்விடத்துக்கு நிச்சயம் வருவார். (44)

ராமனது பட்டத்தரசியும் ராமனுக்குப் பிரியமானவளும் கற்புடையவளும் காட்டில் சுற்றுவதில் தேர்ந்தவளுமான சீதை கட்டாயம் இங்கு வருவார். (45)

மான்சூட்டியினுடையதைப் போன்ற கண்களை உடையவளும், இந்தக் காட்டில் சுற்றி அலைந்து பழக்கப்பட்டவளும் ராமசிந்தனையால் ஏற்பட்ட சோகத்தால் இளைத்தவளுமான சீதை இங்கு அநேகமாக, வருவார். (46)

இராமனைப் பிரிந்த சோகத்தால் தவிப்பவளும் அழகிய கண்களை உடையவளும் நீண்டகாலம் வனத்தில் இருக்க நேர்ந்தவளும் வனத்திலேயே சஞ்சரித்துக் கொண்டிருப்பவளுமான சீதா தேவி இங்கு கட்டாயமாக வருவார் (என்று எண்ணுகிறேன்.) (47)

இராமனுடைய அன்புக்குரிய மனைவியும், ஜனகருடைய புதல்வியும் கற்புடையவளுமான சீதை, முன்பிருந்தே காட்டு விலங்குகளிடம் பிரியம் காட்டி வந்திருக்கிறார். (இங்குள்ள பிராணிகளிடமுள்ள நட்புணர்ச்சியால், அவைகளைக் காண்பதற்காக வருவார்.)

மேலும், சந்தயாகால கர்மானுஷ்டானங்களைச் செய்யும் பொருட்டு, மங்களமான இந்தத் தண்ணீரில் நீராடுவதற்காகவும் சந்தயாகாலப் பிரார்த்தனைக்காகவும் இந்த நதிக்கு நிச்சயம் வருவார். (48,49)

அரசர்களுள் இந்திரன் போன்ற இராமனுக்குப் பத்தினியும், மிகவும் பிரியமானவளும் அழகியவளுமான சீதையின் கௌரவத்துக்கு இந்த அழகிய அசோகவனம் ஏற்றதாக இருக்கிறது. (50)

சந்திரனுக்கு ஒப்பான ஒளிவீசும் முகத்தையுடைய சீதா தேவி உயிருடன் இருப்பாளேயானால், அவள், சுத்தமான நீரை உடைய இந்த நதிக்குக் கட்டாயம் வருவார்.' (51)

ஏவம் து மத்வா ஹநுமாந் மஹாத்மா
 ப்ரதீக்ஷமானோ மநுஜேந்த்ரபத்நீம் ।
 அவேக்ஷமாணஸ்ச த₃த₃ர்ஸ ஸர்வம்
 ஸுபுஷ்பிதே பர்ணக₄நே நிலீந: ॥

52

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
 ஸுந்த₃ரகாண்டே₃ சதுர்த₃ஸஸ்ஸர்க: (14) ॥

பஞ்சத₃ஸஸ்ஸர்க₃:

ஸீதாத₃ர்ஸநம்

ஸ வீக்ஷமாணஸ்தத்ரஸ்தே₂ மார்க₃மாணஸ்ச மைதி₂லீம் ।
 அவேக்ஷமாணஸ்ச மஹீம் ஸர்வாம் தாமந்வவைக்ஷத ॥

1

ஸந்தாநகலதாபி₄ஸ்ச பாத₃பைருபஸோபி₄தாம் ।
 தி₃வ்யக₃ந்த₄ரஸோபேதாம் ஸர்வதஸ்ஸமலங்க்ருதாம் ॥

2

தாம் ஸ நந்த₃நஸங்காஸாம் ம்ருக₃பக்ஷிபி₄ராவ்ருதாம் ।
 ஹர்மயப்ராஸாத₃ஸம்ப₃த₄ாம் கோகிலாகுலநி:ஸ்வநாம் ॥

3

காஞ்சநோத்பலபத்₃மாபி₄: வாபீபி₄ருபஸோபி₄தாம் ।
 ப₃ஹ்வாஸநகுதே₂பேதாம் ப₃ஹுபூ₄மிக்₃ருஹாயுதாம் ॥

4

ஸர்வர்துகுஸுமை ரம்யாம் ப₂லவத்₃பி₄ஸ்ச பாத₃பை: ।
 புஷ்பிதாநாமஸோகாநாம் ஸ்ரியா ஸுரீயோத₃யப்ரப₄ாம் ॥

5

ப்ரதீ₃ப்தாமிவ தத்ரஸ்தே₂ மாருதிஸ்ஸமுதை₃க்ஷத ।
 நிஷ்பத்ரஸாக₂ாம் விஹகை₃: க்ரியமாணாமிவாஸக்ருத் ॥

6

விநிஷ்பதத்₃பி₄: ஸதஸ:சித்ரை: புஷ்பாவதம்ஸகை: ।
 ஆமூலபுஷ்பநிசிதை: அஸோகைஸ்போகநாஸநை: ॥

7

புஷ்பப₄ராதிப₄ாரைஸ்ச ஸ்ப்ருஸத்₃பி₄ரிவ மேதி₃நீம் ।
 கர்ணிகாரை: குஸுமிதை: கிம்ஸு₃கைஸ்ச ஸுபுஷ்பிதை: ।
 ஸ தே₃ஸ: ப்ரப₄யா தேஷாம் ப்ரதீ₃ப்த இவ ஸர்வத: ॥

8

புந்நாக₃: ஸப்தபர்ணாஸ்ச சம்பகோத்₃த₃ாலகாஸ்தத₂ா ।
 விவ்ருத்₃த₄மூலா ப₃ஹவ: ஸோப₄ந்தே ஸ்ம ஸுபுஷ்பிதா: ॥

9

ஸாதகும்ப₄நிப₄: கேசித் கேசித்₃க்₃நிஸிகே₂பமா: ।
 நீலாஞ்ஜநநிப₄: கேசித் தத்ராஸோகாஸ்ஸஹஸ்ரஸ: ॥

10

நந்த₃நம் விவிதே₄த₃யாநம் சித்ரம் சைத்ரரத₂ம் யத₂ா ।
 அதிவ்ருத்தமிவாஸிந்த்யம் தி₃வ்யம் ரம்யம் ஸ்ரியாவ்ருதம் ॥

11

த்₃விதீயமிவ சாகாஸம் புஷ்பஜ்யோதிர்க₃ணாயுதம் ।
 புஷ்பரத்நஸதைஸ்சித்ரம் பஞ்சமம் ஸாக₃ரம் யத₂ா ॥

12

இம்மாதிரியெல்லாம் சிந்தனையோட்டத்திலிருந்த மகாத்மாவான அனுமான் தலைசிறந்த மன்னரான இராமனுடைய பத்னியை எதிர்பார்த்து, நன்றாகப் பூத்து இலைகள் அடர்ந்ததுமான பகுதியில் மறைந்திருந்து, அசோகவனம் முழுவதையும் உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். (52)

ஆதிகாவ்யமான ஸ்ரீமத் இராமாயணம்
சுந்தரகாண்டத்தில் பதினான்காம் ஸர்க்கம் நிறைவடைந்தது (14).

ஸர்க்கம் 15 சீதையைக் காணுதல்

அவர் அங்கிருந்தவாறே நாலாபக்கங்களிலும் பார்வையைச் செலுத்தி மைதிலியைத் தேடிக்கொண்டு அந்தப் பிரதேசம் முழுவதையும் கவனமாகப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். (1)

அங்கே தெய்விகமான மணம் - சுவை கூடிய தேவலோகத்துக் கொடிகளும் மரங்களும் விளங்கின; எல்லாப் புறங்களிலும் நன்றாக அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தது; (இந்திரனுடைய பூங்காவான) நந்தனத்துக்கு ஒப்பாக இருந்தது; மான்கள்-பறவைகள் நிறைந்திருந்தன; உப்பரிகை-மாளிகைகள் நெருக்கமாக இருந்தன; குயில்கள் ஒலி செய்து கொண்டிருந்தன; பொன்மயமான நீலோத்பலம், தாமரைகள் நிறைந்த வாவின அழகாக விளங்கின; பலவித ஆசனங்கள், விரிப்புகள், அநேக நிலவறைகள் இருந்தன; எல்லா ருதுக்கால புஷ்பங்கள், பழக்குலைகள் தொங்கும் மரங்கள், மலர்ந்த மலர்களையுடைய அசோக மரங்கள் ஆகியவற்றின் காந்தியால் சூரியோதய காலச் செவ்வொளி படர்ந்திருந்தது; அந்த வனம் மரங்களின் ஒளியினால் மிகப் பிரகாசமாகத் தோன்றுவதை அங்கிருந்த மாருதி பார்த்தார். (2-5)

நூற்றுக்கணக்கான பறவைகள், கூட்டம்கூட்டமாக வந்து கிளைகளை ஆக்ரமித்துக் கொண்டதால் மரங்களில் இலைகளே காணப்படாததாயிற்று. அடிக்கடி பறவைகள் வந்து உட்கார்ந்ததால் மரங்களில் பறவைகள் மட்டும் காணப்பட்டன. ஆகா! எத்தகைய அழகிய காட்சி! (6)

சோகத்தைப் போக்கும் அசோகமரத்தின் அடிப்பகுதியிலிருந்தே மலர்கள் குவியல்களாக இருந்தன; புஷ்பச்சுமைகளால் மரங்கள், தரையைத் தொட்டுக் கொண்டிருந்தது போலிருந்தது; மலர்ந்த மலர்களையுடைய கொன்றை மரங்கள், நன்றாகப் புஷ்பித்த புரசமரங்களின் காந்தியால், அந்தப் பிரதேசம் மிகவும் பிரகாசமாகக் காணப்பட்டது. (7,8)

புன்னை, ஏழிலைப்பாலை, சம்பகம், நறுவிலி, மற்றும் அடிபருத்தவைகளும் நன்றாகப் பூத்தவைகளுமான பல மரங்களும் அங்கே சோபித்தன. (9)

அங்கிருந்த ஆயிரக்கணக்கான அசோக மரங்களில், சில தங்க ஒளி வீசின; சில அக்கினி ஜுவாலை போல் இருந்தன; மற்றும் சில கருமையான கண்மை போலிருந்தன. (10)

பலவகையான பூஞ்சோலைகளைக் கொண்ட இந்திரனுடைய நந்தனம் போன்றும், குபேரனுடைய அழகிய சைத்ரரதம் போன்றும், அவைகளை விட உயர்ந்ததாகவும், மனத்துக்கு எட்டாததும், திவ்ய மனங்கவர் சோபையுடன் கூடியதாகவும் (அந்த அசோகவனம்) இருந்தது. (11)

நட்சத்திரங்களைப் போல் ஒளிவீசும் கணக்கில்லாத மலர்கள் நிரம்பியிருந்ததால், 'இந்த இடம் என்ன, இரண்டாவது ஆகாயமோ?' என்று எண்ணும்படி இருந்தது; பல வண்ணங்களில் ஒளிவீசிக் கொண்டிருந்த மலர்களைப் பார்த்தபோது, 'இது என்ன, ரத்தினங்கள் நிரம்பிய ஐந்தாவது சமுத்திரமோ?' எண்ணும்படி இருந்தது. (12)

- ஸர்வர்துபுஷ்பைர்நிசிதம் பாத₃பைர்மது₄க₃ந்தி₄பி₄: ।
நாநாநிநாதை₃ருத்₃யாநம் ரம்யம் ம்ருக₃க₃ணைர்த்₃விஜை: ॥ 13
- அநேகக₃ந்த₄ப்ரவஹம் புண்யக₃ந்த₄ம் மநோரமம் ।
ஸைலேந்த்₃ரமிவ க₃ந்த₄ட₄யம் த்₃விதீயம் க₃ந்த₄மாத₃நம் ॥ 14
- அஸோகவநிகாயாம் து தஸ்யாம் வாநரபுங்க₃வ: ।
ஸ த₃த₃ர்ஸா₃விதூ₃ரஸ்த₂ம் சைத்யப்ராஸாத₃முச்ச்₂ரிதம் ॥ 15
- மத்₄யே ஸ்தம்ப₄ஸஹஸ்ரேண ஸ்தி₂தம் கைலாஸபாண்ட₃ரம் ।
ப்ரவாலக்ருதஸோபாநம் தப்தகாஞ்சநவேதி₃கம் ॥ 16
- முஷ்ணந்தமிவ சக்ஷு₃ம்ஷி த்₃யோதமாநமிவ ஸ்ரி₃யா ।
விமலம் ப்ராம்ஸு₄ப₄ாவத்வாதுல்லிக₂ந்தமிவா₃ம்ப₃ரம் ॥ 17
- ததோ மலிநஸம்வீதாம் ராக்ஷஸீபி₄ஸ்ஸமாவ்ருதாம் ।
உபவாஸக்ருஸாம் தீ₃நாம் நிஸ்ஸ்வஸந்தீம் புந: புந: ॥ 18
- ததர்ஸ ஸுக்லபக்ஷாதௌ சந்த்₃ரரேக₂ாமிவா₃மலாம் ।
மந்த்₃ம் ப்ரக்₂யாயமாநேந ரூபேண ருசிர்ப்ரப₄ாம் ॥ 19
- பிந்த்₃த₄ம் தூ₄மஜாலேந ஸிக₂ாமிவ விப₄ாவஸோ: ।
பீதேநேகேந ஸம்வீதாம் க்லிஷ்டேநோத்தமவாஸஸா ॥ 20
- ஸபங்காமநலங்காராம் விபத்₃மாமிவ பத்₃மிநீம் ।
வ்ரீடி₃தாம் து₃:க₂ஸந்தப்தாம் பரிம்லாநாம் தபஸ்விநீம் ॥ 21
- க்₃ரஹேணா₃ங்க₃ாரகேணேவ பீடி₃தாமிவ ரோஹிணீம் ।
அஸ்ருபூர்ணமுகீ₂ம் தீ₃நாம் க்ருஸாமநஸநேந ச ॥ 22
- ஸோகத்₄யாநபராம் தீ₃நாம் நித்யம் து₃:க₂பராயணாம் ।
ப்ரியம் ஜநமபஸ்யந்தீம் பஸ்யந்தீம் ராக்ஷஸீக₃ணம் ॥ 23
- ஸ்வக₃ணேந ம்ருகீ₃ம் ஹீநாம் ஸ்வக₃ணாபி₄வ்ருதாமிவ ।
நீலநாக₃ாப₄யா வேண்யா ஜக₄நம் க₃தயைகயா ॥ 24
- நீலயா நீரத்₃ாபாயே வநராஜ்யா மஹீமிவ ।
ஸுக₂ார்ஹாம் து₃:க₂ஸந்தப்தாம் வ்யஸநாநாமகோவித₃ாம் ॥ 25
- தாம் ஸமீக்ஷய விஸாலாக்ஷீமதி₄கம் மலிநாம் க்ருஸாம் ।
தர்கயாமாஸ ஸீதேதி காரணைருபபாதி₃பி₄: ॥ 26
- ஹரியமாணா தத்₃ா தேந ரக்ஷஸா காமரூபிணா ।
யத்₂ாரூபா ஹி த்₃ருஷ்டா வை யத்₂ாரூபேயமங்க₃நா ॥ 27
- பூர்ணசந்த்₃ராநநாம் ஸுப்₄ரூம் சாருவ்ருத்தபயோத₄ராம் ।
குர்வதீம் ப்ரப₄யா தே₃வீம் ஸர்வா விதிமிரா தி₃ஸ: ॥ 28

எல்லா ருதுக்களிலும் தோன்றும் புஷ்பங்கள் குவிந்திருந்தன; மகரந்தத் தேன் மணம் பரப்பும் மரங்களாலும், பறவை-விலங்குக் கூட்டங்களின் பலதரப்பட்ட ஒலிகளாலும் கவர்ச்சியாக இருந்தது. (13)

மனசுக்குத் திருப்தி அளிக்கும் பலவகையான நறுமணங்கள் பரவிக் கொண்டிருந்தன; இமயமலை போல் மணம் வீசுவதும், இரண்டாவது கந்தமாதனம் போன்றும் அந்த வனம் இருந்தது. (14)

வானர சிரேஷ்டரான அவர், அசோகவனத்தில், தான் இருந்த இடத்துக்கு அருகில் உயரமான ஒரு தேவாலயத்தைக் கண்டார். (15)

அதில் ஆயிரம் தூண்கள் இருந்தன; கைலாச மலை போல் வெண்மையாக இருந்தது; பவழத்தாலான படிக்கட்டுக்கள்; உருக்கிய தங்கத்தாலான மேடைகள்; மாசு-மருவில்லாமல் கண்களைப் பறிப்பது போன்ற சோபை; மிக உயரமாக, கூர்மையாக இருந்ததால், ஆகாயத்தைத் தொடுவது போல் இருந்தது. (16,17)

பின்னர், மாசுபடிந்த ஆடை அணிந்தவளும், அரக்கிகளால் சூழப்பட்டவளும், உணவு கொள்ளாததால் இளைத்தவளும் தளர்ந்தவளும் அடிக்கடி பெருமூச்சு விடுபவளும் வளர்பிறைத் துவிதியையில் தோன்றும் பிறைச் சந்திரன் போல மாசற்றவளுமான ஒரு மங்கையைக் கண்டார்.

அவள், (மெலிந்திருந்ததால், இன்னார் என்று) மிகவும் ஊகித்து அறியக் கூடிய அழகிய உருவம்; புகைக் கூட்டத்தால் மறைக்கப்பட்ட அக்னிக் கொழுந்து போன்றவள்; அழுக்கடைந்த ஒரு பட்டாடையைத் தரித்தவள்; அழுக்குப் படிந்தவள்; அலங்காரம் இல்லாதவள்; தாமரை மலர் இல்லாத தடாகம் போன்றவள்; (லட்சுமணனை அவமதித்துப் பேசியதால் உண்டான) வெட்கம் உடையவள்; (ராமனுடைய பிரிவினால்) துக்கத்தால் தவித்துக் கொண்டிருப்பவள்; வாடிப் போயிருப்பவள்; விரதானுஷ்டானம் மேற்கொண்டிருப்பவள்; அங்காரகக் கோளினால் பீடிக்கப்பட்ட ரோஹிணி தாரை போன்றவள்; நீர் சொரியும் முகம் உடையவள்; நலிவை அடைந்தவள்; உணவு கொள்ளாததால் இளைத்தவள்; இராமனைப் பற்றிய தியானத்திலும், பிரிவினால் ஏற்பட்ட சோகத்திலும் ஆழ்ந்திருப்பவள்; எளியவள்; நாள்தோறும் துக்கத்தை அனுபவித்துக் கொண்டிருப்பவள்; தன்னிடம் அன்பு காட்டும் மக்களைக் காணாதவள்; ராட்சஸிகள் கூட்டத்தையே பார்த்துக் கொண்டிருப்பவள்; தன் கூட்டத்தை விட்டு விலகிப் போய் நாய்க் கூட்டத்தில் சேர்ந்து விட்ட பெண்மான் போன்றவள்; பின்பாகத்தைத் தொடும் அளவுக்கு நீண்ட, கருநாகம் போன்ற ஒற்றைப் பின்னலை உடையவள்; சரக்காலத்தில் கரும்பச்சை மரங்களால் விளங்கும் பூமி போன்று கருமையான கூந்தலால் அழகாக விளங்குபவள்; சுகத்தை அனுபவிக்கத் தக்கவள்; துக்கத்தை அனுபவித்துக் கொண்டிருப்பவள்; வருத்தம் இன்னதென்று அறியாதவள்; அகலமான கண்களை உடையவள்; அதிகமாக அழுக்கடைந்தவள்; இளைத்துப் போனவள் - இவரைப் பார்த்துப் பொருத்தமான காரணங்களால், இவள் சீதை என்று ஊகித்தார், ஆஞ்ஜநேயர். (18-26)

இஷ்டப்படி உருவம் எடுக்கக் கூடிய அந்த ராட்சஸனால் கவர்ந்து செல்லப்பட்ட போது, எந்த உருவத்தைப் பார்த்தேனோ, அதே உருவத்தோடு இந்தப் பெண்மணி காணப்படுகிறார். (27)

முழுநிலா போன்ற முகம்; அழகிய புருவங்கள்; அழகாகவும் வட்டமாகவும் இருக்கும் மார்பகங்கள்; எல்லாத் திசைகளையும் தனது ஒளியினால் இருளில்லாமல் செய்து

- தாம் நீலகேசரீம் பி₃ம்பே₃ஷ்டி₂ம் ஸுமத்₄யாம் ஸுப்ரதிஷ்டி₂தாம் ।
ஸீதாம் பத்₃மபலாஸாஷீம் மந்மத₂ஸ்ய ரதிம் யத₂ா ॥ 29
- இஷ்டாம் ஸர்வஸ்ய ஜக₃த: பூர்ணசந்த்₃ரப்ரப₄ாமிவ ।
பூ₄மௌ ஸுதநுமாஸீநாம் நியதாமிவ தாபஸீம் ॥ 30
- நி:ஸ்வாஸபஹுலாம் பீ₄ரும் பு₄ஜகே₃ந்த்₃ரவதூ₄மிவ ।
ஸோகஜாலேந மஹதா விததேந ந ராஜதீம் ॥ 31
- ஸம்ஸக்தாம் தூ₄மஜாலேந ஸிக₂ாமிவ விப₄ாவஸோ: ।
தாம் ஸ்ம்ருதீமிவ ஸந்தி₃க்₃த₄ாம் ருத்₃தி₄ம் நிபதிதாமிவ ॥ 32
- விஹதாமிவ ச ஸ்ரத்₃த₄ாமாஸாம் ப்ரதிஹதாமிவ ।
ஸோபஸர்க்₃ாம் யத₂ா ஸித்₃தி₄ம் பு₃த்₃தி₄ம் ஸகலுஷாமிவ ॥ 33
- அபூ₄தேநாபவாதே₃ந கீர்த்திம் நிபதிதாமிவ ।
ராமோபரோத₄வ்யதி₂தாம் ரசேஷாஹரணகர்ஸிதாம் ॥ 34
- அப₃லாம் ம்ருக்₃ஸாப₃ாஷீம் வீக்ஷமாணாம் ஸமந்தத: ।
ப₃ாஷ்பாம்பு₃பரிபூர்ணேந க்ருஷ்ணவக்ராஷிபக்ஷமணா ॥ 35
- வத்₃நேநாப்ரஸந்நேந நிஸ்ஸ்வஸந்தீம் புந: புந: ॥ 36
- மலபங்கத₄ராம் தீ₃நாம் மண்டநார்ஹாமமண்டி₃தாம் ।
ப்ரப₄ாம் நக்ஷத்ரராஜஸ்ய காலமேகை₄ரிவா஽஽வ்ருதாம் ॥ 37
- தஸ்ய ஸந்தி₃தி₃ஹே பு₃த்₃தி₄ர்முஹுஸ்ஸீதாம் நிரீக்ஷய து ।
ஆம்நாயாநாமயோகே₃ந வித்₃யாம் ப்ரஸிதி₂லாமிவ ॥ 38
- து₃:கே₂ந பு₃பு₃தே₄ ஸீதாம் ஹநுமாநநலங்க்ருதாம் ।
ஸம்ஸ்காரேண யத₂ா ஹீநாம் வாசமர்த₂ாந்த்ரம் க₃தாம் ॥ 39
- தாம் ஸமீக்ஷய விஸாலாஷீம் ராஜபுத்ரீமநிந்தி₃தாம் ।
தர்கயாமாஸ ஸீதேதி காரணைருபபாதி₃பி₄: ॥ 40
- வைதே₃ஹ்யா யாநி சா஽ங்கே₃ஷு தத₃ா ராமோ஽ந்வகீர்தயத் ।
தாந்யாப₄ரணஜாலாநி ஸாக₂ாஸோபீ₄ந்யலக்ஷயத் ॥ 41
- ஸுக்ருதௌ கர்ணவேஷ்டௌ ச ஸ்வத்₃ம்ஷ்ட்ரௌ ச ஸுஸம்ஸ்தி₂தௌ ।
மணிவித்₃ருமசித்ராணி ஹஸ்தேஷ்வாப₄ரணாநி ச ॥ 42
- ஸ்யாமாநி சிரயுக்தத்வாத் தத₂ா ஸம்ஸ்த₂ாநவந்தி ச ।
தாந்யேவைதாநி மந்யேஹம் யாநி ராமோ஽ந்வகீர்தயத் ॥ 43
- தத்ர யாந்யவஹீநாநி தாந்யஹம் நோபலக்ஷயே ।
யாந்யஸ்யா நா஽வஹீநாநி தானீமாநி ந ஸம்ஸய: ॥ 44
- பீதம் கநகபட்டாப₄ம் ஸ்ரஸ்தம் தத்₃வஸநம் ஸுப₄ம் ।
உத்தரீயம் நக்₃ாஸக்தம் தத₃ா த்₃ருஷ்டம் ப்லவங்க₃மை: ॥ 45
- பூ₄ஷணாநி விசித்ராணி த்₃ருஷ்டாநி த₄ரணீதலே ।
அநயைவாபவித்₃த₄ாநி ஸ்வநவந்தி மஹாந்தி ச ॥ 46

கொண்டிருப்பவள்; கருமையான கூந்தல்; கொவ்வைப் பழம் போன்ற உதடுகள்; நல்லிடையாள்; உறுதியான நடையினள்; கலப்பை முனையில் தோன்றியவள்; செந்தாமரை இதழ் போன்ற கண்கள்; மன்மதனுக்கு ரதி போன்றவள்; பூர்ண சந்திரனின் ஒளியைப் போல் எல்லாராலும் விரும்பப்படுபவள்; அனுஷ்டான நியமங்களுடைய தவசி போல தரையில் உட்கார்ந்திருப்பவள்; பயந்த சுபாவமுள்ளவளாதலால், தன்னை யாரும் நெருங்க முடியாதபடி பெண் நாகம் போல பெருமூச்சு விடுபவள்; தொடர்ந்து வந்து கொண்டிருக்கும் சோகத்தால் ஒளியற்றவள்; புகைக்கூட்டம் கூடிய அக்னிச் சுவாலை போன்றவள்; சந்தேகமான அர்த்தங்களுடைய ஸ்ம்ருதியைப் போன்றவர்; அழிக்கப்பட்ட செல்வம் போன்றவர்; நம்பிக்கை அழிக்கப்பட்டவர்; தடைப்பட்ட ஆசை போன்றவர்; பெரும்பலனைப் பெறும் வேளையில் இடையூறுகள் ஏற்பட்டதால் பயனைப் பெற முடியாதவர் போன்றவர்; கலங்கிய அறிவு போன்றவர்; பொய்யான குற்றச் சாட்டினால் அழிக்கப்பட்ட கீர்த்தி போன்றவர்; ராமனை அடைய முடியாதபடி தடைகளால் துன்பப்படுபவர்; ராவணன் கவர்ந்து வந்த அவமானத்தால் உடல் குறுகிப் போனவர்; பலமற்றவர்; பெண்மானைப் போன்ற கண்களுடையவர்; இங்கும் அங்கும் பார்த்துக் கொண்டிருப்பவர்; கண்ணீரால் நிறைந்து கருத்து வளைந்த இமைகளுடன் கூடிய தெளிவில்லாத முகத்தைக் கொண்டவர்; அடிக்கடி பெருமூச்சு விடுபவர்; உடலில் அழுக்கடைந்தவர்; தீனமாக இருப்பவர்; அலங்கரிக்கத்தக்கவர் ஆயினும் அலங்காரம் இல்லாதிருப்பவர்; கருமேகங்களால் மறைக்கப்பட்ட நட்சத்திர ராஜனான சந்திரன் போன்ற மங்கிய ஒளியுடையவர்; அடிக்கடி பயிற்சி செய்யாததால், மறந்துபோன கல்வியை போன்றவளுமான சீதையை பார்த்துப் பார்த்து அனுமாருக்கு சந்தேகம் உண்டாயிற்று. (28-38)

மொழிப்புலமை இல்லாததால் தவறான பொருள் கூறப்படும் சொல்லைப் போல் அலங்காரமில்லாத சீதையை மிகவும் கஷ்டப்பட்டு, (சிந்தித்துப் பார்த்து) உறுதி செய்து கொண்டார். (39)

அகலமான கண்களை உடையவளும், அரசகுமாரியும் தூயவளுமான அவளைப் பார்த்து, காரணங்களை அலசி ஆராய்ந்து, இவள் சீதை என்ற முடிவுக்கு வந்தார். (40)

(அனுமான் புறப்பட்டபோது,) சீதையின் சரீரத்தில் எந்தெந்த அணிகலன்கள் இருக்கும் என்று ராமன் கூறினாரோ, அந்த அணிகலன்கள் எல்லாம் மரங்களில் சோபித்துக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டார். (இராமனைப் பிரிந்திருந்ததால், அணிகலன்களைக் கழற்றி, மரங்களில் தொங்க விட்டிருந்தார்.) (41)

அழகாகச் செய்யப்பட்ட த்ரிகர்ணம் என்ற குண்டலங்களையும், மணி-பவழங்களால் அழகாகச் செய்யப்பட்ட அணிகலன்களையும் கைகளில் வெகுநாட்கள் அணிந்திருந்ததால், கருத்தும் அங்கங்களின் பதிவுகளுடனும் கூடிய இந்த ஆபரணங்கள், இராமனால் சொல்லப்பட்டவையே என்று நினைக்கிறேன். (42,43)

அங்கு கழற்றி எறியப்பட்டவைகளை நான் இங்கே காணவில்லை; எந்த நகைகள் இவளால் கழற்றி எறியப்படவில்லையோ, அவைகளே இவை என்பதில் சந்தேகமில்லை. (44)

பொன் தகடு போன்று மஞ்சள் நிறமுள்ளதும், மங்களமான மேலாடையை மரக்கிளைகளில் (அவள் தூக்கிச் செல்லப்பட்ட) அப்போது வானர்கள் பார்த்தார்கள். ஒன்றையொன்று உரசி ஒலித்துக் கொண்டு தரையில் விழுந்தவைகளும் விலை மதிக்க முடியாதவைகளும் முக்கியமானவைகளுமான அந்த ஆபரணங்கள் இவளாலேயே எறியப்பட்டன. (என்பது உறுதியாகிறது.) (45,46)

- இத₃ம் சிரக்₃ருஹீதத்வாத்₃வஸநம் க்லிஷ்டவத்தரம் ।
தத₂ாபி நூநம் தத்₃வர்ணம் தத₂ா ஸ்ரீமத்₃யதே₂தரத் ॥ 47
- இயம் கநகவர்ணாங்₃கீ ராமஸ்ய மஹீஷீ ப்ரியா ।
ப்ரணஷ்டா₅பி ஸதீ யா₅ஸ்ய மநஸோ ந ப்ரணஸ்யதி ॥ 48
- இயம் ஸா யத்க்ருதே ராமஸ்சதுர்பி₄: பரிதப்யதே ।
காருண்யேநா₅₅ந்ருஸம்ஸ்யேந ஸோகேந மத₃நேந ச ॥ 49
- ஸ்த்ரீ ப்ரணஷ்டேதி காருண்யாத்₃ாஸ்ரிதேத்யாந்ருஸம்ஸ்யத: ।
பத்ரீ நஷ்டேதி ஸோகேந ப்ரியேதி மத₃நேந ச ॥ 50
- அஸ்யா தே₃வ்யா யத₂ா ரூபமங்க₃ப்ரத்யங்₃கஸௌஷ்ட₂வம் ।
ராமஸ்ய ச யத₂ாரூபம் தஸ்யேயமஸிதேக்ஷணா ॥ 51
- அஸ்யா தே₃வ்யா மநஸ்தஸ்மிந் தஸ்ய சா₅ஸ்யாம் ப்ரதிஷ்டி₂தம் ।
தேநேயம் ஸ ச த₄ர்மாத்மா முஹூர்தமபி ஜீவதி ॥ 52
- து₃ஷ்கரம் க்ருதவாந் ராமோ ஹீநோ யத₃நயா ப்ரபு₄: ।
த₄ாரயத்யாத்மநோ தே₃ஹம் ந ஸோகேநா₅வஸீத₃தி ॥ 53
- ஏவம் ஸீதாம் தத₃ா த்₃ருஷ்ட்வா ஹ்ருஷ்ட: பவநஸம்ப₄வ: ।
ஜக₃ாம மநஸா ராமம் ப்ரஸஸம்ஸ ச தம் ப்ரபு₄ம் ॥ 54

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
ஸுந்த₃ரகாண்டே₃ பஞ்சத₃ஸஸ்ஸர்க: (15) ॥

ஷோட₃ஸஸ்ஸர்க:

ஹநூமத்பரீதாப:

- ப்ரஸஸ்ய து ப்ரஸஸ்தவ்யாம் ஸீதாம் தாம் ஹரிபுங்க₃வ: ।
கு₃ணாபி₄ராமம் ராமம் ச புநஸ்சிந்தாபரோ₅ப₄வத் ॥ 1
- ஸ முஹூர்த்தமிவ த்₄யாத்வா ப₃ாஷ்பபர்யாகுலேக்ஷண: ।
ஸீதாமாஸ்ரித்ய தேஜஸ்வீ ஹநுமாந் விலலாப ஹ ॥ 2
- மாந்யா கு₃ருவிநீதஸ்ய லக்ஷமணஸ்ய கு₃ருப்ரியா ।
யதி₃ ஸீதா₅பி து₃:க₂ார்தா காலோ ஹி து₃ரதிக்ரம: ॥ 3
- ராமஸ்ய வ்யவஸாயஜ்ஞா லக்ஷமணஸ்ய ச தீ₄மத: ।
நாத்யர்த்த₂ம் க்ஷுப்₄யதே தே₃வீ க₃ங்கே₃வ ஜலத₃ாக₃மே ॥ 4

இப்போது இவர் உடுத்தியிருக்கும் சேலை, வெகுநாளாக அணிந்திருப்பதால், நிறம் குன்றியிருக்கிறது; என்றாலும், அங்கே தூக்கியெறியப்பட்ட மேலாடை போன்ற அதே நிறத்துடன் இதுவுமிருக்கிறது. இது நிச்சயம். (47)

பொன்னிற அங்கங்களுடையவளும் இராமனுடைய பிரியமான பட்டத்தரசியும் கற்புடையவளுமான இவர், கண் பார்வையிலிருந்து மறைந்திருந்தாலும், இராமனுடைய மனத்திலிருந்து விலகவில்லை. (48)

எவள் பொருட்டு இராமன் நான்கு விதமாகத் (இரக்கம், உருக்கம், சோகம், காமம் என்று) தவிக்கிறாரோ, அவளே இவள். 'தன்னைச் சேர்ந்த பெண்ணைக் காப்பாற்றாமல் விட்டு விட்டேனே?' என்று இரக்கம்; 'அண்டியவர்களைக் காப்பது என்ற பிரதிக்கை தவறிவிட்டதே?' என்ற உருக்கம்; 'அக்னிசாட்சியாக மணந்தவளை இழந்தேனே?' என்ற சோகம்; 'பிரிய நாயகியைப் பிரிந்து இருக்கிறேனே?' என்ற காமம். (49,50)

இந்த தேவியின் உடலிலும் அங்கங்களிலும் எந்த அழகும் அமைப்பும் காணப்படுகின்றனவோ, அதே அழகும் அமைப்பும் இராமனிடத்திலும் அமைந்திருக்கின்றன. இந்தக் கருங்கண்ணாள் அவருக்குப் பொருத்தமானவளே. (51)

இந்தத் தேவியின் மனம் இராமனிடத்திலும், இராமனின் மனம் தேவியிடத்திலும் நிலைத்திருக்கிறது. அதனால்தான் இவரும் தர்மாத்மாவான இராமனும் இதுநாள் வரை உயிரோடிருக்கிறார்கள். (52)

இவர் (சீதை) இல்லாமல் (தான் உயிரோடிருப்பது என்ற) செயற்கரிய செயலைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார், பிரபு இராமன் - தன்னுடைய தேகத்தை இன்னமும் தாங்கிக் கொண்டிருக்கிறாரே? சோகத்தால் சரீரம் நசிக்கவில்லையே? (மதனாவஸ்தையை கிளர்ந்தெழுச் செய்யும் இந்த சீதை இல்லாமல், பெருந்தோளரான இராமன் இன்னும் உயிரோடிக்கிறார் என்றால் அது செயற்கரிய செயலேயாகும்.) (53)

இவ்வாறாக, சீதையைப் பார்த்ததும் வாய்குமாரரான அனுமான் மனமகிழ்ந்து, இராமனை மனத்தால் சிந்தித்தார்; அந்தப் பிரபுவைக் கொண்டாடவும் செய்தார். (54)

ஆதிகாவ்யமான ஸ்ரீமத் இராமாயணம்

சுந்தரகாண்டத்தில் பதினைந்தாம் ஸர்க்கம் நிறைவடைந்தது (15).

ஸர்க்கம் 16

சீதையைப் பார்த்து வருந்துதல்

வானரபுங்கவரான அனுமான், புகழ்ச்சிக்குரிய சீதையையும், தன்னுடைய நற்குணங்களால் எல்லாரையும் வசீகரப்படுத்துகிற இராமனையும் மனத்திற்குள் கொண்டாடி மறுபடியும் ஆழமான ஆலோசனையில் மூழ்கினார். (1)

கண்ணீரால் கலங்கிய கண்களுடன், தேஜஸ்வியான அனுமான் சீதையின் நிலை குறித்து சிறிது நேரம் ஆழமாகச் சிந்தித்து வருந்தினார். (2)

பெரியோர்களிடம் மரியாதை கொண்ட லட்சுமணனால் கௌரவிக்கத் தக்கவளும், இராமனுடைய பத்தினியுமான சீதைக்கும் இவ்வளவு துக்கம் ஏற்படுகிறது என்றால், விதியை யாராலும் மீறமுடியாது - என்பது சத்தியமல்லவா? (3)

இராமனுடைய பராக்கிரமத்தையும் லட்சுமணனின் புத்திசக்தியையும் சீதை அறிந்துள்ளபடியால் தான், மழைக் காலத்திலும் கலக்கமடையாத கங்கை நதி போல, (இவ்வளவு துன்பங்களுக்கிடையிலும்) அதிகமாக மனம் தளராமல் இருக்கிறார். (4)

- துல்யஸீலவயோவ்ருத்தாம் துல்யாபி₄ஜநலக்ஷணாம் ।
ராக₄வோஃர்ஹதி வைதே₃ஹீம் தம் சேயமஸிதேக்ஷணா ॥ 5
- தாம் த்₃ருஷ்ட்வா நவஹேமாப₄ாம் லோககாந்தாமிவ ஸ்ரியம் ।
ஐக₃ாம மநஸா ராமம் வசநம் சேத₃மப்₃ரவீத் ॥ 6
- அஸ்யா ஹேதோர்விஸாலாக்ஷயா ஹதோ வாலீ மஹாப₃ல: ।
ராவணப்ரதிமோ வீர்யே கப₃ந்த₄ஸ்ச நிபாதித: ॥ 7
- விராத₄ஸ்ச ஹதஸ்ஸங்க₂யே ராக்ஷஸோ பீ₄மவிக்ரம: ।
வநே ராமேண விக்ரம்ய மஹேந்த்₃ரேணேவ ஸம்ப₃ர: ॥ 8
- சதுர்த₃ஸஸஹஸ்ராணி ரக்ஷஸாம் பீ₄மகர்மணாம் ।
நிஹதாநி ஜநஸ்த₂ாநே ஸரைரக்₃நிஸிகே₂ாபமை: ॥ 9
- க₂ரஸ்ச நிஹதஸ்ஸங்க₂யே த்ரிஸிராஸ்ச நிபாதித: ।
தூ₃க்ஷணஸ்ச மஹாதேஜா ராமேண விதி₃தாத்மநா ॥ 10
- ஐஸ்வர்யம் வாநராணாம் ச து₃ர்லப₄ம் வாலிபாலிதம் ।
அஸ்யா நிமித்தே ஸுக்₃ரீவ: ப்ராப்தவான் லோகஸத்க்ருதம் ॥ 11
- ஸாக₃ரஸ்ச மயா க்ராந்த: ஸ்ரீமாந் நத₃நதீ₃பதி: ।
அஸ்யா ஹேதோர்விஸாலாக்ஷயா: புரீ சேயம் நிரீக்ஷிதா ॥ 12
- யதி₃ ராமஸ்ஸமுத்₃ராந்தாம் மேதி₃நீம் பரிவர்தயேத் ।
அஸ்யா: க்ருதே ஐக₃ச்சாபி யுக்தமித்யேவ மே மதி: ॥ 13
- ராஜ்யம் வா த்ரிஷு லோகேஷு ஸீதா வா ஜநகாத்மஜா ।
த்ரைலோக்யராஜ்யம் ஸகலம் ஸீதாயா நா₅ப்நுயாத் கலாம் ॥ 14
- இயம் ஸா த₄ர்மஸீலஸ்ய மைதி₂லஸ்ய மஹாத்மந: ।
ஸுதா ஜநகராஜஸ்ய ஸீதா ப₄ர்த்ருத்₃ருட₄வ்ரதா ॥ 15
- உத்தி₂தா மேதி₃நீம் பி₄த்த்வா சேஷத்ரே ஹலமுக₂க்ஷதே ।
பத்₃மரேணுநிபை₄: கீர்ணா ஸுபை₄: கேத₃ாரபாம்ஸுபி₄: ॥ 16
- விக்ராந்தஸ்யார்யஸீலஸ்ய ஸம்யுகே₃ஷ்வநிவர்திந: ।
ஸ்நுஷா த₃ஸரத₂ஸ்யைஷா ஜ்யேஷ்ட₂ா ராஜ்ஞோ யஸஸ்விநீ ॥ 17
- த₄ர்மஜ்ஞஸ்ய க்ருதஜ்ஞஸ்ய ராமஸ்ய விதி₃தாத்மந: ।
இயம் ஸா த₃யிதா ப₄ார்யா ராக்ஷஸீவஸமாக₃தா ॥ 18
- ஸர்வாந் பே₄ாக₃ாந் பரித்யஜ்ய ப₄ர்த்ருஸ்நேஹப₃லாத்க்ருதா ।
அசிந்தயித்வா து:க₂ாநி ப்ரவிஷ்டா நிர்ஜநம் வநம் ॥ 19

இராமனுக்கு இணையான ஒழுக்கம், வயது, நடத்தை உடையவளும், இணையான உயர்குலம், லட்சணம் உடையவளுமான சீதைக்கு இராமன் ஏற்றவர்; அவருக்குக் கருங்கண்ணாளான இவர் ஏற்றவர்'. (5)

மாசு களையப்பட்டுப் புத்தம் புதிதாக விளங்கும் தங்கத்தின் ஒளிபோன்றவளும் உலகத் தினரால் விரும்பப்படும் மகாலட்சுமியைப் போன்றவளுமான சீதையைப் பார்த்ததும், மனத்தால் ஸ்ரீராமனை சிந்தித்தார். பின்வரும் வார்த்தைகளையும் தனக்குள் சொல்லிக் கொண்டார். (6)

'அகலமான கண்களைக் கொண்ட இவர் காரணமாக, மகாபலசாலியான வாலி கொல்லப்பட்டான்; வீரியத்தில் இராவணனுக்குச் சமமான கபந்தனும் வீழ்த்தப்பட்டான். (7)

சண்டையில் மகேந்திரனால் சம்பராசுரன் கொல்லப்பட்டதைப் போல, பயங்கரமான பராக்கிரமத்தையுடைய ராட்சஸன் விராதன், இராமனால் சண்டையில் கொல்லப்பட்டான். (8)

ஜனஸ்தானத்தில், பயங்கரமான செயல்களைச் செய்யும் பதினாலாயிரம் ராட்சஸர்கள் நெருப்புக் கொழுந்து போன்ற பாணங்களால் கொல்லப்பட்டார்கள். (9)

தன் ஆற்றலைப் பற்றி நன்கு உணர்ந்திருந்த இராமனால், யுத்தத்தில் கரன் கொல்லப் பட்டான்; திரிசிரஸ் வீழ்த்தப்பட்டான்; மகாபலம் பொருந்திய தூஷணனும் அழிக்கப்பட்டான். (10)

வாலியினால் பராமரிக்கப்பட்டதும், பிறரால் அடையமுடியாததும், உலகத்தாரால் மதிக்கப்பட்டதுமான வானர ராஜ்யத்தை, இந்தத் தேவியின் காரணமாகவே சுகீவன் அடைந்தான்'. (11)

அகன்ற கண்களையுடைய இப்பிராட்டியின் காரணமாகவே, நதி - நதங்களுக்குப் பதியும் பெருஞ்செல்வத்தைத் தன்னுள் கொண்டுள்ளதுமான சமுத்திரத்தை நான் தாண்டினேன்; இந்த இலங்கைப் பட்டணத்தையும் பார்த்தேன். (மேற்கிலிருந்து கிழக்கு நோக்கி ஓடும் ஆறு, நதி; கிழக்கிலிருந்து மேற்கு நோக்கி ஓடும் ஆறு, நதம்.) (12)

இந்தத் தேவிக்காக, கடல்கூழ் பூமண்டலத்தையும் எல்லா உலகங்களையும் இராமன் தலைகீழாகப் புரட்டினாலும் அது பொருத்தம் தான் என்று நான் கருதுகிறேன். (13)

மூன்றுலக அரசரிமை உயர்ந்ததா? அல்லது, ஜனக நந்தினியான சீதை (என்ற ஒரு பெண்) உயர்ந்தவளா? - என்று ஆலோசித்தால், மூவுலக அரசரிமை என்பது சீதையின் வீசம் பகுதிக்குக் கூட ஈடாகாது. (வீசம், பதினாறில் ஒரு பங்கு) (14)

இவர், அறநெறியாளரும் மகாத்மாவுமான மிதிலை மன்னன் ஜனகருடைய புதல்வி; கணவனிடத்தில் உறுதியான பற்றுக் கொண்டவர். வேள்விச்சாலை நிர்மாணத்துக்காக, பூமியைக் கலப்பையால் உழுதபோது, பூமியைப் பிளந்து கொண்டு தாமரையின் மகரந்தம் போன்ற மண் துகள் தூவப்பட்டவளாக வெளிப்பட்டார். (15,16)

பராக்கிரமசாலியும் மேலான நடத்தை உள்ளவரும் யுத்தகளத்தில் பின்வாங்காதவருமான தசரத மன்னனுக்கு, புகழ்பெற்ற இந்த சீதை, முதல் நாட்டுப் பெண். (17)

அறம் அறிந்தவர், செய்நன்றி உள்ளவர், தன்னை அறிந்தவருமான இராமனுடைய அன்புக்குரிய மனைவியான சீதை, ராட்சஸிகளின் கட்டுப்பாட்டிலிருக்கிறார்! (இது காலத்தின் கோலம் தானே? விதியிலிருந்து யாரும் தப்ப முடியாது தானே?) (18)

அரண்மனையிலிருந்த எல்லா போக சாதனங்களையும் துறந்து (உறவினர்களையும் துறந்து), கணவரிடம் கொண்டிருந்த தீவிரப் பற்றின் வலிமையால் ஈர்க்கப்பட்டு, (வனவாசத்திலிருக்கும்) துக்கங்களை மனத்தில் கொள்ளாமல், மக்கள் இல்லாத (உறவினரோ, நண்பரோ, பண்பாடுடையவர்களோ இல்லாத) காட்டுக்குள் புகுந்தார். (இவ்வளவு உயர்வான கற்புக்கரசி, அவர்.) (19)

- ஸந்துஷ்டா ப₂லமூலேந ப₄ர்த்ருஸுஸ்ருஷணே ரதா ।
யா பராம் ப₄ஜதே ப்ரீதீம் வநே஽பி ப₄வநே யத₂ா ॥ 20
- ஸேயம் கநகவர்ணாங்கீ₃ நித்யம் ஸுஸ்மிதப₄ாஷிணீ ।
ஸஹதே யாதநாமேதாமநர்த₂ாநாமப₄ாகி₃நீ ॥ 21
- இமாம் து ஸீலஸம்பந்நாம் த்₃ரஷ்டுமிச்ச₂தி ராக₄வ: ।
ராவணேந ப்ரமதி₂தாம் ப்ரபாமிவ பிபாஸித: ॥ 22
- அஸ்யா நூநம் புநர்லாப₄ாத்₃ராக₄வ: ப்ரீதிமேஷ்யதி ।
ராஜா ராஜ்யாத் பரிப்₄ரஷ்ட: புந: ப்ராப்யேவ மேதி₃நீம் ॥ 23
- காமபே₄ாகை₃: பரித்யக்தா ஹீநா ப₃ந்து₄ஜநேந ச ।
த₄ாரயத்யாத்மநோ தே₃ஹம் தத்ஸமாக₃மகாங்க்ஷிணீ ॥ 24
- நைஷா பஸ்யதி ராக்ஷஸ்ய: நேமாந் புஷ்பப₂லத்₃ருமாந் ।
ஏகஸ்த₂ஹ்ருத₃யா நூநம் ராமமேவாநுபஸ்யதி ॥ 25
- ப₄ர்தா நாம பரம் நார்யா பூ₄ஷணம் பூ₄ஷணாத₃பி ।
ஏஷா விரஹிதா தேந பூ₄ஷணார்ஹா ந ஸோப₄தே ॥ 26
- து₃ஷ்கரம் குருதே ராமோ ஹீநோ யத₃நயா ப்ரபு₄: ।
த₄ாரயத்யாத்மநோ தே₃ஹம் ந து₃:கே₂நாவஸீத₃தி ॥ 27
- இமாமஸிதகேஸாந்தாம் ஸதபத்ரநிபே₄க்ஷணாம் ।
ஸுக₂ார்ஹாம் து₃:கிதாம் த்₃ருஷ்ட்வா மமாபி வ்யதி₂தம் மந: ॥ 28
- க்ஷிதிக்ஷமா புஷ்கரஸந்நிப₄ாக்ஷீ
யா ரக்ஷிதா ராக₄வலக்ஷ்மணாப்₄யாம் ।
ஸா ராக்ஷஸீபி₄ர்விக்ருதேக்ஷணாபி₄:
ஸம்ரக்ஷயதே ஸம்ப்ரதி வ்ருக்ஷமூலே ॥ 29
- ஹிமஹதநலிநீவ நஷ்டஸோப₄ா வ்யஸநபரம்பரயாதிபீட்₃யமாநா ।
ஸஹசரரஹிதேவ சக்ரவாகீ ஜநகஸுதா க்ருபணாம் த₃ஸாம் ப்ரபந்நா ॥ 30
- அஸ்யா ஹி புஷ்பாவநதாக்₃ரஸாக₂ா:
ஸோகம் த்₃ருட₄ம் வை ஜநயந்த்யஸோகா: ।
ஹிமவ்யபாயேந ச ஸீதரஸ்மி:
அப்₄யுத்தி₂தோ நைகஸஹஸ்ரரஸ்மி: ॥ 31
- இத்யேவமர்த்த₂ம் கபிரந்வவேக்ஷய
ஸீதேயமித்யேவ நிவிஷ்டபு₃த்₃தி₄: ।
ஸம்ஸ்ரித்ய தஸ்மிந் நிஷஸாத₃ வ்ருக்ஷே
ப₃லீ ஹரீணாமிருஷ்ப₄ஸ்தரஸ்வீ ॥ 32
- இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
ஸுந்த₃ரகாண்டே₃ ஷோட₃ஸஸ்ஸர்க: (16) ॥

நாயகனுக்குப் பணிவிடை செய்வதில் ஆர்வமுடைய சீதை, அரண்மனையில் உயர்ந்த உணவு வகைகளைப் புசித்தபோது எந்தத் திருப்தியை அடைந்தாரோ, அதே திருப்தியை, வனத்தில் கனி-கிழங்குகளைப் புசித்து அடைந்தாள். (20)

பொன்னிறம் கொண்டவளும் எப்போதும் புன்சிரிப்புடன் பேசுவளும், கஷ்டங்களை அனுபவிக்கத் தகாதவளுமான சீதை, இந்த வேதனைகளை சகித்துக் கொண்டிருக்கிறாள். (21)

நீர்வேட்கை உடையவன், தண்ணீர்ப் பந்தலை நோக்கி ஓடிச் செல்வதைப் போல, இராவணனால் கவர்ந்து வரப்பட்டவளும் நன்னெறியினளுமான சீதையைப் பார்ப்பதற்கு இராகவன் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறார். (22)

நாட்டிலிருந்து துரத்தப்பட்ட மன்னன், திரும்பவும் நாட்டுரிமையை அடைந்தால் சந்தோஷப்படுவதைப்போல, இவளைத் திரும்பப் பெற்று ராகவன் நிச்சயமாகப் பெருமகிழ்ச்சியை அடைவார். (23)

சுகபோக சாதனங்களை விட்டவளும், உற்றார்-உறவினர் அருகில் இல்லாதவளுமான இவள், அவரைச் சந்திப்பதில் அடக்க முடியாத ஆவல் கொண்டிருப்பதால் தான், தன் உடலைத் தாங்கிக் கொண்டிருக்கிறாள். (24)

இவள், ராட்சஸிகளையோ, மலர்-கனியுடைய இந்த மரங்களையோ பார்க்கவில்லை; ஒரே மனத்துடன் இராமனையே பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறாள் என்பது நிச்சயம். (25)

பெண்களுக்கு, மற்றெல்லா அணிகலன்களைக் காட்டிலும், கொண்ட கணவனே சிறந்த ஆபரணம். கணவனோடு கூட இருக்கத் தக்கவளான இவளோ, அவர் இல்லாததால், பளிச்சென்று இருக்கவில்லை. (26)

இவள் இல்லாத பிரபு ராமன், செயற்கரிய செயலைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார் - தன் உடலை இன்னும் தாங்கிக் கொண்டிருக்கிறாரே? துக்கத்தால் அழியவில்லையே? (27)

கருமையான கூந்தலை உடையவளும், தாமரை போல் பிரகாசிக்கும் கண்களை உடையவளும் சுகம் அனுபவிக்கத் தக்கவளும், துக்கத்தில் இருப்பவளுமான இவளைப் பார்த்து, என்னுடைய மனம் கூடக் கலக்கமடைகிறது. (28)

பூமாதேவிக்கு நிகரான பொறுமை உடையவள்; தாமரைக் கண்ணாள்; ராம-லட்சுமணர்களால் பாதுகாக்கப்பட்டவள். அந்த சீதை, இப்போது, ஒரு மரத்தின் அடியில், ஐயகோ! விகாரமான கண்களைக் கொண்ட ராட்சஸிகளால் கண்காணிக்கப்படுகிறாள். (29)

பனிப்பொழிவினால் தாக்குண்ட தாமரை போல் சோபை இழந்தவளும், தொடர்ந்து வரும் முடிவில்லாத துக்கங்களால் பீடிக்கப்பட்டவளுமான ஜனகன் புதல்வி, கணவனை விட்டுப் பிரிந்திருக்கும் பெண் சக்ரவாகம் போல் மிகவும் இரங்கத்தக்க நிலையை அடைந்திருக்கிறாள். (பெண் சக்ரவாகம், இரவில் ஆண்துணையின் பிரிவைத் தாங்காது என்று கூறப்படுகிறது.) (30)

பனிக்கால முடிவில் (வசந்தத்தின் துவக்கத்தில்) மலர்க்கொத்துக்களின் பாரத்தால் நன்றாக வளைந்த கிளைநுனிகளையுடைய அசோக மரங்களும், ஆயிரக்கணக்கான குளிர்த் திரண்டிருக்கும் உதித்துள்ள பூர்ணசந்திரனும் இந்தப் பிராட்டியின் துக்கத்தையே அதிகப்படுத்துகின்றன. (கணவனோடு இருந்தால் மகிழ்ச்சியைக் கொடுக்கும் இவைகள், கணவன் அருகில் இல்லாததால் அதிகமான துக்கத்தைக் கொடுக்கின்றன.) (31)

மிகவும் பலசாலியும், வேகமாக செயல்படுபவரும், வானர சிரேஷ்டருமான அனுமான், இந்த விஷயத்தைப் பற்றி இவ்வாறெல்லாம் ஆலோசித்த பின்னர், 'இவள் சீதை தான்' என்ற உறுதியான முடிவுக்கு வந்தவராய், அந்த மரத்திலேயே தங்கி விட்டார். (32)

ஆதிகாவ்யமான ஸ்ரீமத் இராமாயணம்

சுந்தரகாண்டத்தில் பதினாறாம் ஸர்க்கம் நிறைவடைந்தது (16).

ஸப்தத₃ஸஸ்ஸர்க₃:

ராக்ஷஸீபரிவார:

- தத: குமுத₃ஷண்ட₃பே₄ நிர்மலோ நிர்மலம் ஸ்வயம் ।
ப்ரஜக₃ம நப₄ஸ்சந்த₃ரோ ஹம்ஸோ நீலமிவோத₃கம் ॥ 1
- ஸாசிவ்யமிவ குர்வந் ஸ ப்ரப₄யா நிர்மலப்ரப₄: ।
சந்த₃ரமா ரஸ்மிபி₄ஸ்சீதை: ஸிஷேவே பவநாத்மஜம் ॥ 2
- ஸ த₃த₃ர்ஸ ததஸ்ஸீதாம் பூர்ணசந்த₃ரநிப₄நநாம் ।
ஸோகப₄ராரிவ ந்யஸ்தாம் ப₄ராரநாவமிவாம்ஸப₄ஸி ॥ 3
- தி₃த்₃ருக்ஷமானோ வைதே₃ஹீம் ஹநுமாந் பவநாத்மஜ: ।
ஸ த₃த₃ர்ஸாவிதூ₃ரஸ்த₂ ராக்ஷஸீர்கே₄ரத₃ர்ஸநா: ॥ 4
- ஏகாக்ஷீமேககர்ணாம் ச கர்ணப்ராவரணாம் தத₂ா ।
அகர்ணாம் ஸங்குகர்ணாம் ச மஸ்தகோச்ச₂வாஸநாஸிகாம் ॥ 5
- அதிகாயோத்தமாங்கீ₃ம் ச தநுதீ₃ர்க₄ஸிரோத₄ராம் ।
த்₄வஸ்தகேஸீம் தத₂ாகேஸீம் கேஸகம்ப₃லத₄ாரிணீம் ॥ 6
- லம்ப₃கர்ணலலாடாம் ச லம்பே₃த₃ரபயோத₄ராம் ।
லம்பே₃ஷ்டி₂ம் சுப₃கோஷ்டி₂ம் ச லம்ப₃ாஸ்யாம் லம்ப₃ஜாநுகாம் ॥ 7
- ஹ்ரஸ்வாம் தீ₃ர்க₄ாம் தத₂ா குப்₃ஜாம் விகடாம் வாமநாம் தத₂ா ।
கராலாம் பு₄க்₃நவக்த்ராம் ச பிங்க₃ாக்ஷீம் விக்ருதாநநாம் ॥ 8
- விக்ருதா: பிங்க₃லா: காலீ: க்ரோத₄நா: கலஹப்ரியா: ।
காலாயஸ - மஹாஸூல-கூட-முத்₃க₃ர-த₄ாரிணீ: ॥ 9
- வராஹம்ருக்₃ஸார்தூ₃ல மஹிஷாஜஸிவாமுகீ₂: ।
க₃ஜோஷ்ட்ரஹயபாதீ₃ஸ்ச நிக₂ாதஸிரஸோஸ்பரா: ॥ 10
- ஏகஹஸ்தைகபாத₃ாஸ்ச க₂ரகர்ணயஸ்வகர்ணிகா: ।
கே₃கர்ணீர்ஹஸ்திகர்ணீஸ்ச ஹரிகர்ணீஸ்தத₂ாஸ்பரா: ॥ 11
- அநாஸா அதிநாஸாஸ்ச திர்யங்நாஸா விநாஸிகா: ।
க₃ஜஸந்நிப₄நாஸாஸ்ச லலாடோச்ச₂வாஸநாஸிகா: ॥ 12
- ஹஸ்திபாத₃ா மஹாபாத₃ா கே₃பாத₃ா: பாத₃சூலிகா: ।
அதிமாத்ரஸிரோக்₃ரீவா அதிமாத்ரகுசோத₃ரீ: ॥ 13
- அதிமாத்ராஸ்யநேத்ராஸ்ச தீர்க₄ஜிஹ்வாநக₂ாஸ்தத₂ா ।
அஜாமுகீ₂ர்ஹஸ்திமுகீ₂ர்கே₃ாமுகீ₂: ஸூகரீமுகீ₂: ॥ 14
- ஹயோஷ்ட்ர க₂ரவக்த்ராஸ்ச ராக்ஷஸீர்கே₄ரத₃ர்ஸநா: ।
ஸூலமுத்₃க₃ரஹஸ்தாஸ்ச க்ரோத₄நா: கலஹப்ரியா: ॥ 15
- கராலா தூ₄ம்ரகேஸீஸ்ச ராக்ஷஸீர்விக்ருதாநநா: ।
பிப₃ந்தீஸஸததம் பாநம் ஸத₃ா மாம்ஸஸுராப்ரியா: ॥ 16

ஸர்க்கம் 17
அரக்கிகளைப் பார்த்தல்

ஆம்பல் கூட்டத்தின் ஒளியை உடையவனும், இயல்பாகவே மாசற்றவனுமான சந்திரன், தண்ணீரில் அன்னம் நீந்துவதைப் போல, அப்பழுக்கில்லாத நீலவண்ண ஆகாயத்தில் தோன்றினான். (1)

தூய காந்தியைக் கொண்ட அந்தி சந்திரன், தானும் (ராமகாரியத்துக்கு) உதவி செய்வதைப் போல, குளிர்ந்த கிரணங்களால் வாயுகுமாரருக்கு சேவை செய்தான். (2)

அப்போது, அவர், பூர்ண சந்திரன் போன்ற ஒளிபடைத்த முகமுடைய சீதையை, அதிக பளு ஏற்றப்பட்டதால் கடலில் அமிழ்ந்து மெல்லச் செல்லும் மரக்கலம் போல, சோகச்சுமையால் அழுத்தப்பட்டவளாகக் கண்டார். (3)

வைதேகியைக் காணவிரும்பிய வாயுகுமாரர், அவள் பக்கத்திலேயே பயங்கர உருவம் படைத்த ராட்சஸிகள் (உறங்கிக் கொண்டு) இருக்கக் கண்டார். (4)

ஒற்றைக் கண்ணாள்; ஒரே காது உள்ளவள்; காதுக்கு மூடியுள்ளவள்; காதற்றவள்; ஈட்டி போன்ற காது உடையவள்; மூச்சுவிடும் மூக்கைத் தலையில் பெற்றிருப்பவள்; மிகப்பெரிய உடலும் தலையும் கொண்டவள்; சிறுத்து, நீண்ட கழுத்தை உடையவள்; சிதறிய கூந்தலை உடையவள்; கூந்தலே இல்லாதவள்; தன் உடற்கேசங்களே கம்பளத் துணிபோல் அமைந்தவள்; தொங்குகின்ற காது, நெற்றி உடையவள்; தொங்குகின்ற வயிறு, நகில்கள் உடையவள்; தொங்கும் உதடுகள் கொண்டவள்; முகவாய்கட்டையைத் தொட்டுக் கொண்டிருக்கும் உதடுகளை உடையவள்; முகம் தொங்கியவள்; தொங்கும் முழங்கால்களைப் பெற்றவள்; குள்ளமானவள்; உயரமானவள்; கூனிக் குறுகிய உடலைப் பெற்றவள்; சிற்றுரு படைத்தவள்; பயங்கரமானவள்; வளைந்த முகத்தை உடையவள்; மஞ்சள் வண்ணக் கண்களை உடையவள்; விகாரமான முகத்தை உடையவள் - இம்மாதிரியானவர்களைப் பார்த்தார். (5-8)

விகார முகம் உடையவர்களையும், மஞ்சள் மற்றும் கருப்பு நிறங் கொண்டவர்களையும், கோபம் கொண்டவர்களையும், கலகம் செய்வதில் பிரியமுடையவர்களையும், இரும்பினாலான பெரிய குலம், சம்மட்டி, தடி ஆகியவைகளைத் தாங்கிக் கொண்டிருப்பவர்களையும், பன்றி - மான் - புலி - எருமை - ஆடு - நரி போன்ற முகமுடையவர்களையும் யானை - ஒட்டகம் - குதிரை போன்ற கால்கள் உடையவர்களையும், உள்ளே புதைந்துள்ள தலையை உடையவர்களையும், கழுதை - குதிரை - பசு - யானை - குரங்குகளுக்கு உள்ளது போன்ற காதுகளை உடையவர்களையும், மூக்கு இல்லாதவர்கள், பெரிய மூக்கு உடையவர்கள், குறுக்காக வளர்ந்த மூக்கைக் கொண்டவர்கள், விகாரமான மூக்கு உடையவர்கள், யானையின் துதிக்கை போல் நீண்ட மூக்கால் மூச்சு விடுகின்றவர்கள், நெற்றியில் மூக்கு உடையவர்கள், யானைக்கால் உள்ளவர்கள், நீளமான கால்களை உடையவர்கள், பசுவினத்தைப் போன்ற கால் உடையவர்கள், காலில் கேசம் நிரம்பியவர்கள், அளவுக்கு அதிகமாகப் பருத்த தலை - கழுத்து - மார்பகம் - வயிறு - வாய் - கண் உடையவர்கள், நீண்ட நாக்கு - நகம் உடையவர்கள்; ஆடு - யானை - பசு - பன்றி முதலியவற்றின் முகத்தை உடையவர்கள், குதிரை - ஒட்டகம் - கழுதை போன்ற முகத்தை உடையவர்கள்; பயங்கரமான பார்வையைக் கொண்டவர்கள்; குலம், இரும்புத் தடியைக் கையில் ஏந்தியவர்கள்; கோபம் கொண்டவர்கள்; கலகத்தில் பிரியமுடையவர்கள்; பயங்கரமானவர்கள்; செம்பட்டையான கூந்தல் உடையவர்கள்; விகாரமான முகத்தை உடையவர்கள்; எப்போதும் கள் குடிப்பவர்கள்; எப்போதும் புலால், கள்

- மாம்ஸஸோணிததி₃க்₃த₄ாங்கீ₃ர்-மாம்ஸஸோணிதபே₄ஜநா: ।
தா: த₃த₃ர்ஸ கபிஸ்ரேஷ்டே₂ா ரோமஹர்ஷணத₃ர்ஸநா: ।
ஸ்கந்த₄வந்தமுபாஸீநா: பரிவார்ய வநஸ்பதிம் ॥ 17
- தஸ்யா₅த₄ஸ்தாச்ச தாம் தே₃வீம் ராஜபுத்ரீமநிந்தி₃தாம் ॥ 18
- லக்ஷயாமாஸ லக்ஷமீவாந் ஹநுமாந் ஜநகாத்மஜாம் ।
நிஷ்ப்ரப₄ாம் ஸோகஸந்தப்தாம் மலஸங்குலமூர்த₄ஜாம் ॥ 19
- க்ஷீணபுண்யாம் ச்யுதாம் பூ₄மௌ தாராம் நிபதிதாமிவ ।
சாரித்ரவ்யபதே₃ஸாட்₄யாம் ப₄ர்த்ருத₃ர்ஸநது₃ர்க₃தாம் ॥ 20
- பூ₄ஷணைருத்தமைர்ஹீநாம் ப₄ர்த்ருவாத்ஸல்யபூ₄ஷணாம் ।
ராக்ஷஸாதி₄பஸம்ருத்₃த₄ாம் ப₃ந்து₄பி₄ஸ்ச விநாக்ருதாம் ॥ 21
- வியூத₂ாம் ஸிம்ஹஸம்ருத்₃த₄ாம் ப₃த்₃த₄ாம் க₃ஜவதூ₄மிவ ।
சந்த்₃ரரேக₂ாம் பயோத₃ாந்தே ஸாரத₃ாப்₄ராரிவா₅₅வ்ருதாம் ॥ 22
- க்லிஷ்டரூபாமஸம்ஸ்பர்ஸாத் அயுக்தாமிவ வல்லகீம் ।
ஸீதாம் ப₄ர்த்ருவஸே யுக்தாமயுக்தாம் ராக்ஷஸீவஸே ॥ 23
- அஸோகவநிகாமத்₄யே ஸோகஸாக₃ரமாப்லுதாம் ।
தாபி₄: பரிவ்ருதாம் தத்ர ஸக்₃ரஹாமிவ ரோஹிணீம் ॥ 24
- த₃த₃ர்ஸ ஹநுமாந் தே₃வீம் லதாமகுஸுமாமிவ ।
ஸா மலேந ச தி₃க்₃த₄ாங்கீ₃ வபுஷா சாப்யலங்க்ருதா ।
ம்ருணாலீ பங்கதி₃க்₃தே₄வ விப₄ாதி ந விப₄ாதி ச ॥ 25
- மலிநேந ச வஸ்த்ரேண பரிக்கிஷ்டேந ப₄ாமிநீம் ।
ஸம்வ்ருதாம் ம்ருக₃ஸாப₃ாஷீம் த₃த₃ர்ஸ ஹநுமாந் கபி: ॥ 26
- தாம் தே₃வீம் தீ₃நவத₃நாம் அதீ₃நாம் ப₄ர்த்ருதேஜஸா ।
ரக்ஷிதாம் ஸ்வேந ஸீலேந ஸீதாமஸிதலோசநாம் ॥ 27
- தாம் த்₃ருஷ்ட்வா ஹநுமாந் ஸீதாம் ம்ருக₃ஸாப₃நிபே₄க்ஷணாம் ।
ம்ருக₃கந்யாமிவ த்ரஸ்தாம் வீக்ஷமாணாம் ஸமந்தத: ॥ 28
- த₃ஹந்தீமிவ நிஸ்ப்வாஸைர்வ்ருக்ஷாந் பல்லவத₄ாரிண: ।
ஸங்க₄ாதமிவ ஸோகாநாம் து₃:க₂ஸ்யோர்மிமிவோத்தி₂தாம் ॥ 29
- தாம் க்ஷமாம் ஸுவிப₄க்தாங்கீ₃ம் விநாப₄ரணஸோபி₄நீம் ।
ப்ரஹர்ஷமதுலம் லேபே₄ மாருதி: ப்ரேக்ஷய மைதி₂லீம் ॥ 30
- ஹர்ஷஜாநி ச ஸோ₅ஸ்ருணி தாம் த்ருஷ்ட்வா மதி₃ரேக்ஷணாம் ।
முமோச ஹநுமாம்ஸ்தத்ர நமஸ்சக்ரே ச ராக₄வம் ॥ 31
- நமஸ்க்ருத்வா ஸ ராமாய லக்ஷமணாய ச வீர்யவாந் ।
ஸீதாத₃ர்ஸநஸம்ஹ்ருஷ்டோ ஹநுமாந் ஸம்வ்ருதோ₅ப₄வத் ॥ 32

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
ஸுந்த₃ரகாண்டே₃ ஸப்த₃தஸஸ்சர்க: (17) ॥

இவற்றில் நாட்டம் கொண்டவர்கள்; மாமிசம், ரத்தம் பூசப்பட்ட அங்கங்களை உடையவர்கள்; புலால் - ரத்தத்தையே புசிப்பவர்களையும், மயிர்கூச்சலை உண்டு பண்ணும் பார்வையைக் கொண்டவர்களையும், கிளைகளோடு கூடிய அந்தப் பெரிய மரத்தைச் சுற்றி உட்கார்ந்திருக்கும் அரக்கிகளை அனுமான் பார்த்தார். (9-17)

அந்த மரத்தின் அடியில், அரசகுமாரியும் தூயவளும் ஜனகன் புதல்வியும், ஒளி மழுங்கியவளும், துக்கத்தால் துன்பப்படுவளும், எண்ணெய் தடவி வாரப்படாததால் சிக்குப் பிடித்த கூந்தல் உடையவளுமான அந்தப் பிராட்டியை புகழ்மிக்க அனுமான் கண்டார். (18,19)

புண்ணியம் குறைந்து போனதால் பூமியில் விழுந்த நட்சத்திரம் போன்றவளும், நன்னடத்தையால் புகழ்பெற்றவளும், நாயகனைக் காணாமல் தடை செய்யப்பட்டிருப்பவளும், உத்தமமான அணிகலன்களை அணியாதவளும், கணவரின் பேரன்பையே ஆபரணமாகக் கொண்டவளும், அரக்க மன்னனால் காவல் வைக்கப்பட்டுள்ளவளும் உறவினர்களைக் காண முடியாமற் செய்யப்பட்டவளும், தன் இனத்திலிருந்து பிரிக்கப்பட்டு சிங்கத்தால் சிறைவைக்கப் பட்டுள்ள பெண் யானையைப் போன்றவளும், மழைக்கால முடிவில் சரத்தகால மேகங்களால் மறைக்கப்பட்ட பிறைச் சந்திரன் போன்றவளும், முறையான தலைநீராடல் முதலியன இல்லாததால் மாசடைந்த மேனியளும், மீட்டப்படாத வீணை போன்றவளும், கலப்பையில் தோன்றியவளும், தன் நாயகனுக்குக் கட்டுப்பட்டவளும் ராட்சஸிகளுக்கு வசப்படாதவளும் அசோகவனத்தின் மத்தியில் (சோகத்தைப் போக்கும் இடத்தில் இருந்தபோதிலும்) சோகக் கடலில் மூழ்கியவளும் கொடிய கிரஹங்களால் சூழப்பட்ட ரோகிணி போல் அரக்கிகளால் சூழப் பட்டவளும், பூக்காத கொடி போன்றவளுமான தேவியை அனுமான் பார்த்தார். (20-24)

அழுக்கடைந்த அங்கங்களை உடையவளும், தன் உடலின் இயற்கையான அழகால் அலங்கரிக்கப்பட்டவளுமான சீதை, சேற்றினுள் மறைந்திருக்கும் தாமரைத் தண்டு போல் ஒளி வீசிக்கொண்டும் வீசாமலும் இருந்தாள். (25)

அழுக்கடைந்து கசங்கிய ஆடையை அணிந்திருந்தவளும் அழகு வாய்ந்தவளும் மான்குட்டியின் கண்போன்ற கண்களை உடையவளும், தேவமங்கை போன்றவளும், கவலைக்குறியுள்ள முகம் உடையவளும், தன் நாயகனின் பேராற்றலை அறிந்திருந்ததால் கவலையற்றிருப்பவளும் தன்னுடைய ஒழுக்கத்தால் பாதுகாக்கப்படுபவளும் கருவிழியாளுமான சீதையை அனுமான் கண்டார். (26,27)

மான்குட்டிக்கு ஒப்பான கண்களை உடையவளும் அச்சம் கொண்ட பெண்மான் போல நானாதிசையிலும் பார்க்கிறவளும், துளிருடன் கூடிய மரங்களைத் தன் (வெம்மையான) மூச்சுக் காற்றால் எரிப்பவளும், சோகக் குவியல் போன்றவளும், துக்கசாகரத்தில் மேலெழும்பிய அலை போன்றவளும், பொறுமையே உருவெடுத்து வந்தாற் போன்றவளும், அளவாக அமைக்கப்பட்ட அங்கங்களை உடையவளும், அணிகலன்களின்றியே சோபிப்பவளுமான சீதையைப் பார்த்துவிட்டதால் அனுமான் அளவற்ற சந்தோஷம் அடைந்தார். (28-30)

மயக்கும் விழிகளையுடைய அவளைக் கண்டதும் அவர் ஆனந்தக் கண்ணீர் சொரிந்தார்; (மனத்தால்) இராமனை நமஸ்கரித்தார். (31)

சீதையைப் பார்த்துவிட்ட மகிழ்ச்சியால், ராம-லட்சுமணர்களை (மனத்தால்) நமஸ்கரித்து (ராட்சஸிகள் தன்னைப் பாராமலிருப்பதற்காக) அனுமான் (மரத்தின் இலைமறைவில்) மறைந்து கொண்டார். (32)

ஆதிகாவ்யமான ஸ்ரீமத் இராமாயணம்

சுந்தரகாண்டத்தில் பதினேழாம் ஸர்க்கம் நிறைவடைந்தது (17).

அஷ்டாத்யஸஸ்க₃:ராவணாக₃மநம்

- தத₂ விப்ரேக்ஷமாணஸ்ய வநம் புஷ்பிதபாத₃பம் ।
விசிந்வதஸ்ச வைதே₃ஹீம் கிஞ்சிச்சே₂ஷா நிஸாப₄வத் ॥ 1
- ஷட₃ங்க₃வேத₃விது₃ஷாம் க்ரதுப்ரவரயாஜிநாம் ।
ஸுஸ்ராவ ப்₃ரஹ்மகே₄ஷாம்ஸ்ச விராத்ரே ப்₃ரஹ்மரக்ஷஸாம் ॥ 2
- அத₂ மங்க₃ளவாதி₃த்ரை: ஸப்தை₃: ஸ்ரோத்ரமநோஹரை: ।
ப்ராபு₃த்₄யத மஹாப₃ாஹுர்த₃ஸக்₃ரீவோ மஹாப₃ல: ॥ 3
- விபு₃த்₄ய து யத₂ாகாலம் ராக்ஷஸேந்த்₃ர: ப்ரதாபவாந் ।
ஸ்ரஸ்தமால்யாம்ப₃ரத₄ரோ வைதே₃ஹீமந்வசிந்தயத் ॥ 4
- ப்₄ருஸம் நியுக்தஸ்தஸ்யாம் ச மத₃நேந மதே₃ாத்கட: ।
ந ஸ தம் ராக்ஷஸ: காமம் ஸஸாகாத்மநி கூ₃ஹிதும் ॥ 5
- ஸ ஸர்வாப₄ரணையுக்தோ பி₃ப்₄ரச்ச₂ரியமநுத்தமாம் ।
தாம் நகை₃ர்ப₃ஹுபி₄ர்ஜுஷ்டாம் ஸர்வபுஷ்ப₂லோபகை₃: ॥ 6
- வ்ருதாம் புஷ்கரிணீபி₄ஸ்ச நாநாபுஷ்போபஸோபி₄தாம் ।
ஸத₃ாமதை₃ஸ்ச விஹகை₃ர்விசித்ராம் பரமாத்₃பு₄தை: ॥ 7
- ஈஹாம்ருகை₃ஸ்ச விவிதை₄ர்ஜுஷ்டாம் த்₃ருஷ்டிமநோஹரை: ।
வீதீ₂: ஸம்ப்ரேக்ஷமாணஸ்ச மணிகாஞ்சநதோரணா: ॥ 8
- நாநாம்ருக₃க₃ணாகீர்ணாம் ப₂லை: ப்ரபதிதைர்வ்ருதாம் ।
அஸோகவநிகாமேவ ப்ராவிஸத் ஸந்ததத்₃ருமாம் ॥ 9
- அங்க₃நா: ஸதமாத்ரம் து தம் வ்ரஜந்தமநுவ்ரஜந் ।
மஹேந்த்₃ரமிவ பெளஸ்த்யம் தே₃வக₃ந்த₄ர்வயோஷித: ॥ 10
- தீ₃பிகா: காஞ்சநீ: காஸ்சித் ஜக்₃ருஹுஸ்தத்ர யோஷித: ।
வாலவ்யஜநஹஸ்தாஸ்ச தாலவ்ருந்தாநி சாபரா: ॥ 11
- காஞ்சநைரபி ப்₄ருங்க₃ாரைர்ஜஹ்ரு: ஸலிலமக்₃ரத: ।
மண்ட₃லாக்₃ரா: ப்₃ருஸீஸ்சைவ க்₃ருஹ்யாந்யா: ப்ருஷ்ட₂தோ யயு: ॥ 12
- காசித்₃ரத்நமயீம் ஸ்த₂ாலீம் பூர்ணாம் பாநஸ்ய ப₄ாமிநீ ।
த₃க்ஷிணா த₃க்ஷிணேநைவ தத₂ா ஜக்₃ராஹ பாணிநா ॥ 13
- ராஜஹம்ஸப்ரதீகாஸம் ச₂த்ரம் பூர்ணஸஸிப்ரப₄ம் ।
ஸௌவர்ணத₃ண்ட₃மபரா க்₃ருஹீத்வா ப்ருஷ்ட₂தோ யயௌ ॥ 14
- நித்₃ராமத₃பரீதாஷ்யோ ராவணஸ்யோத்தமா: ஸ்த்ரிய: ।
அநுஜக்₃மு: பதிம் வீரம் க₄நம் வித்₃யுல்லதா இவ ॥ 15

ஸர்க்கம் 18

இராவணன் வருகை

மலர்களைக் கொண்ட மரங்களையுடைய காட்டைப் பார்த்துக் கொண்டே சீதையைத் தேடித் கொண்டிருந்தபோது இரவு வேளை (அநேகமாக முடிந்து) சிறிது நேரம்தான் மீதமிருந்தது. (1)

ஆறு அங்கங்களுடன் வேதங்களைக் கற்றவர்களும் உயர்ந்த வேள்விகளைச் செய்தவர்களுமான பிராம்மண ராட்சஸர்களின் வேத கோஷங்களை இரவின் பின்பகுதியில் கேட்டார், அனுமான். (2)

அப்போது, பெரும்பலசாலியும் தோள் வலிமையுடையவனுமான பத்துத் தலை இராவணன் மங்கள் வாத்தியங்களாலும், செவிக்கும் மனத்துக்கும் இதமளிக்கும் ஒலிகளாலும், விழித்துக் கொண்டான். (3)

உரிய நேரத்தில் விழித்துக் கொண்டவுடன், நழுவிய மலர்மாலை-ஆடைகளைக் கொண்ட, பராக்கிரமசாலியான இராவணன், சீதையை நினைத்துக் கொண்டான். (4)

மன்மதனால் அந்த சீதையினிடத்தில் நன்றாக ஏவப்பட்டவனும், கர்வம் நிரம்பியவனுமான இராவணன், காமத்தைத் தன்னுள் அடக்கமுடியாதவனாக இருந்தான். (5)

எல்லா அணிகலன்களையும் தரித்துக் கொண்டு, மிகவும் ஒளிவீசிக் கொண்டிருந்த இராவணன், ரத்தினங்களாலும் தங்கத்தாலும் செய்யப்பட்ட தோரண வாயில்கள் அமைந்த தெருக்களைப் பார்த்துக் கொண்டே எல்லாவிதமான மலர்களும் கணிகளும் நிறைந்த பலவகையான மரங்களோடு கூடியதும், தாமரை ஓடைகள் உடையதும், பல்வகை மலர்களால் பிரகாசிப்பதும், எப்போதும் மதங் கொண்ட மறவைகள் பறந்து கொண்டிருப்பதும், மிகவும் ஆச்சரியத்தை உண்டு பண்ணக் கூடியதும், கண்களையும் கருத்தையும் கவரும் பல பொம்மை விலங்குகளோடு கூடியதும், பலவகை விலங்குகளால் சூழப்பட்டதும், கீழே விழுந்த பழங்களால் நிரம்பியதும், வரிசையாக வைக்கப்பட்ட மரங்களை உடையதுமான அசோக வனத்தைச் சென்றடைந்தான். (6-9)

மகேந்திரன் செல்லும்போது ஏராளமான தேவ-கந்தர்வப் பெண்கள் உடன் செல்வதைப்போல (அசோகவனத்தை நோக்கிச்), செல்லுகின்ற புலஸ்திய குலத்தோன்றலான அவனுடன் நூற்றுக்கணக்கான மடந்தையர்கள் சென்றார்கள். (10)

அவர்களில், சில பெண்கள் தங்கப்பிடியுடன் கூடிய தீவட்டிகளையும் சாமரங்களையும், பனை விசிறிகளையும் கையில் பிடித்திருந்தார்கள். (11)

மற்றும் சிலர், தங்கப் பாத்திரங்களில் தண்ணீர் எடுத்துக்கொண்டு முன்னதாகச் சென்றனர்; வேறு சிலர், கத்தியுடனும், சிலர் பிருசி எனப்படும் அரசருக்குரிய சிறப்பான ஆசனத்தையும் எடுத்துக் கொண்டு பின்னால் சென்றார்கள். (12)

ரத்தினமயமான மதுப்பாத்திரத்தை, திறமையாக வேலை செய்யக் கூடிய இன்னொருத்தி கைகளில் தூக்கிக் கொண்டாள். (13)

ராஜஹம்ஸம் போல் வெண்மையானதும், பூரண சந்திரனைப் போல் ஒளிவீசுவதும், தங்கப் பிடியை உடையதுமான குடையை எடுத்துக் கொண்டு பின்புறமாகச் சென்றாள், இன்னொருத்தி. (14)

உறக்கமும், காமமும் நிறைந்த கண்களையுடைய ராவணனுடைய உத்தமப் பெண்டிர், மேகத்தைப் பிரியாத மின்னல் கொடிகள் போல், வீரனான தம் நாயகனைப் பின்தொடர்ந்து சென்றார்கள். (15)

- வ்யாவித்₃த₄ஹாரகேயூரா: ஸமாம்ருதி₃தவர்ணகா: ।
ஸமாக₃லிதகேஸாந்தா: ஸஸ்வேத₃வத₃நாஸ்தத₂ ॥ 16
- கூ₄ர்ணந்த்யோ மத₃ஸேஷேண நித்₃ரயா ச ஸுப₄நநா: ।
ஸ்வேத₃க்லிஷ்டாங்க₃குஸுமா: ஸுமால்யாகுலமூர்த₄ஜா: ॥ 17
- ப்ரயாந்தம் நைர்ருதபதிம் நார்யோ மதி₃ரலோசநா: ।
ப₃ஹுமாநாச்ச காமாச்ச ப்ரியா: ப₄ார்யாஸ்தமந்வயு: ॥ 18
- ஸ ச காமபராதீ₄ந: பதிஸ்தாஸாம் மஹாப₃ல: ।
ஸீதாஸக்தமநா மந்தே₃ மத₃ாஞ்சிதக₃திர்ப₃பெ₄ள ॥ 19
- தத: காஞ்சீநிநாத₃ம் ச நூபுராணாம் ச நிஸ்ஸ்வநம் ।
ஸுஸ்ராவ பரமஸ்த்ரீணாம் ஸ கபிர்மாருதாத்மஜ: ॥ 20
- தம் சா஽ப்ரதிமகர்மாணம் அசிந்த்யப₃லபௌருஷம் ।
த்₃வாரதே₃ஸமநுப்ராப்தம் த₃த்₃ர்ஸ ஹநுமாந் கபி: ॥ 21
- தீ₃பிகாபி₄ரநேகாபி₄: ஸமந்தாத₃வப₄ாஸிதம் ।
க₃ந்த₄தைலாவஸிக்தாபி₄: த்₄ரியமாணாபி₄ரக்₃ரத: ॥ 22
- காமத₃ர்பமதை₃ர்யுக்தம் ஜிஹ்மதாம்ராயதேக்ஷணம் ।
ஸமக்ஷமிவ கந்த₃ர்பம் அபவித்₃த₄ஸராஸநம் ॥ 23
- மதி₂தாம்ருதபே₂நாப₄மரஜோ வஸ்த்ரமுத்தமம் ।
ஸலீலமநுகர்ஷந்தம் விமுக்தம் ஸக்தமங்க₃தே₃ ॥ 24
- தம் பத்ரவிடபே லீந: பத்ரபுஷ்பக₄நாவ்ருத: ।
ஸமீபமுபஸம்க்ராந்தம் நித்₄யாதுமுபசக்ரமே ॥ 25
- அவேக்ஷமாணஸ்து ததோ த₃த்₃ர்ஸ கபிகுஞ்ஜர: ।
ரூபயௌவநஸம்பந்நா ராவணஸ்ய வரஸ்த்ரிய: ॥ 26
- தாபி₄: பரிவ்ருதோ ராஜா ஸுரூபாபி₄ர்மஹாயஸா: ।
தந்ம்ருக₃த்₃விஜஸம்கு₄ஷ்டம் ப்ரவிஷ்ட: ப்ரமத₃ாவநம் ॥ 27
- க்ஷீபே₃ விசித்ராப₄ரண: ஸங்குகர்ணோ மஹாப₃ல: ।
தேந விஸ்ரவஸ: புத்ர: ஸ த்₃ருஷ்டோ ராக்ஷஸாதி₄ப: ॥ 28
- வ்ருத: பரமநாரீபி₄ஸ்தாராபி₄ரிவ சந்த்₃ரமா: ।
தம் த₃த்₃ர்ஸ மஹாதேஜா: தேஜோவந்தம் மஹாகபி: ॥ 29
- ராவணோயம் மஹாப₃ாஹுரிதி ஸஞ்சிந்த்ய வாநர: ।
ஸோயமேவ புரா ஸேதே புரமத்₄யே க்₃ருஹோத்தமே ।
அவப்லுதோ மஹாதேஜா: ஹநுமாந் மாருதாத்மஜ: ॥ 30
- ஸ தத₂ாப்யுக்₃ரதேஜாஸ்ஸந் நிர்தூ₄தஸ்தஸ்ய தேஜஸா ।
பத்ரகு₃ல்மாந்தரே ஸக்தோ ஹநுமாந் ஸம்வ்ருதோ஽ப₄வத் ॥ 31

நழுவிய முத்துமாலை, தோள்வளை உடையவர்களும், உடல் மேற்பூச்சு அழிந்து போனவர்களும், நுனி அவிழ்ந்து தொங்கும் பின்னலை உடையவர்களும், வியர்வை நிரம்பிய முகத்தை உடையவர்களும், தூக்கத்தாலும் மீதமிருந்த மயக்கத்தாலும் தள்ளாடி நடப்பவர்களும், அழகு மிகுந்த முகமுடையவர்களும், வியர்வையால் நனைந்த உடலில் மலர்மாலை உடையவர்களும், மாலைகள் பின்னிய கூந்தலுள்ளவர்களும் மயக்கும் விழிகள் கொண்டவர்களும், இராவணனின் அன்புக்குரிய மனைவிகளுமான அந்தப் பெண்மணிகள், அவனிடம் வைத்திருந்த பெருமதிப்பினாலும் காமத்தாலும் அவனைப் பின் தொடர்ந்து சென்றார்கள். (16-18)

காமவசப்பட்டவனும், அந்தப் பெண்களுக்கு நாயகனும், இழிந்தவனும், மகாபலமுள்ளவனுமான இராவணன் சீதையிடம் பற்றுக் கொண்ட மனத்துடன், அகங்காரத்தால் விறுவிறுப்பான நடையுடன் சென்றான். (19)

அப்போது உத்தமப் பெண்களின் ஒட்டியாணத்திலுள்ள சிறிய மணிகள் அசைந்தாடும் ஒசைகளையும், சிலம்புகளின் ஒலியையும் அனுமான் கேட்டார். (20)

ஒப்புவமை இல்லாத அரிய செயல்கள் செய்பவனும், நினைத்துப் பார்க்க முடியாத அளவுக்கு ஆற்றலும் வீரமும் உடையவனும், (அசோகவனத்தின்) நுழைவாயிலை அடைந்துவிட்டவனுமான அவனை அனுமான் பார்த்தார். (21)

வாசனைத் தைலத்தால் எரிகின்றவைகளும், முன்னால் பிடிக்கப்படுகின்றவைகளுமான அநேக தீவட்டிகளால், நாற்புறத்திலும் பிரகாசிக்கப்படுபவனும், காமம்-அகங்காரம்-மதம் உடையவனும், சிவந்து வளைந்த கண்களை உடையவனும், வில் இல்லாமல் மன்மதனே நேரில் வந்தாற் போன்றவனும், கடைந்தெடுத்த அமிர்தத்தின் நுரைபோல் வெண்மையானதும், சுத்தமானதும், உயர்ந்ததும், தோள்பட்டையில் நழுவியதுமான மேலாடையை அலட்சியமாக அதற்குரிய இடத்தில் வைப்பவனுமான இராவணனை அனுமான் பார்த்தார். (22-24)

இலைகள் நிறைந்த கிளையில் மறைந்திருந்தவரும் இலைகளாலும் மலர்க் கூட்டத்தாலும் மறைக்கப்பட்டவருமான அனுமான், அருகில் வந்து கொண்டிருந்தவனை மிகவும் நுட்பமாக உற்றுப் பார்த்தார். (25)

பின்னர், அங்கே பார்வையைச் செலுத்திக் கொண்டிருந்த வானரர், நல்உருவமும் இளமையும் கூடிய இராவணனுடைய உத்தம மனைவியரைக் கண்டார். (26)

அழகான தோற்றம் கொண்ட பெண்மணிகளால் சூழப்பட்டவனும், பெரும்புகழ் பெற்றவனுமான அரக்க மன்னன், விலங்குகளும், பறவைகளும் கூச்சலிடுவதும், பெண்களுடன் உல்லாசமாகப் பொழுது போக்குவதற்காகவே அமைக்கப்பட்டதுமான அந்தத் தோட்டத்தில் பிரவேசித்தான். (27)

காமவெறி கொண்டவனும், அழகான அணிகலன்கள் பூண்டவனும், ஈட்டி போன்று நிமிர்ந்த செவிகள் உடையவனும், மகாபலம் கொண்டவனும், விஸ்ரவஸின் மைந்தனும், ராட்சஸர்களுக்குத் தலைவனுமான அவனை அனுமான் பார்த்தார். (28)

நட்சத்திரங்களால் சூழப்பட்ட சந்திரன்போல், உத்தமப் பெண்டிரால் இராவணன் சூழப்பட்டிருந்தான். மகாதேஜஸ்வியான அனுமான், ஒளிவீசிக் கொண்டிருக்கும் இராவணனைப் பார்த்தார். (29)

(அட, பட்டணத்தின் நடுவிலிருந்த அரண்மனையில் தூங்கிக் கொண்டிருந்தபோது முன்பு பார்த்தேனே, அவனேதான் இவன்!) 'தோள்வலிமை படைத்த ராவணனன்றோ, இவன்?' என்று எண்ணி, மகாதேஜஸ்வியான அனுமான் மேல்கிளைக்குத் தாவினார். (30)

அனுமான் தேஜஸ்மிக்கவராக இருந்தபோதிலும், (அப்போது) அவனுடைய தேஜஸால் ஒதுக்கித் தள்ளப்பட்டு, இலைகள் அடர்ந்த பகுதியில் ஒட்டிக் கொண்டு மறைந்தவராக ஆனார். (இராவணனின் எல்லையற்ற தேஜஸால், அனுமானின் தேஜஸ் மங்கினாற் போல் இருந்தது.) (31)

ஸ தாமஸிதகேஸாந்தாம் ஸுஸ்ரோணீம் ஸம்ஹதஸ்தநீம் ।
தி₃த்₃ருக்ஷுரஸிதாபாங்க₃ாம் உபாவர்தத ராவண: ॥

32

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
ஸுந்த₃ரகாண்டே₃ அஷ்டாத₃ஸஸ்ஸர்க₃: (18) ॥

ஏகோநவிம்ஸஸ்ஸர்க₃:

ஸீதாவர்ணநம்

தஸ்மிந்நேவ தத: காலே ராஜபுத்ரீ த்வநிந்தி₃தா ।
ரூபயௌவநஸம்பந்நம் பூ₄ஷணோத்தமபூ₄ஷிதம் ॥

1

ததோ த்₃ருஷ்ட்வைவ வைதே₃ஹீ ராவணம் ராக்ஷஸாதி₄பம் ।
ப்ராவேபத வராரோஹா ப்ரவாதே கத₃லீ யத₂ா ॥

2

ஆச்ச₂ாத்₃யோத₃ரமூருப்₄யாம் ப₃ாஹுப்₄யாம் ச பயோத₄ரௌ ।
உபவிஷ்டா விஸாலாஷீ ருத₃ந்தீ வரவர்ணிநீ ॥

3

த₃ஸக்₃ரீவஸ்து வைதே₃ஹீம் ரக்ஷிதாம் ராக்ஷஸீக₃ணை: ।
த₃த₃ர்ஸ ஸீதாம் து₃:கார்தாம் நாவம் ஸந்நாமிவார்ணவே ॥

4

அஸம்வ்ருதாயாமாஸீநாம் த₄ரண்யாம் ஸம்ஸிதவ்ரதாம் ।
சி₂ந்நாம் ப்ரபதிதாம் பூ₄மௌ ஸாக₂ாமிவ வநஸ்பதே: ॥

5

மலமண்ட₃நதி₃க்₃த₄ாங்கீ₃ம் மண்ட₃நார்ஹாமமண்டி₃தாம் ।
ம்ருணாலீ பங்கதி₃க்₃தே₄வ விப₄ாதி ந விப₄ாதி ச ॥

6

ஸமீபம் ராஜஸிம்ஹஸ்ய ராமஸ்ய விதி₃தாத்மந: ।
ஸங்கல்பஹயஸம்யுக்தைர்-யாந்தீமிவ மநோரதை₂: ॥

7

ஸுஷ்யந்தீம் ருத₃தீமேகாம் த்₄யாநஸோகபராயணாம் ।
து₃:க₂ஸ்யாந்தமபஸ்யந்தீம் ராமாம் ராமமநுவ்ரதாம் ॥

8

வேஷ்டமாநாம் தத₂ாஸவிஷ்டாம் பந்நகே₃ந்த்₃ரவதூ₄மிவ ।
தூ₄ப்யமாநாம் க்₃ரஹேணைவ ரோஹிணீம் தூ₄மகேதுநா ॥

9

வ்ருத்தஸீலகுலே ஜாதாம் ஆசாரவதி த₄ார்மிகே ।
புநஸ்ஸம்ஸ்காரமாபந்நாம் ஜாதாமிவ ச து₃ஷ்குலே ॥

10

அபூ₄தேநாஸபவாதே₃ந கீர்த்திம் நிபதிதாமிவ ।
ஆம்நாயாநாமயோகே₃ந வித்₃யாம் ப்ரஸிதி₂லாமிவ ॥

11

ஸந்நாமிவ மஹாகீர்த்திம் ஸ்ரத்₃த₄ாமிவ விமாநிதாம் ।
ப்ரஜ்ஞாமிவ பரிக்ஷீணாமாஸாம் ப்ரதிஹதாமிவ ॥

12

ஆயதீமிவ வித்₄வஸ்தாமாஜ்ஞாம் ப்ரதிஹதாமிவ ।
தீ₃ப்தாமிவ தி₃ஸம் காலே பூஜாமபஹ்ருதாமிவ ॥

13

கருமையான கூந்தலையுடையவளும், கருங்கண்ணாளும், அழகிய அங்கங்களை உடையவளுமான சீதையைப் பார்க்க விரும்பி இராவணன் அவள் அருகில் வந்தான். (32)

ஆதிகாவ்யமான பூமீத இராமாயணம்
சுந்தரகாண்டத்தில் பதினெட்டாம் ஸர்க்கம் நிறைவடைந்தது (18).

ஸர்க்கம் 19 சீதையை வர்ணித்தல்

அதே சமயத்தில், விதேக அரசகுமாரியும், தூயவளும், உயர்ந்த பெண்மணியுமான சீதை, அழகனும், வாலிபனும், சிறந்த அணிகலன்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவனும் அரக்கர் தலைவனுமான இராவணனைப் பார்த்தவுடன், பெருங்காற்றில் வாழைமரம் ஆடுவதைப் போல நடுங்கினாள். (1,2)

விசாலமான கண்களை உடையவளும், உயர்குலப் பெண்மணியுமான சீதை, தொடைகளால் வயிற்றையும், கைகளால் மார்பகங்களையும் மறைத்துக் கொண்டு அழுதவண்ணம் உட்கார்ந்து கொண்டாள். (3)

விதேக குலத்தில் பிறந்தவளும், ஏராளமான அரக்கிகளால் கண்காணிக்கப்படுபவளும், துக்கத்தால் தவிப்பவளும், கடலில் மூழ்கிய கப்பல் போன்றவளும், விரிப்பில்லாத வெறும் தரையில் உட்கார்ந்திருப்பவளும், கடுமையான விரதானுஷ்டானம் உடையவளும், பெரிய மரத்தின் வெட்டப்பட்ட கிளை பூமியில் விழுந்து கிடப்பதைப் போன்றவளும், அழுக்குப் படிந்த அங்கங்களை உடையவளும், (ஆனால்,) அலங்காரத்துக்கு உரியவளும் அலங்கரிக்கப்படாதவளும், சேற்றுடன் கூடிய தாமரைக் கொடி போல் விளங்கியும் விளங்காமலும் இருந்தவளுமான சீதையை இராவணன் கண்டான். (4-6)

எண்ணக் குதிரைகள் பூட்டிய மனம் என்னும் ரதத்தில் ஏறிக் கொண்டு, ராஜசிம்மனும், பிரசித்தி பெற்றவனுமான இராமனிடம் செல்பவள் போன்றிருப்பவள்; (7)

உலர்ந்து கொண்டிருப்பவள்; அழுது கொண்டிருப்பவள்; தனித்திருப்பவள், ஆழமான சோகத்தில் மூழ்கியவள், துன்பங்களின் எல்லையைக் காணாதவள்; பெண்ணரசி; இராமனையே சார்ந்திருப்பவள்; (8)

மந்திரத்தால் கட்டுப்பட்ட நாகராஜனின் மனைவிபோல் புரண்டு கொண்டிருப்பவள்; புகை நிறம் கொண்ட கேதுக் கிரகத்தால் புகைமூட்டத்தில் சிக்கிய ரோகிணி போன்றவள்; (9)

நன்னடத்தை, நற்பண்புள்ள குலத்தில் பிறந்தவளும், தர்மவழியில் நடப்பவளுமான ஒருத்தி, இழிவான குலத்தில் மணம் செய்விக்கப்பட்டதைப் போன்றவள்; (10)

பொய்யான குற்றச்சாட்டினால், புகழ் இழந்தவன் போன்றவள்; திருவை சொல்லாததால், கற்றுக்கொண்ட வேதவித்தை சிதறியதைப் போன்றவள்; (11)

அழிந்த புகழைப் போன்றவள்; கௌரவிக்கப்படாத சிரத்தை போன்றவள்; போகப் போக குறைந்துவிட்ட புத்தியைப் போன்றவள்; தடைபட்ட ஆசை போன்றவள்; (12)

முற்றிலும் அடைபட்டுப்போன வருமானம் போன்றவள்; அலட்சியப்படுத்தப்பட்ட ஆணையைப் போன்றவள்; கெட்ட காலங்களில் திசைகள் நெருப்புப் பற்றி எரிவது போன்றவள்; அபகரித்துச் செல்லப்பட்ட தெய்வ வழிபாட்டுப் பொருள் போன்றவள்; (13)

- பத்₃மிநீமிவ வித்₄வஸ்தாம் ஹதஸ₁ராம் சமூமிவ ।
 ப்ரப₄மிவ தமோத்₄வஸ்தாமுபக்ஷீணாமிவாபக₃ாம் ॥ 14
- வேதீ₃மிவ பராம்ருஷ்டாம் ஸாந்தாமக்₃நிஸிக₂ாமிவ ।
 பெளர்ணமாஸீமிவ நிஸாம் ராஹுக்₃ரஸ்தேந்து₃மண்ட₃லாம் ॥ 15
- உத்க்ருஷ்டபர்ணகமலாம் வித்ராஸிதவிஹங்க₃மாம் ।
 ஹஸ்திஹஸ்தபராம்ருஷ்டாமாகுலாம் பத்₃மிநீமிவ ॥ 16
- பதிஸோகாதுராம் ஸுஷ்காம் நதீ₃ம் விஸ்ராவிதாமிவ ।
 பரயா ம்ருஜயா ஹீநாம் க்ருஷ்ணபக்ஷநிஸாமிவ ॥ 17
- ஸுகுமாரீம் ஸுஜாதாங்கீ₃ம் ரத்நக்₃ர்ப₄க்₃ருஹோசிதாம் ।
 தப்யமாநாமிவோஷ்ணேந ம்ருணாலீமசிரோத்₃த்₄ருதாம் ॥ 18
- க்₃ருஹீதாமாலிதாம் ஸ்தம்பே₄ யூத₂பேந விநாக்ருதாம் ।
 நிஸ்ஸ்வஸந்தீம் ஸுது₃:க₂ார்தாம் க₃ஜராஜவதூ₄மிவ ॥ 19
- ஏகயா தீ₃ர்க₄யா வேண்யா ஸோப₄மாநாமயத்நத: ।
 நீலயா நீரத₃ாபாயே வநராஜ்யா மஹீமிவ ॥ 20
- உபவாஸேந ஸோகேந த்₄யாநேந ச ப₄யேந ச ।
 பரிக்ஷீணாம் க்ருஸாம் தீ₃நாம் அல்பாஹாராம் தபோத₄நாம் ॥ 21
- ஆயாசமாநாம் து₃:க₂ார்தாம் ப்ராஞ்ஜலிம் தே₃வதாமிவ ।
 ப₄வேந ரகு₄முக்த₂யஸ்ய த₃ஸக்₃ரீவபராப₄வம் ॥ 22
- ஸமீக்ஷமாணாம் ருத₃தீமநிந்தி₃தாம்
 ஸுபக்ஷம தாம்ராயத ஸுக்லலோசநாம் ।
 அநுவ்ரதாம் ராமமதீவ மைதி₂லீம்
 ப்ரலோப₄யாமாஸ வத₄ாய ராவண: ॥ 23

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
 ஸுந்த₃ரகாண்டே₃ ஏகோநவிம்ஸஸ்ஸர்க: (19) ॥

விம்ஸஸ்ஸர்க₃:

ராவணாநுநய:

- ஸ தாம் பதிவ்ரதாம் தீ₃நாம் நிராநந்த₃ாம் தபஸ்விநீம் ।
 ஸாகாரைர்மது₄ரைர்வாக்யை: ந்யத₃ர்ஸயத ராவண: ॥ 1
- மாம் த்₃ருஷ்ட்வா நாக₃நாஸோரு கூ₃ஹமாநா ஸ்தநோத₃ரம் ।
 அத₃ர்ஸநமிவாத்மாநம் ப₄யாந்நேதும் த்வமிச்ச₂ஸி ॥ 2
- காமயே த்வாம் விஸாலாக்ஷி ப₃ஹு மந்யஸ்வ மாம் ப்ரியே ।
 ஸர்வாங்க₃கு₃ணஸம்பந்தே ஸர்வலோகமநோஹரே ॥ 3

பனியால் அழிக்கப்பட்ட தாமரையோடை போன்றவள்; வீர்களை இழந்த சேனை போன்றவள்; இருட்டால் மறைக்கப்பட்ட வெளிச்சத்தைப் போன்றவள்; வரண்டு போன ஆறு போன்றவள்; (14)

பிறரால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட வேள்விச்சாலை போன்றவள்; தணிந்துவிட்ட அக்கினிச் சுவாலை போன்றவள்; ராகுவால் பீடிக்கப்பட்ட சந்திரனை உடைய பெளர்ணமி நாளைய இரவு போன்றவள்; (15)

யானையால் குழப்பப்பட்டு, தாமரைத் தண்டு, மலர், அச்சமடைந்த நீர்ப் பறவைகள் முதலியன தூக்கியெறியப்பட்டுக் கலங்கிய தாமரையோடை போன்றவள்; (16)

நாயகனைக் காணாத சோகத்தால் பீடிக்கப்பட்டவள்; வேறு வாய்க்கால்களில் திறந்து விடப்பட்டதால் குறைந்த தண்ணீரையுடைய நதி போன்றவள்; முறையான நீராடுதல் இல்லாததால் தேய்பிறை இரவு போன்றவள்; (17)

யௌவனத்திலிருப்பவள்; அழகிய அங்கங்கள் உடையவள்; நவரத்தினங்கள் பதித்த வீட்டில் வசிக்கத்தக்கவள்; கரையில் பிடுங்கிப் போட்டவுடன் உஷ்ணத்தால் வாடும் தாமரைக் கொடி போன்றவள்; (18)

ஆண் யானையிடமிருந்து பிரித்து தூணில் இறுக்கிக் கட்டப்பட்டு, துக்கத்தால் பெருமூச்சுவிட்டுக் கொண்டிருக்கும் பெண் யானையைப் போன்றவள். (19)

மழைக்கால முடிவில் பசுமையாக வளர்ந்துள்ள பெரிய மரங்களால் இயற்கையாகவே பூமி அற்புதமாக விளங்குவதைப் போல கருத்து நீண்ட பின்னலால் செயற்கை ஒப்பனைகள் இல்லாமலே பிரகாசிப்பவள்; (20)

உணவு கொள்ளாததாலும், கவலையாலும், ஆழ்ந்த சிந்தனையாலும், பயத்தாலும் குன்றிப் போனவளும், இளைத்தவளும், காற்றை மட்டுமே உணவாகக் கொண்டவளும் தவச்செல்வியும்; (21)

சோகத்தால் பீடிக்கப்பட்டவளும், இராமன் இராவணனை விரைவில் வதம் செய்ய வேண்டும் என்று கூப்பிய கைகளுடன் இஷ்டதேவதையை மனதார வேண்டிக் கொள்வதைப் போலவும் இருப்பவள்; (22)

தன்னைக் காப்பவரைத் தேடி நாற்புறங்களிலும் பார்த்துக் கொண்டிருப்பவளும், அழுது கொண்டிருப்பவளும் அழகிய புருவங்கள் அமைந்த செவ்வரி படர்ந்த வெண்மையான, அகலமான கண்களை உடையவளும் இராமனையே தர்மநெறிகளில் பின்பற்றுபவளுமான மைதிலியை தன் நாசத்தின் பொருட்டு பலவிதமான கபட வார்த்தைகளால் மதிமயக்கப் பார்த்தான், இராவணன். (23)

ஆதிகாவ்யமான ஸ்ரீமத் இராமாயணம்

சுந்தரகாண்டத்தில் பத்தொன்பதாம் ஸர்க்கம் நிறைவடைந்தது (19).

ஸர்க்கம் 20

இராவணன் வேண்டுகோள்

கற்புடையவளும், கவலையில் உள்ளவளும், ஆனந்தமற்றவளும், தவச்செல்வியுமான அவளைப் பார்த்து, மெய்ப்பாடுகளோடு கூடிய இனிய சொற்களால் தன் விருப்பத்துக்கு இணங்கும்படி இராவணன் வேண்டினான். (1)

'அழகியவளே! நீ என்னைப் பார்த்தும் அச்சம் காரணமாக நகில்களையும் வயிற்றையும் மறைத்துக் கொள்வதன் மூலம் என் கண்ணில் படாமலிருக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறாய் போலும்! (2)

விசாலமான கண்களை உடையவளே! அழகு நிறைந்த அங்கங்களைப் பெற்றவளே! பிரியமானவளே! எல்லாப் பிராணிகளுடைய மனத்தையும் அபகரிப்பவளே! உன்னை நான் விரும்புகிறேன்; என் கோரிக்கையை ஏற்று, என்னைக் கௌரவப்படுத்து. (3)

- நேஹ கேசிந்மநுஷ்யா வா ராஷஸா: காமரூபிண: ।
வ்யபஸர்பது தே ஸீதே ப₄யம் மத்தஸ்ஸமுத்தி₂தம் ॥ 4
- ஸ்வத₄ர்மோ ரக்ஷஸாம் பீ₄ரு ஸர்வதை₂வ ந ஸம்ஸய: ।
க₃மநம் வா பரஸ்தீணாம் ஹரணம் ஸம்ப்ரமத்₂ய வா ॥ 5
- ஏவம் சைதத₃காமாம் து ந த்வாம் ஸ்ப்ரக்ஷ்யாமி மைதி₂லி ।
காமம் காமஸ்ஸரீரே மே யத₂ாகாமம் ப்ரவர்த்ததாம் ॥ 6
- தே₃வி நேஹ ப₄யம் கார்யம் மயி விஸ்வஸிஹி ப்ரியே
ப்ரணயஸ்வ ச தத்தவேந மைவம் பூ₄ஸ்சோகலாலஸா ॥ 7
- ஏகவேணீ த₄ரா ஸய்யா த்₄யாநம் மலிநமம்ப₃ரம் ।
அஸ்த₂ாநோப்யுபவாஸஸ்ச நைதாந்யெளபயிகாநி தே ॥ 8
- விசித்ராணி ச மால்யாநி சந்த₃நாந்யக₃ரூணி ச ।
விவித₄ாநி ச வாஸாம்ஸி தி₃வ்யாந்யாப₄ரணாநி ச ॥ 9
- மஹார்ஹாணி ச பாநாநி ஸயநாந்யாஸநாநி ச ।
கீ₃தம் ந்ருத்தம் ச வாத்₃யம் ச லப₄ மாம் ப்ராப்ய மைதி₂லி ॥ 10
- ஸ்தீரத்நமஸி மைவம் பூ₄: குரு க₃ாத்ரேஷு பூ₄ஷணம் ।
மாம் ப்ராப்ய ஹி கத₂ம் நு ஸ்யாஸ்த்வமநர்ஹா ஸுவிக்குரஹே ॥ 11
- இத₃ம் தே சாரு ஸஞ்ஜாதம் யௌவநம் ஹ்யதிவர்த்தே ।
யத₃தீதம் புநர்நைதி ஸ்ரோத: ஸீக்₄ரமபாமிவ ॥ 12
- த்வாம் க்ருத்வோபரதோ மந்யே ரூபகர்த்தா ஸ விஸ்வஸ்ருட் ।
ந ஹி ரூபோபமா த்வந்யா தவாஸ்தி ஸுப₄தர்ஸநே ॥ 13
- த்வாம் ஸமாஸாத்₃ய வைதே₃ஹி ரூபயௌவநஸாலிநீம் ।
க: புமாநதிவர்த்தேத ஸாஷாத₃பி பிதாமஹ: ॥ 14
- யத்₃யத் பஸ்யாமி தே க₃ாத்ரம் ஸீதாம்ஸுஸத்₃ருஸாநநே ।
தஸ்மிந் தஸ்மிந் ப்ருது₂ஸ்ரோணி சக்ஷார்மம நிப₃த்₄யதே ॥ 15
- ப₄வ மைதி₂லி ப₄ர்யா மே மோஹமேநம் விஸர்ஜய ।
ப₃ஹ்வீநாமுத்தமஸ்தீணாம் மமாக்₃ரமஹிஷீ ப₄வ ॥ 16
- லோகேப்₄யோ யாநி ரத்நாநி ஸம்ப்ரமத்₂யாஹ்ருதாநி வை ।
தாநி மே பீ₄ரு ஸர்வாணி ராஜ்யம் சைதத₃ஹம் ச தே ॥ 17
- விஜித்ய ப்ருதி₂வீம் ஸர்வாம் நாநாநக₃ரமாலிநீம் ।
ஜநகாய ப்ரத₃ாஸ்யாமி தவ ஹேதோர்-விலாஸிநி ॥ 18
- நேஹ பஸ்யாமி லோகோந்யம் யோ மே ப்ரதிப₃லோ ப₄வேத் ।
பஸ்ய மே ஸுமஹத்₃வீர்யம் அப்ரதித்₃வந்த்₃வமாஹவே ॥ 19

இங்கே மனிதர்களோ, இஷ்டமான உருவத்தை எடுக்கக் கூடிய ராட்சஸர்களோ இல்லவே இல்லை; அதனால், சீதே! என்னைப் பற்றிய உனது அச்சத்தை விட்டுவிடு. (நான் ராவணனேதான்! அவன் உருவில் வந்த வேறு யாரோ அல்லன்! ஆகவே, என் சொற்களை நம்பு - என்றபடி) (4)

பயந்தவளே! பிற பெண்களை பலாத்காரமாகக் கொண்டு வருவதும் சேர்வதும் அரக்கர்களுக்கு முற்றிலும் சுதர்மமே. இதில் சந்தேகமில்லை. (5)

மைதிலி! மன்மதன் தன் விருப்பப்படி என் சரீரத்தில் அவன் திறமையைக் காட்டட்டும்; ஆனாலும், உனக்குப் பிரியமுண்டாகாத வரையில் நான் உன்னைத் தொட மாட்டேன். (6)

தேவி! இந்த இடத்தில் (அசோக வனத்தில்) நீ பயப்படத் தேவையில்லை. பிரியே! என்னை நம்பு. உண்மையாக என்னிடம் அன்பு செலுத்து. இது போல் சோகத்தில் ஆழ்ந்திருப்பது உனக்குத் தகுந்ததன்று. (7)

ஒற்றைப் பின்னல், தரையில் படுக்கை; ஆழ்ந்த சிந்தனை வயப்படுதல், மாசு படிந்த ஆடை, காரணமில்லாமல் உபவாசமிருப்பது - இவை உனக்கு ஏற்றவை அல்ல. (8)

மைதிலி! என்னைக் கணவனாக ஏற்றுக் கொண்டு கண்கவர் மலர் மாலைகளையும், சந்தனங்களையும், அகரு முதலிய தூபங்களின் வாசனையும், பலவகையான ஆடைகளையும், அழகான அணிகலன்களையும் உயர்ந்த பாணங்களையும் படுக்கைகளையும், இருக்கைகளையும் ஆட்டம்-பாட்டு-வாத்தியம் முதலியவைகளையும் அனுபவிக்கலாம். (9,10)

பெண்மணியே! இவ்வாறு (நகைகள் பூணாதவளாக) நீ இருக்கக் கூடாது; அங்கங்களில் உரிய ஆபரணங்களை அணிந்து கொள். என்னிடத்தில் வந்து சேர்ந்த பின்னும் நீ எப்படி அலங்காரம் செய்து கொள்ளாமல் இருக்கலாம்? (11)

உன்னிடம் அழகாக அமைந்திருக்கும் யௌவனப்பருவம் கடந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆற்றில் ஓடும் தண்ணீர் திரும்பி வராததைப் போல இந்த யௌவனமும் திரும்பி வராது. (12)

உலகத்தில் உருவங்களைப் படைக்கும் பிரும்மா, உன்னை உண்டாக்கியபின் ஓய்வு பெற்றுவிட்டார் என்று எண்ணுகிறேன். அழகிய தோற்றமுடையவளே! உனக்கு ஒப்பான அழகிய தோற்றமுடைய வேறொரு பெண்ணே இல்லை. (13)

வைதேகி! அழகும் யௌவனமும் வாய்ந்த உன்னைப் பார்த்த எவன்தான் - சாட்சாத் பிரும்மதேவனேயானாலும் - ஆசை கொள்ளாதிருப்பான்? (14)

குளிர்ந்த கிரணங்களைக் கொண்ட சந்திரன் போன்ற முகமுடையாளே! உன் உடலில் எந்த அங்கத்தைப் பார்க்கிறேனோ, அந்த அங்கத்திலேயே என் பார்வை நிலைத்து விடுகிறது. (15)

மைதிலி! எனக்கு மனைவியாக ஆகிவிடு; (இப்போதுள்ள) மனமயக்கத்தை விட்டுவிடு. எங்கெங்கிருந்தெல்லாமோ என்னால் கொண்டுவரப்பட்ட பல பெண்மணிகளுக்கு மேலாக, என் பட்டத்தரசியாக ஆவாய்; வாழ்க, நீ! (16)

பயந்த இயல்புடையாளே! பல உலகங்களிலிருந்து பலாத்காரமாகக் கொண்டு வரப்பட்ட எல்லா ரத்தினங்களும் இந்த நாடும் நானும் உன்னுடையவையே. (17)

கவர்ச்சி மிக்கவளே! பல பெரிய நகரங்களையுடைய இந்த மண்ணுலகை வெற்றி கொண்டு, உன் மகிழ்ச்சியின் பொருட்டு, ஜனகருக்குக் கொடுப்பேன். (18)

என் பலத்துக்கு ஈடுகொடுத்துப் போர்புரிய வல்ல ஒருவனை நான் இந்த உலகத்தில் காண்கிலேன். என்னுடைய மகாவீரத்தையும், யுத்தத்தில் எதிர்த்து நிற்க முடியாத தன்மையையும் பார். (19)

- அஸக்ருத் ஸம்யுகே₃ ப₄க்₃நா: மயா விம்ருதி₃தத்₄வஜா: ।
அஸக்தா: ப்ரத்யநீகேஷு ஸ்த₂ாதும் மம ஸுராஸுரா: ॥ 20
- இச்ச₂யா க்ரியதாமத்₃ய ப்ரதிகர்ம தவோத்தமம் ।
ஸப்ரப₄ாண்யவஸஜ்யந்தாம் தவா஽ங்கே₃ பூ₄ஷணாநி ச ॥ 21
- ஸாது₄ பஸ்யாமி தே ரூபம் ஸம்யுக்தம் ப்ரதிகர்மணா ।
ப்ரதிகர்மாபி₄ஸம்யுக்தா த₃ாக்ஷிண்யேந வராநநே ॥ 22
- பு₄ங்ஷ்வ பே₄காந் யத₂ாகாமம் பிப₃ பீ₄ரு ரமஸ்வ ச ।
யதே₂ஷ்டம் ச ப்ரயச்ச₂ த்வம் ப்ருதி₂வீம் வா த₄நாநி ச ॥ 23
- ரமஸ்வ மயி விஸ்ரப்த₃த₄ த்₄ருஷ்டமாக்₃ஞ்ஜாபயஸ்வ ச ।
மத்ப்ரஸாத₃ால்லலந்த்யாஸ்ச லலந்தாம் ப₃ாந்த₄வாஸ்தவ ॥ 24
- ருத்தி₄ம் மமா஽நுபஸ்ய த்வம் ஸ்ரியம் ப₄த்ரே யஸஸ்ச மே ।
கிம் கரிஷ்யஸி ராமேண ஸுப₄கே₃ சீரவாஸஸா ॥ 25
- நிஷிப்தவிஜ்யோ ராமோ க₃தபூநீர்-வநகே₃சர: ।
வ்ரதீ ஸ்த₂ண்டி₃லஸாயீ ச ஸங்கே ஜீவதி வா ந வா ॥ 26
- ந ஹி வைதே₃ஹி ராமஸ்த்வாம் த்₃ரஷ்டும் வாப்யுபலப்ச்யதே ।
புரோப₃லாகைரஸிதைர்மேகை₄ர்-ஜ்யோத்ஸநாமிவாவ்ருதாம் ॥ 27
- ந சா஽பி மம ஹஸ்தாத் த்வாம் ப்ராப்துமர்ஹதி ராக₄வ: ।
ஹிரண்யகஸிபு: கீர்த்திம் இந்த்₃ரஹஸ்தக₃தாமிவ ॥ 28
- சாருஸ்மிதே சாருத₃தி சாருநேத்ரே விலாஸிநி ।
மநோ ஹரஸி மே பீ₄ரு ஸுபர்ண: பந்நக₃ம் யத₂ா ॥ 29
- க்லிஷ்டகௌஸேயவஸநாம் தந்வீமப்யநலங்க்ருதாம் ।
த்வாம் த்₃ருஷ்ட்வா ஸ்வேஷு த₃ாரேஷு ரதிம் நோபலப₄ாம்யஹம் ॥ 30
- அந்த:புரநிவாஸிந்ய: ஸ்த்ரியஸ்ஸர்வகு₃ணாந்விதா: ।
யாவத்யோ மம ஸர்வாஸாம் ஐஸ்வர்யம் குரு ஜாநகி ॥ 31
- மம ஹ்யஸிதகேஸாந்தே த்ரைலோக்யப்ரவரா: ஸ்த்ரிய: ।
தாஸ்த்வாம் பரிசரிஷ்யந்தி ஸ்ரியமபஸரஸோ யத₂ா ॥ 32
- யாநி வைஸ்ரவணே ஸுப்₄ரு ரத்நாநி ச த₄நாநி ச ।
தாநி லோகாம்ஸ்ச ஸுஸ்ரோணி மாம் ச பு₄ங்ஷ்வ யத₂ாஸுக₂ம் ॥ 33
- ந ராமஸ்தபஸா தே₃வி ந ப₃லேந ந விக்ரமை: ।
ந த₄நேந மயா துல்ய: தேஜஸா யஸஸா஽பி வா ॥ 34
- பிப₃ விஹர ரமஸ்வ பு₄ங்ஷ்வ பே₄காந்
த₄நநிசயம் ப்ரதி₃ஸாமி மேதி₃நீம் ச ।
மயி லல லலநே யத₂ாஸுக₂ம் த்வம்
த்வயி ச ஸமேத்ய லலந்து ப₃ாந்த₄வாஸ்தே ॥ 35

தேவர்களும், அசுரர்களும் யுத்தத்தில் என்னால் பல தடவை, கொடிகள் முறிக்கப்பட்டு என் எதிரில் படைகளோடு நிற்பதற்கு முடியாதவர்களாகி (தோற்றுப் போய் ஓடி) விட்டார்கள். (20)

(என் பெருமைகளைக் கேட்டு, மனம் மாறியிருப்பாய்.) இப்போது மனம் ஒப்பி அழகாக அலங்காரம் செய்து கொள்; உன் அங்கங்களில், ஒளிவீசும் அணிகலன்களை அணிந்து கொள். (21)

அலங்காரத்தால் சோபையுடன் விளங்கும் உன் நல் வடிவத்தை நான் காண விரும்புகிறேன்! கவினுறு முகத்தாளே! என்னிடம் இரக்கம் கொண்டு, அலங்காரம் செய்து கொள். (22)

அழகியே! போகங்களை அனுபவி; விருப்பப் பிரகாரம் பானம் செய்; களிப்புற்றிரு; பூமியையோ, செல்வத்தையோ உன் இஷ்டப்படி யாருக்கு வேண்டுமானாலும் கொடு. (23)

மனப்பூர்வமாக என்னிடம் அன்பு செலுத்து; பணியாளனான எனக்குக் கட்டளை இடு; எனக்கு நீ தயவு செய்தால் நீயும் உன் சுற்றத்தாரும் பரம லாபங்களை அடைவீர்கள். (24)

நல்லவளே! என்னுடைய செழிப்பையும், செல்வத்தையும் புகழையும் பார்! பேறுடையாளே! மரவுரி தரித்த இராமனுடன் என்ன செய்யப் போகிறாய்? (25)

இராமன் வெற்றியைத் தொலைத்தவன்; சொத்து-சுகம் இழந்தவன்; காட்டில் திரிபவன்; விரதத்தை அனுஷ்டிப்பவன்; கட்டாந்தரையில் படுப்பவன்; உயிரோடு இருக்கிறானா, இல்லையா? என்பதே சந்தேகம் தான். (26)

வைதேகி! வானில் தோன்றும் வெண்மையான கொக்குகளின் கூட்டம், பின்னால் வரும் கருமையான மேகக் கூட்டத்தைச் சூசிப்பிக்கிறது. மேகக் கூட்டங்களினால் மறைக்கப்பட்ட சந்திரன் காணமுடியாமற் போவதைப் போல, உன்னைப் பார்ப்பதற்கோ, திரும்பப் பெறுவதற்கோ இராமனால் முடியவே முடியாது. (27)

இந்திரன் அபகரித்துச் சென்ற, ஹிரண்யகசிபுவின் பத்னியை அவன் திரும்பவும் அடைந்துவிட்டான் என்பது புராண வரலாறு. ஆனால், என் கையில் சிக்கியிருக்கும் உன்னை இராமன் திரும்பப் பெற முடியாது. (28)

அழகிய புன்னகையாளே! அழகிய பற்கள் உடையவளே! அழகிய கண்களை உடையவளே! கவர்ச்சியானவளே! பயந்த இயல்புடையாளே! கருடன், பாம்பைக் கவர்வது போல், என் மனத்தைக் கவர்கிறாய்! (29)

(உன்னை முதன்முதலில் பார்த்த நாளிலிருந்து) கசங்கிய பட்டாடை உடுத்திக் கொண்டு, இளைத்துப் போன சரீரத்துடன், அலங்காரம் இல்லாமலும் இருக்கும் இந்த நாள்வரை, என்னுடைய சொந்த மனைவிகளிடம் கூட நான் இன்பத்தை அனுபவிக்கவில்லை. (30)

ஜனகன் புதல்வியே! என் அந்தப்புரத்தில், எல்லா நற்குணங்களும் பெற்று விளங்கும் அத்தனை மங்கையார்க்கும் தலைவியாக ஆவாய். (31)

கருங்கூந்தலுடையவளே! என்னுடைய அந்தப்புரப் பெண்கள், மூன்று உலகிலும் சிறந்தவர்கள்; மகாலட்சுமிக்கு அப்சரசுகள் சேவை செய்வதைப் போல, அவர்கள் உனக்குப் பணிவிடை செய்வார்கள். (32)

அழகியவளே! குபேரனிடத்தில் உள்ள ரத்தினங்களையும், செல்வங்களையும் இவ்வுலகங்களையும் என்னையும் உன் விருப்பப்படி அனுபவிப்பாய். (33)

தேவி! தவத்தாலோ, பலத்தாலோ, பராக்கிரமத்தாலோ, செல்வத்தினாலோ, தேஜஸினாலோ, புகழாலோ இராமன் எனக்குச் சமமானவன் அல்லன். (34)

குடிப்பாய்! சுற்றி விளையாடுவாய்! கேளிக்கைகளில் ஈடுபடுவாய்! போகங்களை அனுபவிப்பாய்! பொருட்குவியல்களையும் இம்மண்ணுலகையும் உனக்குத் தருகிறேன்! என்னிடம் அன்பு கொள். மனப்பூர்வமாக என்னிடம் அன்பு கொண்டால், உன்னோடு சேர்ந்து உன் சுற்றத்தாரும் செளக்கியங்களை அடைவார்கள். (35)

குஸுமிததருஜாலஸந்ததாநி

ப்₄ரமரயுதாநி ஸமுத்₃ரதீரஜாநி ।

கநகவிமலஹாரபூ₄ஷிதாங்கீ₃

விஹர மயா ஸஹ பீ₄ரு காநநாநி ॥

36

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
ஸுந்த₃ரகாண்டே₃ விம்ஸஸ்ஸர்க்க₃: (20) ॥

ஏகவிம்ஸஸ்ஸர்க்க₃:

ராவணதிரஸ்கரணம்

தஸ்ய தத்₃வசநம் ஸ்ருத்வா ஸீதா ரௌத்₃ரஸ்ய ரக்ஷஸ: ।

ஆர்தா தீ₃நஸ்வரா தீ₃நம் ப்ரத்யுவாச ஸநைர்வச: ॥

1

து₃:க₂ார்தா ருத₃தீ ஸீதா வேபமாநா தபஸ்விநீ ।

சிந்தயந்தீ வராரோஹா பதிமேவ பதிவ்ரதா ।

த்ருணமந்தரத: க்ருத்வா ப்ரத்யுவாச ஸுசிஸ்மிதா ॥

2

நிவர்தய மநோ மத்த: ஸ்வஜநே க்ரியதாம் மந: ।

ந மாம் ப்ரார்த்த₂யிதும் யுக்தம் ஸுஸித்₃தி₄மிவ பாபக்ருத் ॥

3

அகார்யம் ந மயா கார்யமேகபத்ந்யா விக₃ர்ஹிதம் ।

குலம் ஸம்ப்ராப்தயா புண்யம் குலே மஹதி ஜாதயா ॥

4

ஏவமுக்த்வா து வைதே₃ஹீ ராவணம் தம் யஸஸ்விநீ ।

ராக்ஷஸம் ப்ருஷ்ட₂த: க்ருத்வா பூ₄யோ வசநமப்₃ரவீத் ॥

5

நாஹமௌபயிகீ ப₄ார்யா பரப₄ார்யா ஸதீ தவ ।

ஸாது₄ த₄ர்மமவேக்ஷஸ்வ ஸாது₄ ஸாது₄வ்ரதம் சர ॥

6

யத₂ா தவ தத₂ாந்யேஷாம் த₃ாரா ரக்ஷயா நிஸாசர ।

ஆத்மாநம் உபமாம் க்ருத்வா ஸ்வேஷு த₃ாரேஷு ரம்யதாம் ॥

7

அதுஷ்டம் ஸ்வேஷு த₃ாரேஷு சபலம் சலிதேந்த்₃ரியம் ।

நயந்தி நிக்ருதிப்ரஜ்ஞம் பரத₃ாரா: பராப₄வம் ॥

8

இஹ ஸந்தோ ந வா ஸந்தி ஸதோ வா நாநுவர்தஸே ।

தத₂ா ஹி விபரீதா தே பு₃த்₃தி₄ராசாரவர்ஜிதா ॥

9

வசோ மித்₂யாப்ரணீதாத்மா பத்₂யமுக்தம் விசக்ஷணை: ।

ராக்ஷஸாநாமப₄ாவாய த்வம் வா ந ப்ரதிபத்₃யஸே ॥

10

அக்ருதாத்மாநமாஸாத்₃ய ராஜாநமநயே ரதம் ।

ஸம்ருத்₃த₄ாநி விநஸ்யந்தி ராஷ்ட்ராணி நக₃ராணி ச ॥

11

ததே₂யம் த்வாம் ஸமாஸாத்₃ய லங்கா ரத்நௌக₄ஸங்குலா ।

அபராத₄த்தவைகஸ்ய ந சிராத்₃விநஸிஷ்யதி ॥

12

பயந்த இயல்பினளே! தங்கமயமான மாசுமருவற்ற மாலைகளை தரித்துக் கொண்டு, வண்டுக் கூட்டங்கள் மொய்க்கும் மலர்களைக் கொண்ட அடர்ந்த மரங்கள் நிறைந்த கடலோர வனப்பிரதேசங்களில் என்னுடன் ஆனந்தமாகக் கூடிக் களிப்பாயாக.' (36)

ஆதிகாவ்யமான ஸ்ரீமத் இராமாயணம்

சுந்தரகாண்டத்தில் இருபதாம் ஸர்க்கம் நிறைவடைந்தது (20).

ஸர்க்கம் 21

இராவணனை நிராகரித்தல்

பயங்கரமான அந்த ராட்சஸனின் (தர்மம் தவறிய) அந்தச் சொற்களைக் கேட்ட சீதை துக்கப் பட்டாள்; மெல்லிய குரலில், பயத்தோடு மெதுவாகப் பதில் சொல்லத் தொடங்கினாள். (1)

துக்கத்தால் பீடிக்கப்பட்டவளும், அழுது கொண்டிருப்பவளும், நடுங்குகின்றவளும், தவச் செல்வியும், நாயகனையே நினைத்துக் கொண்டிருப்பவளும், கற்புடைய மாதரசியுமான சீதை, அக்னியைப் போல் புன்சிரித்து, இடையில் ஒரு புல்லைப் போட்டுவிட்டுப் பதில் சொன்னாள். (2)

'என்னிடமிருந்து மனத்தைத் திருப்பு; உன் சொந்த மனைவிகளிடமே மனத்தைச் செலுத்து. பாவங்களைச் செய்தவன், செளக்கியம் கொடுக்கும் பலன்களை எதிர்பார்ப்பது போல, நீ என்னைப் பிரார்த்திப்பது சரியல்ல. (பாவம் செய்தவனுக்கு செளக்கியம் எவ்வாறு கிடைக்கும்? - என்றபடி.)' (3)

கணவனாக ஒருவனையே அடைந்தவளும், (பிரம்மக்ஞானியான ஜனகனின்) நற்குலத்தில் தோன்றி புனிதமான (சூரிய) குலத்தில் முறைப்படி புகுந்தவளுமான நான், செய்யத்தகாத காரியத்தைச் செய்ய மாட்டேன்.' (4)

கீர்த்தி வாய்ந்த வைதேகி, இம்மாதிரியாக அந்த ராவணனைப் பார்த்துச் சொல்லிவிட்டு (மேலும் அவனைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்க விரும்பாமல்) முகத்தைத் திருப்பிக் கொண்டு மறுபடியும் சொன்னாள். (5)

'நானோ, உன்னால் முறையாக அடையப்பட்ட மனைவி அல்லள்; இன்னொருவருடைய மனைவி; கற்பைக் காப்பவள்; (ஆகவே, வேறு எவருக்கும் மனைவியாக முடியாது;) சான்றோர்கள் அனுஷ்டிக்கும் தர்மத்தைப் பின்பற்று; சாதுக்களால் உபதேசிக்கப்பட்ட வாழ்க்கை முறைப்படி நட.' (6)

அரக்கனே! எப்படி உன்னுடைய மனைவிகள் உன்னால் காப்பாற்றப்படுகிறார்களோ, அதுபோல பிறருடைய மனைவிகளும் காப்பாற்றத் தக்கவர்கள். உன்னையே உபமானமாகக் கொண்டு, சொந்த மனைவிகளிடம் சுகத்தை அனுபவிப்பாய். (7)

தன் பத்தினிகளிடத்தில் திருப்தி அடையாதவனும், பிறர் மனைவிகளிடம் ஆசை கொண்டவனும், புலன்களை அடக்க முடியாதவனும் வஞ்சனையுமுடைய ஆண் மகனை பிறருடைய மனைவிகள் அழிவுக்கு இட்டுச் செல்கிறார்கள். (8)

இங்கே (இந்தப் பட்டணத்தில்) சான்றோர்கள் யாரும் இருக்கவில்லையா? அவர்கள் இருந்தும், நீ அவர்களைப் பின்பற்றவில்லையா? அதனால் தான், அறநெறிக்கு மாறுபட்ட எண்ணம் உனக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. (9)

வருங்காலம் உணர்ந்த பெரியோர்களால் சொல்லப்பட்ட நியாயமான வாதங்களைப் பொய்யாக்க நினைத்தாய். ராட்சஸர்கள் அழிய வேண்டியிருப்பதால், நீ அதனை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. (10)

சான்றோர்களின் சொற்களைக் கேளாமல் தவறான வழிகளில் செல்கின்ற அரசனைப் பெற்றால், மிகச் செழிப்பான நாடுகளும் நகரங்களும் கூட அழிந்து விடுகின்றன. (11)

அதுபோல, ரத்தினக் குவியல்கள் நிறைந்த இந்த இலங்கைப் பட்டணம் உன்னை (அரசனாக) அடைந்து, உன் ஒருவனுடைய குற்றத்தினால் விரைவில் அடியோடு அழியப் போகிறது. (12)

- ஸ்வக்ருதைர் ஹந்யமாநஸ்ய ராவணாதீர்க₄த₃ர்ஸிந: ।
அபி₄நந்த₃ந்தி பூ₄தாநி விநாஸே பாபகர்மண: ॥ 13
- ஏவம் த்வாம் பாபகர்மாணம் வக்ஷ்யந்தி நிக்ருதா ஜநா: ।
தி₃ஷ்ட்யைதத்₃வ்யஸநம் ப்ராப்தோ ரௌத்₃ர இத்யேவ ஹர்ஷிதா: ॥ 14
- ஸக்யா லோப₄யிதும் நாஹமைஸ்வர்யேண த₄நேந வா ।
அநந்யா ராக₄வேணாஹம் ப₄ஸ்கரேண ப்ரப₄யத₂ா ॥ 15
- உபத₄ய பு₄ஜம் தஸ்ய லோகநாத₂ஸ்ய ஸத்க்ருதம் ।
கத₂ம் நாமோபத₄ஸ்யாமி பு₄ஜமந்யஸ்ய கஸ்யசித் ॥ 16
- அஹமௌபயிகீ ப₄ர்யா தஸ்யைவ வஸுத₄பதே: ।
வ்ரதஸ்நாதஸ்ய விப்ரஸ்ய வித்₃யேவ விதி₃தாத்மந: ॥ 17
- ஸாது₄ ராவண ராமேண மாம் ஸமாநய து₃:கி₂தாம் ।
வநே வாஸிதயா ஸார்த₄ம் கரேண்வேவ க₃ஜாதி₄பம் ॥ 18
- மித்ரமௌபயிகம் கர்த்தும் ராம: ஸ்த₂ாநம் பரீப்ஸதா ।
வத₄ம் சாநிச்ச₂தா கே₄ரம் த்வயாஸௌ புருஷர்ஷப₄: ॥ 19
- விதி₃த: ஸ ஹி த₄ர்மஜ்ஞ: ஸரணாக₃தவத்ஸல: ।
தேந மைத்ரீ ப₄வது தே யதி₃ ஜீவிதுமிச்ச₂ஸி ॥ 20
- ப்ரஸாத₃யஸ்வ த்வம் சைநம் ஸரணாக₃தவத்ஸலம் ।
மாம் சாஸ்மை ப்ரயதோ பூ₄த்வா நிர்யாதயிதுமர்ஹஸி ॥ 21
- ஏவம் ஹி தே ப₄வேத் ஸ்வஸ்தி ஸம்ப்ரத₃ாய ரக்ஷ₄த்தமே ।
அந்யத₂ா த்வாம் ஹி குர்வாணோ வத₄ம் ப்ராப்ஸ்யஸி ராவண ॥ 22
- வர்ஜயேத்₃வஜ்ரமுத்ஸ்ருஷ்டம் வர்ஜயேத்₃ந்தகஸ்சிரம் ।
த்வத்₃வித₄ம் து ந ஸம்க்ருத்₃தே₄ லோகநாத₂: ஸ ராக₄வ: ॥ 23
- ராமஸ்ய த₄நுஷ: ஸப்₃த₃ம் ஸ்ரோஷ்யஸி த்வம் மஹாஸ்வநம் ।
ஸதக்ரதுவிஸ்ருஷ்டஸ்ய நிர்கே₄ஷமஸநேரிவ ॥ 24
- இஹ ஸீக்₄ரம் ஸுபர்வாணோ ஜ்வலிதாஸ்யா இவோரக₃ா: ।
இஷுவோ நிபதிஷ்யந்தி ராமலக்ஷ்மணலக்ஷணா: ॥ 25
- ராக்ஷாம்ஸி பரிநிக்₄நந்த: புர்யாமஸ்யாம் ஸமந்தத: ।
அஸம்பாதம் கரிஷ்யந்தி பதந்த: கங்கவாஸஸ: ॥ 26
- ராக்ஷஸேந்த்₃ரமஹாஸர்பாந் ஸ ராமக₃ருடே₃ மஹாந் ।
உத்₃த₄ரிஷ்யதி வேகே₃ந வைநதேய இவோரக₃ாந் ॥ 27
- அபநேஷ்யதி மாம் ப₄ர்தா த்வத்த: ஸீக்₄ரமரிந்த₃ம: ।
அஸுரேப்₄ய: ஸ்ரியம் தீ₃ப்தாம் விஷ்ணுஸ்த்ரிபி₄ரிவ க்ரமை: ॥ 28

ராவணா! தான் செய்த தவற்றினால் நாசமடைகின்றவனும், தொலைநோக்கு இல்லாத வனுமான ஒரு பாவி அழியும்போது எல்லா ஜீவஜந்துக்களும் மிகவும் சந்தோஷமடைகின்றன. (13)

இவ்விதம், பாவங்களைச் செய்யும் உன்னை, உன்னால் வஞ்சிக்கப்பட்ட மக்கள், 'இந்தக் கொடியவன் நல்ல காலமாக, (மனைவி-மக்கள்-நாடு-செல்வம்-புகழ் இழந்து) துக்கத்தை அடைந்தான்' என்று மகிழ்ச்சியோடு சொல்லப் போகிறார்கள். (14)

மேலாண்மைப் பதவியைக் காட்டியோ, செல்வத்தைக் காட்டியோ என்னை மயக்க முடியாது. சூரியனை விட்டுப் பிரியாத பிரபை போல இராகவனிடமிருந்து நான் பிரிக்க முடியாதவன். (15)

மகா புண்ணியசாலியும், உலகத்துக்கெல்லாம் தலைவருமான அவருடைய புஜத்தைத் தலையணையாகக் கொண்டிருந்த நான், யாரோ ஓர் அல்பனுடைய புஜத்தைச் சார்வேன் என்பது எப்படி நடக்கும்? (16)

வேதங்களைக் கற்று முடித்து, அதன் நிறைவாக ஸமாவர்த்தனம் என்ற சடங்கைச் செய்துவிட்ட ஆத்மஞானிக்கு அந்த வித்தை எவ்வாறு உகந்ததோ, அதுபோல பூமி முழுவதற்கும் புரவலரான அந்த இராமனுக்கு முறையாக வந்த மனைவி நான். (17)

சாது ராவணா! காட்டில் காமத்தால் தவிக்கும் பெண் யானையுடன், யானைக் கூட்டத் தலைவனை சேர்த்து வைப்பதைப் போல, துக்கத்தில் ஆழ்ந்திருக்கும் என்னை இராமனுடன் சேர்த்து வை. (எப்படியாவது இவனைக் கொண்டுதான் தன் காரியத்தை சாதித்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதால் அவன் மனம் குளிரும்படி 'சாது' என்று அழைத்தாள். அல்லது, முன்பு சாது வேஷத்தில் வந்து தானே வஞ்சகமாக என்னைக் கவர்ந்தாய் என்பதை நான் மறக்கவில்லை என்பதை மறைமுகமாக சுட்டிக் காட்டினாள் - என்றபடி) (18)

இலங்கையைக் காக்க வேண்டும் என்றும், உனக்குக் கோரமான அழிவு வேண்டாம் என்றும் எண்ணினால், புருஷ சிரேஷ்டரான ஸ்ரீராமனுடன் நீ நட்புக் கொள்வாயாக. (19)

அறம் அறிந்த அவர், சரணமடைந்தவர்களிடம் பேரன்பு கொண்டவர் என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம்தான். (அது உனக்கும் தெரிந்திருக்கும்.) அதனால் நீ உயிருடன் இருக்க விரும்பினால், அவருடன் நட்புக் கொள். (20)

அடியார்களிடம் அன்பு பாராட்டும் அவரை நீ திருப்தி செய்து வை. மனத்திலுள்ள மாசுகளைக் களைந்துவிட்டு, தூயவனாக ஆகி, என்னையும் அவரிடம் திருப்பிக் கொடுத்து விடு. (21)

இராவணா! நீ இராகவனிடத்தில் என்னை ஒப்படைத்தால் உனக்கு மங்களமுண்டாகும்; வேறு மாதிரியாகச் செய்தால் நாசத்தையே அடைவாய் என்பது நிச்சயம். (22)

இந்திரனால் விடப்பட்ட வஜ்ராயுதத்திலிருந்தும், யமனுடைய பிடியிலிருந்தும் நீ தப்பினாலும் தப்பலாம். ஆனால், உலக நாயகரான ராகவன் கோபம் கொண்டால், உன்னைப் போன்றவர்கள் தப்பவே முடியாது. (23)

இந்திரனால் விடப்பட்ட இடிகளின் முழக்கம் போன்ற இராமனுடைய வில்லின் பேரொலியை நீ கேட்கப் போகிறாய். (24)

இராமலட்சுமணர்களால் குறி வைத்து செலுத்தப்பட்ட, கூர்மையான நுனிகளை உடைய பாணங்கள் நெருப்பைக் கக்கும் மகா சர்ப்பங்களைப் போல் விரைவில் இங்கே விழப் போகின்றன. (25)

வேகமாகச் செல்கின்ற பாணங்கள், இலங்கையில் இடைவெளி இல்லாமல் வந்து விழுந்து, அரக்கர்களைக் கொன்று குவித்து அலங்கோலப் படுத்தப் போகின்றன. (26)

வினதையின் மகனான கருடபகவான் சர்ப்பங்களை அழித்ததைப் போல, இராமன் என்னும் மாபெரும் கருடன் அரக்கத் தலைவர்கள் என்ற பேரரவங்களை முற்றிலுமாக அழிக்கப் போகிறது. (27)

மகாவிஷ்ணு (த்ரி விக்ரமாவதாரம் செய்து) மூன்று அடிகளால் அசுரர்களிடம் இருந்த ராஜ்யலட்சுமியைப் பறித்துச் சென்றது போல, எதிரிகளை அடக்கும் என் நாயகர், உன்னிடமிருந்து என்னை அழைத்துச் செல்லப் போகிறார். (28)

- ஐநஸ்த₂நே ஹதஸ்த₂நே நிறுதே ரக்ஷஸாம் ப₃லே ।
அஸக்தேந த்வயா ரக்ஷ: க்ருதமேதத₃ஸாது₄ வை ॥ 29
- ஆஸ்ரமம் து தயோ: ஸுந்யம் ப்ரவிஸ்ய நரஸிம்ஹயோ: ।
கே₃சரம் க₃தயோர்ப்₄ராத்ரோரபநீதா த்வயாத₄ம ॥ 30
- ந ஹி க₃ந்த₄முபாக்₄ராய ராமலக்ஷ்மணயோஸ்த்வயா ।
ஸக்யம் ஸந்த₃ர்ஸநே ஸ்த₂ாதும் ஸுநா ஸார்தூ₃லயோரிவ ॥ 31
- தஸ்ய தே விக்₃ரஹே தாப்₄யாம் யுக₃க்₃ரஹணமஸ்தி₂ரம் ।
வ்ருத்ரஸ்யேவேந்த்₃ரப₃ாஹுப்₄யாம் ப₃ாஹோரேகஸ்ய நிக்₃ரஹ: ॥ 32
- க்ஷிப்ரம் தவ ஸ நாதே₂ா மே ராம: ஸௌமித்ரிணா ஸஹ ।
தோயமல்பமிவாதி₃த்ய: ப்ராணாநாத₃ாஸ்யதே ஸரை: ॥ 33
- கி₃ரிம் குபே₃ரஸ்ய க₃தோ₅த₂ வாலயம்
ஸப₄ாம் க₃தோ வா வருணஸ்ய ராஜ்ஞ: ।
அஸம்ஸயம் த₃ாஸரதே₂ர்ந மோக்ஷயஸே
மஹாத்₃ரும: காலஹதோ₅ஸநேரிவ ॥ 34

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
ஸுந்த₃ரகாண்டே₃ ஏகவிம்ஸஸ்ஸர்க்₃: (21) ॥

த்₃வாவிம்ஸஸ்ஸர்க்₃:

அவதி₄ வித₄ாநம்

- ஸீதாயா வசநம் ஸ்ருத்வா பருஷம் ராக்ஷஸாதி₄ப: ।
ப்ரத்யுவாச தத: ஸீதாம் விப்ரியம் ப்ரியத₃ர்ஸநாம் ॥ 1
- யத₂ா யத₂ா ஸாந்த்வயிதா வஸ்ய: ஸ்த்ரீணாம் தத₂ா தத₂ா ।
யத₂ா யத₂ா ப்ரியம் வக்தா பரிபூ₄தஸ்தத₂ா தத₂ா ॥ 2
- ஸந்நியச்ச₂தி மே க்ரோத₄ம் த்வயி காம: ஸமுத்தி₂த: ।
த்₃ரவதோ₅மார்க்₃மாஸாத்₃ய ஹயாநிவ ஸுஸாரதி₂: ॥ 3
- வாம: காமோ மநுஷ்யாணாம் யஸ்மிந் கில நிப₃த்₄யதே ।
ஐநே தஸ்மிம்ஸ்த்வநுக்ரோஸ: ஸ்நேஹஸ்ச கில ஜாயதே ॥ 4
- ஏதஸ்மாத் காரணாந்ந த்வாம் க₄ாதயாமி வராநநே ।
வத₄ார்ஹாமவமாநார்ஹாம் மித்₂யாப்ரவ்ரஜிதே ரதாம் ॥ 5
- பருஷாணீஹ வாக்யாநி யாநி யாநி ப்₃ரவீஷி மாம் ।
தேஷு தேஷு வதே₄ா யுக்தஸ்தவ மைதி₂லி த₃ாருண: ॥ 6
- ஏவமுக்த்வா து வைதே₃ஹீம் ராவணோ ராக்ஷஸாதி₄ப: ।
க்ரோத₄ஸம்ரம்ப₄ஸம்யுக்த: ஸீதாமுத்தரமப்₃ரவீத் ॥ 7

ராட்சஸனே! (இப்போது) அழிந்து போய்விட்ட ஜனஸ்தானத்தில் அரக்கர் படை அழிக்கப்பட்டபோது, வேறெதுவும் செய்ய இயலாத உன்னால், இந்தத் திருட்டு செய்யப்பட்டது. (யாருமில்லாத சமயம் பார்த்து என்னைத் தூக்கிக் கொண்டு வந்தாய்.) (29)

அற்பனே! புருஷசிங்கங்களான அவ்விருவரும் ஆசிரமத்தில் இல்லாத வேளையில், வேறு வேலையாக சகோதரர்கள் வெளியில் சென்றிருந்தபோது, ஆசிரமத்தின் உள்ளே புகுந்து, நீ என்னைக் கவர்ந்து கொண்டு வந்தாய். (30)

சிங்கத்தின் வாசனை வீசுமிடத்தில் நாய் எவ்வாறு நிற்கமுடியாதோ, அவ்வாறே இராம-லட்சுமணர்களின் மேல் பட்ட கூற்றை நுகர்ந்து, அவர்கள் எதிரே நிற்கக்கூட உன்னால் முடியாது. (31)

ஒரு கையுடன் இருந்த விருத்திராசுரன், இரண்டு கைகளுடன் இருந்த இந்திரனுடன் போர் செய்து தோல்வியடைந்ததைப் போல, அவ்விருவருடன் நீ யுத்தம் செய்தால், நிச்சயமாக உனக்கு வெற்றி கிடைக்காது. (32)

குட்டையில் தேங்கி நிற்கும் குறைந்த அளவு தண்ணீரை சூரியன் உறிந்து விடுவதைப் போல, என் பிராணநாதர் இராமனும், லட்சுமணரும் விரைவில் உன் உயிரை எடுக்கப் போகிறார்கள். (33)

ஆயுட்காலம் முடிந்து விட்டதென்றால், மிகப் பெரிய மரமும் இடியிலிருந்து தப்ப முடியாததைப் போல, குபேரன் வசிக்கும் கைலாசமலைக்கு நீ ஓடிச் சென்றாலும், மன்னன் வருணனுடைய சபைக்கு (அடைக்கலம் கோரி)ச் சென்றாலும், தசரத குமாரரிடமிருந்து தப்பிக்க முடியாது; நிச்சயமாக நீ அழிந்து போவாய். (34)

ஆதிகாவ்யமான ஸ்ரீமத் இராமாயணம்

சுந்தரகாண்டத்தில் இருபத்தொன்றாம் ஸர்க்கம் நிறைவடைந்தது (21).

ஸர்க்கம் 22

கெடு நிர்ணயித்தல்

ஆனந்தத்தை அளிக்கும் தோற்றமுடைய சீதையின் கடுமையான சொற்களைக் கேட்ட பிறகு ராட்சஸ மன்னன் இராவணன் அவரை நோக்கிக் கடுமையான வார்த்தைகளைச் சொன்னான். (1)

‘உலகத்தில் பெண்களை வசப்படுத்துவதற்காக ஆண்கள் எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு நயந்து சமாதானமாகப் பேசுகிறார்களோ, அவ்வளவுக்கு அவ்வளவு அவர்கள் பெண்களுக்கே அடிமையாகப் போகிறார்கள். எவ்வளவுக்கு இனிமையாக பேசுகின்றார்களோ அவ்வளவுக்குத் தோல்வியடைகிறார்கள். (2)

தவறான வழியில் போகும் குதிரையைத் தேரோட்டி திசை திருப்புவதைப் போல, உன்னிடம் எனக்குள்ள காமம், என் கோபத்தை அடக்குகிறது. (3)

(என்ன விபரீதம்!) எவரிடத்தில் காமம் ஏற்படுகிறதோ, அவரிடம் தயையும் சிநேகமும் உண்டாகிறதன்றோ? (கோபம் ஏற்பட மாட்டேனென்கிறதே?) (4)

அழகிய முகத்தவளே! இந்தக் காரணத்தால் தான், கபடமாக ரிஷிவேடம் புனைந்துள்ள இராமனிடம் ஆசை கொண்டவளும், கொல்லத் தகுந்தவளும் அவமதிக்கத் தக்கவளுமான உன்னை நான் இதுவரை கொல்லவில்லை. (5)

மைதிலி! நீ என்னைப் பார்த்துக் கடுமையாக எந்தெந்த வார்த்தைகளைச் சொன்னாயோ, அவை ஒவ்வொன்றுக்காகவும் உனக்கு மரணதண்டனை கொடுப்பது உசிதம்’. (6)

இவ்வாறு வைதேகியைப் பார்த்துக் கூறிவிட்டு, கோபத்தால் உடல் நடுங்கிய இராவணன், சீதையை நோக்கி மேலும் சொன்னான் : (7)

- த்₃வெள மாவெள ரக்ஷிதவ்யெள மே யோ஽வதி₄ஸ்தே மயா க்ருத: ।
தத: ஸயநமாரோஹ மம த்வம் வரவர்ணிநி ॥ 8
- த்₃வாப்₄யாமூர்த்₄வம் து மாஸாப்₄யாம் ப₄ர்தாரம் மாமநிச்ச₂தீம் ।
மம த்வாம் ப்ராதராஸார்த₂மாலப₄ந்தே மஹாநஸே ॥ 9
- தாம் தர்ஜ்யமாநாம் ஸம்ப்ரேக்ஷய ராக்ஷஸேந்த்₃ரேண ஜாநகீம் ।
தே₃வக₃ந்த₄ர்வகந்யாஸ்தா விஷேது₃ர்விபுலேக்ஷணா: ॥ 10
- ஓஷ்ட₂ப்ரகாரைரபரா வக்த்ரைர்நேத்ரைஸ்தத₂ாபரா: ।
ஸீதாமாஸ்வாஸயாமாஸுஸ்தர்ஜிதாம் தேந ரக்ஷஸா ॥ 11
- தாபி₄ராஸ்வாஸிதா ஸீதா ராவணம் ராக்ஷஸாதி₄பம் ।
உவாசாத்மஹிதம் வாக்யம் வ்ருத்தஸௌண்டி₃ர்யக₃ர்விதம் ॥ 12
- நூநம் ந தே ஜந: கஸ்சித₃ஸ்தி நிஸ்ப்ரேயஸே ஸ்தி₂த: ।
நிவாரயதி யோ ந த்வாம் கர்மணோ஽ஸ்மாத்₃விக₃ர்ஹிதாத் ॥ 13
- மாம் ஹி த₄ர்மாத்மந: பத்நீம் ஸசீமிவ ஸசீபதே: ।
த்வத₃ந்யஸ்த்ரிஷு லோகேஷு ப்ரார்த்த₂யேந்மநஸாபி க: ॥ 14
- ராக்ஷஸாத₄ம ராமஸ்ய ப₄ர்யாமமிததேஜஸ: ।
உக்தவாநஸி யத் பாபம் க்வ க₃தஸ்தஸ்ய மோக்ஷயஸே ॥ 15
- யத₂ா த்₃ருப்தஸ்ச மாதங்க₃: ஸஸஸ்ச ஸஹிதோ வநே ।
தத₂ா த்₃விரத₃வத்₃ராமஸ்த்வம் நீச ஸஸவத் ஸ்ம்ருத: ॥ 16
- ஸ த்வமிக்ஷவாகுநாத₂ம் வைக்ஷிபந்நிஹ ந லஜ்ஜஸே ।
சக்ஷுஷோர்விஷயம் தஸ்ய ந தாவது₃பக₃ச்ச₂ஸி ॥ 17
- இமே தே நயநே க்ருரே விருபே க்ருஷ்ணபிங்க₃லே ।
க்ஷிதௌ ந பதிதே கஸ்மாந்மாமநார்ய நிரீக்ஷத: ॥ 18
- தஸ்ய த₄ர்மாத்மந: பத்நீம் ஸ்நுஷாம் த₃ஸரத₂ஸ்ய ச ।
கத₂ம் வ்யாஹரதோ மாம் தே ந ஜிஹ்வா வ்யவஸீர்யதே ॥ 19
- அஸந்தே₃ஸாத்து ராமஸ்ய தபஸஸ்சாநுபாலநாத் ।
ந த்வாம் குர்மி த₃ஸக்₃ரீவ ப₄ஸ்ம ப₄ஸ்மார்ஹதேஜஸா ॥ 20
- நாபஹர்துமஹம் ஸக்யா தஸ்ய ராமஸ்ய தீ₄மத: ।
விதி₄ஸ்தவ வத₄ார்த₂ாய விஹிதோ நாத்ர ஸம்ஸய: ॥ 21
- ஸூரேண த₄நத₃ப்ராத்ரா ப₃லை: ஸமுதி₃தேந ச ।
அபோஹ்ய ராமம் கஸ்மாத்த₃தி₄ த₃ாரசௌர்யம் த்வயா க்ருதம் ॥ 22
- ஸீதாயா வசநம் ஸ்ருத்வா ராவணோ ராக்ஷஸாதி₄ப: ।
விவ்ருத்ய நயநே க்ருரே ஜாநகீமந்வவைக்ஷத ॥ 23

‘உனக்கு என்னால் விதிக்கப்பட்ட ஓர் ஆண்டு கால கெடுவில் இன்னும் இரண்டு மாதங்கள் மீதம் இருக்கின்றன. நற்குலத்தாளே! அதற்குள், நீ என்னுடைய படுக்கையில் பங்கேற்க வேண்டும். இரண்டு மாதங்கள் முடிந்த பின்னரும், நீ என்னைக் கணவனாக ஏற்க விரும்பாவிட்டால், என்னுடைய சமையற்காரர்கள் ஒரு காலைச் சிற்றுண்டிக்காக உன்னைப் பக்குவம் செய்து விடுவார்கள்.’ (8,9)

இராவணனால் பயமுறுத்தப்பட்ட ஜானகியைப் பார்த்து, அங்கிருந்த தேவ-கந்தர்வ மடந்தையர்கள் கண்களில் நீர் தளும்ப, துக்கம் அடைந்தார்கள். (10)

அந்த அரக்கனால் அட்டப்பட்ட சீதையைப் பார்த்து (சீதே! பயப்படாதே. இந்த அற்பன் உன்னை என்ன செய்ய முடியும்? என்ற கருத்தை வெளிப்படுத்த) சில பெண்கள் உதட்டை அசைத்தார்கள்; மற்றும் சிலர் கண்ணைச் சிமிட்டினார்கள். (11)

அவர்களால் (இவ்வாறு, முகக் குறிகளால்) சமாதானம் செய்யப்பட்ட சீதை, தன் கற்புத்திறத்தின் மகிமையில் பெரு நம்பிக்கை வைத்து, அவனுக்கு நன்மையைத் தரக்கூடிய சொற்களைச் சொன்னாள் : (12)

‘அழிவை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருக்கிற உன்னை, இகழ்த்தக்க இந்தக் காரியத்திலிருந்து தடுத்து நிறுத்தக்கூடிய எந்த மனிதனும், நிச்சயமாக இங்கே இல்லை. (13)

இந்திரனுடைய பத்தினியான இந்திராணி போன்றவளும், தர்மாத்மாவான இராமனுடைய பத்தினியுமான என்னை, இம்முவுலகிலும் உன்னைத் தவிர வேறு எவனும் இவ்வாறு மனத்தால் கூட பிரார்த்திக்க முடியுமோ? (14)

ராட்சஸப் பதரே! எல்லையில்லாத பராக்கிரமமுடைய இராமனுடைய மனைவியான என்னைப் பார்த்து பாபகரமான எந்த வார்த்தைகளைச் சொன்னாயோ, அதன் மோசமான பலனி லிருந்து, எவ்வாறு தப்பிக்கப் போகிறாய்? (அந்த மாபாவத்துக்கான பலனை அடைந்தே தீருவாய்.) (15)

அதமனே! காட்டில் மதயானையும் முயலும் யுத்தம் செய்தால் என்னாகும்? இராமன் மதயானை போன்றவர்; நீ வெறும் முயல்குட்டி. (16)

அப்படிப்பட்ட நீ, இஷ்வாகு குல நாதனான அவரை, இங்கே(அவர் இல்லாத இடத்தில்) நிந்தனை செய்ய வெட்கப்படவில்லை? அவருடைய கண்ணில் படாமல் இருக்கும் வரையில் நீ இவ்வாறெல்லாம் பேசுவாய். (17)

இழிந்தவனே! கருப்பும் மஞ்சளும் கலந்து விகாரமான உன் குரூர நேத்திரங்கள், என்னைத் (தவறான நோக்கத்துடன்) பார்த்த போதே பூமியில் விழவில்லையே? (18)

அந்த அறநெறியாளரின் மனைவியும், தசரதனின் நாட்டுப் பெண்ணுமான என்னைப் பார்த்துத் தகாத வார்த்தைகளைச் சொன்ன, ஏ பாவி! உன் நாக்கு ஏன் இன்னும் அறுந்து விழவில்லை? (19)

பத்துத் தலையனே! இராமனிடமிருந்து நான் உத்திரவு பெறவில்லை; நியமங்களோடு கூடிய ஒரு தவ வாழ்க்கையில் இருக்கிறேன். அதனால் தான் சாம்பலாக்கும் வல்லமை பெற்ற என் (கற்பின் சக்தியால்) தேஜஸால், உன்னை சாம்பலாக்காமலிருக்கிறேன். (20)

மகா மேதாவியான இராமனுடைய பத்தினியான நான், அபகரிக்க முடியாதவன்; (நான் உன்னைத் தூக்கிக் கொண்டு வந்துவிட்டேனே!’ என்று நீ சந்தோஷித்தால்) உன்னைக் கால்வதற்காக தெய்வம் இப்படி ஓர் ஏற்பாட்டைச் செய்திருக்கிறது என்பதில் சந்தேகமில்லை. (21)

சூரனும், குபேரனுக்குத் தம்பியும் ஏராளமான சேனைகளுடன் கூடியவனுமான நீ ஏன் இராமனை (பஞ்சவடிப் பர்ணசாலையிலிருந்து வஞ்சகமாக) வெளியேற்றிவிட்டு, இந்த மனைவித் திருட்டைச் செய்தாய்? (22)

சீதையின் பேச்சைக் கேட்ட, இராவணன் குரூரமான தன் கண்களைச் சுழற்றி ஜானகியைக் கண்கொட்டாமல் பார்த்தான். (23)

- நீலஜீமூதஸங்காஸோ மஹாபு₄ஜஸிரோத₄ர: ।
ஸிம்ஹஸத்த்வக₃தி: ஸ்ரீமாந் தீ₃ப்தஜிஹ்வாக்₃ரலோசந: ॥ 24
- சலாக்₃ரமுகுடப்ராம்ஸு₃ஸ்சித்ரமால்யாநுலேபந: ।
ரக்தமால்யாம்ப₃ரத₄ரஸ்தப்தாங்க₃த₃விபூ₄ஷண: ॥ 25
- ஸ்ரோணீஸூத்ரேண மஹதா மேசகேந ஸுஸம்வ்ருத: ।
அம்ருதோத்பாத₃நத்₃தே₄ந பு₄ஜகே₃நேவ மந்த₃ர: ॥ 26
- த்₃வாப்₄யாம் ஸ பரிபூர்ணாப்₄யாம் பு₄ஜாப்₄யாம் ராக்ஷஸேஸ்வர: ।
ஸுஸுபே₄சலஸங்காஸ: ஸ்ருங்க₃ாப்₄யாமிவ மந்த₃ர: ॥ 27
- தருணாதி₃த்யவர்ணாப்₄யாம் குண்ட₃லாப்₄யாம் விபூ₄ஷித: ।
ரக்தபல்லவபுஷ்பாப்₄யாமஸோகாப்₄யாமிவாசல: ॥ 28
- ஸ கல்பவ்ருக்ஷப்ரதிமோ வஸந்த இவ மூர்திமாந் ।
ஸ்மஸாநசைத்யப்ரதிமோ பூ₄ஷிதோ₅பி பு₄யங்கர: ॥ 29
- அவேக்ஷமாணோ வைதே₃ஹீம் கோபஸம்ரக்தலோசந: ।
உவாச ராவண: ஸீதாம் பு₄ஜங்க₃ இவ நிஸ்ஸ்வஸந் ॥ 30
- அநயேநாபி₄ஸம்பந்நமர்த₂ஹீநமநுவ்ரதே ।
நாஸயாம்யஹமத்₃ய த்வாம் ஸூர்ய: ஸந்த₄யாமிவௌஜஸா ॥ 31
- இத்யுக்த்வா மைதி₂லீம் ராஜா ராவண: ஸத்ருராவண: ।
ஸந்தி₃தே₃ஸ தத: ஸர்வா ராக்ஷஸீர்கே₄ரத₃ர்ஸநா: ॥ 32
- ஏகாக்ஷீமேககர்ணாம் ச கர்ணப்ராவரணாம் தத₂ா ।
கே₃கர்ணீம் ஹஸ்திகர்ணீம் ச லம்ப₃கர்ணீமகர்ணிகாம் ॥ 33
- ஹஸ்திபாத்₃யஸ்வபாத்₃யௌ ச கே₃பதீ₃ம் பாத₃குலிகாம் ।
ஏகாக்ஷீமேகபாதீ₃ம் ச ப்ருது₂பாதீ₃மபாதி₃காம் ॥ 34
- அதிமாத்ரஸிரோக்₃ரீவாமதிமாத்ரகுசோத₃ரீம் ।
அதிமாத்ராஸ்யநேத்ராம் ச தீர்க₄ஜிஹ்வாமஜிஹ்விகாம் ॥ 35
- அநாஸிகாம் ஸிம்ஹமுகீ₂ம் கே₃ாமுகீ₂ம் ஸூகரீமுகீ₂ம் ।
யத₂ா மத்₃வஸக₃ா ஸீதா க்ஷிப்ரம் பு₄வதி ஜாநகீ ॥ 36
- தத₂ா குருத ராக்ஷஸ்ய: ஸர்வா: க்ஷிப்ரம் ஸமேத்ய ச ।
ப்ரதிலோமாநுலோமைஸ்ஸ ஸாமத₃ாநாதி₃பே₄த₃நை: ॥ 37
- ஆவர்ஜயத வைதே₃ஹீம் த₃ண்ட₃ஸ்யோத்₃யமநேந ச ।
இதி ப்ரதிஸமாதி₃ஸ்ய ராக்ஷஸேந்த்₃ர: புந: புந: ।
காமமந்யுபரீதாத்மா ஜாநகீம் பர்யதர்ஜயத் ॥ 38
- உபக₃ம்ய தத: க்ஷிப்ரம் ராக்ஷஸீ த₄ாந்யமாலிநீ ।
பரிஷ்வஜ்ய த₃ஸக்₃ரீவமித₃ம் வசநமப்₃ரவீத் ॥ 39

நீருண்ட மேகம் போல் கறுப்பான தேகத்தை உடையவன்; பெரிய புஜங்கள், கழுத்து உடையவன்; சிங்கத்தைப் போன்ற பலமும் நடையும் உடையவன்; நெருப்புக் கொழுந்து களைப் போன்ற நாக்கின் நுனி மற்றும் கண்களைக் கொண்டவன்; கோபம் பொங்கும்போது தலை அசையவே, கிரீடத்தின் நுனியும் அசைய, அதனால் உயரமானவன்; அழகான மாலைகளாலும், நறுமணப் பூச்சுக்களாலும், சிவந்த ஆடைகளாலும் மாலைகளாலும், உருக்கிய தங்கத்தால் செய்யப்பட்ட தோள்வளை முதலிய அணிகலன்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டவன்; அமிர்தத்துக்காகப் பாற்கடலைக் கடைந்தபோது, மந்தரபர்வதம், வாசுகி என்ற மகா சர்ப்பத்தால் நடுவில் கட்டப்பட்டது போல, இந்திர நீலமணி கோர்க்கப்பட்ட அரைஞாணால் அலங்கரிக்கப்பட்ட இடுப்பை உடையவன்; அணிகலன்கள் நிரம்பிய இரண்டு கைகளாலும், இரண்டு உன்னத சிகரங்கள் விளங்கும் மந்தர மலையைப் போல் விளங்கினான். (24-27)

இளம் சூரியனுக்கு ஒப்பான ஒளியுடன் பிரகாசிக்கும் இரண்டு குண்டலங்களை அணிந்திருந்தான்; சிவந்த மலர்களாலும், தளிர்களாலும் நிறைந்த அசோக மரங்களால் அழகு பெற்றிருக்கும் மலையைப் போன்றிருந்தான். (தேவலோகத்து) கல்பவிருட்சம் போலிருந்தான்; வசந்துருதுவே உருவெடுத்து வந்தது போன்றவன்; மயானத்திலிருக்கும் சமாதி போன்றவன்; அலங்காரம் செய்து கொண்டிருந்தாலும் பார்க்க பயங்கரமாக இருந்தான்; கோபத்தால் மிகச் சிவந்த கண்களுடன், வைதேகியை வெறிக்கப் பார்த்து, மலைப்பாம்பைப் போல் பெருமூச்சுவிட்டுக் கொண்டு, இராவணன் சீதையைப் பார்த்துக் கூறினான். (28-30)

'செயல்திறன் அற்றவனும், பொருள் இல்லாதவனுமான இராமனை இன்னும் நம்பிக் கொண்டிருக்கும் உன்னை, இப்போது விடியற்கால இருட்டைத் தன் ஒளியால் சூரியன் அழிப்பதைப் போல, ஒழித்து விடுகிறேன்' (31)

இவ்வாறு மைதிலியிடம் கூறிவிட்டு, எதிரிகளை கதறவடிக்கும் இராவணன் பயங்கரமான பார்வையுடைய அரக்கிகள் எல்லோருக்கும் உத்திரவு பிறப்பித்தான். (32)

ஒற்றைக் கண் உடையவன்; ஒற்றைக் காது உடையவன்; மூடிய காது உடையவன். பசுவினுடையதைப் போலவும், யானையினுடையதைப் போலவும், செவிகள் உள்ளவர்கள்; தொங்கும் காது உள்ளவன்; காதே இல்லாதவன்; யானையின் கால் உள்ளவன்; குதிரையின் கால் உள்ளவன்; பசுவின் கால் உள்ளவன்; காலில் மயிற்கற்றை உடையவன்; ஒற்றைக் கண்ணும், ஒற்றைக் காலும் உடையவன்; பெருத்த பாதங்களை உடையவன்; கால்களே இல்லாதவன்; அளவுக்கு மேல் பெரிதாக இருந்த தலை-கழுத்து உள்ளவன்; அளவுக்கு மேல் பருமனாக இருந்த மார்பகம்-வயிறு உடையவன்; அளவுக்கு மேல் பருத்திருந்த வாய்-கண்களை உடையவன்; நீண்ட நாக்கு உடையவன்; நாக்கு இல்லாதவன்; மூக்கு அற்றவன்; சிங்க முகத்தான்; பசு முகத்தான்; பன்றி முகத்தான் ஆகிய ராட்சஸிகளைப் பார்த்து, 'ஜனகன் குமாரியான சீதை, எந்த வகையில் சீக்கிரம் எனக்கு வசப்படுவாளோ, அந்தப் பிரகாரம் ராட்சஸிகள் எல்லாரும் ஒன்றுசேர்ந்து, உடனே செய்யுங்கள். சாம, தான, பேத முறைகளை வரிசையாகவும், மாற்றி மாற்றி கடைப்பிடித்தும் பெருந்தடியைத் தூக்கிக் காட்டியும் பயமுறுத்துங்கள்' - என்று, காமத்தாலும், கோபத்தாலும் ஆட்கொள்ளப்பட்டிருந்த இராவணன் திரும்பத் திரும்ப உத்தரவிட்டு, ஜானகியைப் பயமுறுத்தினான். (33-38)

உடனே தான்யமாலினி என்ற ராட்சஸி, (இராவணனுடைய இரண்டாவது மனைவி) அருகில் வந்து, அவனைத் தழுவிக் கொண்டு, பின்வருமாறு கூறினாள். (மண்டோதரியும் தழுவிக்கொண்டாள் எனக் கொள்க. பின்னால் அனுமான் 'மண்டோதரி தடுத்தாள்' என்று சொல்லப்போகிறார்.) (ஸர்க்கம் 58; சுலோகம் 76.) (39)

- மயா க்ரீட₃ மஹாராஜ ஸீதயா கிம் தவாநயா ।
விவர்ணயா க்ருபணயா மாநுஷ்யா ராக்ஷஸேஸ்வர ॥ 40
- நூநமஸ்யா மஹாராஜ ந தி₃வ்யாந் பே₄ாக்₃ஸத்தமாந் ।
வித₃த₄ாத்யமரஸ்ரேஷ்ட₂ஸ்தவ ப₃ாஹுப₃லார்ஜிதாந் ॥ 41
- அகாமாம் காமயாநஸ்ய ஸரீரமுபதப்யதே ।
இச்ச₂ந்தீம் காமயாநஸ்ய ப்ரீதிர்ப₄வதி ஸோப₄நா ॥ 42
- ஏவமுத்தஸ்து ராக்ஷஸ்யா ஸமுத்தக்ஷிப்தஸ்ததோ ப₃லீ ।
ப்ரஹஸந் மேக₃ஸங்காஸோ ராக்ஷஸ: ஸ ந்யவர்த்த ॥ 43
- ப்ரஸ்தி₂த: ஸ த₃ஸக்₃ரீவ: கம்பயந்நிவ மேதி₃நீம் ।
ஜ்வலத்₃ப₄ாஸ்கரவர்ணாப₄ம் ப்ரவிவேஸ நிவேஸநம் ॥ 44
- தே₃வக₃ந்த₄ர்வகந்யாஸ்ச நாக₃கந்யாஸ்ச ஸர்வத: ।
பரிவார்ய த₃ஸக்₃ரீவம் விவிஸுஸ்தத்₃க்₃ருஹோத்தமம் ॥ 45
- ஸ மைதி₂லீம் த₄ர்மபராமவஸ்தி₂தாம்
ப்ரவேபமாநாம் பரிப₄ர்த்ஸ்ய ராவண: ।
விஹாய ஸீதாம் மத₃நேந மோஹித:
ஸ்வமேவ வேஸ்ம ப்ரவிவேஸ ப₄ாஸ்வரம் ॥ 46

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
ஸுந்த₃ரகாண்டே₃ த்₃வாவிம்ஸஸ்ஸர்க: (22) ॥

த்ரயோவிம்ஸஸ்ஸர்க:

ராக்ஷஸீப்ரேரணம்

- இத்யுக்த்வா மைதி₂லீம் ராஜா ராவண: ஸத்ருராவண: ।
ஸந்தி₃ஸ்ய ச தத: ஸர்வா ராக்ஷஸீர்நிர்ஜக₃ாம ஹ ॥ 1
- நிஷ்க்ராந்தே ராக்ஷஸேந்த்₃ரே து புநரந்த:புரம் க₃தே ।
ராக்ஷஸ்யோ பீ₄மருபாஸ்தா: ஸீதாம் ஸமபி₄து₃த்₃ருவு: ॥ 2
- தத: ஸீதாமுபாக₃ம்ய ராக்ஷஸ்ய: க்ரோத₄மூர்சி₂தா: ।
பரம் பருஷ்யா வாசா வைதே₃ஹீமித₃மப்₃ருவந் ॥ 3
- பௌஸ்த்யஸ்ய வரிஷ்ட₂ஸ்ய ராவணஸ்ய மஹாத்மந: ।
த₃ஸக்₃ரீவஸ்ய ப₄ார்யாத்வம் ஸீதே ந ப₃ாஹுமந்யஸே ॥ 4
- ததஸ்த்வேகஜடா நாம ராக்ஷஸீ வாக்யமப்₃ரவீத் ।
ஆமந்தர்ய க்ரோத₄தாம்ராக்ஷீ ஸீதாம் கரதலோத₃ரீம் ॥ 5
- ப்ரஜாபதீநாம் ஷண்ணாம் து சதுர்தே₂ய: ப்ரஜாபதி: ।
மாநஸோ ப்₃ரஹ்மண: புத்ர: புலஸ்த்ய இதி விஸ்ருத: ॥ 6

'மன்னா! என்னுடன் உல்லாசமாக இருங்கள். ஒளி இழந்த, விருப்பமில்லாத, மானுட மங்கையான இந்த சீதையால் உங்களுக்கு என்ன பிரயோஜனம்? (40)

மாமன்னனே! உங்களுடைய புஜபலத்தால் சம்பாதிக்கப்பட்ட திவ்வியமான உத்தம போகங்களை அனுபவிக்க வேண்டுமென்று பிரும்மதேவன் இவள் தலையில் எழுதவில்லை என்பது நிச்சயம். (41)

தன்னிடத்தில் பிரியம் கொள்ளாதவளை விரும்பி வருத்துகிறவனுடைய தேகம் தாபத்தை அடையும்; தன்னிடத்தில் ஆசையுள்ளவளை விரும்பினால் நிறையத் திருப்தி உண்டாகும்.' (42)

இவ்வாறு ராட்சஸியால் சொல்லப்பட்டதும், இறுக ஆலிங்கனம் செய்து கொள்ளப்பட்ட, பலசாலியான, கருமேகம் போன்றவனுமான அவன், இகழ்ச்சியாகச் சிரித்துக் கொண்டே திரும்பிச் சென்றான். (43)

பூமி அதிரும்படி (பாதங்களைப் பதித்துக் கொண்டு) புறப்பட்டுச் சென்ற இராவணன், சூரியன் போல் நன்றாகப் பிரகாசிக்கும் மானிகையில் புகுந்தான். (44)

தேவ-கந்தர்வ-நாக கன்னிகைகள் நாற்புறங்களிலும் அவனைச் சூழ்ந்து கொண்டு, உயர்ந்ததான அந்த மானிகைக்குள் பிரவேசித்தார்கள். (45)

பதிவிரதா தர்மத்தைக் காப்பாற்றுவதிலேயே நோக்கமுள்ளவளும் பயத்தால் நடுங்குபவளுமான சீதையை இவ்வாறு மிரட்டிவிட்டு, காமத்தால் மனம் மயங்கிய அந்த இராவணன், பேரொளி வீசிக்கொண்டிருந்த தன்னுடைய மானிகையில் பிரவேசித்தான். (46)

ஆதிகாவ்யமான ஸ்ரீமத் இராமாயணம்

சுந்தரகாண்டத்தில் இருபத்திரண்டாம் ஸர்க்கம் நிறைவடைந்தது (22).

ஸர்க்கம் 23

அரக்கிகள் தூண்டுதல்

விரோதிகளை கதறச் செய்யும் அரசனான இராவணன், சீதையிடம் இவ்வாறு மிரட்டலாகச் சொல்லி, எல்லா ராட்சஸிகளுக்கும் உத்தரவிட்டு விட்டு வெளியேறினான். (1)

ராட்சஸ மன்னன் புறப்பட்டுச் சென்று, அந்தப்புரத்துக்குள் நுழைந்தவுடன், பயங்கரமான உருவம் கொண்ட அந்த அரக்கிகள் சீதையைச் சூழ்ந்து கொண்டு துன்புறுத்தினார்கள். (2)

உடனே, சீதையின் அருகில் சென்று, கோபத்தால் நிலைதடுமாறிய அரக்கிகள் மிகவும் கடுமையான வார்த்தைகளால் பின்வருமாறு சொன்னார்கள். (3)

'புலஸ்த்ய வமிசத்தில் தோன்றிய உத்தமனும், மகாத்மாவும் பத்துத் தலைகளைக் கொண்டவனுமான இராவணனுடைய மனைவியாக இருப்பதை நீ பெரிதாக எண்ணவில்லையே?' (4)

அப்போது சினத்தால் சிவந்த கண்களைக் கொண்ட ஏகஜடை என்ற அரக்கி, கைப்பிடி அளவேயான இடையையுடைய சீதையைக் கூப்பிட்டுச் சொன்னாள். (5)

ஆறுபிரஜாபதிகளுள் நான்காவது பிரஜாபதி, பிரும்மாவின் மானஸ புத்திரர், புலஸ்தியர் என்று பெயருடையவர். (6)

- புலஸ்த்யஸ்ய து தேஜஸ்வீ மஹர்ஷிர்மாநஸ: ஸுத: ।
நாம்நா ஸ விஸ்ரவா நாம ப்ரஜாபதிஸமப்ரப₄: ॥ 7
- தஸ்ய புத்ரோ விஸாலாக்ஷி ராவண: ஸத்ருராவண: ।
தஸ்ய த்வம் ராக்ஷஸேந்த்₃ரஸ்ய ப₄ார்யா ப₄விதுமர்ஹஸி ।
மயோக்தம் சாருஸர்வாங்கி₃ வாக்யம் கிம் நாநுமந்யஸே ॥ 8
- ததோ ஹரிஜடா நாம ராக்ஷஸீ வாக்யமப்₃ரவீத் ।
விவர்த்ய நயநே கோபாந்மார்ஜாரஸத்₃ருஸேக்ஷணா ॥ 9
- யேந தே₃வாஸ்த்ரயஸ்த்ரிம்ஸத்₃தே₃வராஜஸ்ச நிர்ஜிதா: ।
தஸ்ய த்வம் ராக்ஷஸேந்த்₃ரஸ்ய ப₄ார்யா ப₄விதுமர்ஹஸி ॥ 10
- ததஸ்து ப்ரக₄ஸா நாம ராக்ஷஸீ க்ரோத₄மூர்ச்சி₂தா ।
ப₄ர்த்ஸயந்தீ தத₃ா கே₄ரமித₃ம் வசநமப்₃ரவீத் ॥ 11
- வீர்யோத்ஸிக்தஸ்ய ஸூரஸ்ய ஸங்க்₃ராமேஷ்வநிவர்திந: ।
ப₃லிநோ வீர்யயுக்தஸ்ய ப₄ார்யாத்வம் கிம் ந லப்ஸ்யஸே ॥ 12
- ப்ரியாம் ப₃ஹுமதாம் ப₄ார்யாம் த்யக்த்வா ராஜா மஹாப₃ல: ।
ஸர்வாஸாம் ச மஹாப₄ாக₃ாம் த்வாமுபைஷ்யதி ராவண: ॥ 13
- ஸம்ருத்₃த₄ம் ஸ்த்ரீஸஹஸ்ரேண நாநாரத்நோபஸோபி₄தம் ।
அந்த:புரம் ஸமுத்ஸ்ருஜ்ய த்வாமுபைஷ்யதி ராவண: ॥ 14
- அந்யா து விகடா நாம ராக்ஷஸீ வாக்யமப்₃ரவீத் । 15
- அஸக்ருத்₃தே₃வதா யுத்₃தே₄ நாக₃க₃ந்த₄ர்வத₃ாநவா: ।
நிர்ஜிதா: ஸமரே யேந ஸ தே பார்ஸ்வமுபாக₃த: ॥ 16
- தஸ்ய ஸர்வஸம்ருத்₃த₄ஸ்ய ராவணஸ்ய மஹாத்மந: ।
கிமத்₃ய ராக்ஷஸேந்த்₃ரஸ்ய ப₄ார்யாத்வம் நேச்ச₂ஸே₅த₄மே ॥ 17
- ததஸ்து து₃ர்முகீ நாம ராக்ஷஸீ வாக்யமப்₃ரவீத் ।
யஸ்ய ஸூர்யோ ந தபதி பீ₄தோ யஸ்ய ச மாருத: ।
ந வாதி சாஸிதாபாங்கி₃ கிம் த்வம் தஸ்ய ந திஷ்ட₂ஸி ॥ 18
- புஷ்பவ்ருஷ்டிம் ச தரவோ முமுசர்யஸ்ய வை ப₄யாத் ॥
ஸைலாஸ்ச ஸுப்₄ரு: பானீயம் ஜலத₃ாஸ்ச யதே₃ச்ச₂தி ॥ 19
- தஸ்ய நைர்ருதராஜஸ்ய ராஜராஜஸ்ய ப₄ாமிநி ।
கிம் த்வம் ந குருஷே பு₃த்₃தி₄ம் ப₄ார்யார்தே₂ ராவணஸ்ய ஹி ॥ 20
- ஸாது₄ தே தத்த்வதோ தே₃வி கதி₂தம் ஸாது₄ ப₄ாமிநி ।
க்₃ருஹாண ஸுஸ்மிதே வாக்யமந்யத₂ா ந ப₄விஷ்யஸி ॥ 21

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
ஸுந்த₃ரகாண்டே₃ த்ரயோவிம்ஸஸ்ஸர்க்₃: (23) ॥

தேஜஸ்வியும் மாமுனிவருமான புலஸ்தியருடைய மானஸ புத்திரன் விச்ரவஸ் என்ற பெயர் கொண்டவர், பிரஜாபதி பிரும்மாவுக்குச் சமமானவர். (7)

நெடுந் தடங்கண்ணாளே! அவருடைய புதல்வன், சத்ருக்களை கதறச் செய்யும் இராவணன். அப்படிப்பட்ட (மேலான பரம்பரையில் வந்த) ராட்சஸ மன்னனுடைய மனைவியாகத் தகுந்தவள் நீ. சர்வாங்க சுந்தரியே! என்னால் சொல்லப்பட்ட அறிவுரையை ஏன் ஏற்கமாட்டேன் என்கிறாய்? (8)

பிறகு, பூனைக் கண்ணாளான ஹரிஜடை என்ற ராட்சஸி, கோபத்தால் கண்களை உருட்டி, 'எவனால் முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களும் தேவராஜனும் வெல்லப் பட்டார்களோ, அந்த ராட்சஸ மன்னனுக்கு நீ மனைவியாகக் கடவாய்' என்று கூறினாள். (9,10)

பின்னர், கோபத்தால் மனம் தடுமாறி பிரகஸை என்ற ராட்சஸி, சீதையை அதட்டியவாறே, கொடிய இவ்வார்த்தைகளைக் கூறினாள். (11)

வீரத்தால் கர்வம் கொண்டவன்; சூரன்; யுத்தத்தில் புறமுதுகிடாதவன்; பலத்திலும் வீரயத்திலும் நிகரற்றவன் - இப்படிப்பட்டவனுடைய மனைவியாக இருப்பதை நீ ஏன் விரும்ப மறுக்கிறாய்? (12)

மிகவும் பிரியமானவளும் மரியாதை உள்ளவளுமான மனைவி மண்டோதரியையும் விட்டு விட்டு, மகாபலசாலியான இராவணன், எல்லாரைக் காட்டிலும் பாக்கியம் பெற்றவளான உன்னை நேசிக்கிறான். (13)

ஆயிரக்கணக்கான மகளிர் நிறைந்ததும், பல்வகை ரத்தினங்களால் ஒளிவீசுவதுமான அந்தப்புரத்தைத் துறந்து, இராவணன் உன்னை அடையப் போகிறான். (இவ்வாறு அவன் உன்னை நேசிப்பது, உனக்கு எவ்வளவு பெரிய கௌரவம்?) (14)

விகடை என்ற மற்றொரு அரக்கி சொன்னாள். (15)

'பல தடவை, யுத்தத்தில், தேவர்களும், நாக-கந்தர்வ-தானவர்களும் எவரால் ஜயிக்கப்பட்டார்களோ, அதே அவர் உன்னை அண்டி வந்துள்ளார். (16)

அற்பப் பெண்ணே! எல்லாவித ஐசுவரியங்களும் உடையவனும் மகாத்மாவும் ராட்சஸ மன்னனுமான ராவணனுடைய பார்வையாக இருப்பதை நீ ஏன் விரும்பவில்லை?' (17)

பிறகு, துர்முகி என்ற பெயருடைய ராட்சஸி சொன்னாள், 'அழகிய கடைக்கண்ணாளே! எவனிடம் பயந்து கொண்டு, சூரியன், சுகமான அளவுக்கு மட்டுமே உஷ்ணம் கொடுக்கிறானோ, வாயுவும் பேய்க்காற்றாக வீசுவதில்லையோ அப்படிப்பட்டவனை நீ ஏன் மதிக்கவில்லை? (18)

அழகிய புருவத்தாளே! எவனிடம் உள்ள அச்சத்தால், (அவன் விரும்பிய போதெல்லாம்) மரங்கள் புஷ்பங்களை உதிர்க்கின்றனவோ; பர்வதங்களும் மேகங்களும் மழையைப் பொழிகின்றனவோ அப்படிப்பட்ட ராட்சஸ ராஜன், பேரரசன், ராவணனுடைய மனைவியாகி விடுவது என்ற முடிவை, நீ ஏன் எடுக்க மாட்டேனென்கிறாய்? (19,20)

தேவி! பெண்ணரசியே! உண்மையாக உனக்கு நலம் தரும் சொல் சொல்லப்பட்டது. அழகிய நகையாளே! இந்த அறிவுரையை ஏற்றுக்கொள். இல்லையென்றால், நீ உயிரோடு இருக்க மாட்டாய்.' (21)

ஆதிகாவ்யமான பூநீமத் இராமாயணம்

சுந்தரகாண்டத்தில் இருபத்துமூன்றாம் ஸர்க்கம் நிறைவடைந்தது (23).

சதுர்விம்ஸஸர்க்கு:

ராசுஷஸீ தர்ஜநம்

- தத: ஸீதாம் ஸமஸ்தாஸ்தா ராசுஷஸ்யோ விக்ருதாநநா: ।
பருஷம் பருஷா நார்ய ஊசஸ்தாம் வாக்யமப்ரியம் ॥ 1
- கிம் த்வமந்த:புரே ஸீதே ஸர்வபூதமநோஹரே ।
மஹார்ஹஸ்யநோபேதே ந வாஸமநுமந்யஸே ॥ 2
- மாநுஷீ மாநுஷஸ்யைவ பார்யாத்வம் பஹு மந்யஸே ।
ப்ரத்யாஹர மநோ ராமாந்ந த்வம் ஜாது பவிஷ்யஸி ॥ 3
- த்ரைலோக்யவஸுபேக்தாரம் ராவணம் ராசுஷஸேஸ்வரம் ।
பர்தாரமுபஸங்க்யம்ய விஹரஸ்வ யதாஸுக்யம் ॥ 4
- மாநுஷீ மாநுஷம் தம் து ராமமிச்சஸி ஸோபநே ।
ராஜ்யாத்ப்ரஷ்டமஸித்ததார்த்தம் விக்லவம் த்வமநிந்திதே ॥ 5
- ராசுஷஸீநாம் வச: ஸ்ருத்வா ஸீதா பத்மநிபேக்ஷணா ।
நேத்ராப்யாமஸ்ருபூர்ணாப்யாமித்யம் வசநமப்ரவீத் ॥ 6
- யதித்யம் லோகவித்விஷ்டமுதாஹரதஸங்க்யதா: ।
நைதந்மநஸி வாக்யம் மே கில்பிஷம் ப்ரதிபாதி வ: ॥ 7
- ந மாநுஷீ ராசுஷஸ்ய பார்யா பவிதுமர்ஹதி ।
காமம் கதாத்யத மாம் ஸர்வா ந கரிஷ்யாமி வோ வச: ॥ 8
- தீநோ வா ராஜ்யஹீநோ வா யோ மே பர்தா ஸ மே குரு: ।
தம் நித்யமநுரக்தாஸ்மி யதா ஸூர்யம் ஸுவர்சலா ॥ 9
- யதா ஸசீ மஹாபாக்யா ஸக்ரம் ஸமுபதிஷ்டதி ।
அருந்ததீ வஸிஷ்டம் ச ரோஹிணீ ஸஸிநம் யதா ॥ 10
- லோபாமுத்ரயதா க்யஸ்த்யம் ஸுகந்யா ச்யவநம் யதா ।
ஸாவித்ரீ ஸத்யவந்தம் ச கபிலம் ஸ்ரீமதீ யதா ॥ 11
- ஸௌத்யாஸம் மத்யந்தீவ கேஸரிநீ ஸக்யம் யதா ।
நைஷதம் த்யந்தீவ பைமீ பதிமநுவ்ரதா ।
ததாஹமிக்ஷவாகுவரம் ராமம் பதிமநுவ்ரதா ॥ 12
- ஸீதாயா வசநம் ஸ்ருத்வா ராசுஷஸ்ய: க்ரோதமூர்ச்சிதா: ।
பர்தஸ்யந்தி ஸம் பருஷைர்வாக்யை ராவணசோதிதா: ॥ 13
- அவலீந: ஸ நிர்வாக்யோ ஹநுமாந் ஸிம்ஸபாத்ருமே ।
ஸீதாம் ஸந்தர்ஜயந்தீஸ்தா ராசுஷஸீர்ஸ்ருணோத் கபி: ॥ 14
- தாமபிக்ரம்ய ஸம்க்ருத்ததா வேபமாநாம் ஸமந்தத: ।
ப்ருஸம் ஸம்லிலிஹூர்தீப்தாந் ப்ரலம்பாந் தஸநச்சதாந் ॥ 15

ஸர்க்கம் 24
அரக்கிகள் பயமுறுத்தல்

பிறகு, காணச் சகியாத முகம் படைத்த அந்த ராட்சஸிகள் எல்லாரும் பிரியமில்லாத கடுமையான சொற்களை வைதேகியிடம் சொன்னார்கள். (1)

'சீதே! எல்லாப் பிராணிகளின் மனத்தைக் கவர்வதும் உயர்ந்த படுக்கைகள் கொண்டதுமான அந்தப்புரத்தில் வசிப்பதை நீ ஏன் ஏற்க மறுக்கிறாய்? (2)

நீ மானுடப் பெண்; அதனால், ஒரு மானுடனுக்கு மனைவியாக இருப்பதையே பெருமையாக எண்ணுகிறாய். இராமனிடமிருந்து உன் மனத்தைத் திருப்பு. இனி ஒருபோதும் நீ இராமனுக்கு மனைவியாக இருக்கப் போவதில்லை. (3)

மூவுலகச் செல்வங்களை அனுபவிப்பவனும், அரக்கர் மன்னனுமான இராவணனைக் கணவனாக ஏற்று இஷ்டம்போல் திரிந்து மகிழ்வாய். (4)

அழகியவளே! நாட்டிலிருந்து துரத்தப்பட்டவனும், நம்பிக்கை இழந்தவனும் ஆண்மையற்றவனுமான மானுடன் ராமனையே, மானுடப் பெண்ணான நீ விரும்புகிறாய்' (5)

தாமரை போல் ஒளிவீசும் கண்களைக் கொண்ட சீதை ராட்சஸர்களின் சொற்களைக் கேட்டு கண்களில் நீர்வழிய இவ்வாறு கூறினாள். (6)

'நீங்களெல்லாரும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து சொல்லும் இந்தச் சொற்கள், உலக நடைமுறைக்கு எதிரானது. இது என் மனத்துக்குப் பிடிக்காதது என்று உங்களுக்கு ஏன் தோன்றவில்லை?(7)

மானுடப் பெண், அரக்கனுக்கு மனைவியாக முடியாது. எல்லாரும் உங்கள் இஷ்டம் போல், என்னைச் சாப்பிடுங்கள். என்ன நிகழ்ந்தாலும், உங்கள் பேச்சை நான் கேட்கப் போவதில்லை. (8)

என்னுடைய கணவர், எளியவராக இருந்தாலும், அரசாட்சி இல்லாதவராக இருந்தாலும் அவரே என் மதிப்புக்கு உரியவர். எப்போதும் சூரியனைத் தொடரும் சுவர்ச்சலை போல, நான் அவரிடம் ஈடுபட்டுள்ளேன். (9)

பெரும் பாக்கியசாலியான சசிதேவி, இந்திரனையும்; அருந்ததி, வசிஷ்டரையும்; ரோகிணி சந்திரனையும், லோபாமுத்ரா அகஸ்தியரையும்; சுகன்யா சியவனரையும்; சாவித்திரி சத்தியவானையும்; ஸ்ரீமதி கபிலரையும்; மதயந்தி ஸௌதாஸரையும்; கேசினீ சகரனையும்; பீமபுத்ரியான தமயந்தி நைஷதனையும் (நளன்) எவ்வாறு பின்பற்றுகிறார்களோ, அவ்வாறே நானும், இக்ஷ்வாகு குலத்திற் சிறந்தவரான இராமனைக் கணவனாக அடைந்து, அவரைப் பின்தொடர்ந்து நடக்கிறேன்.' (10-12)

சீதையின் சொற்களைக் கேட்டு, ராவணனால் தூண்டப்பட்டவர்களும் கோபத்தால் மயங்கியவர்களுமான ராட்சஸிகள், கடுமையான சொற்களால் அவரை அதட்டினார்கள். (13)

சிம்சுமா மரத்தில் மறைந்திருந்த அனுமான், அரக்கிகள் சீதையை மிகவும் மிரட்டிப் பேசுவதைக் கேட்டு வாயடைத்துப் போனார். (14)

கோபம் கொண்ட அவர்கள், சீதையைச் சூழ்ந்து கொண்டு, உடல் நடுங்க, நெருப்புக் கொழுந்து போல் செக்கச் சிவந்து தொங்கிக் கொண்டிருக்கும் உதடுகளை நக்கிக் கொண்டார்கள். (15)

- ஊசுஸ்ச பரமக்ருத்த₄ா: ப்ரக்₃ருஹ்யாஸு பரஸ்வத₄ாந் ।
நேயமர்ஹதி ப₄ர்தாரம் ராவணம் ராக்ஷஸாதி₄பம் ॥ 16
- ஸம்ப₄ர்த்ஸ்யமாநா பீ₄மாபீ₄ ராக்ஷஸீபி₄ர்வராநநா ।
ஸா ப₃ாஷ்பமபமார்ஜந்தீ ஸிம்ஸபாம் தாமுபாக₃மத் ॥ 17
- ததஸ்தாம் ஸிம்ஸபாம் ஸீதா ராக்ஷஸீபி₄: ஸமாவ்ருதா ।
அபி₄க₃ம்ய விஸாலாக்ஷீ தஸ்தெ₂ள ஸோகபரிப்லுதா ॥ 18
- தாம் க்ருஸாம் தீ₃நவத₃நாம் மலிநாம்ப₃ரத₄ாரிணீம் ।
ப₄ர்த்ஸயாம்சக்ரிரே ஸீதாம் ராக்ஷஸ்யஸ்தாம் ஸமந்தத: ॥ 19
- ததஸ்தாம் விநதா நாம ராக்ஷஸீ பீ₄மத₃ர்ஸநா ।
அப்₃ரவீத் குபிதாகாரா கராலா நிர்ணதோத₃ரீ ॥ 20
- ஸீதே பர்யாப்தமேதாவத்₃ப₄ர்த்து: ஸ்நேஹோ நித₃ர்ஸித: ॥ 21
- ஸர்வத்ராதிக்குதம் ப₄த்₃ரே வ்யஸநாயோபகல்பதே ।
பரிதுஷ்டாஸ்மி ப₄த்₃ரம் தே மாநுஷஸ்தே க்ருதோ விதி₄: ॥ 22
- மமாபி து வச: பத்₂யம் ப்₃ருவந்த்யா: குரு மைதி₂லி ।
ராவணம் ப₄ஜ ப₄ர்தாரம் ப₄ர்தாரம் ஸர்வரக்ஷஸாம் ॥ 23
- விக்ராந்தம் ரூபவந்தம் ச ஸுரேஸமிவ வாஸவம் ।
த₃க்ஷிணம் த்யாக₃ஸீலம் ச ஸர்வஸ்ய ப்ரியத₃ர்ஸநம் ॥ 24
- மாநுஷம் க்ருபணம் ராமம் த்யக்த்வா ராவணமாஸ்ரய ।
தி₃வ்யாங்க₃ராக₃ா வைதே₃ஹீ தி₃வ்யாப₄ரணபூ₄ஷிதா ॥ 25
- அத்₃ய ப்ரப்₄ருதி ஸர்வேஷாம் லோகாநாமீஸ்வரீ ப₄வ ।
அக்₃நே: ஸ்வாஹா யத₂ா தே₃வீ ஸசீவேந்த்₃ரஸ்ய ஸோப₄நே ॥ 26
- கிம் தே ராமேண வைதே₃ஹி க்ருபணேந க₃தாயுஷா ।
ஏதது₃க்தம் ச மே வாக்யம் யதி₃ த்வம் ந கரிஷ்யஸி ॥ 27
- அஸ்மிந் முஹூர்த்தே ஸர்வாஸ்த்வாம் ப₄க்ஷயிஷ்யாமஹே வயம் ।
அந்யா து விகடா நாம லம்ப₃மாநபயோத₄ரா ॥ 28
- அப்₃ரவீத் குபிதா ஸீதாம் முஷ்டிமுத்₃யம்ய க₃ர்ஜதீ ।
ப₃ஹூந்யப்ரியரூபாணி வசநாநி ஸுது₃ர்மதே ॥ 29
- அநுக்ரோஸாந்ம்ருது₃த்வாச்ச ஸோட₄ாநி தவ மைதி₂லி ।
ந ச ந: குருஷே வாக்யம் ஹிதம் காலபுரஸ்ஸரம் ॥ 30
- ஆநீதாஸி ஸமுத்₃ரஸ்ய பாரமந்யைர்து₃ராஸத₃ம் ।
ராவணாந்த:புரம் கே₄ாரம் ப்ரவிஷ்டா சாஸி மைதி₂லி ॥ 31

விரைவாகக் கோடாலிகளை எடுத்துக் கொண்டு வந்து கூறினார்கள். 'ராட்சஸ மன்னனான இராவணனைக் கணவனாக அடையத் தகுதியில்லாதவள், இவள்'. (16)

பயங்கரமான ராட்சஸிகளால் இவ்வாறு பயமுறுத்தப்பட்ட சீதை, கண்ணீரைத் துடைத்துக் கொண்டு, அந்த (அனுமான் உட்கார்ந்திருந்த) சிம்சுபா மரத்தின் அருகே சென்றாள். (17)

அரக்கிகளால் சூழப்பட்ட சீதை, அந்த சிம்சுமா மரத்தினடியில் சோகத்தில் மூழ்கியவராய் அமர்ந்தாள். (18)

உடல் மெலிந்திருப்பவரும், கவலை தோய்ந்த முகத்தோடிருப்பவரும், அழுக்கடைந்த ஆடையை அணிந்திருப்பவருமான சீதையை நாற்புறமும் சூழ்ந்து கொண்டு (ராட்சஸிகள்) பயமுறுத்தினார்கள். (19)

அப்போது, கோபமே வடிவெடுத்து வந்தாற் போன்றவளும், அச்சம் தருபவளும் பெரிய வயிற்றை உடையவளும், பயங்கரமான தோற்றமுமுடைய விநதை என்ற ராட்சஸி கூறினாள். (20)

'சீதே! இவ்வளவு போதும்! உன் கணவரிடம் உனக்குள்ள பேரன்பை நன்றாகக் காட்டி விட்டாய். (21)

மங்களமானவளே! எந்த விஷயத்திலும் மிகை என்பது, துயரத்தில் தான் கொண்டு போய்விடும்! இதுவரையில் மனித ஜாதிக்குரிய சட்டதிட்டங்களுக்கு ஏற்ப நடந்து காட்டினாய் என்பதைக் குறித்து நான் சந்தோஷப்படுகிறேன். நீ வாழ்க! (22)

மைதிலி! உன் நன்மைக்காக என்னால் சொல்லப்படும் அறிவுரையைக் கேட்டு அதன்படி நட. எல்லா ராட்சஸர்களையும் நிர்வகித்துக் கொண்டிருக்கும் இராவணனை பர்த்தாவாக ஏற்றுக் கொள். (23)

பராக்கிரமம் உடையவர்; அழகிய தோற்றமுடையவர்; தேவர்களின் மன்னரான இந்திரன் போன்றவர்; காரியங்களைச் செய்வதில் சமர்த்தர்; தியாக சீலர்; எல்லாரும் பார்த்து மகிழ்க் கூடியவர், அவர். (24)

(எனவே), நலிந்து போய்விட்ட மானுடன் இராமனைத் துறந்துவிட்டு, ராவணனை ஏற்றுக்கொள். உயர்ந்த உடற்பூச்சுக்களைப் பூசிக் கொண்டு, திவ்வியமான அணிகலன்களை அணிந்து கொண்டு, இப்போது முதல் எல்லா உலகங்களுக்கும் தலைவியாக ஆவாய். அக்னி பத்னியான ஸ்வாஹா போலவும், இந்திர மகிஷியான சசீதேவி போலவும் (பெருமையோடு) வாழலாம். (25,26)

இராமன் ஒரு மானுடன்; வாழ்நாள் முடிந்து போனவன். (அப்படிப்பட்டவனை இன்னும் ஏன் நீ நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறாய்?) வைதேகி, அவனால் உனக்கு என்ன லாபம்?

இப்படி, நான் சொன்னபடி நீ நடக்காவிட்டால், நாங்களெல்லாரும் இப்போதே உன்னைத் தின்றுவிடுவோம்.'

தொங்கிக் கொண்டிருக்கும் மார்பகங்களைக் கொண்டவளும், கோபம் கொண்டவளுமான விகடா என்றொருத்தி, முட்டியைத் தூக்கிக் காட்டி கர்ஜிக்கும் குரலில் சொன்னாள்.

'கெட்ட புத்தியுடையவளே! மைதிலி! நீ இதுவரை சொன்ன பிரியமில்லாத வார்த்தைகள், உன்னிடம் உள்ள அன்பினாலும் எங்களுடைய மிருதுவான தன்மையினாலும் பொறுத்துக் கொள்ளப்பட்டன. தற்போதைய உன் நிலைக்குத் தகுந்த, உனக்கு நன்மை தரக்கூடிய எங்கள் அறிவுரைப்படி நடக்க மாட்டேனென்கிறாயே? (27-30)

சமுத்திரத்தைக் கடந்து கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறாய். மைதிலி! மற்றவர்களால் நெருங்க முடியாத கட்டுக்காவல் மிகுந்த இராவணனுடைய அந்தப்புரத்திற்குள்ளும் வந்துவிட்டாய். (31)

- ராவணஸ்ய க்ருஹே ருத்த₄ாமஸ்மாபி₄ஸ்து ஸுரக்ஷிதாம் ।
ந த்வாம் ஸக்த: பரித்ராதுமபி ஸாக்ஷாத் புரந்த₃ர: ॥ 32
- குருஷ்வ ஹிதவாதி₃ந்யா வசநம் மம மைதி₂லி ।
அலமஸ்ருப்ரபாதேந த்யஜு ஸோகமநர்த₂கம் ॥ 33
- ப₄ஜ ப்ரீதீம் ப்ரஹர்ஷம் ச த்யஜைதாம் நித்யதை₃ந்யதாம் ।
ஸீதே ராக்ஷஸராஜேந ஸஹ க்ரீட₃ யத₂ாஸுக₂ம் ॥ 34
- ஜாநாஸி ஹி யத₂ா பீ₄ரு ஸ்த்ரீணாம் யௌவநமத்₄ருவம் ।
யாவந்ந தே வ்யதிக்ராமேத் தாவத் ஸுக₂மவாப்நுஹி ॥ 35
- உத்₃யாநாநி ச ரம்யாணி பர்வதோபவநாநி ச ।
ஸஹ ராக்ஷஸராஜேந சர த்வம் மதி₃ரேக்ஷணே ॥ 36
- ஸ்த்ரீஸஹஸ்ராணி தே ஸப்த வஸே ஸ்த₂ாஸ்யந்தி ஸுந்த₃ரி ।
ராவணம் ப₄ஜ ப₄ர்தாரம் ப₄ர்தாரம் ஸர்வரக்ஷஸாம் ॥ 37
- உத்பாட்ய வா தே ஹ்ருத₃யம் ப₄க்ஷயிஷ்யாமி மைதி₂லி ।
யதி₃ மே வ்யாஹ்ருதம் வாக்யம் ந யத₂ாவத் கரிஷ்யஸி ॥ 38
- ததஸ்சண்டே₃ாத₃ரீ நாம ராக்ஷஸீ க்ரோத₄மூர்ச்சி₂தா ।
ப₄ராமயந்தீ மஹச்சு₂லமித₃ம் வசநமப்₃ரவீத் ॥ 39
- இமாம் ஹரிணலோலாக்ஷீம் த்ரானோத்கம்பிபயோத₄ராம் ।
ராவணேந ஹ்ருதாம் த்₃ருஷ்ட்வா தெ₃ளஹ்ருதே₃ா மே மஹாநபூ₄த் ॥ 40
- யக்ருத்ப்லஹமதே₂ாத்பீட₃ம் ஹ்ருத₃யம் ச ஸப₃ந்த₄நம் ।
அந்த்ராண்யபி தத₂ா ஸீர்ஷம் க₂ாதே₃யமிதி மே மதி: ॥ 41
- ததஸ்து ப்ரக₄ஸா நாம ராக்ஷஸீ வாக்யமப்₃ரவீத் ।
கண்ட₂மஸ்யா ந்ருஸம்ஸாயா: பீட₃யாம கிமாஸ்யதே ॥ 42
- நிவேத்₃யதாம் ததோ ராஜ்ஞே மாநுஷீ ஸா ம்ருதேதி ஹ ।
நாத்ர கஸ்சந ஸந்தே₃ஹ: க₂ாத₃தேதி ஸ வக்ஷயதி ॥ 43
- ததஸ்த்வஜாமுகீ₂ நாம ராக்ஷஸீ வாக்யமப்₃ரவீத் ।
விஸஸ்யேமாம் தத: ஸர்வா: ஸமாந் குருத பிண்ட₃காந் ॥ 44
- விப₄ஜாம தத: ஸர்வா விவாதே₃ா மே ந ரோசதே ।
பேயமானீயதாம் க்ஷிப்ரம் லேஹ்யமுச்சாவசம் ப₃ஹு ॥ 45
- தத: ஸூர்பணக₂ா நாம ராக்ஷஸீ வாக்யமப்₃ரவீத் ।
அஜாமுக₂யா யது₃க்தம் ஹி ததே₃வ மம ரோசதே ॥ 46
- ஸுரா சாநீயதாம் க்ஷிப்ரம் ஸர்வஸோகவிநாஸிரீ ।
மாநுஷம் மாம்ஸமாஸ்வாத்₃ய ந்ருத்யாமோ₅த₂ நிகும்பி₄லாம் ॥ 47

இராவணனுடைய வீட்டில் அடைத்து வைக்கப்பட்டிருப்பவளும், எங்களால் வெகு கவனமாகக் காவல் காக்கப்படுகிறவளுமான உன்னை, சாட்சாத் இந்திரன் கூடக் காப்பாற்ற முடியாது! (32)

மைதிலி, உன் நலனைப் பேசுகிற என் வார்த்தையைக் கேள்; கண்ணீர் சொரிவதை நிறுத்து; பயனில்லாத சோகத்தை விட்டுவிடு. (33)

சீதே, திருப்தியாகவும் மகிழ்ச்சியாகவும் இரு; எப்போதும் அழுது கொண்டிருப்பதை நிறுத்து. ராட்சஸ மன்னனுடன் வேண்டிய மட்டும் இன்பத்தை அனுபவி. (34)

அச்சம் கொண்டவளே! பெண்களுக்கு யௌவனம் என்பது நிலையற்றது என்பதை நீ அறியாயோ? அதனால், உன் யௌவனம் கழிவதற்குள்ளாக எல்லாச் சுகபோகங்களையும் அனுபவித்து விடு. (35)

மயக்கும் கண்ணுடையவளே! அழகான பூஞ்சோலைகளிலும் மலைத் தோட்டங்களிலும் இராவணனோடு உலவி வா. (36)

ஏழாயிரம் பெண்மணிகள் உன் அதிகாரத்தின்கீழ் இருப்பார்கள். சுந்தரி, எல்லா ராட்சஸர்களையும் தாங்குபவனான இராவணனைக் கணவனாக ஏற்றுக் கொள். (37)

என்னால் சொல்லப்பட்டபடி நீ நடக்காவிட்டால், மைதிலி, உன் நெஞ்சத்தைப் பிளந்து தின்று விடுவோம்'. (38)

பின்னர், கோபத்தால் மதியிழந்த சண்டோதரி என்னும் அரக்கி, பெரிய சூலத்தைச் சுழற்றிக் கொண்டு இவ்வாறு கூறினாள். (39)

'இராவணனால் அபகரித்துக் கொண்டு வரப்பட்டவளும், மான் போல் சஞ்சலமான கண்களும், பயத்தால் நடுங்கும் மார்பகங்களையும் உடைய இவளைக் கண்டபோதே, எனக்கு கருவுற்றிருக்கும் பெண்களுக்கு உணவில் ஏற்படும் பேராசை (மசக்கை) உண்டாயிற்று. (40)

இவளுடைய (வயிற்றின் வலது பக்கத்திலுள்ள) யக்ருத், (என்ற மாமிச பிண்டத்தையும்), (மார்பின் இடது பக்கத்திலுள்ள) ப்லீஹம் (என்ற பசுமையான மாமிசத்தையும்), அதற்கு மேலேயுள்ள உத்பீடம் (என்ற மாமிசத்தையும்) நாடி நரம்புகளோடு இருதயத்தையும், உள்ளே இருக்கும் குடலையும், தலையையும் கடித்துத் தின்ன வேண்டுமென்ற எண்ணம் தோன்றியது.' (41)

பின்னர், பிரகஸை என்ற ராட்சஸி, 'வெறுக்கத்தக்க இவளுடைய கழுத்தைத் திருகுவோம். ஏன் சும்மா உட்கார்ந்திருக்கிறீர்கள்?' என்று சொன்னாள். (42)

'பிறகு மன்னனிடம் சென்று, அந்த மனிதப் பெண்மணி இறந்துவிட்டாள்' என்று சொல்வோம். அவர், 'தின்று தொலையுங்கள்' என்று உத்திரவு அளிப்பார் என்பதில் சந்தேகமில்லை. (43)

அப்போது, அஜாமுகி என்ற ராட்சஸி, 'இதிலென்ன வாத-விவாதம்? அது எனக்குச் சரியாகப்படவில்லை. இவளை வெட்டி, சமமான உருண்டைகளாகச் செய்து, நமக்குள் பங்கிட்டுக் கொள்வோம். சீக்கிரமாக, குடிப்பதற்கும், நக்குவதற்கும், கடித்துத் தின்பதற்கும் பலவகை பதார்த்தங்களைக் கொண்டு வாருங்கள்' என்றாள். (44.45)

உடனே, குர்ப்பனகை என்ற ராட்சஸி, 'அஜாமுகியால் சொல்லப்பட்ட வழிதான் நல்லது என்று எனக்குப் படுகிறது. (46)

எல்லாத் துயரத்தையும் போக்கும் கள்ளைக் கொண்டு வாருங்கள். உடனே, மாணுட மாமிசத்தை ருசித்துத் தின்று, நிகும்பிலையில் (இலங்கையின் மேற்கு வாசலில் உள்ள காளி கோவில் உள்ள பிரதேசம்) கூத்தாடுவோம்' என்றாள். (47)

ஏவம் ஸம்ப₄ர்த்ஸ்யமாநா ஸா ஸீதா ஸுரஸுதோபமா ।

ராக்ஷஸீபி₄: ஸுகே₄ராபி₄ர்-தை₄ர்யமுத்ஸ்ருஜ்ய ரோதி₃தி ॥

48

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
ஸுந்த₃ரகாண்டே₃ சதுர்விம்ஸஸ்ஸர்க₃: (24) ॥

பஞ்சவிம்ஸஸ்ஸர்க₃:

ஸீதாவிஷாத₃:

தத₂ா தாஸாம் வத₃ந்தீநாம் பருஷம் த₃ாருணம் ப₃ஹு ।

ராக்ஷஸீநாமஸௌம்யாநாம் ருரோத₃ ஜநகாத்மஜா ॥

1

ஏவமுக்தா து வைதே₃ஹீ ராக்ஷஸீபி₄ர்மநஸ்விநீ ।

உவாச பரமத்ரஸ்தா ப₃ாஷ்பக₃த்₃க₃த₃யா கி₃ரா ॥

2

ந மாநுஷீ ராக்ஷஸஸ்ய ப₄ார்யா ப₄விதுமர்ஹதி ।

காமம் க₂ாத₃த மாம் ஸர்வா ந கரிஷ்யாமி வோ வச: ॥

3

ஸா ராக்ஷஸீமத்₄யக₃தா ஸீதா ஸுரஸுதோபமா ।

ந ஸர்ம லேபே₄ து₃:க₂ார்தா ராவணேந ச தர்ஜிதா ॥

4

வேபதே ஸ்மாதி₄கம் ஸீதா விஸந்தீவாங்க₃மாத்மந: ।

வநே யூத₂பரிப்₄ரஷ்டா ம்ருகீ₃ கோகைரிவார்தி₃தா ॥

5

ஸா த்வஸோகஸ்ய விபுலாம் ஸாக₂மாலம்ப்₃ய புஷ்பிதாம் ।

சிந்தயாமாஸ ஸோகேந ப₄ர்தாரம் ப₄க்₃நமாநஸா ॥

6

ஸா ஸ்நாபயந்தீ விபுலௌ ஸ்தநௌ நேத்ரஜலஸ்ரவை: ।

சிந்தயந்தீ ந ஸோகஸ்ய தத₃ாந்தமதி₄க₃ச்ச₂தி ॥

7

ஸா வேபமாநா பதிதா ப்ரவாதே கத₃லீ யத₂ா ।

ராக்ஷஸீநாம் ப₄யத்ரஸ்தா விஷண்ணவத₃நாப₄வத் ॥

8

தஸ்யா: ஸா தீ₃ர்க₄விபுலா வேபந்த்யா ஸீதயா தத₃ா ।

த₃த்₃ருஸே கம்பிநீ வேணீ வ்யாலீவ பரிஸர்பதீ ॥

9

ஸா நிஸ்ப்ஸ்வஸந்தீ து₃:க₂ார்தா ஸோகோபஹதசேதநா ।

ஆர்தா வ்யஸ்ருஜத₃ஸ்ருணி மைதி₂லீ விலலாப ஹ ॥

10

ஹா ராமேதி ச து₃:க₂ார்தா ஹா புநர்லக்ஷ்மணேதி ச ।

ஹா ஸ்வஸ்ரு மம கௌஸல்யே ஹா ஸுமித்ரேதி ப₄ாமிநீ ॥

11

லோகப்ரவாத₃: ஸத்யோ₄யம் பண்டி₃தை: ஸமுத₃ாஹ்ருத: ।

அகாலே து₃ர்லபே₄ா ம்ருத்யு: ஸ்த்ரியா வா புருஷஸ்ய வா ॥

12

யத்ராஹமேவம் க்ருராபி: ராக்ஷஸீபி₄ரிஹார்தி₃தா ।

ஜீவாமி ஹீநா ராமேண முஹூர்தமபி து₃:கி₂தா ॥

13

தேவமகள் போன்ற சீதை, மகாபயங்கரமான ராட்சஸிகளால் மிகவும் கொடுமையாகப் பயமுறுத்தப்பட்டதும், தைரியத்தைக் கைவிட்டு, மிகவும் அழத் தொடங்கினாள். (48)

ஆதிகாவ்யமான பூநீமத் இராமாயணம்

சுந்தரகாண்டத்தில் இருபத்துநான்காம் ஸர்க்கம் நிறைவடைந்தது (24).

ஸர்க்கம் 25

சீதை மனம் வருந்துதல்

பார்க்கச் சகிக்காத அரக்கிகளால், இவ்வாறு கோபத்துடனும் பயங்கரமாகவும் ஏராளமாகக் கூறப்பட்டதைக் கேட்டதும், ஜனகநந்தினியான சீதை வாய்விட்டு அழுதாள். (1)

ராட்சஸிகளால் இவ்வாறு கூறப்பட்ட நல்லியல்புடைய சீதை, மிகவும் பயந்து நடுங்கியவாறு, கண்ணீர் பெருக, குரல் தழுதழுக்கக் கூறினாள். (2)

'மனிதப் பெண், ராட்சஸனுக்கு மனைவியாக ஆகமாட்டாள். உங்கள் இஷ்டம் போல் என்னைக் கொண்டு விடுங்கள். (ராவணனை ஏற்றுக் கொள் என்று) நீங்கள் கூறியபடி செய்ய மாட்டேன்.' (3)

ராட்சஸிகளிடம் மாட்டிக் கொண்டிருந்தவளும், துக்கம் தாளாமல் தவிப்பவளும், இராவணனால் பயமுறுத்தப்பட்டவளும் அமரர் அணங்கு போன்றவளுமான சீதை நிம்மதியை அடையவில்லை. (4)

தன்னுடைய அங்கங்களை மறைத்துக் கொண்டு சீதை மிகவும் நடுங்கினாள். காட்டில் கூட்டத்திலிருந்து விலகி வழிதவறிப் போய்விட்ட ஒரு பெண்மான், செந்நாய்களால் துரத்தப்பட்டால் எப்படியோ, அப்படித் துன்பப்பட்டாள். (5)

அவள் அசோகமரத்தில் மலர்ந்த புஷ்பங்களிலிருந்த ஒரு பெரிய கிளையின் அருகே சென்று, உடைந்த மனத்துடன், வருத்தம் மேலிட, கணவரைப் பற்றிச் சிந்திக்கத் தொடங்கினாள். (6)

கண்களிலிருந்து வெள்ளமெனக் கொட்டிக் கொண்டிருந்த நீரால், மார்பகங்களை நீராட்டினாள். அவ்வாறு சிந்தனையில் மூழ்கியும் துன்பத்தின் முடிவு(க்கான உபாயம்) கண்ணில் படவில்லை. (7)

நடுங்கிக் கொண்டிருந்த அவள், புயல்காற்றில் சாயும் வாழை மரத்தைப் போல, கீழே விழுந்தாள்; அரக்கிகளின் பயமுறுத்தலுக்கு அஞ்சிய அவள், கவலை தோய்ந்த முகம் உடையவரானாள். (8)

அப்போது, நடுங்கிக் கொண்டிருந்த சீதையின் நீளமான, செழிப்பான கூந்தல் கருநாகம் போல் காட்சி தந்தது. (9)

துக்கத்தால் பீடிக்கப்பட்டு, சோகத்தால் மனமுடைந்து போயிருந்த அவள் பெருமூச்சு விட்டாள்; தவித்துக் கொண்டிருந்த அவள் கண்ணீர் பெருக்கினாள்; வாயால் அரற்றினாள். (10)

'ஹா! ராமா!' என்றும், 'ஹா லட்சுமணா!' என்றும், 'ஹா என் மாமியாரான கௌசல்யே!' 'ஹா சுமித்ரா தேவி' என்றும், துயரம் தாங்காமல் அந்தப் பெண்ணரசி அரற்றினாள். (11)

'காலம் வராவிட்டால், ஆண்களாகட்டும், பெண்களாகட்டும், சாவு ஏற்படாது' என்று பண்டிதர்கள் ஒன்று கூடிக் கூறுகிறார்களே அந்த உலக வழக்கு சத்தியமானது தான். (12)

இங்குள்ள பயங்கரமான ராட்சஸிகளால், இவ்வாறு கொடுமைப்படுத்தப்பட்டும், இராமன் இல்லாத துக்கத்துடன் இன்னமும் நான் உயிரோடு இருக்கிறேனே? (13)

- ஏஷால்பபுண்யா க்ருபணா விநஸிஷ்யாம்யநாத₂வத் ।
ஸமுத்₃ரமத்₄யே நௌ: பூர்ணா வாயுவேகை₃ரிவாஹதா ॥ 14
- ப₄ர்த்தாரம் தமபஸ்யந்தீ ராஷஸீவஸமாக₃தா ।
ஸீத்₃யாமி க₂லு ஸோகேந கூலம் தோயஹதம் யத₂ா ॥ 15
- தம் பத்₃மத்₃லபத்ராஷம் ஸிம்ஹவிக்ராந்தக₃யாமிநம் ।
த₄ந்யா: பஸ்யந்தி மே நாத₂ம் க்ருதஜ்ஞம் ப்ரியவாதி₃நம் ॥ 16
- ஸர்வத₂ா தேந ஹீநாயா ராமேண விதி₃தாத்மநா ।
தீக்ஷணம் விஷமிவாஸ்வாத்₃ய து₃ர்லப₄ம் மம ஜீவிதம் ॥ 17
- கீத்₃ருஸம் து மயா பாபம் புரா ஜந்மாந்தரே க்ருதம் ।
யேநேத்₃ம் ப்ராப்யதே து₃:க₂ம் மயா கே₄ரம் ஸுத₃ாருணம் ॥ 18
- ஜீவிதம் த்யக்துமிச்ச₂யாமி ஸோகேந மஹதா வருதா ।
ராஷஸீபி₄ஸ்ச ரக்ஷயந்த்யா ராமோ நாஸாத்₃யதே மயா ॥ 19
- தி₄க₃ஸ்து க₂லு மாநுஷ்யம் தி₄க₃ஸ்து பரவஸ்யதாம் ।
ந ஸக்யம் யத் பரித்யக்துமாத்மச்ச₂ந்தே₃ந ஜீவிதம் ॥ 20

இத்யார்ஷே ப்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
ஸுந்த₃ரகாண்டே₃ பஞ்சவிம்ஸஸ்ஸர்க₃: (25) ॥

ஷட்₃விம்ஸஸ்ஸர்க₃:

ப்ராணாத்யாக₃ ஸம்ப்ரத₄ாரணம்

- ப்ரஸக்தாஸ்ருமுகீ₂ த்வேவம் ப்₃ருவந்தீ ஜநகாத்மஜா ।
அதே₄முக₂முகீ₂ ப₃ாலா விலப்துமுபசக்ரமே ॥ 1
- உந்மத்தேவ ப்ரமத்தேவ ப்₄ராந்தசித்தேவ ஸோசதீ ।
உபாவ்ருத்தா கிஸோரீவ விவேஷ்டந்தீ மஹீதலே ॥ 2
- ராக₄வஸ்ய ப்ரமத்தஸ்ய ரக்ஷஸா காமரூபிணா ।
ராவணேந ப்ரமத்₂யாஹமாநீதா க்ரோஸதீ ப₃லாத் ॥ 3
- ராஷஸீவஸமாபந்நா ப₄ர்த்தஸ்யமாநா ஸுத₃ாருணம் ।
சிந்தயந்தீ ஸுது₃:க₂ார்த்தா நாஹம் ஜீவிதுமுத்ஸஹே ॥ 4
- ந ஹி மே ஜீவிதேநார்தே₂ா நைவார்தை₂ர்ந ச பூ₄ஷணை: ।
வஸந்த்யா ராஷஸீமத்₄யே விநா ராமம் மஹாரத₂ம் ॥ 5
- அஸ்மஸாரமித₃ம் நூநமத்₂வாப்யஜராமரம் ।
ஹ்ருத₃யம் மம யேநேத்₃ம் ந து₃:கே₂நாவஸீர்யதே ॥ 6
- தி₄ங்மாமநார்யாமஸதீம் யாஹம் தேந விநாக்ருதா ।
முஹூர்தமபி ரக்ஷாமி ஜீவிதம் பாபஜீவிதா ॥ 7

கடல் நடுவில் சென்று கொண்டிருக்கும் பாரம் நிரம்பிய படகு, காற்று வேகத்தால் தாக்கப்பட்டு மூழ்குவதைப் போல, சிறிதளவே புண்ணியம் செய்தவளும், உதவி செய்ய எவரும் இல்லாதவளுமான நான், ஓர் அநாதையைப் போல் உயிரை விடப் போகிறேன். (14)

ஆற்று வெள்ளத்தால் இடித்துத் தள்ளப்படும் ஆற்றங்கரை போல, என்னுடைய கணவரையும் காணாமல், ராட்சஸிகள் பிடியில் சிக்கியும் உள்ள நான், மடியப் போகிறேன். (15)

தாமரை இதழ் போல் விரிந்த கண்களை உடையவரும், சிங்கத்தைப் போல வீரமாக நடந்து செல்பவரும், செய்நன்றி மறவாதவரும், அன்பொழுகப் பேசுகிறவருமான என் பர்த்தாவைப் பார்ப்பவர்கள் புண்ணியசாலிகள்! (16)

எல்லாவற்றையும் முழுவதுமாக அறிந்த இராமன் இல்லாமல் நான் உயிரோடு இருப்பது என்பது, கொடிய விஷத்தைச் சாப்பிட்டவன் நிலைக்கு ஒப்பானது. (17)

இவ்வளவு பயங்கரமான, கொடிய துக்கத்தை அனுபவிப்பதற்கு நான் முன் ஜன்மங்களில் எத்தகைய பாவத்தைச் செய்தேனோ? (18)

இராட்சஸர்கள் காவல் காக்கிறார்கள்; இராமனோ வரவில்லை; சோகம் கனமாகச் சூழ்ந்திருக்கிறது; (எனவே) உயிரை விட்டுவிட விரும்புகிறேன். (19)

நானே விரும்பினாலும் என் உயிரை விட முடியவில்லை. ஏனென்றால், என் சரீரம் என் கணவரின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ளது. அட, இது என்ன மனிதப்பிறவி? 'தற்கொலை கூடாது' என்ற விவேகம், மானுடர்களுக்குத்தானே ஏற்படுகிறது? (20)

ஆதிகாவ்யமான ஸ்ரீமத் இராமாயணம்

சுந்தரகாண்டத்தில் இருபத்தைந்தாம் ஸர்க்கம் நிறைவடைந்தது (25).

ஸர்க்கம் 26

உயிரை விட்டுவிடத் தீர்மானித்தல்

ஜனகர் புதல்வியான சீதை, கண்ணீர் பெருக்கிக் கொண்டு, இவ்வாறெல்லாம் புலம்பிக் கொண்டு, தரையைப் பார்த்துத் தலையைக் குனிந்து கொண்டு, மேலும் அரற்றத் தொடங்கினாள். (1)

பைத்தியம் பிடித்தவள் போலவும், மதி மயங்கியவள் போலவும், நெடுந்தூரம் ஓடிக் களைத்த பெண்குதிரை தரையில் விழுந்து புரள்வதைப் போலவும் மிகவும் துன்பப்பட்டாள். (2)

இஷ்டம் போல் உருவம் எடுக்கக்கூடிய மாரீசனால் இராமனை மதிமயக்கி (என்னிடமிருந்து வெகுதூரம் போகச் செய்த பின்) கதறிக் கொண்டிருந்த நான் இராவணனால் பலவந்தமாகக் கவர்ந்து வரப்பட்டேன். (3)

ராட்சஸிகள் பிடியில் சிக்கியுள்ளேன்; கடுமையாக மிரட்டப்படுகிறேன்; மிகவும் துக்கத் தால் பீடிக்கப்பட்டுள்ளேன்; கவலையில் மூழ்கியுள்ள நான் இனியும் உயிரோடு இருக்க மாட்டேன். (4)

மகாரதனாகிய ஸ்ரீராமன் இல்லாமல், ராட்சஸிகளிடம் சிக்கிக் கொண்டிருக்கும் எனக்கு, இனி உயிர் வாழ்வதாலும் பொருளாலும் பூஷணங்களாலும் ஒரு பயனும் இல்லை. (5)

என்னுடைய இருதயம் இரும்பால் ஆனதோ? அல்லது, நிச்சயமாக, மூப்பு-மரணம் அற்றதாக இருக்க வேண்டும். ஏனென்றால், இவ்வளவு துக்கத்தால் தாக்கப்பட்டும், பிளந்து போகவில்லையே? (6)

நான் நாசமாய்ப் போக! நான் நற்குலத்தில் தோன்றியவள் அல்லள்; கற்புடையவள் அல்லள்; பாவ வாழ்க்கை வாழ்ந்து கொண்டிருப்பவள். அவர் இல்லாமல் ஒரு முகூர்த்த காலமேனும் நான் உயிரோடு இருக்கலாமோ? (7)

- கா ச மே ஜீவிதே ஸ்ரத்த₄ ஸுகே₂ வா தம் ப்ரியம் விநா ।
ப₄ர்த்தாரம் ஸாக₃ராந்தாயா: வஸுத₄யா: ப்ரியம்வத₃ம் ॥ 8
- பி₄த்₃யதாம் ப₄க்ஷயதாம் வாபி ஸாரீரம் விஸ்ருஜாம்யஹம் ।
ந சாப்யஹம் சிரம் து₃:க₂ம் ஸஹேயம் ப்ரியவர்ஜிதா ॥ 9
- சரணேநாபி ஸவ்யேந ந ஸ்ப்ருஸேயம் நிஸாசரம் ।
ராவணம் கிம் புநரஹம் காமயேயம் விக₃ர்ஹிதம் ॥ 10
- ப்ரத்யாக்₂யாநம் ந ஜாநாதி நாத்மாநம் நாத்மந: குலம் ।
யோ ந்ருஸம்ஸஸ்வப₄வேந மாம் ப்ரார்த்த₂யிதுமிச்ச₂தி ॥ 11
- சி₂ந்நா பி₄ந்நா ப்ரபி₄ந்நா வா தீ₃ப்தா வாக்₃நௌ ப்ரதீ₃பிதா ।
ராவணம் நோபதிஷ்டே₂யம் கிம் ப்ரலாபேந வஸ்சிரம் ॥ 12
- க்₂யாத: ப்ராஜ்ஞ: க்ருதஜ்ஞஸ்ச ஸாநுக்ரோஸஸ்ச ராக₄வ: ।
ஸத்₃வ்ருத்தோ நிரநுக்ரோஸ: ஸங்கே மத்₃ப₄க்யஸங்க்ஷயாத் ॥ 13
- ராக்ஷஸாநாம் ஜநஸ்த₂ாநே ஸஹஸ்ராணி சதுர்த₃ஸா
யேநேநகேந நிரஸ்தாநி ஸ மாம் கிம் நாபி₄பத்₃யதே ॥ 14
- நிருத்த₃த₄ ராவணேநாஹமல்பவீர்யேண ரக்ஷஸா ।
ஸமர்த₂: க₂லு மே ப₄ர்தா ராவணம் ஹந்துமாஹவே ॥ 15
- விராதே₄ த₃ண்ட₃காரண்யே யேந ராக்ஷஸபுங்க₃வ: ।
ரணே ராமேண நிறுத: ஸ மாம் கிம் நாபி₄பத்₃யதே ॥ 16
- காமம் மத்₄யே ஸமுத்₃ரஸ்ய லங்கேயம் து₃ஷ்ப்ரத₄ர்ஷணா ।
ந து ராக₄வப₃ாணாநாம் க₃திரோதீ₄ஹ வித்₃யதே ॥ 17
- கிம் நு தத் காரணம் யேந ராமோ த்₃ருட₄பராக்ரம: ।
ரக்ஷஸாபஹ்ருதாம் ப₄ர்யாமிஷ்டாம் நாப்₄யவபத்₃யதே ॥ 18
- இஹஸ்த₂ாம் மாம் ந ஜானீதே ஸங்கே லக்ஷ்மணபூர்வஜ: ।
ஜாநந்நபி ஹி தேஜஸ்வீ த₄ர்ஷணம் மர்ஷயிஷ்யதி ॥ 19
- ஹ்ருதேதி யோ:தி₄க₃த்வா மாம் ராக₃வாய நிவேத₃யேத் ।
க்₃ருத்₄ரராஜோ:பி ஸ ரணே ராவணேந நிபாதித: ॥ 20
- க்ருதம் கர்ம மஹத்தேந மாம் தத₂ாப்₄யவபத்₃யதா ।
திஷ்ட₂தா ராவணத்₃வந்த₃வே வ்ருத்₃தே₄நாபி ஜடாயுஷா ॥ 21
- யதி₃ மாமிஹ ஜானீயாத்₃வர்தமாநாம் ஸ ராக₄வ: ।
அத்₃ய ப₃ாணைரபி₄க்ருத்த₄: குர்யால்லோகமராக்ஷஸம் ॥ 22
- வித₄மேச்ச புரீம் லங்காம் ஸோஷயேச்ச மஹோத₃தி₄ம் ।
ராவணஸ்ய ச நீசஸ்ய கீர்த்திம் நாம ச நாஸ்யேத் ॥ 23

சமுத்திரத்தை எல்லையாகவுடைய பூமண்டலம் முழுவதற்கும் அரசரும், அன்பாகப் பேசுகிறவரும், அன்புக்குரியவருமான அவரில்லாமல், சுக-போகங்களிலோ, வாழ்க்கையிலோ தான் எனக்கு என்ன அக்கறை? (8)

நான் சரீரத்தைத் துறந்து விடப் போகிறேன். இவர்கள் என்னை வெட்டினாலும் தின்றாலும் சரியே. கணவனை விட்டுப் பிரிந்திருக்கும் துயரத்தை நான் நீண்டகாலம் பொறுத்துக் கொள்ள முடியாது. (9)

வெறுக்கத்தக்க அரக்கன் ராவணனை என் இடது காலால் கூடத் தொடமாட்டேன் - என்னும்போது, விரும்பி ஏற்றுக் கொள்வேனா, என்ன? (10)

தன்னைப் பற்றியும், தன் குலத்தைப் பற்றியும் அவன் அறிந்திருக்கவில்லை; நான் அவனைப் பற்றி என்ன எண்ணியிருக்கிறேன் (அவனை வெறுக்கிறேன்) என்பதையும் அறியவில்லை. இகழ்த்தக்க இயல்புடைய அவன், என்னை அடைய விரும்புகிறானே? (11)

என்னை வெட்டினாலும், துண்டு துண்டாகப் பிளந்தாலும், கொளுத்தினாலும், நெருப்பில் தூக்கிப் போட்டாலும் சரி; நீங்கள் நீளமாகப் பேசி மிரட்டிப் பிரயோஜனம் இல்லை; ராவணனை ஏறெடுத்தும் பார்க்க மாட்டேன்! (12)

ராகவன் புகழ் பெற்றவர்; அறிவாளர்; நன்றி மறவாதவர்; பிறரிடம் தயவுடையவர்; நன்னடத்தை உடையவர்; (இவ்வளவு உத்தமமான குணங்களையுடைய அவர், என்னைத் திரும்பிப் பாராமலிருப்பதேன்? - என்றால்) என்னுடைய புண்ணியம் தீர்ந்து போய் விட்டதுதான், என்னிடம் தயவு காட்டாததற்குக் காரணம் என்று ஐயுறுகிறேன். (13)

ஜனஸ்தானத்தில் தன்னந்தனியாக எவர் ஒருவரால் பதினாலாயிரம் ராட்சஸர்கள் அழிக்கப்பட்டார்களோ, அவர் ஏன் என்னை நோக்கி வரவில்லை? (14)

அற்பனான இந்த ராட்சஸன் ராவணனால் நான் காவலில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறேன். ராவணனை யுத்தத்தில் கொல்வதற்கு, என் கணவர் நிச்சயமாக ஆற்றலுடையவர். (15)

தண்டகாரணயத்தில் ராட்சஸ வீரனான விராதன், எந்த இராமனால் போரில் கொல்லப்பட்டானோ, அப்படிப்பட்ட அவர், இன்னும் ஏன் இங்கு வந்து சேரவில்லை? (16)

பெருங்கடலின் நடுவில் அமைந்துள்ள இலங்கை அணுகமுடியாதது தான் என்றாலும் ராகவ பாணங்களின் பாதையைத் தடுக்கக் கூடியது எதுவுமில்லையே? (17)

உறுதியான பராக்கிரமம் கொண்ட இராமன் ராட்சஸனால் அபகரித்துச் செல்லப்பட்ட தன்னிடம் பிரியமுள்ள பத்னியை விடுவிப்பதற்கு வரவில்லையே? (18)

லட்சுமணனின் தமையனார், நான் இங்கே இருப்பதை அறியவில்லையோ? அறிந்திருந்தாரேயானால், தேஜஸ்வியான அவர், இராவணன் செய்த குற்றத்தை மன்னித்து விட்டிருப்பாரா, என்ன? (19)

'அபகரிக்கப்பட்டாள்' என்று, எதிர்சென்று ராகவனிடம் என்னைப் பற்றித் தெரிவிக்கக் கூடிய பெருமனம் படைத்த கமுகரசனும், போரில் இராவணனால் வீழ்த்தப்பட்டார். (20)

நான் அபகரித்துச் செல்லப்பட்டபோது, வயோதிகரான ஜடாயுவால், ராவணனுடன் துவந்த யுத்தத்தில் ஈடுபட்டு, பேருபகாரம் செய்யப்பட்டது. (21)

நான் இங்கே இருப்பதை ராகவன் அறிந்து கொண்டால், மிகவும் கோபம் கொண்டு பாணங்களால் உலகத்தில் ராட்சஸர்களே இல்லாதபடி செய்துவிடுவார். (22)

சமுத்திரத்தை வற்றச் செய்வார்; இலங்காபுரியைத் தூள் தூளாக்குவார்; அற்பனான ராவணனுடைய பெயரையும் புகழையும் நாசம் செய்வார். (23)

- ததோ நிஹதநாத₂நாம் ராஷஸீநாம் க்₃ருஹே க்₃ருஹே ।
யத₂ஹமேவம் ருத₃தீ தத₂ா பூ₄யோ ந ஸம்ஸய: ॥ 24
- அந்விஷ்ய ரசுஸாம் லங்காம் குர்யாத்₃ராம: ஸலக்ஷ்மண: ।
ந ஹி தாப்₄யாம் ரிபுர்த்₃ருஷ்டோ முஹூர்த்தமபி ஜீவதி ॥ 25
- சிதாதூ₄மாகுலபத₂ா க்₃ருத்₄ரமண்ட₃லஸங்குலா ।
அசிரேண து லங்கேயம் ஸ்மஸாநஸத்₃ருஸீ ப₄வேத் ॥ 26
- அசிரேணைவ காலேந ப்ராப்ஸ்யாம்யேவ மநோரத₂ம் ।
துஷ்ப்ரஸ்த₂ாநோயமாப₄ாதி ஸர்வேஷாம் வோ விபர்யய: ॥ 27
- யாத்₃ருஸாநீஹ த்₃ருஸ்யந்தே லங்காயாமஸுப₄ாநி வை ।
அசிரேணைவ காலேந ப₄விஷ்யதி ஹதப்ரப₄ா ॥ 28
- நூநம் லங்காம் ஹதே பாபே ராவணே ராஷஸாத₄மே ।
ஸோஷம் யாஸ்யதி து₃ர்த₄ர்ஷா ப்ரமத₃ா வித₄வா யத₂ா ॥ 29
- புண்யோத்ஸவஸமுத்த₂ா ச நஷ்டப₄ர்த்தீ ஸராஷஸீ ।
ப₄விஷ்யதி புரீ லங்கா நஷ்டப₄ர்த்தீ யத₂ாங்குநா ॥ 30
- நூநம் ராஷஸகந்யாநாம் ருத₃ந்தீநாம் க்₃ருஹே க்₃ருஹே ।
ஸ்ரோஷ்யாமி நசிராதே₃வ து₃:க₂ார்தாநாமிஹ த்₄வநிம் ॥ 31
- ஸாந்த₄காரா ஹதத்₃யோதா ஹதராஷஸபுங்கு₃வா ।
ப₄விஷ்யதி புரீ லங்கா நிர்த₃க்₃த₄ா ராமஸாயகை: ॥ 32
- யதி₃ நாம ஸ ஸூரோ மாம் ராமோ ரக்தாந்தலோசந: ।
ஜாநீயாத்₃வர்த்தமாநாம் ஹி ராவணஸ்ய நிவேஸநே ॥ 33
- அநேந து ந்ருஸம்ஸேந ராவணேநாத₄மேந மே ।
ஸமயோ யஸ்து நிர்தி₃ஷ்டஸ்தஸ்ய காலோயமாக₃த: ॥ 34
- ஸ ச மே விஹிதோ ம்ருத்யுரஸ்மிந் து₃ஷ்டேந வர்ததே ।
அகார்யம் யே ந ஜாநந்தி நைர்ருதா: பாபகாரிண: ॥ 35
- அத₄ர்மாத்து மஹோத்பாதோ ப₄விஷ்யதி ஹி ஸாம்ப்ரதம் ।
நைதே த₄ர்மம் விஜாநந்தி ராஷஸா: பிஸிதாஸநா: ॥ 36
- த்₄ருவம் மாம் ப்ராதராஸார்தே₂ ராஷஸ: கல்பயிஷ்யதி ।
ஸாஹம் கத₂ம் கரிஷ்யாமி தம் விநா ப்ரியத₃ர்ஸநம் ॥ 37
- ராமம் ரக்தாந்தநயநமபஸ்யந்தீ ஸுது₃:கி₂தா ।
யதி₃ கஸ்சித் ப்ரத₃ாதா மே விஷஸ்யாத்₃ய ப₄வேதி₃ஹ ॥ 38
- க்ஷிப்ரம் வைவஸ்வதம் தே₃வம் பஸ்யேயம் பதிநா விநா ।
நாஜாநாஜ்ஜீவதீம் ராம: ஸ மாம் லக்ஷ்மணபூர்வஜ: ॥ 39

பின்னர், குடும்பத் தலைவர்களை இழந்த ராட்சஸிகளின் ஒவ்வொரு வீட்டிலும் இப்போது நான் அழுது கொண்டிருக்கிறேனே, இதற்கும் அதிகமாக அழுகைக் குரல் எழப்போகிறது என்பதில் ஐயமில்லை. (24)

ராட்சஸர்களுடைய இந்த இலங்கையைக் கண்டுபிடித்து, ராம-லட்சுமணர்கள் நாசம் செய்வார்கள். அவர்கள் கண்களில் பட்டுவிட்ட எதிரி, ஒரு முகூர்த்த காலம் கூட உயிரோடு இருக்க முடியாது. (25)

வெகு விரைவில், இந்த இலங்கைப் பட்டணம் பிணப் புகையால் சூழப்பட்ட பாதை களுடனும் கழுகுக் கூட்டங்களால் நிறைந்தும் பெரிய மயானம் போல் ஆகப்போகிறது. (26)

வெகு விரைவிலேயே என்னுடைய மனோரதங்கள் நிறைவேறும்; யாராலும் நெருங்க முடியாத இந்த நகரத்திலுள்ள உங்களுக்கெல்லாம் கேடு உண்டாகப் போகிறது. (27)

இலங்கையில் காணப்படும் அமங்கள் நிமித்தங்களிலிருந்து வெகுவிரைவில் இது சோபையை இழக்கப் போகிறது என்பது தெரிகிறது. (28)

கீழ்த்தரமான ராட்சஸனான இராவணன் கொல்லப்பட்டதும், இளவயதுப் பெண் விதவையானாற் போல் ஆதரவற்று லங்காநகரம், நிச்சயமாக வற்றிப் போகப் போகிறது. (29)

மகிழ்ச்சிகரமான விழாக்கள் நிகழ்வதும், ராட்சஸிகள் நிறைந்ததுமான இலங்கைப் பட்டணம் தலைவனைப் பறிகொடுத்து, கணவனை இழந்த பெண்ணைப் போல், ஆகப் போகிறது. (30)

நிச்சயமாக, ஒவ்வொரு வீட்டிலிருந்தும், துக்கம் தாளாமல் அழுது கொண்டிருக்கும் ராட்சஸப் பெண்களின் அவலக்குரலை வெகுவிரைவில் கேட்கப் போகிறேன். (31)

செவ்வரி படர்ந்த கண்களுடைய வீரராமனுக்கு மட்டும், நான் ராவணனுடைய இருப்பிடத்தில் இருக்கிறேன் என்பது தெரிந்து விட்டால், ராமபாணங்களால் எரிக்கப்பட்டு, லங்காநகரம் இருள் சூழ்ந்ததாகவும், பிரகாசம் இழந்ததாகவும் ராட்சஸ வீரர்கள் அற்றதாகவும் ஆகிவிடும். (32,33)

இகழ்ச்சிக்குரியவனும், அற்பனுமான ராவணன் உங்களிடம் விதித்து விட்டுப் போன கெடு, இப்போது விரைவில் முடியப் போகிறது. (34)

என் சாவு நேரத்தை அவன் குறித்து விட்டான். ஆனால் என் விஷயத்தில் அதை செயல்படுத்தாமல் இருக்கலாமே? - என்றால் பாவ காரியத்தையே செய்து கொண்டிருக்கும் ராட்சஸர்கள், செய்யத்தக்கது-தகாதது என்ற வேறுபாட்டை அறியாதவர்கள். (35)

இப்போதே, அதர்மத்தின் விளைவாக பெரிய அழிவு ஏற்படத்தான் போகிறது. பிணந்தின்னிகளான ராட்சஸர்கள், தர்மத்தை அறிவார்களா என்ன? (36)

நிச்சயமாக, ஒருநாள் காலை உணவாக என்னை பக்குவப்படுத்தும்படி ராட்சஸன் ஆணையிடுவான். அந்த நிலையில் உள்ள நான், கண்களுக்கினிய ராமனுடன் எவ்வாறு வாழப் போகிறேன்? (37)

செவ்வரி படர்ந்த கண்களையுடைய இராமனைக் காணாமல் மிகவும் துக்கத்தில் ஆழ்ந்திருக்கும் எனக்கு, இப்போது, இங்கே யாராவது விஷத்தைக் கொடுத்தால், பதியுடன் இல்லாத நான், உடனே எமதர்மராஜனைக் காண்பேன். லட்சுமணனுடைய தமையனாரான இராமன், நான் உயிரோடிருப்பதை அறியவில்லை போலும். (38-39)

- ஜாநந்தெள தெள ந குர்யாதாம் நோர்வ்யாம் ஹி மம மார்க்₃ணம் ।
நூநம் மமைவ ஸோகேந ஸ வீரோ லக்ஷ்மணாக்₃ரஜ: ॥ 40
- தே₃வலோகமிதோ யாதஸ்த்யக்த்வா தே₃ஹம் மஹீதலே ।
த₄ந்யா தே₃வா: ஸக₃ந்த₄ர்வா: ஸித்₃த₄ர்ஸ்ச பரமர்ஷய: ॥ 41
- மம பஸ்யந்தி யே நாத₂ம் ராமம் ராஜீவலோசநம் ।
அத₂வா ந ஹி தஸ்யார்தே₂ த₄ர்மகாமஸ்ய தீ₄மத: ॥ 42
- மயா ராமஸ்ய ராஜர்ஷேர்ப₄ர்யயா பரமாத்மந: ।
த்₃ருஸ்யமாநே ப₄வேத் ப்ரீதி: ஸௌஹ்ருத₃ம் நாஸ்த்யபஸ்யத: ॥ 43
- நாஸ்யந்தி க்ருதக்₄நாஸ்து ந ராமோ நாஸ்யிஷ்யதி ।
கிம் நு மே ந கு₃ணா: கேசித் கிம் வா ப₄ாக்₃யக்ஷயோ மம ॥ 44
- யாஹம் ஸீத₃ாமி ராமேண ஹீநா முக்₂யேந ப₄ாமிநீ ।
ஸ்ரேயோ மே ஜீவிதாந்மர்த்தம் விஹீநாயா மஹாத்மந: ॥ 45
- ராமாத்₃க்லிஷ்டசாரித்ராச்சுராச்ச₂த்ருநிப₃ர்ஹணாத் ।
அத₂வா ந்யஸ்தஸஸ்த்ரைள தெள வநே மூலப₂லாஸிநௌ ॥ 46
- ப்₄ராதரௌ ஹி நரஸ்ரேஷ்டௌ ஸம்வ்ருத்தௌ வநகே₃ாசரௌ ।
அத₂வா ராக்ஷஸேந்த்₃ரேண ராவணேந து₃ராத்மநா ॥ 47
- ச₂த்₃மநா ஸாதி₃தௌ ஸூரௌ ப்₄ராதரௌ ராமலக்ஷ்மணௌ ।
ஸாஹமேவம் க₃தே காலே மர்துமிச்ச₂ாமி ஸர்வத₂ா ॥ 48
- ந ச மே விஹிதோ ம்ருத்யுரஸ்மிந் து₃:கே₂஽பி வர்ததி ।
த₄ந்யா: க₂லு மஹாத்மாநோ முநயஸ்த்யக்தகில்பி₃ஷா: ॥ 49
- ஜிதாத்மாநோ மஹாப₄ாக்₃ா யேஷாம் ந ஸ்த: ப்ரியாப்ரியே ।
ப்ரியாந்ந ஸம்ப₄வேத்₃து₃:க₂மப்ரியாத்₃தி₄கம் ப₄யம் ॥ 50
- தாப்₄யாம் ஹி யே வியுஜ்யந்தே நமஸ்தேஷாம் மஹாத்மநாம்॥
ஸாஹம் த்யக்தா ப்ரியார்ஹேண ராமேண விதி₃தாத்மநா॥
ப்ராணாம்ஸ்த்யக்ஷயாமி பாபஸ்ய ராவணஸ்ய க₃தா வஸம்॥ 51

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
ஸுந்த₃ரகாண்டே₃ ஷட்₃விம்ஸஸ்ஸர்க்₃: (26) ॥

ஸப்தவிம்ஸஸ்ஸர்க்₃:

த்ரிஜடா ஸ்வப்ந:

- இத்யுக்தா: ஸீதயா கே₄ாரா ராக்ஷஸ்ய: க்ரோத₄மூர்சி₂தா: ।
காஸ்சிஜ்ஜக்₃முஸ்தத₃ாக்₂யாதும் ராவணஸ்ய தரஸ்விந: ॥ 1
- தத: ஸீதாமுபாக்₃ம்ய ராக்ஷஸ்யோ கே₄ாரத₃ர்ஸநா: ।
புந: பருஷமேகார்த₂மநர்த₂ார்த₂மத₂ாப்₃ருவந் ॥ 2

தெரிந்திருந்தால், இவ்வுலகமெங்கும் என்னைத் தேடிக் கண்டுபிடித்திருக்க மாட்டார்களா? நிச்சயமாக, லட்சுமணனின் மூத்த சகோதரரான வீரர் (ராமன்) சோகம் தாங்காமல், உடலைப் பூமியில் உகுத்துவிட்டு தேவலோகம் சென்றுவிட்டார்.

ஆகையால், என்னுடைய பதி, தாமரைக் கண்ணரான ராமனை, கண் கொண்டு பார்க்கும் தேவர்கள், கந்தர்வர்கள், சித்தர்கள், மாமுனிவர்கள் எல்லோரும் பாக்கியசாலிகள்.

அல்லது, (இப்படியும் இருக்கலாம்) தர்மத்திலேயே நாட்டமுடைய பேரறிவாளரான ராஜரிஷி போன்ற பரமாத்மாவான ராமனுக்கு மனைவியான என்னால் ஆக வேண்டியது என்ன?

கண்ணில் பட்டுக் கொண்டிருந்தால் தானே, அன்பும், ஆசையும் உண்டாகும்? கண்ணில் படாதவர்களிடம் அப்படி இருக்காதே? (40-43)

செய்நன்றி கொன்றவர்களே (பாசப்பிணைப்பை) அழிப்பார்கள்; ராமன் அப்படிச் செய்ய மாட்டார். (ஒருக்கால், என்னிடம் அன்பு பாராட்டுவதற்கு ஏதுவாக) என்னிடம் சில நல்ல குணங்கள் கூட இல்லையோ? அல்லது, என்னுடைய புண்ணியக் குறைவினால் தான், பர்த்தாவான ராமனைப் பிரிந்து, பெண்ணாகிய நான் துக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறேனோ?. பெருந்தன்மையுடையவரும், அப்பழுக்கற்ற நடத்தையுடையவரும், சூரரும், எதிரிகளை மாய்ப்பவருமான ராமனைப் பிரிந்து வாழ்வதைக் காட்டிலும், இறப்பதே மேலானது. அல்லது, வில்லைத் தூக்கியெறிந்து விட்டு, அவ்விரு சகோதரர்களும், பழம்-கிழங்குகளை உணவாகக் கொண்டு, வனவாசிகளாகப் போய்விட்டார்களோ? அல்லது, துராத்மாவான ராட்சஸ மன்னன் ராவணனால் சூர சகோதரர்களான ராம-லட்சுமணர்கள் வஞ்சகமாகக் கொல்லப்பட்டிருப்பார்களோ? ஆகவே, இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில், எவ்விதத்திலேனும் உயிரை விட்டு விடவே விரும்புகிறேன். (44-48)

இவ்வளவு தீவிரமான துக்கத்திலும், எனக்கு மரணம் ஏற்படவில்லையே? மாசு மருவற்றவர்களாகவும், தம்மை வென்றவர்களாகவும், மகாபாக்கியசாலிகளாகவும் உள்ள மகாத்மாக்களான முனிவர்கள் போற்றத்தக்கவர்கள் அல்லவா? - அவர்களுக்குப் பிரியம் - அப்ரியம் என்ற வேற்றுமையே இல்லை. சாமானிய மனிதர்களுக்கு இஷ்டமானது நிகழ்ந்தால் துக்கம் ஏற்படுவதில்லை; (அதாவது மகிழ்ச்சி ஏற்படுகிறது.) விருப்பப்படாதது நேர்ந்துவிட்டால் அதிக பயமும் ஏற்படுகிறது. இப்படியான விருப்பு-வெறுப்புகளிலிருந்து விலகியுள்ள மகாத்மாக்களை நமஸ்கரிக்கிறேன்.

எல்லாம் அறிந்த இராமனால் கைவிடப்பட்டு பாவியான இராவணனுடைய பிடியில் அகப்பட்டுக் கொண்டுள்ள நான், உயிரை விட்டு விடப் போகிறேன்'. (49-51)

ஆதிகாவ்யமான ஸ்ரீமத் இராமாயணம்

சுந்தரகாண்டத்தில் இருபத்தாறாம் ஸர்க்கம் நிறைவடைந்தது (26).

ஸர்க்கம் 27

திரிஜடையின் கனவு

சீதையால் இவ்வாறு சொல்லப்பட்டதும் கோரமான ராட்சஸிகளில் சிலர், கோபத்தால் மதிகலங்கி அதை ராவணனிடம் கூறுவதற்காக வேகமாகப் போனார்கள். (1)

பிறகு, பயங்கரமான தோற்றமுடைய ராட்சஸிகள் சீதையிடம் வந்து, அவளுக்குக் கெடுதி நேரும் என்ற ஒரே விஷயத்தைக் கடுமையான வார்த்தைகளால் சொன்னார்கள். (2)

- அத்யேதநீம் தவாநார்யே ஸீதே பாபவிநிஸ்சயே ।
ராஷஸ்யோ ப₄ஷயிஷ்யாமோ மாம்ஸமேதத்யத₂ாஸுக₂ம் ॥ 3
- ஸீதாம் தாபி₄ரநார்யாபி₄ர்த்₃ருஷ்ட்வா ஸந்தர்ஜிதாம் தத₃ா ।
ராஷஸீ த்ரிஜடா வ்ருத்த₄ா ப்ரபுத்த₄ா வாக்யமப்₃ரவீத் ॥ 4
- ஆத்மாநம் க₂ாத₃தாநார்யா ந ஸீதாம் ப₄ஷயிஷ்யத₂ ।
ஜநகஸ்ய ஸுதாமிஷ்டாம் ஸ்நுஷாம் த₃ஸரத₂ஸ்ய ச ॥ 5
- ஸ்வப்நோ ஹ்யத்ய மயா த்₃ருஷ்டோ த₃ாருணோ ரோமஹர்ஷண: ।
ராஷஸாநாமப₄ாவாய ப₄ர்துரஸ்யா ஜயாய ச ॥ 6
- ஏவமுக்தாஸ்த்ரிஜடயா ராஷஸ்ய: க்ரோத₄மூர்சி₂தா: ।
ஸர்வா ஏவாப்₃ருவந் பீ₄தாஸ்த்ரிஜடாம் தாமித்ய₃ம் வச:॥ 7
- கத₂யஸ்வ த்வயா த்₃ருஷ்ட: ஸ்வப்நோயம் கீத்₃ருஸோ நிஸி ।
தாஸாம் து வசநம் ஸ்ருத்வா ராஷஸீநாம் முக₂ாச்சயுதம் ॥ 8
- உவாச வசநம் காலே த்ரிஜடா ஸ்வப்நஸம்ஸ்ரிதம் ।
க₃ஜத₃ந்தமயீம் தி₃வ்யாம் ஸிபி₃காமந்த்ரிஷ்க₃ாம் ॥ 9
- யுக்தாம் ஹம்ஸஸஹஸ்ரேண ஸ்வயமாஸ்த₂ாய ராக₄வ: ।
ஸுக்லமால்யாம்ப₃ரத₄ரோ லக்ஷ்மணேந ஸஹாக₃த: ॥ 10
- ஸ்வப்நே சாத்ய மயா த்₃ருஷ்டா ஸீதா ஸுக்லாம்ப₃ராவ்ருதா ।
ஸாக₃ரேண பரிஷிப்தம் ஸ்வேதம் பர்வதமாஸ்தி₂தா ॥ 11
- ராமேண ஸங்க₃தா ஸீதா ப₄ாஸ்கரேண ப்ரப₄ா யத₂ா ।
ராக₄வஸ்ச மயா த்ருஷ்டஸ்சதுர்த₃ந்தம் மஹாக₃ஜம் ॥ 12
- ஆருட₄: ஸைலஸங்காஸம் சகாஸ ஸஹலக்ஷ்மண: ।
ததஸ்தௌ நரஸார்தூ₃லௌ தீ₃ப்யமாநௌ ஸ்வதேஜஸா ॥ 13
- ஸுக்லமால்யாம்ப₃ரத₄ரௌ ஜாநகீம் பர்யுபஸ்தி₂தௌ ।
ததஸ்தஸ்ய நக₃ஸ்யாக்₃ரே ஹ்யாகாஸஸ்த₂ஸ்ய த₃ந்திந: ॥ 14
- ப₄ர்த்ரா பரிக்₃ருஹீதஸ்ய ஜாநகீ ஸ்கந்த₄மாஸ்ரிதா ।
ப₄ர்த்துரங்காத் ஸமுத்பத்ய தத: கமலலோசநா ॥ 15
- சந்த்₃ரஸூர்யௌ மயா த்₃ருஷ்டௌ பாணிநா பரிமார்ஜதீ ।
ததஸ்தாப்₄யாம் குமாராப்₄யாமாஸ்தி₂த: ஸ க₃ஜோத்தம: ॥ 16
- ஸீதயா ச விஸாலாஷ்யா லங்காயா உபரி ஸ்தி₂த: ।
பாண்ட₃ரர்ஷப₄யுக்தேந ரதே₂நாஷ்டயுஜா ஸ்வயம் ॥ 17
- இஹோபயாத: காகுத்ஸ்த₂: ஸீதயா ஸஹ ப₄ார்யயா ।
லக்ஷ்மணேந ஸஹ ப்₄ராத்ரா விமாநே புஷ்பகே ஸ்தி₂த: ॥ 18

ஏ, சீதே! இழிந்தவளே! இப்போது ஒரு பாவகரமான முடிவுக்கு நீ வந்திருக்கிறாய். (அதாவது, உயிரை விட்டு விடப் போகிறாய்.) (சரி, அப்படியே செய்.) ராட்சஸிகளான நாங்கள் சந்தோஷமாக உன் உடலைத் தின்று விடுவோம்.' (3)

அப்போது, அறிவில் முதியவளான திரிஜடை என்பவள் கண்விழித்து, நீசர்களான அரக்கிகளால் சீதை பயமுறுத்தப்படுவதைப் பார்த்து, இவ்வாறு சொன்னாள். (4)

'இழிகுணம் படைத்தவர்களே! ஜனகருடைய புதல்வியும், தசரதருடைய அன்புக்குரிய நாட்டுப்பெண்ணுமான சீதையை, உங்களால் புசிக்க முடியாது. தீயசிந்தனையுடைய நீங்கள் உங்களையே சாப்பிட்டுக் கொள்வீர்கள். (5)

இப்போது ராட்சஸர்கள் எல்லாம் அற்றுப் போய்விட்டதாகவும், இவருடைய கணவருக்கு வெற்றி ஏற்பட்டதாகவும், ஓர் அற்புதமான, மெய்சிலிர்க்க வைக்கும் கனவை நான் பார்த்தேன்!' (6)

இவ்வாறு திரிஜடை சொன்னவுடன் ராட்சஸிகள் கோபத்தால் மனம் கலங்கி, பயத்தோடு அந்த திரிஜடையிடம் கூறினார்கள். (7)

'இந்த இரவு வேளையில், எம்மாதிரியான கனவு கண்டாய்? அதை விபரமாக எங்களுக்குச் சொல்லு' என்று அரக்கிகளின் வாயிலிருந்து வந்த சொற்களைக் கேட்டு, அப்போது கனவு சம்பந்தப்பட்ட செய்திகளை திரிஜடை கூறினாள். 'ஆயிரக்கணக்கான அன்னப்பறவைகளால் சுமக்கப்பட்ட தந்தப் பல்லக்கில் இராமன் தானே வரக்கண்டேன்! வெண்ணிற மாலைகளும், ஆடைகளும் அணிந்து கொண்டு லட்சுமணனோடு வந்தார். (8-10)

சொப்பனத்தில், கடல் மத்தியில் ஒரு வெண்மையான மலைமேல், வெண்மையான ஆடை உடுத்திய சீதை காணப்பட்டாள். (11)

சூரியனுடன், பிரபை பிரிவின்றி இருப்பதைப் போல சீதை, இராமனுடன் இணைந்தாள். மேலும், நான்கு தந்தங்களைக் கொண்டதும், மலைபோல் விளங்கியதுமான ஒரு பெரிய யானையின் மேல் ராகவனும், லட்சுமணனும் ஒளிவீசிக்கொண்டு அமர்ந்திருக்கக் கண்டேன். பின்னர், தம்முடைய இயல்பான தேஜஸால் பிரகாசித்துக் கொண்டிருந்தவர்களும், வெண்மையான மாலை-ஆடை அணிந்திருந்தவர்களும் சிங்கம்போல் வீரமுமுடைய அவ்விருவரும், ஜானகியிடம் வந்தார்கள்.

பிறகு, அந்த மலையின் உச்சியிலேயே சீதை, கணவரால் (கை கொடுத்து) ஏற்கப்பட்டதும், ஆகாயத்தில் இருந்த யானையின் முதுகில் ஏறிக் கொண்டதைப் பார்த்தேன்.

பின்னர், கணவரின் மடியிலிருந்து எழுந்து, தாமரைக் கண்ணாளாகிய அவர், தன் கையால் சந்திர-சூரியர்களைத் தொடுவதைக் கண்டேன். (சொப்பனத்தில் 'சூரிய-சந்திரனைக் காண்பது நல்ல சகுனமாகக் கருதப்படுகிறது.)

பிறகு, அவ்விரு குமாரர்களும் விரிந்த கண்ணுடைய சீதையும், அமர்ந்திருந்த உத்தமமான அந்த யானை, இலங்கையின் மேலே வந்து நின்றது.

வெண்மையான எட்டுக் காளைகள் பூட்டிய திவ்வியமான தேரில் பத்னியான சீதையுடன் புஷ்பக விமானத்தில் இருந்த சகோதரன் லட்சுமணனுடனும் இராமன் இங்கே வந்தார். (12-18)

- ஸூக்லமால்யாம்ப₃ரத₄ரோ லக்ஷ்மணேந ஸமாக₃த: ।
ஆருஹ்ய புஷ்பகம் தி₃வ்யம் விமாநம் ஸூர்யஸந்நிப₄ம் ।
உத்தராம் தி₃ஸமாலோக்ய ஜக₃ாம புருஷோத்தம:॥ 19
- ஏவம் ஸ்வப்நே மயா த்₃ருஷ்டோ ராமோ விஷ்ணுபராக்ரம: ।
லக்ஷ்மணேந ஸஹ ப்₄ராத்ரா ஸீத்யா ஸஹ ராக₄வ: ॥ 20
- ந ஹி ராமோ மஹாதேஜா: ஸக்யோ ஜேதும் ஸுராஸுரை: ।
ராக்ஷஸைர்வாபி சாந்யைர்வா ஸ்வர்க₃: பாபஜநைரிவ ॥ 21
- ராவணஸ்ச மயா த்₃ருஷ்ட: க்ஷிதௌ தைலஸமுக்ஷித: ।
ரக்தவாஸா: பிப₃ந் மத்த: கரவீரக்ருதஸ்ரஜ: ॥ 22
- விமாநாத் புஷ்பகாத்₃ய ராவண: பதிதோ பு₄வி ।
க்ருஷ்யமாண: ஸ்த்ரியா த்₃ருஷ்டோ முண்ட₃: க்ருஷ்ணாம்ப₃ர: புந: ॥ 23
- ரதே₂ந க₂ரயுக்தேந ரக்தமால்யாநுலேபந: ।
பிப₃ம்ஸ்தைலம் ஹஸந் ந்ருத்யந் ப்₄ராந்தசித்தாகுலேந்த்₃ரிய: ॥ 24
- க₃ர்த்₃பே₄ந யயௌ ஸீக்₄ரம் த₃க்ஷிணாம் தி₃ஸமாஸ்தி₂த: ।
புநரேவ மயா த்₃ருஷ்டோ ராவணோ ராக்ஷஸைர்வர: ॥ 25
- பதிதோவாக்ஸிரா பூ₄மௌ க₃ர்த்₃ப₄த்₃ப₄யமோஹித: ।
ஸஹஸோத்த₂ய ஸம்ப்₄ராந்தோ ப₄யார்தோ மத₃விஹ்வல: ॥ 26
- உந்மத்த இவ தி₃க்வாஸா து₃ர்வாக்யம் ப்ரலபந் முஹு: ।
து₃ர்க்₃ந்த₄ம் து₃ஸ்ஸஹம் கே₄ரம் திமிரம் நரகோபமம் ॥ 27
- மலபங்கம் ப்ரவிஸ்யாஸூ மக்₃நஸ்தத்ர ஸ ராவண: ।
கண்டே₂ ப₃த்₄வா த₃ஸக்₃ரீவம் ப்ரமத₃ா ரக்தவாஸிநீ ॥ 28
- காலீ கர்த்₃மலிப்தாங்கீ தி₃ஸம் யாம்யாம் ப்ரகர்ஷதி ।
ஏவம் தத்ர மயா த்₃ருஷ்ட: கும்ப₄கர்ணோ நிஸாசர: ॥ 29
- ராவணஸ்ய ஸுதாஸ்ஸர்வே முண்ட₃ாஸ்தைலஸமுக்ஷிதா: ।
வராஹேண த₃ஸக்₃ரீவ: ஸிம்ஸூமாரேண சேந்த்₃ரஜித் ॥ 30
- உஷ்ட்ரேண கும்ப₄கர்ணஸ்ச ப்ரயாதோ த₃க்ஷிணாம் தி₃ஸம் ।
ஏகஸ்தத்ர மயா த்₃ருஷ்ட: ஸ்வேதச்ச₂த்ரோ விபீ₄ஷண: ॥ 31
- ஸூக்லமால்யாம்ப₃ரத₄ர: ஸூக்லக₃ந்த₄ாநுலேபந: ।
ஸங்க₂து₃ந்து₃பி₄நிர்கே₄ஷைர்-ந்ருத்தகீ₃தாரலங்க்ருத: ॥ 32
- ஆருஹ்ய ஸைலஸங்காஸம் மேக₄ஸ்தநிதநி:ஸ்வநம் ।
சதுர்த்₃ந்தம் க₃ஜம் தி₃வ்யமாஸ்தே தத்ர விபீ₄ஷண: ।
சதுர்பி₄: ஸசிவை: ஸார்த்த₄ம் வைஹாயஸமுபஸ்தி₂த: ॥ 33
- ஸமாஜஸ்ச மயா த்₃ருஷ்டோ கீ₃தவாதி₃த்ரநிஸ்ஸ்வந: ।
பிப₃தாம் ரக்தமால்யாநாம் ரக்ஷஸாம் ரக்தவாஸஸாம் ॥ 34

வெண்மையான மாலைகளும், ஆடைகளும் அணிந்த புருஷோத்தமரான அவர், லட்சுமணனோடு, சூரியனைப் போல் பிரகாசிக்கும் திவ்வியமான புஷ்பக விமானத்தில் ஏறி, வடக்கு திசை நோக்கிச் சென்றார். (19)

இவ்வாறு, விஷ்ணுவுக்கு நிகரான பராக்கிரமமுடைய இராமனை, சகோதரனான லட்சுமணனுடனும் சீதையோடும் கனவில் நான் பார்த்தேன். (20)

பாவிகளால் ஸ்வர்க்க போகம் அடையப்பட முடியாது என்பது போல், பேராற்றல் படைத்த இராமனை, தேவாசுரர்களாலும், ராட்சஸர்களாலும், மற்ற எவராலும் ஜயிக்க முடியாது. (21)

அதே சமயம், உடலெங்கும் எண்ணெய் பூசிக் கொண்டு, சிவப்பு வஸ்திரத்துடன், அரளி மாலையுடன், குடித்துக் கொண்டு, அதனால் மதிமயங்கித் தரையில் விழுந்து கிடப்பவனாக இராவணனை நான் பார்த்தேன். (22)

புஷ்பக விமானத்திலிருந்து பூமியில் இராவணன் விழுந்தான். பின்னர், கருப்பு உடை அணிந்து, மொட்டைத் தலையுடன் இருந்த அவன் ஒரு பெண்ணால் பிடித்து இழுக்கப்படுவதைக் கண்டேன். (23)

சிவந்த மாலைகளும், உடற்பூச்சுக்களும் பூசிக் கொண்டு, எண்ணெயைக் குடித்துக் கொண்டும், சிரித்து ஆடிக் கொண்டும், மனம் கலங்கி, வசமிழந்து, கோவேறு கழுதைகள் பூட்டிய ரதத்தில், கழுதை பின்தொடர, வேகமாகத் தெற்கு திசை நோக்கிச் சென்றான். (24-29)

பயத்தால் மனம் தடுமாறி, ராட்சஸாதிபனான இராவணன், கழுதை மேலிருந்து தலை குப்புற கீழே விழுகிற காட்சியையும் நான் பார்த்தேன். அவன், உடனே எழுந்து, நிலை தடுமாறி, அச்சத்தால் பீடிக்கப்பட்டு, போதையால் மனம் சிதறி, பைத்தியம் போல திசைகளே ஆடையாக (ஆடை இல்லாமல்) கெட்ட வார்த்தைகளை அடிக்கடி பிதற்றிக் கொண்டு, பொறுக்க முடியாத துர்நாற்றத்துடனும், இருட்டாகவும், நரகம் போலவும் இருந்த பயங்கரமான அழுக்குச் சேற்றில் வேகமாக அழுந்தி மூழ்கினான். கருத்த நிறமும், சிவப்பு ஆடையும், அழுக்கான உடலும் கொண்ட ஒரு பெண், ராவணனின் பிடரியில் கைவைத்துத் தள்ளிக் கொண்டு, யமனுக்கு உரிய திசை நோக்கி இழுத்துக் கொண்டு போகிறாள். கும்பகர்ணனும் இவ்வாறே சொப்பனத்தில் பார்க்கப்பட்டான். (24-29)

இராவணனுடைய புதல்வர்கள் எல்லாரும் மொட்டைத் தலையர்களாக, எண்ணெய் பூசியவர்களாக இருந்தார்கள். இராவணன் பன்றியிலும், இந்திரஜித் முதலையிலும், கும்பகர்ணன் ஒட்டகத்திலும் (ஏறிக் கொண்டு) தெற்குத் திசை நோக்கிச் சென்றார்கள். விபீஷணன் ஒருவர் மட்டும் வெண்குடை உடையவராகக் காணப்பட்டார். (30,31)

வெண்மலர் மாலை-ஆடை; வெண்சந்தனப் பூச்சு; சங்கம்-துந்துபி முதலிய வாத்தியகோஷங்கள்; நாட்டியம்-பாட்டு முதலானவை அழகு செய்ய, மலை போல் ஒளி வீசுவதும், மேகம் போல் முழங்குவதும், நான்கு தந்தங்களை உடையதுமான திவ்வியமான யானையின் மேல் வீற்றிருந்த விபீஷணன் நான்கு மந்திரிகளுடன் கூட ஆகாயத்தில் காணப்பட்டார். (32,33)

பயங்கரமான சப்தங்களை எழுப்பும் வாத்தியங்களை வாசித்துக் கொண்டு, செம்மலர்-செவ்வாடை அணிந்து, மதுபானம் செய்து கொண்டு ஆங்காங்கே நிற்கும் ராட்சஸக் கூட்டங்களும் என்னால் பார்க்கப்பட்டன. (34)

- லங்கா சேயம் புரீ ரம்யா ஸவாஜிரத₂குஞ்ஜரா ।
ஸாக₃ரே பதிதா த்₃ருஷ்டா ப₄க்₃நகே₃புரதோரணா ॥ 35
- லங்கா த்₃ருஷ்டா மயா ஸ்வப்நே ராவணேநாபி₄ரக்ஷிதா ।
த₃க்₃த₄ ராமஸ்ய தூ₃தேந வாநரேண தரஸ்விநா ॥ 36
- பீத்வா தைலம் ப்ரந்ருத்தாஸ்ச ப்ரஹஸந்த்யோ மஹாஸ்வநா: ।
லங்காயாம் ப₄ஸ்மரூக்ஷாயாம் ப்ரவிஷ்டா ராக்ஷஸஸ்த்ரிய: ॥ 37
- கும்ப₄கர்ணாத₃யஸ்சேமே ஸர்வே ராக்ஷஸபுங்க₃வா: ।
ரக்தம் நிவஸநம் க்₃ருஹ்ய ப்ரவிஷ்டா கே₃மயஹ்ரதே₃ ॥ 38
- அபக₃ச்ச₂த நஸ்யத்₄வம் ஸீதாமாப ஸ ராக₄வ: ॥ 39
- க₄ாதயேத் பரமாமர்ஷீ ஸர்வை: ஸார்த₄ம் ஹி ராக்ஷஸை: ।
ப்ரியாம் ப₃ஹுமதாம் ப₄ர்யாம் வநவாஸமநுவ்ரதாம் ॥ 40
- ப₄ர்த்ஸிதாம் தர்ஜிதாம் வாபி நாநுமம்ஸ்யதி ராக₄வ: ।
தத₃லம் க்ரூரவாக்யைர்வ: ஸாந்த்வமேவாபி₄தீ₄யதாம் ॥ 41
- அபி₄யாசாம வைதே₃ஹீமேதத்₃தி₄ மம ரோசதே ।
யஸ்யாமேவம்வித₄: ஸ்வப்நோ து₃:கி₂தாயாம் ப்ரத்ருஸ்யதே ॥ 42
- ஸா து₃:கை₂ர்விவிதை₄ர்முக்தா ப்ரியம் ப்ராப்நோத்யநுத்தமம் ।
ப₄ர்த்ஸிதாமபி யாசத்₄வம் ராக்ஷஸ்ய: கிம் விவக்ஷயா ॥ 43
- ராக₄வாத்₃தி₄ ப₄யம் கே₄ரம் ராக்ஷஸாநாமுபஸ்தி₂தம் ।
ப்ரணிபாதப்ரஸந்நா ஹி மைதி₂லீ ஜநகாத்மஜா ॥ 44
- அலமேஷா பரித்ராதும் ராக்ஷஸ்யோ மஹதோ ப₄யாத் ।
அபி சாஸ்யா விஸாலாக்ஷயா ந கிஞ்சிது₃பலக்ஷயே ॥ 45
- விருபமபி சாங்கே₃ஷு ஸுஸூக்ஷ்மமபி லக்ஷணம் ।
ச₂ாயாவைகு₃ண்யமாத்ரம் து ஸங்கே து₃:க₂முபஸ்தி₂தம் ॥ 46
- அது₃:க₂ர்ஹாமிமாம் தே₃வீம் வைஹாயஸமுபஸ்தி₂தாம் ।
அர்த₂ஸித்₃தி₄ம் து வைதே₃ஹ்யா: பஸ்யாம்யஹமுபஸ்தி₂தாம் ॥ 47
- ராக்ஷஸேந்த்₃ரவிநாஸம் ச விஜயம் ராக₄வஸ்ய ச ।
நிமித்தபூ₄தமேதத்து ஸ்ரோதுமஸ்யா மஹத் ப்ரியம் ॥ 48
- த்₃ருஸ்யதே ச ஸ்பு₂ரச்சக்ஷு: பத்₃மபத்ரமிவாயதம் ।
ஈஷ்ச ஹ்ருஷிதோ வாஸ்யா த₃க்ஷிணாயா ஹ்யத₃க்ஷிண: ॥ 49
- அகஸ்மாதே₃வ வைதே₃ஹ்யா ப₃ஹுரேக: ப்ரகம்பதே ।
கரேணுஹஸ்தப்ரதிம: ஸவ்யஸ்சோருரநுத்தம: ।
வேபமாந: ஸூசயதி ராக₄வம் புரத: ஸ்தி₂தம் ॥ 50

அழகான இந்த லங்கா நகரம் குதிரை-ரதம்-யானைகளோடு, உப்பரிகைகளும் தோரண வாயில்களும் அழிக்கப்பட்டு, கடலில் மூழ்குவதைக் கண்டேன். (35)

இராவணனால் ஆளப்படும் இலங்கை ராமதூதனான வானரத்தால் மிக வேகமாக எரிக்கப்பட்டதைக் கனவில் பார்த்தேன். (36)

சாம்பலாகிக் கிடந்த இலங்கைக்குள் எண்ணெயைக் குடித்துவிட்டு அலங்கோலமாய், பெருங்குரலில் சிரித்துக் கொண்டு ராட்சஸப் பெண்கள் நுழைந்தார்கள். (37)

கும்பகர்ணன் முதலிய இந்த ராட்சஸர்கள் எல்லாரும் சிவந்த ஆடையுடன் சாணம் நிறைந்த பள்ளத்தில் மூழ்கியதையும் என் கனவில் கண்டேன். (38)

(ஆகவே, ராட்சஸிகளே! நான் சொல்வதைக் கேளுங்கள்.) இங்கிருந்து ஓடிப் போய் விடுங்கள்; (இல்லாவிட்டால்) அழிந்து விடுவீர்கள். ராமன் சீதையை அடைந்து விடுவார். (39)

மிகவும் கோபம் கொண்ட ராமன், எல்லா ராட்சஸர்களுடன், உங்களையும் கொன்று போடுவார். வனவாசத்தில் துன்ப காலங்களில் தன்னுடன் உதவியாக இருந்தவரும், அன்பும் மதிப்பும் கொண்டவருமான தன் பத்னி(சீதை)யை உருட்டியும், மிரட்டியும் துன்புறுத்திய உங்களை அவர் மன்னிக்க மாட்டார். ஆகவே, இனி குரூரமான வார்த்தைகளைக் கூறாதீர்கள். அமைதியாகவே பேசுங்கள். (40,41)

வைதேகியை நீங்கள் பணிந்து மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொள்ளுங்கள். இது தான் சரியான வழி என்று எனக்குப் படுகிறது. எந்த சீதையால் இப்போது மிகவும் துக்கம் அனுபவிக்கப் படுகிறதோ, அவர் எல்லாவிதக் கஷ்டங்களிலிருந்தும் விடுபட்டு, உத்தமமான தன் கணவரை அடையப் போகிறார் - என்பதை என் கனவு காட்டுகிறது.

ராட்சஸிகளே, சீதை உங்களால் பயமுறுத்தப்பட்டவராக இருந்தாலும், இப்போது அவரை பிரார்த்தித்துக் கொள்ளுங்கள்; இதைப்பற்றி விரிவாகப் பேசுவானேன்? (விரைவில் நல்ல முடிவுக்கு வாருங்கள் - என்றபடி.) (42,43)

ராகவனால், ராட்சஸர்களுக்குப் பயங்கரமான ஆபத்து வந்திருக்கிறது. ஜனகபுத்திரியான மைதிலி, ஒரு வணக்கம் கூறினாலே மகிழ்ந்து போவார். (44)

ராட்சஸிகளே! உங்களையெல்லாம் பேராபத்திலிருந்து காப்பாற்றுவதற்கு கருணாமூர்த்தியான இவரே போதும்.

அகன்ற கண்களையுடைய இவருடைய சரீரம் விகாரமடையவில்லை; அங்கங்களிலும் நுண்ணிய மாறுதல் கூடக் காணப்படவில்லை; (பளிச்சென்று இருக்கக்கூடிய இவர்,) நிழல் படிந்தாற்போல், நிறம் குறைந்து காணப்படுவதொன்று தான், இவருக்கு ஏற்பட்டுள்ள துன்பம் என்று நினைக்கிறேன். (45,46)

துக்கமணுகத் தகாத இவரை ஆகாயத்திலுள்ள விமானத்தை அடைந்து விட்டவராக கண்டேனே? அந்தக் காட்சி வைதேகியின் துயரம் குறையத் தொடங்கிவிட்டது என்பதைக் காட்டுகிறது. (47)

இராவணனுடைய அழிவையும், ராகவனுடைய வெற்றியையும், இவர் மிகவும் பிரியமான செய்தியைக் கேட்கப் போகிறார் என்பதையும், சகுனங்களால் இது காட்டுகிறது. (48)

உத்தமப் பெண்மணியான இவருடைய, தாமரை இதழ் போல் அகன்ற இடது கண், சிறிது மகிழ்ச்சியுடன் படபடக்கிறது. (49)

எதிர்பாராமலே, வைதேகியின் ஒரு (இடது கை மட்டும்) கை ஆடுகிறது; யானைத் துதிக்கை போன்ற சிறந்ததான இடது தொடையின் சிலிர்ப்பு, ராகவன் எதிரே வந்து நிற்கிறார் - என்பதை சூசனையால் தெரிவிக்கிறது. (50)

பக்ஷீ ச ஸாக₂நிலய: ப்ரஹ்ருஷ்ட:

புந: புநஸ்சோத்தமஸாந்த்வவாதீ₃ ।

ஸுஸ்வாக₃தாம் வாசமுதீ₃ரயாண:

புந:புநஸ்சோத₃யதீவ ஹ்ருஷ்ட: ॥

51

தத: ஸா ஹ்ரீமதீ ப₃ாலா ப₄ர்த்துர்விஜயஹர்ஷிதா ।

அவோசத₃யதி₃ தத் தத்₂யம் ப₄வேயம் ஸரணம் ஹி வ: ॥

52

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
ஸுந்த₃ரகாண்டே₃ ஸப்தவிம்ஸஸ்ஸர்க: (27) ॥

அஷ்டாவிம்ஸஸ்ஸர்க:

உத்₃ப₃ந்த₄நவ்யவஸாய:

ஸா ராக்ஷஸேந்த்₃ரஸ்ய வசோ நிஸம்ய தத்₃ராவணஸ்யாப்ரியமப்ரியார்தா ।

ஸீதா விதத்ராஸ யத₂ா வநாந்தே ஸிம்ஹாபி₄பந்நா க₃ஜராஜகந்யா ॥

1

ஸா ராக்ஷஸீமத்₄யக₃தா ச பீ₄ருர்வாக₃பி₄ர்ப்₄ருஸம் ராவணதர்ஜிதா ச ।

காந்தாரமத்₄யே விஜநே விஸ்ருஷ்டா ப₃ாலேவ கந்யா விலலாப ஸீதா ॥

2

ஸத்யம் ப₃தேத₃ம் ப்ரவத₃ந்தி லோகே நாகாலம்ருத்யுர்ப₄வதீதி ஸந்த: ।

யத்ராஹமேவம் பரிப₄ர்த்ஸ்யமாநா ஜீவாமி கிஞ்சித் க்ஷணமப்யபுண்யா ॥

3

ஸுக₂ாத்₃விஹீநம் பஹுது₃:க₂பூர்ணமித₃ம் து நூநம் ஹ்ருத₃யம் ஸ்தி₂ரம் மே ।

விதீ₃ர்யதே யந்ந ஸஹஸ்ரத₄ாத்₃ய வஜ்ராஹதம் ஸ்ருங்க₃மிவாசலஸ்ய ॥

4

நைவாஸ்தி தே₃ாஷோ மம நூநமத்ர வத்₄யாஹமஸ்யாப்ரியத₃ர்ஸநஸ்ய ।

ப₄ாவம் ந சாஸ்யாஹமநுப்ரத₃ாதுமலம் த்₃விஜோ மந்த்ரமிவாத்₃விஜாய ॥

5

நூநம் மமாங்காந்யசிராத₃நார்ய:

ஸஸ்த்ரை: ஸிதைஸ்சே₂த்ஸ்யதி ராக்ஷஸேந்த்₃ர: ।

தஸ்மிந்நநாக₃ச்ச₂தி லோகநாதே₂

க₃ர்ப₄ஸ்த₂ஜந்தோரிவ ஸல்யக்ருந்த: ॥

6

து₃:க₂ம் ப₃தேத₃ம் மம து₃:கி₂தாயா

மாஸௌ சிராயாதி₄க₃மிஷ்யதோ த்₃வௌ ।

ப₃த்த₄ஸ்ய வத்₄யஸ்ய தத₂ா நிஸாந்தே

ராஜாபராத₄தி₃வ தஸ்கரஸ்ய ॥

7

ஹா ராம ஹா லக்ஷ்மண ஹா ஸுமித்ரே

ஹா ராமமாத: ஸஹ மே ஜநந்யா ।

ஏஷா விபத்₃யாம்யஹமல்பப₄ாக்₃யா

மஹார்ணவே நௌரிவ மூட₄வாதா ॥

8

தரஸ்விநௌ த₄ாரயதா ம்ருக₃ஸ்ய ஸத்தவேந ரூபம் மநுஜேந்த்₃ரபுத்ரௌ ।

நூநம் விஸஸ்தௌ மம காரணாத்நௌ ஸிம்ஹர்ஷபெ₄ள த்₃வாவிவ வைத்யுதேந ॥ 9

அந்த மரக்கிளையிலுள்ள ஒரு பறவை மனமகிழ்ச்சியுடன் இனிமையான குரலில், வரவேற்புக் கூறும் முறையில் திரும்பத்திரும்ப தூண்டுவது போல் கூவுகிறது. (51)

இதைக் கேட்ட பிறகு, இயல்பாக வெட்கமுடைய அவள், கணவரின் வெற்றி சம்பந்தமான உரையாடலால் மனம் மகிழ்ந்து, 'நீ கூறியபடி உண்மையில் நடந்து விட்டால், நான் உங்களுக்கு நிச்சயமாக அடைக்கலம் தருவேன்' என்றாள். (52)

ஆதிகாவ்யமான ஸ்ரீமத் இராமாயணம்
சுந்தரகாண்டத்தில் இருபத்தேழாம் ஸர்க்கம் நிறைவடைந்தது (27).

ஸர்க்கம் 28

சுருக்குப் போட்டுக் கொள்ள முயலுதல்

அரக்க மன்னன் இராவணனுடைய குரூரமான சொற்களைக் கேட்டு, துயரங்களால் கலங்கிப் போயிருந்த சீதை, காட்டில் சிங்கத்தால் பிடிக்கப்பட்ட பெண்யானைக்குட்டி போல் நடுங்கினாள். (1)

ராட்சஸிகளிடம் அகப்பட்டுக் கொண்டவளும், இயற்கையிலேயே பயந்த சுபாவம் உடையவளும், சொற்களைக் கொண்டு இராவணனால் மிகவும் பயமுறுத்தப்பட்டவளுமான சீதை, ஜனங்களே இல்லாத ஒரு காட்டில் தனித்து விடப்பட்ட அறியாப் பெண்ணைப் போல அழத் தொடங்கினாள். (2)

'உரிய காலம் வராமல், மரணம் ஏற்படாது' என்று சான்றோர்கள் கூறுகிறார்களே, அது சத்தியம் தான்; இவ்வாறெல்லாம் கடுமையாக மிரட்டப்பட்டும் புண்ணியமில்லாதவளான நான் ஒரு நொடி நேரமாவது உயிரோடு இருக்கலாமா? (3)

சுகம் என்பதே இல்லாமல், எல்லையற்ற துக்கத்தால் நிரம்பி வழியும் என் இதயம், வஜ்ராயுதத்தால் தாக்கப்பட்ட மலைச்சிகரம் போல் ஆயிரம் தூளாக சிதறிப் போகாமல், இன்னும் உறுதியாக இருக்கிறதே? (4)

துஷ்டனான இவனால் நான் கொல்லப்படுவது நிச்சயம் என்றாகிவிட்டபோது, நானே உயிரை மாய்த்துக் கொள்வதில் தற்கொலை என்ற தோஷத்துக்கு இடமேயில்லை. இருபிறப்பாளரல்லாதவருக்கு அந்தணன் வேதம் உபதேசிக்க முடியாது என்பதைப் போல இவனுக்கு நான் இணங்கிப் போவது என்ற பேச்சுக்கே இடமில்லை. (5)

உடனே என் நாதன் இங்கு வராவிட்டால், கார்ப்பத்திலுள்ள சிசுவின் அங்கங்களை மருத்துவர் வெட்டியெடுப்பது போல, கூர்மையான ஆயுதங்களைக் கொண்டு என் அங்கங்களை வெட்டித் துண்டாக்குவான், இழிந்த இயல்புடைய ராட்சஸ மன்னன். (6)

அரசனால் சிறையில் அடைக்கப்பட்டுள்ள ஒரு திருடன், அந்த இரவு கழிந்ததும் (அதிகாலையில்) தூக்கில் ஏற்றப்படுவான் என்றால் அவன் நிலை எப்படியோ, அப்படியே, இரண்டு மாதங்களும் விரைவாகக் கழிந்து கொண்டிருக்கும் என் நிலையும் மிகவும் துக்கத்துக்குரியதன்றோ? (7)

ஹே, ராமா! ஹா லட்சுமணா! ஹா சுமித்ரே! ஹா ராமனைப் பெற்றவரே! என்னைப் பெற்ற தாயே! (நீங்கள் எல்லோரும் கேளுங்கள்) பெருங்கடலில் புயற்காற்றால் தாக்கப்பட்ட கப்பலைப் போல் நான் துயரத்தில் சிக்கியுள்ளேன். (8)

சக்ரவர்த்தி மைந்தர்களும் வேகமானவர்களும், பராக்கிரமம் பொருந்தியவர்களுமான அவ்விருவரும், மான் வடிவம் எடுத்து வந்த மாரீசனால் என் பொருட்டு இடியினால் தாக்கப்பட்ட இரு சிங்கங்களைப் போல் கொல்லப்பட்டிருப்பார்களோ? (9)

நூநம் ஸ காலோ ம்ருக₃ரூபத₄ரீ மாமல்பப₄க்₃யாம் லுலுபே₄ தத₃நீம் |
யத்ரார்யபுத்ரம் விஸஸர்ஜ மூட₄ ராமாநுஜம் லக்ஷ்மணபூர்வஜம் ச || 10

ஹா ராம ஸத்யவ்ரத தீ₃ர்க₄பாஹோ
ஹா பூர்ணசந்த்₃ரப்ரதிமாநவக்த்ர |
ஹா ஜீவலோகஸ்ய ஹித: ப்ரியஸ்ச
வத்₄யாம் ந மாம் வேத்ஸி ஹி ராக்ஷஸாநாம் || 11

அநந்யதே₃வத்வமியம் க்ஷமா ச பூ₄மௌ ச ஸய்யா நியமஸ்ச த₄ர்மே |
பதிவ்ரதாத்வம் விப₂லம் மமேத₃ம் க்ருதம் க்ருதக்₄நேஷ்விவ மாநுஷாணாம் || 12

மோகே₄ ஹி த₄ர்மஸ்சரிதோ மயாயம்
ததை₂கபத்நீத்வமித₃ம் நிரர்த₂ம் |
யா த்வாம் ந பஸ்யாமி க்ருஸா விவர்ணா
ஹீநா த்வயா ஸங்க₃மநே நிராஸா || 13

பிதுர்நிதே₃ஸம் நியமேந க்ருத்வா
வநாந்நிவ்ருத்தஸ்சரிதவ்ரதஸ்ச |
ஸ்த்ரீபி₄ஸ்து மந்யே விபுலேக்ஷணாபி₄ஸ்-
த்வம் ரம்ஸ்யஸே வீதப₄ய: க்ருதார்த₂: || 14

அஹம் து ராம த்வயி ஜாதகாமா
சிரம் விநாஸாய நிப₃த்₃த₄ப₄வா |
மோக₄ம் சரித்வாத₂ தபோவ்ரதம் ச
த்யக்ஷயாமி தி₄க்₃ஜீவிதமல்பப₄க்₃யா || 15

ஸா ஜீவிதம் க்ஷிப்ரமஹம் த்யஜேயம் விஷேண ஸஸ்த்ரேண ஸிதேந வாபி |
விஷஸ்ய த₃தா ந ஹி மோஸ்தி கஸ்சித் ஸஸ்த்ரஸ்ய வா வேஸ்மநி ராக்ஷஸஸ்ய || 16

இதீவ தே₃வீ ப₃ஹுத₄ விலப்ய ஸர்வாத்மநா ராமமநுஸ்மரந்தீ |
ப்ரவேபமாநா பரிஸுக்ஷகவக்த்ரா நகே₃த்தமம் புஷ்பிதமாஸஸாத₃ || 17

ஸோகாபி₄தப்தா ப₃ஹுத₄ விசிந்த்ய ஸீதாத₂ வேண்யுத்₃க்₃ரத₂நம் க்₃ருஹீத்வா |
உத்₃ப₃த்₄ய வேண்யுத்₃க்₃ரத₂நேந ஸீக்₄ரமஹம் க₃மிஷ்யாமி யமஸ்ய மூலம் || 18

உபஸ்தி₂தா ஸா ம்ருது₃ஸர்வக₃ாத்ரீ ஸாக₂ாம் க்₃ருஹீத்வாத₂ நக₃ஸ்ய தஸ்ய |
தஸ்யாஸ்து ராமம் ப்ரவிசிந்தயந்த்யா ராமாநுஜம் ஸ்வம் ச குலம் ஸுப₄ங்க₃யா: || 19

ஸோகாநிமித்தாநி தத₂ா ப₃ஹுநி தை₄ர்யார்ஜிதாநி ப்ரவராணி லோகே |
ப்ராது₃ர்நிமித்தாநி தத₃ா ப₃பூ₄வு: புராபி ஸித்₃த₄ந்யுபலக்ஷிதாநி || 20

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
ஸுந்தரகாண்டே₃ அஷ்டாவிம்ஸஸ்ஸர்க்க: (28) ||

காலதேவதையே மான் வடிவம் கொண்டு வந்து, நற்பேறு குறைந்திருந்த என்னை, அப்போது, ஆசைகாட்டி இழுத்தது போலும்! அதனால் தானே, அறிவற்றவளான நான், இராமனையும் அவர் தம்பியையும் (மானைப் பிடித்துத் தரும்படி) அனுப்பி வைத்தேன்? (10)

ஹா ராம! சத்தியவ்ரத! நீண்ட கைகளுடையவரே! முழுநிலவைப் போல் பிரகாசிக்கும் முகம் படைத்தவரே! எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் பிரியமானவரே! நலனைச் செய்பவரே! அரக்கர்களால் நான் கொல்லப்படப் போகிறேன் என்பதை நீங்கள் அறியவில்லையா? (11)

தங்களைத் தவிர வேறு எந்த தெய்வத்தையும் அறியேன்; பொறுமையோடு இருக்கிறேன்; தரை தான் எனக்கு படுக்கை; தர்மத்தை உறுதியாக அனுஷ்டிக்கிறேன்; இவ்விதமாகப் பதிவிரதா தர்மத்தைக் கடைப்பிடித்தேனே, அது பயனற்றுப் போய்விட்டது - நன்றி கெட்ட மனிதர்களுக்குச் செய்யும் உபகாரங்களைப் போல! (என்னுடைய கற்புச் சக்தியினால் தான் இராட்சஸனின் மிரட்டலைப் பொறுத்துக் கொண்டிருக்கிறேன்; இராவணனை என்னால் எரித்து விட முடியும்; என்றாலும், தங்களிடம் அனுமதி பெறாததால் அவனை விட்டு வைத்திருக்கிறேன். இவ்வளவு பொறுமையோடு இருந்து கொண்டிருக்கிறேன்) (12)

நான் இதுவரை நெறிப்படி நடத்திய வாழ்க்கை வீணாகப் போய்விட்டது. அவ்வாறே, 'ஒரே மனைவி' என்ற (தங்களுடைய) சொல்லும் பொருளற்றுப் போயிற்று. தங்களைப் பார்க்காததாலும் தங்களுடன் சேரும் நம்பிக்கையை இழந்து விட்டதாலும் இளைத்து வெளுத்துப் போயிருக்கிறேன். (13)

தாங்கள், தந்தையின் கட்டளையை அப்படியே நிறைவேற்றிவிட்டு, காட்டிலிருந்து திரும்பி, (அயோத்தி சென்று) வனவாச விரதத்தை முடித்துக் கொண்டு, செய்ய வேண்டிய காரியங்களைச் செய்து முடித்துவிட்டதால் அச்சம் தவிர்த்து, விசாலமான கண்களைக் கொண்ட அணங்குகளுடன் உல்லாசத்தை அனுபவிக்கிறீர்கள் என்று எண்ணுகிறேன்; (14)

ஆனால், (ராமா! என் நிலைமையைப் பாருங்கள்.) தங்களிடம் எல்லையற்ற ஆசை வைத்திருக்கிறேன்; ஆகவே, நெடுங்காலமாக தங்களிடமே பிரேமை நிலைத்திருப்பதாலேயே எனக்கு அழிவு ஏற்பட்டாலும் நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். நான் அனுஷ்டித்த தவ-விரதங்கள் எல்லாம் வீணாகி விட்டனவே! இது என்ன வாழ்க்கை? எனவே, நற்பேறு குறைந்த நான் உயிரை விட்டு விடப் போகிறேன். (15)

விஷத்தைக் குடித்தோ, கூர்மையான ஆயுதத்தாலோ இப்போதே உயிரை விட்டுவிடத் துடிக்கிறேன். ஆனால், அரக்கனுடைய இந்த இடத்தில் எனக்கு விஷமோ, ஆயுதமோ கொடுப்பதற்கு யார் இருக்கிறார்கள்? (16)

இவ்வாறாக, பலவிதமாகப் புலம்பிய தேவி, முற்றிலுமாக இராமனையே நினைத்துக் கொண்டு, உடல் நடுங்க, முகம் உலர, புஷ்பங்கள் நிறைந்த மரத்தடியை அடைந்தாள். (17)

சோகத்தீயால் தகிக்கப்பட்ட அவள், பலதடவை சிந்தித்துப் பார்த்துவிட்டு, 'கூந்தல் முடிச்சைப் பற்றி பின்னலைக் கொண்டு, சுருக்குப் போட்டுக் கொண்டு, சீக்கிரத்தில் நான் யமலோகம் போகப் போகிறேன்' (என்ற முடிவுக்கு வந்தாள்.) (18)

மென்மையான அங்கங்கள் படைத்த அவள் எழுந்து, அந்த மரத்தின் கிளையைப் பற்றிக் கொண்டு, இராமனையும் லட்சுமணனையும் தன் குலத்தையும் பற்றி சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தபோது, சுபத்தை சூசிப்பிக்கின்றதும் தைரியத்தைக் கொடுப்பதும், உலகத்தில் எல்லாருக்கும் நன்றாகத் தெரிந்ததுமான பல நல்ல சகுனங்கள் உண்டாயின. அந்த சகுனங்களின் நற்பலன்களை அவள் முன்பே அனுபவித்திருந்தாள். (19,20)

ஆதிகாவ்யமான ஸ்ரீமத் இராமாயணம்

சுந்தரகாண்டத்தில் இருபத்தெட்டாம் ஸர்க்கம் நிறைவடைந்தது (28).

ஏகோநத்ரிம்ஸஸ்ஸர்க்₃:

ஸுப₄நிமித்தாநி

- தத₂ாக₃தாம் தாம் வ்யதி₂தாமநிந்தி₃தாம்
வ்யபேதஹர்ஷாம் பரிதீ₃நமாநஸாம் ।
ஸுப₄ம் நிமித்தாநி ஸுப₄நி பே₄ஜிரே
நரம் ஸ்ரியா ஜுஷ்டமிவோபஜீவிந: ॥ 1
- தஸ்யா: ஸுப₄ம் வாமமராலபக்ஷமராஜீவ்ருதம் க்ருஷ்ணவிஸாலஸுக்லம் ।
ப்ராஸ்பந்த₃தைகம் நயநம் ஸுகேஸ்யா மீநாஹதம் பத்₃மமிவாபி₄தாம்ரம் ॥ 2
- பு₄ஜஸ்ச சார்வஞ்சிதபீநவ்ருத்த: பரார்த₄யகாலாக₃ருசந்த₃நார்ஹ: ।
அநுத்தமேநாத₄யுஷித: ப்ரியேண சிரேண வாம: ஸமவேபதாஸு ॥ 3
- க₃ஜேந்த்₃ரஹஸ்தப்ரதிமஸ்ச பீநஸ்தயோர்த்₃வயோ: ஸம்ஹதயோ: ஸுஜாத: ।
ப்ராஸ்பந்த₃மாந: புந்ருருஸ்யா ராமம் புரஸ்தாத் ஸ்தி₂தமாசசசேஷ ॥ 4
- ஸுப₄ம் புந்ரஹேமஸமாநவர்ணமீஷத்₃ரஜோத்₄வஸ்தமிவாமலாக்ஷயா: ।
வாஸ: ஸ்தி₂தாயா: ஸிக₂ராக்₃ரத₃த்யா: கிஞ்சித் பரிஸ்ரம்ஸத சாருக₃தார்யா: ॥ 5
- ஏதைர்நிமித்தைரபரைஸ்ச ஸுப்₄ரு: ஸம்பே₃தி₄தா ப்ராக₃பி ஸாது₄ஸித்₃தை₄: ।
வாதாதபக்லாந்தமிவ ப்ரநஷ்டம் வர்ஷேண பீ₃ஜம் ப்ரதிஸஞ்ஜஹர்ஷ ॥ 6
- தஸ்யா: புந்ர்பி₃ம்ப₃ப₂லாத₄ரோஷ்ட₂ம் ஸ்வக்ஷிப்₄ருகேஸாந்தமராலபக்ஷம் ।
வக்த்ரம் ப₃ப₄ஸே ஸ்மிதஸுக்லத₃ம்ஷ்ட்ரம் ராஹோர்முக₂ாச்சந்த்₃ர இவ ப்ரமுக்த: ॥ 7
- ஸா வீதஸோகா வ்யபநீததந்த்₃ரீ ஸாந்தஜ்வரா ஹர்ஷவிவ்ருத்₃த₄ஸத்த்வா ।
அஸோப₄தார்யா வத₃நேந ஸுக்லே ஸீதாம்ஸுநா ராத்ரிரிவோதி₃தேந ॥ 8

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
ஸுந்த₃ரகாண்டே₃ ஏகோநத்ரிம்ஸஸ்ஸர்க்₃: (29) ॥

த்ரிம்ஸஸ்ஸர்க்₃:

ஹநாமத்க்ருத்யாக்ருத்ய விசிந்தநம்

- ஹநுமாநபி விஸ்ராந்த: ஸர்வம் ஸுஸ்ராவ தத்த்வத: ।
ஸீதாயாஸ்த்ரிஜடாயாஸ்ச ராக்ஷஸீநாம் ச தர்ஜநம் ॥ 1
- அவேக்ஷமாணஸ்தாம் தே₃வீம் தே₃வதாமிவ நந்த₃நே ।
ததோ ப₃ஹுவித₄ாம் சிந்தாம் சிந்தயாமாஸ வாநர: ॥ 2
- யாம் கபீநாம் ஸஹஸ்ராணி ஸுப₃ஹூந்யயுதாநி ச ।
தி₃க்ஷு ஸர்வாஸு மார்க்₃ந்தே ஸேயமாஸாதி₃தா மயா ॥ 3

ஸர்க்கம் 29

நன்னிமித்தங்களைக் காணுதல்

இவ்விதமாக, சொல்ல முடியாத அளவுக்குத் துக்கங்களை அனுபவித்துக் கொண்டிருப்பவளும், குற்றமற்றவளும், நிந்திக்கத் தகாதவளும், மகிழ்ச்சி அற்றுப் போனவளும், மனம் நொந்தவளும் மங்களமானவளுமான அவளுக்கு, செல்வச் செழிப்பிலுள்ள மனிதருக்கு, (இக்கட்டான ஒரு நிலையில்) அவரை அண்டிப் பிழைப்பவர்கள் (தம்மாலியன்ற) உதவி செய்வதைப் போல அநேக நற்சகுனங்கள் ஏற்பட்டன. (1)

வளைந்த இமை ரோமங்களால் சூழப்பட்டு ஓரத்தில் சிவந்து, சுற்றிலும் வெளுத்து, நடுவில் கறுத்த விசாலமான இடது கண், மீன்களால் அடிக்கப்பட்ட செந்தாமரை மலர் போல் துடித்தது. (2)

அழகாகப் பொருந்தி, திரண்டு, உருண்டு, அகில்-சந்தனம் முதலிய நறுமணப் பூச்சுக்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டு, உத்தமமான பிரிய நாயகனால் நெடுநேரம் தழுவப் பெற்ற இடது புஜமும் துடித்தது. (3)

உயர்ந்த யானையினுடையதைப் போன்று பருமனாக, ஒன்றுக்கொன்று இணையாகவும் நன்றாகவும் அமைந்த அவளுடைய இடது தொடை துடித்ததன் மூலம், 'ராமனே வந்து எதிரே நிற்கிறார்' என்று சொல்வதைப் போலிருந்தது. (4)

கூரிய நுனிகளை உடைய நிர்மலமான கண்களை உடையவளும், மாதுளை முத்துக்களைப் போன்ற பற்களை உடையவளும், நின்று கொண்டிருப்பவளும், அழகிய சரீரத்தைப் பெற்றவளுமான அவளுடைய இடுப்பிலிருந்து மங்களமானதும், பொன்னிறமானதும் சிறிது அழுக்கடைந்திருப்பதுமான ஆடை சற்றே அவிழ்ந்து சரிந்தது. (5)

இப்படிப்பட்ட சகுனங்கள் முன்பு ஏற்பட்டபோது நற்பலன்களே விளைந்திருப்பதாலும், மற்றும் பல காரணங்களாலும் காற்று-வெயிலால் வாட்டப்பட்டுக் கிடந்த விதை, நன்றாக மழை பெய்தவுடன் செழிப்பாக வளரத் தொடங்குவதைப் போல மறுபடியும் மகிழ்ந்தாள். (6)

கொவ்வைக்கனி போன்ற உதடுகள், அழகிய வளைந்த புருவங்கள், கூந்தல் கற்றை மற்றும் பளீரிடும் வெண்மையான பற்களையுடைய சீதையின் முகம், ராகுவிடமிருந்து விடுபட்ட சந்திரனைப் போல் பிரகாசித்தது. (7)

அவள் சோகம் நீங்கப் பெற்று, புத்தி தெளிவடைந்து, மனம் அமைதியுற்று, மகிழ்ச்சியால் தைரியம் வளர்ந்து, வளர்பிறையில் வளர்ச்சியடையும் சந்திரனால் இரவின் இருள் வரவரக் குறைந்து வெளிச்சம் வளர்வதைப் போல, ஒளிவீசும் முகமுடையவளானாள். (8)

ஆதிகாவ்யமான ஸ்ரீமத் இராமாயணம்

சுந்தரகாண்டத்தில் இருபத்தொன்பதாம் ஸர்க்கம் நிறைவடைந்தது. (29)

ஸர்க்கம் 30

அனுமான், செய்ய வேண்டியதைப் பற்றி ஆலோசித்தல்

அனுமானும் (இலைகளின் அடர்த்தியில் மறைந்திருந்தபடி) அசைவில்லாமல் இருந்து கொண்டு, ராட்சஸிகளின் உருட்டல்-மிரட்டல்களையும், சீதை- திரிஜடையின் சொற்களையும் உள்ளபடி நேரடியாகக் கேட்டார். (1)

பிறகு, (தேவலோக மன்னனின் பூஞ்சோலையான) நந்தனத்தில் ஒரு தேவதையைப் போல் விளங்கும் அவளை நன்றாகப் பார்த்துப் பலவிதமான சிந்தனைகளில் ஆழ்ந்து போனார், அனுமார். (2)

'ஆயிரம்-பதினாயிரம் என்று கணக்கில்லாத வானரங்கள் எல்லாத் திசைகளிலும் எவரைத் தேடிக் கொண்டிருக்கிறார்களோ, சாட்சாத் அதே அவர் என்னால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டார்! (3)

- சாரேண து ஸுயுக்தேந ஸத்ரோ: ஸக்திமவேக்ஷதா ।
கூடே₄ந சரதா தாவத₃வேக்ஷிதமித₃ம் மயா ॥ 4
- ராக்ஷஸாநாம் விஸேஷஸ்ச புரீ சேயமவேக்ஷிதா ।
ராக்ஷஸாதி₄பதேரஸ்ய ப்ரப₄ாவோ ராவணஸ்ய ச ॥ 5
- யுக்தம் தஸ்யாப்ரமேயஸ்ய ஸர்வஸத்த்வத₃யாவத: ।
ஸமாஸ்வாஸயிதும் ப₄ார்யாம் பதித₃ர்ஸநகாங்க்ஷிணீம் ॥ 6
- அஹமாஸ்வாஸயாம்யேநாம் பூர்ணசந்த்₃ரநிப₄ாநநாம் ।
அத்₃ருஷ்டத₃:க₂ாம் த₃:க₂ார்தாம் த₃:க₂ஸ்யாந்தமக₃ச்ச₂தீம் ॥ 7
- யதி₃ ஹ்யஹமிமாம் தே₃வீம் ஸோகோபஹதசேதநாம் ।
அநாஸ்வாஸ்ய க₃மிஷ்யாமி தே₃ஷவத்₃க₃மநம் ப₄வேத் ॥ 8
- க₃தே ஹி மயி தத்ரேயம் ராஜபுத்ரீ யஸஸ்விநீ ।
பரித்ராணமவிந்த₃ந்தீ ஜாநகீ ஜீவிதம் த்யஜேத் ॥ 9
- மயா ச ஸ மஹாப₃ாஹு: பூர்ணசந்த்₃ரநிப₄ாநந: ।
ஸமாஸ்வாஸயிதும் ந்யாய்ய: ஸீதாத₃ர்ஸநலாலஸ: ॥ 10
- நிஸாசரீணாம் ப்ரத்யக்ஷமநர்ஹம் சாபி ப₄ாஷணம் ।
கத₂ம் நு க₂லு கர்தவ்யமித₃ம் க்ருச்ச₂ரக₃தோ ஹ்யஹம் ॥ 11
- அநேந ராத்ரிஸேஷேண யதி₃ நாஸ்வாஸ்யதே மயா ।
ஸர்வத₂ா நாஸ்தி ஸந்தே₃ஹ: பரித்யக்ஷயதி ஜீவிதம் ॥ 12
- ராமஸ்ச யதி₃ ப்ருச்சே₂ந்மாம் கிம் மாம் ஸீதாப்₃ரவீத்₃வச: ।
கிமஹம் தம் ப்ரதிப்₃ருயாமஸம்ப₄ாஷ்ய ஸுமத்₄யமாம் ॥ 13
- ஸீதாஸந்தே₃ஸரஹிதம் மாமிதஸ்த்வரயா க₃தம் ।
நிர்த₃ஹேத₃பி காசுத்ஸ்த₂: க்ருத்₃த₄ஸ்-தீவ்ரேண சக்ஷுஷா ॥ 14
- யதி₃ சோத்₃யோஜயிஷ்யாமி ப₄ார்தாரம் ராமகாரணாத் ।
வ்யர்த₂மாக₃மநம் தஸ்ய ஸஸைந்யஸ்ய ப₄விஷ்யதி ॥ 15
- அந்தரம் த்வஹமாஸாத்₃ய ராக்ஷஸீநாமிஹ ஸ்தி₂த: ।
ஸநைரராஸ்வாஸயிஷ்யாமி ஸந்தாபப₃ஹுலாமிமாம் ॥ 16
- அஹம் த்வதிதநுஸ்சைவ வாநரஸ்ச விஸேஷத: ।
வாசம் சோத்₃ாஹரிஷ்யாமி மாநுஷீமிஹ ஸம்ஸ்க்ருதாம் ॥ 17
- யதி₃ வாசம் ப்ரத₃ாஸ்யாமி த்₃விஜாதிரிவ ஸம்ஸ்க்ருதாம் ।
ராவணம் மந்யமாநா மாம் ஸீதா பீ₄தா ப₄விஷ்யதி ॥ 18
- வாநரஸ்ய விஸேஷேண கத₂ம் ஸ்யாத₃பி₄ப₄ாஷணம் ।
அவஸ்யமேவ வக்தவ்யம் மாநுஷம் வாக்யமர்த₂வத் ॥ 19

கட்டுப்பாடான ஒற்றர் படையை வைத்திருக்கும் எதிரியின் சக்தியையும் கூர்ந்து பார்த்துக் கொண்டு, மறைவாக நடந்து வந்த என்னால் இங்கே நடந்தவையெல்லாம் பார்க்கப்பட்டன. (4)

ராட்சஸர்களின் சிறப்பம்சங்களும், இந்த இலங்கை நகரமும், ராட்சஸ மன்னன் இராவணனுடைய பராக்கிரமம் என்னால் பார்க்கப்பட்டன. (5)

நிகரற்ற பராக்கிரமம், எல்லாப் பிராணிகளிடமும் தயையும் உடையவருமான இராமனுடைய மனைவியும், தன் கணவனைக் காணத் துடித்துக் கொண்டிருப்பவருமான இவருக்கு ஆறுதல் சொல்ல வேண்டியது அவசியம். (6)

துக்கங்களைக் காணத் தகாதவரும், இப்போது துக்கத்தில் ஆழ்ந்திருப்பவரும், துக்கங்களின் முடிவை நோக்கிப் போய்க் கொண்டிருப்பவரும், முழு நிலவைப் போன்ற முகமுடையவருமான இவருக்கு நான் ஆறுதல் கூறப் போகிறேன். (7)

சோகத்தால் மனம் தளர்ந்து போயிருக்கும் பிராட்டிக்கு ஆறுதல் கூறாமல் நான் திரும்பிச் சென்றேனேயானால், என்னுடைய போக்கு குற்றமுடையதாகும். (8)

நான் (ஆறுதல் கூறாமல்) திரும்பிச் சென்று விட்டால், புகழ்பெற்ற இந்த அரசகுமாரி ஜானகி தன்னைக் காப்பாற்றுவவர் எவரையும் காணாமல் உயிரை விட்டு விடுவார். (9)

பூர்ணசந்திரனைப் போன்ற முகமுடையவரும், தோள் வலிமையுடையவரும், சீதையைக் காண ஆவல் கொண்டிருப்பவருமான அவர் (பூர்ணமன் கூட) என்னால், (சீதையைப் பார்த்துப் பேசிவிட்டு வந்துள்ளேன் என்று கூறி) சமாதானப்படுத்தப்படுவது தான் முறையான செயல் ஆகும். (10)

ராட்சஸிகள் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் போது (பிராட்டியுடன்) பேசுவது கூடாது. இப்படி ஒரு கஷ்டத்தில் சிக்கிக் கொண்டிருக்கிறேனே? இந்தக் காரியத்தை எப்படி நிறைவேற்றுவேன்? (11)

இரவு வேளை கொஞ்சம் மிகுந்திருக்கும் போதே நான் அவருக்கு ஆறுதல் கூறாவிட்டால், எப்படியாகிலும் உயிரை விட்டுவிடுவார் என்பதில் சந்தேகமில்லை. (12)

'சீதை எனக்கு என்ன சொன்னாள்?' என்று இராமன் என்னைக் கேட்டால், இவருடன் (அறிமுகம் செய்து கொண்டு) பேசி, செய்தியைப் பெற்றுக் கொள்ளாமல் திரும்பிச் சென்றால், அவருக்கு நான் என்ன பதில் சொல்வேன்? (13)

சீதையிடமிருந்து செய்தி இல்லாமல் இங்கிருந்து அவசரமாகத் திரும்பிய என்னை, கோபம் கொண்ட காகுத்தர் கூரிய கண்களாலேயே எரித்தாலும் எரிப்பார். (14)

(இவரைப் பார்த்துப் பேசாமல் திரும்பிச் சென்று) இராமனுக்கு உதவி செய்ய வேண்டும் என்ற காரணத்தால், படையுடன் கூட என் தலைவரை இங்கே அழைத்து வந்தாலும், அது வீணாகிப் போகும், (நாங்கள் வருவதற்குள் பிராட்டி உயிரைத் துறந்து விட்டிருப்பார்.) (15)

ஆக, நான் இங்கு இருந்தபடியே, ராட்சஸிகள் இல்லாத சிறு இடைவெளி நேரத்தில், சோகவெம்மையால் தவித்துக் கொண்டிருக்கும் இவரை மெதுவாக சாந்தப்படுத்துவேன். (16)

நானோ, இப்போது, மிகச் சிறிய உருவத்துடன் இருக்கிறேன்; அதிலும், வானரன். ஆகையால், இங்கே மனிதர்களைப் போல, செம்மையாக்கப்பட்ட மொழியில் பேசப் போகிறேன். (17)

அப்படி, இலக்கணத் தூய்மையாக இருபிறப்பாளர்களைப் போலப் பேசினேனேயானால் என்னை இராவணன் என்று எண்ணி சீதை பயந்து போய்விடுவார். (18)

குறிப்பாக, வானரர்களுடைய பேச்சு எவ்வாறு இருக்கும்? (அதை சீதையால் புரிந்து கொள்ள முடியாதே?) ஆகவே, நிச்சயமாக பொருள் பொதிந்த மானுட மொழியிலேயே பேச வேண்டும். (19)

- மயா ஸாந்த்வயிதும் ஸக்யா நாந்யதே₂யமநிந்தி₃தா ।
ஸேயமாலோக்ய மே ரூபம் ஜாநகீ ப₄ாஷிதம் தத₂ா ॥ 20
- ரக்ஷோபி₄ஸ்த்ராஸிதா பூர்வம் பூ₄யஸ்த்ராஸம் க₃மிஷ்யதி ।
ததோ ஜாதபரித்ராஸா ஸப்₃த₃ம் குர்யாந்மநஸ்விநீ ॥ 21
- ஜாநாநா மாம் விஸாலாக்ஷீ ராவணம் காமரூபிணம் ।
ஸீத்யா ச க்ருதே ஸப்₃தே₃ ஸஹஸா ராக்ஷஸீக₃ண: ॥ 22
- நாநாப்ரஹரணோ கே₄ார: ஸமேயாத₃ந்தகோபம: ।
ததோ மாம் ஸம்பரிக்ஷிப்ய ஸர்வதோ விக்ருதாநநா: ॥ 23
- வதே₄ ச க்₃ரஹணே சைவ குர்யுர்யத்நம் யத₂ாப₃லம் ।
க்₃ருஹ்ய ஸாக₂ா: ப்ரஸாக₂ாஸ்ச ஸ்கந்த₄ாம்ஸ்சோத்தமஸாகி₂நாம் ॥ 24
- த்₃ருஷ்ட்வா விபரித₄ாவந்தம் ப₄வேயுர்ப₄யஸங்கிதா: ।
மம ரூபம் ச ஸம்ப்ரேக்ஷ்ய வநே விசரதோ மஹத் ॥ 25
- ராக்ஷஸ்யோ ப₄யவித்ரஸ்தா ப₄வேயுர்விக்ருதாநநா: ।
தத: குர்யு: ஸமாஹ்வாநம் ராக்ஷஸ்யோ ராக்ஷஸாமபி ॥ 26
- ராக்ஷஸேந்த்₃ரநியுக்தாநாம் ராக்ஷஸேந்த்₃ரநிவேஸநே ।
தே ஸௌஸக்திநிஸ்த்ரிம்ஸ விவித₄ாயுத₄பாணய: ॥ 27
- ஆபதேயுர்விமர்தே₃ஸ்யிந் வேகே₃நோத்₃வேக₃காரணாத் ।
ஸம்ருத்₃த₄ஸ்தைஸ்து பரிதோ வித₄மந் ரக்ஷஸாம் ப₃லம் ॥ 28
- ஸக்நுயாம் ந து ஸம்ப்ராப்தும் பரம் பாரம் மஹோத₃தே₄: ।
மாம் வா க்₃ருஹ்ணீயுராப்லுத்ய ப₃ஹவ: ஸீக்₄ரகாரிண: ॥ 29
- ஸ்யாதி₃யம் சாக்₃ருஹீதார்த₂ா மம ச க்₃ரஹணம் ப₄வேத் ।
ஹிம்ஸாபி₄ருசயோ ஹிம்ஸ்யுரிமாம் வா ஜநகாத்மஜாம் ॥ 30
- விபந்நம் ஸ்யாத் தத: கார்யம் ராமஸுக்₃ரீவயோரித₃ம் ॥ 31
- உத்₃தே₃ஸே நஷ்டமார்கே₃ஸ்யிந் ராக்ஷஸை: பரிவாரிதே ।
ஸாக₃ரேண பரிக்ஷிப்தே கு₃ப்தே வஸதி ஜாநகீ ॥ 32
- விஸஸ்தே வா க்₃ருஹீதே வா ரக்ஷோபி₄ர்மயி ஸம்யுகே₃ ।
நாந்யம் பஸ்யாமி ராமஸ்ய ஸாஹாய்யம் கார்யஸாத₄நே ॥ 33
- விம்ருஸம்ஸ்ச ந பஸ்யாமி யோ ஹதே மயி வாநர: ।
ஸதயோஜநவிஸ்தீர்ணம் லங்க₄யேத மஹோத₃தி₄ம் ॥ 34
- காமம் ஹந்தும் ஸமர்தே₂ஸ்யி ஸஹஸ்ரான்யபி ரக்ஷஸாம் ॥ 34
- ந து ஸக்ஷ்யாமி ஸம்ப்ராப்தும் பரம் பாரம் மஹோத₃தே₄: ।
அஸத்யாநி ச யுத்₃த₄ாநி ஸம்ஸயோ மே ந ரோசதே ॥ 35
- கஸ்ச நிஸ்ஸம்ஸயம் கார்யம் குர்யாத் ப்ராஜ்ஞ: ஸஸம்ஸயம் ।
ப்ராணத்யாக₃ஸ்ச வைதே₃ஹ்யா ப₄வேத₃நபி₄ப₄ாஷணே ॥ 36

அப்பழுக்கற்ற இவருடன் நான் வேறுவிதமாகப் பேசினால், சமாதானம் அடைய மாட்டார்.

என்னை இந்த உருவத்தில் பார்த்து, பேசுவதையும் கேட்டு, முன்னரே ராட்சஸர்களால் பலவிதமாகப் பயமுறுத்தப்பட்டிருக்கும் இவர் மறுபடியும் பேரச்சம் அடைவார். பிறகு நினைத்தபடி உருவம் எடுக்கவல்ல ராவணன் என்று என்னை எண்ணி, அவர் மிகவும் பயத்துடன் பெருங்கூச்சலிடுவார்.

சீதை சப்தம் போட்டவுடன், எமன் போன்ற ராட்சஸிகளின் கூட்டம், பலவிதமான பயங்கர ஆயுதங்களால் என்னைத் தாக்கத் தொடங்கும். கோரமான உருவம் கொண்ட அவர்கள் என்னைச் சுற்றி வளைத்து தங்களால் முடிந்தவரை என்னைக் கொல்லவும் பிடிக்கவும் முயல்வார்கள். பெரிய மரங்களில் கிளைக்குக் கிளை வேகமாகத் தாவும் என்னைக் கண்டு சந்தேகங் கொண்டு பயம் அடைவார்கள். வனத்தில் பெரிய உருவத்துடன் திரிந்து வரும் என்னைப் பார்த்துப் பயத்தால் நடுங்கும் அரக்கிகள் முக விகாரமடைவார்கள். பிறகு ராட்சஸிகள் ராட்சஸர்களையும் அழைப்பார்கள். (20-26)

இராவணனுடைய அரண்மனையிலுள்ளவர்கள் அவனால் உத்திரவிடப்பட்டு, சூலம், கத்தி, சக்தி முதலிய பலவிதமான ஆயுதங்களைக் கைகளில் ஏந்திக் கொண்டு வந்து என்மேல் பாய்வார்கள். வேகமாக நடைபெறும் இந்தச் சண்டையில், பதட்டத்தினால், சுற்றிலும் அவர்களால் தடுக்கப்படுவேன். பின்னர், ராட்சஸப் படையை அடக்கிவிட்டு, கடலின் அக்கரையை நான் அடைய முடியாமற் போகலாம்; அல்லது, துடிப்பான பல ராட்சஸர்கள் என்மேல் விழுந்து என்னைப் பிடித்து விடலாம்.

சீதையும் இராமன் சொல்லியனுப்பிய செய்தியை அறியாதவளாகி விடுவாள்; (இராமனுடைய செய்தி, சீதையைச் சென்றடையாது) நானே கூட பிடிக்கப்பட்டு விடலாம்.

இம்சிப்பதில் ஆசையுடைய இவர்கள் என்னையோ, சீதையையோ துன்புறுத்துவார்கள். (27-30)

அப்படிப்பட்ட நிலையில், இராம-சகீவர்களுடைய காரியம் கெட்டுப் போகும். (31)

எளிதாக வருவதற்கு வழியில்லாத இந்த இடத்தில், ராட்சஸர்களால் சூழப்பட்டு, பெருங்கடலின் நடுவில் மறைவான இடத்தில் ஜானகி இருந்து கொண்டிருக்கிறார். (32)

ராட்சஸர்களுடன் போடும் சண்டையில், நான் கொல்லப்பட்டாலும், பிடிக்கப்பட்டாலும் இராமனுடைய நோக்கத்தை நிறைவேற்றுவதில் உறுதுணையாக இருக்கக் கூடிய வேறு எவரையும் காணேன். (33)

எவ்வளவு சிந்தித்துப் பார்த்தாலும், யுத்தத்தில் நான் மடிந்துவிட்டால், நூறு யோஜனை விஸ்தீரணமுள்ள மாபெருங் கடலைத் தாண்டி வரக்கூடிய வேறு எந்த வானரத்தையும் நான் காணவில்லை. ஆனால், ஆயிரக்கணக்கான ராட்சஸர்களையும் நான் கொன்றுவிட முடியும். (34)

(ஆனால்) அது முடிந்த பின்னர், பெருங்கடலின் அக்கரையை என்னால் அடைய முடியாது. (மேலும்) யுத்தத்தில் வெற்றி-தோல்வி நிச்சயமில்லாததால், அப்படி சந்தேகத்துக்குரிய ஒரு விஷயத்தில் தலையிட நான் விரும்பவில்லை. (35)

எந்தப் புத்திமானாவது, சந்தேகத்துக்குரிய காரியத்தை ஆலோசனை இல்லாமல் செய்ய முற்படுவானா? (அதாவது, மிகவும் முன்னேற்பாட்டுடன் தான் செய்வதற்குத் துணிவான்.) சீதையுடன் பேசாமற் போனால், அவர் உயிரை விட்டாலும் விட்டு விடுவார். (36)

- ஏஷ தே₃ஷோ மஹாந் ஹி ஸ்யாந்மம ஸீதாபி₄ப₄ஷணே ।
பூ₄தாஸ்சார்த்த₂ா விநஸ்யந்தி தே₃ஸகாலவிரோதி₄தா: ॥ 37
- விக்லவம் தூ₃தமாஸாத்₃ய தம: ஸூர்யோத₃யே யத₂ா ।
அர்த₂ாநர்த₂ாந்தரே பு₃த்தி₄ர்நிஸ்சிதாபி ந ஸோப₄தே ॥ 38
- க₄ாதயந்தி ஹி கார்யாணி தூ₃தா: பண்டி₃தமாநிந: ।
ந விநஸ்யேத் கத₂ம் கார்யம் வைக்லவ்யம் ந கத₂ம் ப₄வேத் ॥ 39
- லங்க₄நம் ச ஸமுத்₃ரஸ்ய கத₂ம் நு ந வ்ருத₂ா ப₄வேத் ।
கத₂ம் நு க₂லு வாக்யம் மே ஸ்ருணுயாந்நோத்₃விஜேத வா ॥ 40
- இதி ஸஞ்சிந்த்ய ஹநுமாந் சகார மதிமாந் மதிம் ।
ராமமக்லிஷ்டகர்மாணம் ஸ்வப₃ந்து₄மநுகீர்தயந் ॥ 41
- நைநாமுத்₃வேஜயிஷ்யாமி தத்₃ப₃ந்து₄க₃தமாநஸாம் ।
இக்ஷவாக்ஷணாம் வரிஷ்ட₂ஸ்ய ராமஸ்ய விதி₃தாத்மந: ॥ 42
- ஸுப₄ாநி த₄ர்மயுக்தாநி வசநாநி ஸமர்பயந் ।
ஸ்ராவயிஷ்யாமி ஸர்வாணி மது₄ராம் ப்ரப்₃ருவந் கி₃ரம் ।
ஸ்ரத்₃த₄ாஸ்யதி யத₂ா ஹீயம் தத₂ா ஸர்வம் ஸமாத₃தே₄ ॥ 43
- இதி ஸ ப₃ஹுவித₄ம் மஹாநுப₄ாவோ ஜக₃திபதே: ப்ரமத₃ாமவேக்ஷமாண: ।
மது₄ரமவிதத₂ம் ஜக₃ாத₃ வாக்யம் த்₃ருமவிடபாந்தரமாஸ்தி₂தோ ஹநுமாந் ॥ 44

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
ஸுந்த₃ரகாண்டே₃ த்ரீம்ஸஸ்ஸர்க: (30) ॥

ஏகத்ரீம்ஸஸ்ஸர்க₃:

ஸ்ரீராமகத₂ாகத₂நம்

- ஏவம் ப₃ஹுவித₄ாம் சிந்தாம் சிந்தயித்வா மஹாகபி: ।
ஸம்ஸ்ரவே மது₄ரம் வாக்யம் வைதே₃ஹ்யா வ்யாஜஹார ச ॥ 1
- ராஜா த₃ஸரதே₂ா நாம ரத₂குஞ்ஜரவாஜிமாந் ।
புண்யஸீலோ மஹாகீர்திர்ருஜுராஸீந்மஹாயஸா: ॥ 2
- ராஜர்ஷீணாம் கு₃ணஸ்ரேஷ்ட₂ஸ்-தபஸா சர்ஷிபி₄: ஸம: ।
சக்ரவர்திகுலே ஜாத: புரந்த₃ரஸமோ ப₃லே ॥ 3
- அஹிம்ஸாரதிரக்ஷுத்₃ரோ க்₄ருணீ ஸத்யபராக்ரம: ।
முக்த₂யஸ்சேக்ஷவாகுவம்ஸஸ்ய லக்ஷமீவாந் லக்ஷமிவர்த₄ந: ॥ 4
- பார்தி₂வவ்யஞ்ஜநைர்யுக்த: ப்ருது₂ஸ்ரீ: பார்தி₂வர்ஷப₄: ।
ப்ருதி₂வ்யாம் சதுரந்தாயாம் விஸ்ருத: ஸுக₂த₃: ஸுகீ₂ ॥ 5

சீதையிடம் பேசினால் இம்மாதிரியான பெருங்குற்றங்கள் ஏற்படும்.

அனுகூலமில்லாத, இடம்-காலங்களை வென்று, முழுமையாக நிறைவேறிய காரியங்களும், பயந்த சுபாவமுள்ள தூதனிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டால், சூரியோதயத்தில் மறைந்து போகும் இருளைப் போல் பூரணமாக நாசமடைந்துவிடும். நல்லது-கெட்டது பற்றி நன்றாக ஆலோசித்த பின் எடுக்கப்பட்ட முடிவுகளும், வெற்றி அடைவதில்லை. (37,38)

தங்களை மேதாவிகளாக எண்ணிக் கொள்ளும் தூதர்கள் காரியத்தைக் கெடுத்து விடுகிறார்கள். காரியம் கெட்டுப் போகக் கூடாது; நான் அறிவீனனாகவும் ஆகிவிடக் கூடாது; (39)

சமுத்திரத்தைத் தாண்டி வந்ததும் வீணாகப் போய்விடக் கூடாது. திடுக்கிடாத வகையில் என் சொற்கள் கேட்கப்பட வேண்டும். (40)

இவ்வாறு ஆலோசித்து அறிவாளியான அனுமான் ஒரு முடிவுக்கு வந்தார்.

எளிதாகப் பெருஞ்செயல் செய்பவரும், இவருக்குப் பிரியமானவருமான இராமனின் புகழை அதே அந்த பர்த்தாவிடம் ஈடுபட்டுள்ள மனத்தோடு கூடிய இவர் திடுக்கிடாத வகையில் (என் வானர உருவத்தைக் காட்டிக் கொள்ளாமல் இவ்விடத்தில் இருந்தபடியே) பேசுவேன்.

இஷ்டவாகு வமிசத்தில் மிகச் சிறந்தவரும், ஆத்ம ஞானியுமான இராமபிரானின் அறநெறிப்பட்ட மங்கள வரலாறு முழுவதையும் இனிமையான குரலில் சொல்லி, இவர் நம்பிக்கையும் மனஅமைதியும் அடையும் வகையில் கேட்க வைப்பேன். (41-43)

இவ்வாறு, பலவாறாக சிந்தித்து, மகானுபாவரான அனுமான், மரக்கிளையில் மறைந்திருந்தவாறே உலகநாயகரின் பத்னியைப் பார்த்து, மதுரமானதும், சத்தியமானதுமான இராமபிரானின் கல்யாண குணங்களைச் சொல்லவாரம்பித்தார். (44)

ஆதிகாவ்யமான ஸ்ரீமத் இராமாயணம்

சுந்தரகாண்டத்தில் முப்பதாம் ஸர்க்கம் நிறைவடைந்தது. (30)

ஸர்க்கம் 31

இராமகதையைக் கூறுவது

இவ்விதமாகப் பலவிதமாக ஆலோசித்து ஒரு முடிவுக்கு வந்த அனுமான், இனிமையான சொற்களை (ராட்சஸிகள் அறியாதபடி) சீதையின் செவிகளில் மட்டும் படும்படியாகத் தெளிவாகப் பேசினார். (1)

'ராஜா தசரதர் என்பவர், திவ்வியமான ரதம்-யானை-குதிரை(ப்படை) உடையவர்; புண்ணிய சீலர்; மிகவும் கீர்த்தி வாய்ந்தவர்; நேர்மையானவர்; எல்லாராலும் கொண்டாடப்படுபவர். (2)

உத்தமரான அவர் ராஜரிஷிகளுக்கு ஒப்பான குணமுடையவர்; தவத்தில் ரிஷிகளுக்குச் சமமானவர்; பேரரசர்கள் குலத்தில் தோன்றியவர்; பராக்கிரமத்தில் இந்திரனுக்கு நிகரானவர். (3)

அஹிம்சையில் மனம் கொண்டவர்; பெருந்தன்மையுடையவர்; இரக்கம் உடையவர்; சத்தியத்தையே பராக்கிரமமாகக் கொண்டவர்; இஷ்டவாகு வம்சத் திலகம்; செல்வங்கள் பொருந்தியவர்; செல்வத்தைச் செழிக்கச் செய்பவர். (4)

அரசு லட்சணங்கள் பொருந்தியவர்; ஏராளமான செல்வமுடையவர்; அரசர்களுள் முதன்மையானவர்; பூமண்டலத்தின் நான்கு திசைகளின் எல்லை வரை விரிந்த புகழ் பெற்றவர்; அனைவருக்கும் சுகம் அளிப்பவர்; தானும் சுகமாக இருப்பவர். (5)

- தஸ்ய புத்ர: ப்ரியோ ஜ்யேஷ்ட₂ஸ்தாராதி₄பநிப₄நந: ।
 ராமோ நாம விஸேஷஜ்ஞ: ஸ்ரேஷ்ட₂ஸஸ்வத₄நுஷ்மதாம் ॥ 6
- ரக்ஷிதா ஸ்வஸ்ய வ்ருத்தஸ்ய ஸ்வஜநஸ்யாபி ரக்ஷிதா ।
 ரக்ஷிதா ஜீவலோகஸ்ய த₄ர்மஸ்ய ச பரந்தப: ॥ 7
- தஸ்ய ஸத்யாபி₄ஸந்த₄ஸ்ய வ்ருத்₃த₄ஸ்ய வசநாத் பிது: ।
 ஸப₄ர்ய: ஸஹ ச ப்₄ராத்ரா வீர: ப்ரவ்ராஜிதோ வநம் ॥ 8
- தேந தத்ர மஹாரண்யே ம்ருக₃யாம் பரித₄ாவதா ।
 ராக்ஷஸா நிஹதா: ஸூ₁ரா ப₃ஹவ: காமரூபிண: ॥ 9
- ஜநஸ்த₂நவத₄ம் ஸ்ருத்வா ஹதௌ ச க₂ரதூ₃ஷ்ணௌ ।
 ததஸ்த்வமர்ஷாபஹ்ருதா ஜாநகீ ராவணேந து ॥ 10
- வஞ்சயித்வா வநே ராமம் ம்ருக₃ரூபேண மாயயா ।
 ஸ மார்க₃மாணஸ்தாம் தே₃வீம் ராம: ஸீதாமநிந்தி₃தாம் ॥ 11
- ஆஸஸாத₃ வநே மித்ரம் ஸுக்₃ரீவம் நாம வாநரம் ।
 தத: ஸ வாலிநம் ஹத்வா ராம: பரபுரஞ்ஜய: ॥ 12
- ப்ராயச்ச₂த் கபிராஜ்யம் தத் ஸுக்₃ரீவாய மஹாப₃ல: ।
 ஸுக்₃ரீவேணாபி ஸந்தி₃ஷ்டா: ஹரய: காமரூபிண: ॥ 13
- தி₃க்ஷு ஸர்வாஸு தாம் தே₃வீம் விசிந்வந்தி ஸஹஸ்ரஸ: ।
 அஹம் ஸம்பாதிவசநாத் ஸதயோஜநமாயதம் ॥ 14
- அஸ்யா ஹேதோர்விஸாலாஷ்யா: ஸாக₃ரம் வேக₃வாந் ப்லுத: ।
 யத₂ரூபாம் யத₂ாவர்ணாம் யத₂ாலக்ஷமீம் ச நிஸ்சிதாம் ॥ 15
- அஸ்ரௌஷம் ராக₄வஸ்யாஹம் ஸேயமாஸாதி₃தா மயா ।
 விரராமைவமுக்த்வாஸௌ வாசம் வாநரபுங்க₃வ: ॥ 16
- ஜாநகீ சாபி தச்ச₂ருத்வா விஸ்மயம் பரமம் க₃தா ।
 தத: ஸா வக்ரகேஸாந்தா ஸுகேஸீ கேஸஸம்வ்ருதம் ।
 உந்நம்ய வத₃நம் பீ₄ரு: ஸிம்ஸபாமந்வவைவக்ஷத ॥ 17
- நிஸம்ய ஸீதா வசநம் கபேஸ்ச தி₃ஸஸ்ச ஸர்வா: ப்ரதி₃ஸஸ்ச வீக்ஷய ।
 ஸ்வயம் ப்ரஹர்ஷம் பரமம் ஜக₃ம ஸர்வாத்மநா ராமமநுஸ்மரந்தீ ॥ 18
- ஸா திர்யக்ஷ₃ர்த₄வம் ச தத₂ாப்யத₄ஸ்தாந்நிரீக்ஷமாணா தமசிந்த்யபு₃த்₃தி₄ம் ।
 த₃த₃ர்ஸ பிங்க₃ாதி₄பதேரமாத்யம் வாதாத்மஜம் ஸூர்யமிவோத₃யஸ்த₂ம் ॥ 19

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
 ஸுந்த₃ரகாண்டே₃ ஏகத்ரிம்ஸஸ்ஸர்க: (31) ॥